

زنجیره‌ی
هزاری
هاوچه‌ی
شیلماں

۲۷

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

منتدي اقرأ الشفافی

www.iqra.ahlamontada.com

په‌وازه‌ی

مُنْذَالَةُ الْأَنْوَهِ وَهِيَ زَرْبَكَ الْمَدَانَ

در میانگی کس ریو زیر دارند

و در نیمات

نمط‌گریز

۱۴۲۵ هـ ۲۰۰۴ م

لتحميل أنواع المكتب راجع: (**منتدى إقرأ الثقافى**)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (**منتدى إقرأ الثقافى**)
پژوهشگرانش جزوها كتيب: سرداش: (**منتدى إقرأ الثقافى**)

www.Iqra.ahlamontada.com

www.Iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردي ، عربي ، فارسي)

مهبہست له زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخی نیسلامی

- ◆ ده‌وله‌منهند کردنی کتبخانه‌ی کوردی به گرتگردن و کاریگه‌رترین دهقی ئه و کتبیانه‌ی که مشخملی سه‌ر پی‌ی هزری هاوچه‌رخی نیسلامین.
- ◆ ئاشناکردنی خوینه‌رو لاوی موسلمانی کورد به دهقی ئه و کتبیانه‌ی که سه‌رچاوه‌ن بۇ روشنبیری نیسلامین و سازینه‌ری بیداری و رابونی نیسلامین پیدوژن.
- ◆ شاره‌زاکردنی راسته‌وخوی لاوی کورد بەم سه‌رچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کۆت و بەند و بوجونی تەسکى حزبایه‌تى و تاکرەھوی و رەوتگەراپى.
- ◆ بناغه‌یەك بى بۇ بنیادنانى كەسايەتىيەكى نیسلامى بەھېز بۇ هەر تاکىكى موسلمانى کورد تا تواناي ئەنجامدانى ئه و گۈرپانكاريانه‌ی هەبى كە خواى پەروەردگار پىي سپاردوه. دەگەل رېز و تەقدىرمان بۇ بىروراپى نوسەرانى ئەم زنجيره‌یە، مەرجىش نىھ ئىمە پابەندى هەمو بىر وبۇچونە كانىيان بىن. با دەستور يشمان لە وەرگەتن فەرمائىشته‌كەي خواى پەروەردگار بىت:

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ إِلَقْوَلَ فَيَسْتَبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ
هَدَنَهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَىٰ ۖ

الظفیر

پهلوه دلای
منزله و هیئت کاران
له بولانگه کس ریشه شرکه دار

نویسنی
محمد رفعت الصوان

دکتر گیفار

ندیلا محمد عیر

الطباطبائی
۱۴۲۵ هـ
از ۲۰۰۴

**هافی لەچاپدانەوەی پارێزراوە بۆ
نووسینگەی تەفسیر**

ناوی کتیب بە عازەبىن: تربية الأبناء والمرأة في
فی منظار الشريعة الإسلامية

ناوی نووسەر: محمد شريف الصواف

ناوی کتیب بە کوردى: پەروەردەي مەندان و هەرزە كاران
لەر و انگەي شەريعەتى ئىسلام دا

ناوی وەرگىزىر: نەوا محمد سعيد

چاب و بلۇكىرىدەوەي: نوسینگەي تەفسير / ھەولىر

کۆمپیوتەر: نوسینگەي تەفسير

تاينى بەرگىزىر: نەوزاد كۆپى

نۇزە و سالى چاب: يەكم ۱۴۲۵ك ۲۰۰۴

چاپخانەي وزارەتى پەروەردەي ھەولىر

تېراز: ۴۰۰ دانە

زىمارەي سپاردن: ۳۶۲ سالى ۲۰۰۴

ھەولىر - شەقامى دادلىغا

ت : ٢٢٢٠٩٠٨ - ٢٢٢١٦٩٥

tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

پیشنهاد

سویاس و ستایش بۆ خوا، که چاکمی لە گەل بەندە کانی کردووە و بەخششە دیار و نادیارە کانی بۆ تەواو کردن و ئەم بە خششانەش بە یاسا و سیستمیکی تەواومەند و وردە کار کردۆتە تاجە گولینە، کەوا بە ختیاری دنیا و سەرفازى رۆژى دواىی یان بۆ مسوگەر دەکات و بە ھۆیەوە لە ھەواو و ئارەزۆ کان و وەلانە ھەممە جۆر و لایەنە ھەممە جۆرە کان دەپاریزى.

خوا گەورە دە فەرمۇی: «آلیومَ أَحْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا: وَام لَهُمْ رَبُوهُ دِينَهُ كە تانم تەواو کرد و بەبىن كورتى و كە ما يەھى چاکەم دەربارەي ئىيەوە كرد، ئىسلامىش بۆ دينى ئىيەوە ھەلبىزارد» (المائدة: ٣).

لە عومەرى كورى خەتابىدۇھە گىتپراوە تەمۇھە: كەوا پیاویتىكى جولە كە پىتى گۇتوھە: ئەم گەورە بىردا داران! نايەتىكى لە كتىبە كە تان ھەدیە دەيغۇينىنەوە، گەر بە سەر ئىتمەھى جولە كە دابەزىيا، ئەوا ئەم رۆزە مان دە كردى جەڙىن، عومەر گوتى: كامە ئايەت؟ جولە كە گوتى: «آلیومَ أَحْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ...»، عومەر گوتى: ئىتىھ ئاشنانىن بەھو رۆزە و ئەم شويىنەي، كە ئەم نايەتە بۆ سەر پىتىغە مېبرەللىك دابەزى، كە پىتىغە مېدر لە رۆزى ھەمىنى لە عمرە فە راوه ستابو^۱. كاتى مسولىمانان بە دەستورەي كە بۆيان دابەزىوە و بە تەواومەندلىرىن

^۱ أخرجه البخاري برقم (٤٥)، و مسلم برقم (١٧٠٣).

یاسای خویان پابهند بون، له گشت بواره کانی ژیانی سهربازی و کۆمەلایەتی و زانستی دا پیش هاودەمە کانیان کەوتنهوه و کۆشکینکی شارستانی بەرز و بلندیان بنیات نا، کە نه له پیش و نه له دوایان نمونه ئاوا بەرز و تەواومەندیان بنیات نەناوه.

زانان مسولمانە کانیش بەتاپییەتی له بواری پەروەردەدا چەند تویزەننهوه و تیوریان پیشکەش کردوه، کە له بىنەرەتى ئايىنى ئىسلامەوه و درگیراوە، دیارىشە له کاتى خۆیدا راپەپینیتىکی زانستی و پەروەردەبىنی گەورەی پیتىك هىتىا، تا ئىستاش پیتازى ئەم زانا پایە بەرزانە له بوارى پەروەردە و زانستى رەفتار (سلوك)^۱ دا، بەرزۆلە (منارە) يە بۇ گشت تویزەرەوه يە کى بەويىزدان. لهو زانا پایە بەرزانەش: (غمەزالى) و (ئىبن سينا) و (ئىبن خەلدۇن) و (ئىبن روشد) و (ئىبن مەسكەدويھ) و (ئىبن ئەبى زەيدى قەميرەوانى) و (ئىبن القيم) و زانای تريشن.

کاتىكىش موسىلمانان لەرىتىگاي راست و لهو رىتىگا پتەوهى، کە خوايى كارىجى بىزى كەدبونە تاكە پىتىگا، دوركەوتنهوه، ئىنجعا درز كەوتە كۆشكى شارستانىيەتە كەميان و رۆز بە رۆز زىادى دەكرد، تا بونە پاشاوهى نەتهوه و پەرتەوازەبى شارستانىيەت.

خوايان لەبىركرد و له پېشکەوتنى شارستانىيەتى زۆر دواكەدون، جولە كە و خاج پەرسەت و شىوعى لەلايەنى سەربازى و فيكىرى و نابورىيەوه دابەشى كردن و بونە بارگرمانى بەسىر نەتهوه كاندا، بونە مشەخۇر لەسىر خوانى رۆشنبىرى و ئابورى، بەها و چەمكە پەروەردەبىي يە کانیان دەھىتىا، ھەرۋەك فۈركە و كەل و پەھلى كارەبايىيان له رۆزھەلات جارىتكى دەھىتىا و جارىتكى تر له رۆزئىناوا.

زاناكانى فيكىرى رۆزئىناوا، يان رۆزھەلاتىش وەك (فرقىيد) و (ماركس) و

زانستى سلوك: بىرييە له پاڭخۇرى كەدىنى رەشت و ناڭار، واتە بەندە خۆزى له ناڭارە نا پەسىنە كان پاڭ بىكانەمه. (وەرگىز).

(هربرت) و (دالتون) و (جون دیوی) بونه پیشنهادی روشنبیران و رینوتی کارانی پهروه ردیاران، ثاکامی نموده ش بریتی بو له هاتنه کایهی کۆمەلگەیه کی زمان عەرەبی و فیکر و دل و نەربیت رۆژئاوایی، کە له حالتی ململانیسی شارستانیتی وا دەزیا، کە پیشتر کەسى تر وا نەزیاوه، نە هەستی به حەقیقتی ئىنتمای بیروباوهز و فیکری خۆی دەکرد، نەشى دەتوانی لەیدکى له رۆشنیبیریی و شارستانیتە کانی تر خۆی وەچەرخیتنی و خۆی تى بناخیتنی.

گرفتی هەرە گەورەش نەوهیه، کە سەرپەرشتیارانی پهروه رد و رینمايی له کۆمەلگەی ئىسلامیدا، نەيان توانيوه لىئى تى بگەن و بیزانن کە مانای قول و فراوانی پەروه رد بیریتییه له دروست کردنسی نەتسەو و ئامادەسازی نەوە (جیل) ییک و بنیاتنانی خشتی شارستانیت لە کناروانی شارستانیتە مرۆڤایەتیدا، چونکە هەر نەوهیه ک، کە بەدوای ئومەت دادیت؛ خشتیکى شارستانیی کاروانی ئەم ئومەتەیه.

لەبەر نەوه چەمك و شیواز و ئامانجە پەروه رد بییە کانی هەر نەتمەوەیه ک بەھەمو بوارە کانیانەوە، تايیبە تمەندىتی میزويی و ئاسینى و ئابورى و شارستانیتی ئەم ئومەتە هەلەدەگرى، نەوهش كەل و پەلىتىکى بازىگانی نىيە، کە لە دەولەتىتىکى ھاورى، يان دوۋىمن بەھېنرى، يان بەھاواکارى چەند دەولەتىتىکى کۆپکەریتەوە !!

پۇنتر بلىين، بىندىمای-ھەر بىرنامە و پەيپەۋىتكى پەروه رد بیی بیریتییه لەو بیروباوهزى، کە له ميانەيەوە دەست پىتەكەت و دەردەچىت، ئامانغىشى پەتۈركەن و تۆكمەبۇنى دەبىى، لەبەر نەوه نەبۇنى پەروه دەھى ئىسلامى لە بىرنامە و پەزىگرامى پەروه رد و ئاراستە و رینمايی له کۆمەلگەدا؛ دەرىتىكى كوشىنده يە و سەرەتاي خىترا كۆتا هاتنى ئەم ئومەتەيە.

لە راستىدا نوسەر و تۈيىزەرە پەروه رد يارە ئىسلامىيە كان لەم كارە وريابونەوە و لە روانگەدى جۆراوجۆر و جياجىادا، كۆمەلە تۈيىنەوە و جىياباسى پەروه رد بىي

ئیسلامیان پیشکدهش کرد، جاچ بسە تەواو مېندى بويىت، يان بە ھەندەكى (جزئى)، كە پەرتوكخانەي ئیسلامى و پەرتوكخانەي پەروەردەبى دەولەمەند كرد.

منىش حەزم كرد لەم بوارەدا نەسىپى خۆم تاودەم، لە خوابى گەورەم داوايە يارمەتىم بىدات و پاداشتم بىداتمۇ.

ھەولىشەم داوه سود لە نوسىينەكانى بىرىشارە بىرزەكانى پەروەردەبى نا مسۇلماڭە كان وەرىگرم، وېپايى سود وەرگىتن لە سەرچاوه ئیسلامىيەكان، بۇ بىدەرخستن بەچىرىي ئادگارەكانى پەروەردەبى ئیسلامى پەسدن، ئەم كىتىبەش تەنها بەشدارىيەكى بچوکە لە بوارى پەروەردا و پىتىگەياندىنى ئیسلامى.

لە كۆتايىدا، زۆر رېز و سوپاس بۇ ئەم كەسانەي بىم كىتىبە پىتىاچونمۇ و سەرچىق و تىبىيىنى بەسۇديان پیشىكەش كرد، لە پىتشىدوھشىيان بىرپىز دكتور شىيخ أەمەد كفتارۋ و خىزانە بېرىزەكەي، ھەروا مامۆستاي دكتور زىياد الصواف، ھەروا مامۆستا محمد توفيق الصواف و براي بېرىز مامۆستا غسان عزقول.

خوابى گەورە پاداشتى بە خىرييان بىداتمۇ
(والله ولی التوفيق)

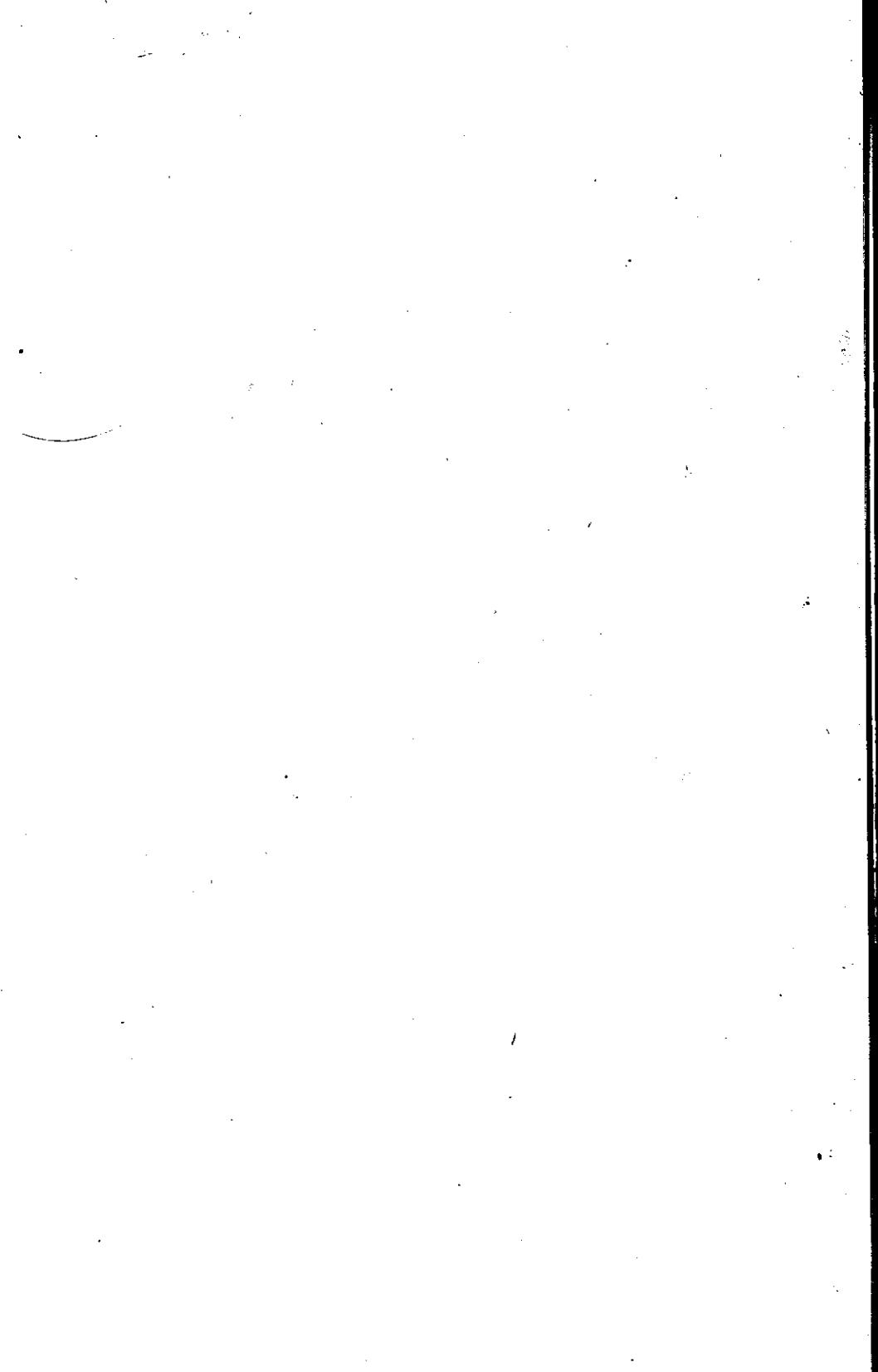
محمد سۈرىن الصواف

ده روازه‌ی یکم

به زبانی

ده باره‌ی روای خسین‌زاده به روز روشنگوار

بر پیکار نہ کرستی

بهزادی

خوای گهوره چاکهی له گهله هه مو به شهربیدت کردوه بدوهی، که کۆمەلگەی ناده میزاد تنهما لەيدك پىنگا زیاد بکات ئەویش ھاوسمەر گرتنى نیوان نیتر و مییە. خوای گهوره دەفرەرمۇی: «وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَرْوَاحًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَيِّنَ وَحَقَّدَةً» خودا ھەر لە جنسى خوتان جوتهی دانى؛ لەھا جوتان كور و نەوهى پى به خشىون ^۱ النحل: ۷۲.

ئەم ئايەتە پىرۆزە ئامساژە بەھە دەکات، کە ئامانىبى ھەر گرنگ لە ھاوسمەر گرتىن لە روانگەي ئىسلامدا بىرىتىيە لە ھىتىانە كايىھى مندال و نەوه و نوى كردنەوه و گەشەسەندىنى كۆمەلگە.

لەبەر ئەوه ئىسلام زور سورە لە سەر ئەوهى، کە ھاوسمەر گرتىن كارىگەر بىت، کە کۆمەلگە زور بکات بە مندال و وەچى چاڭ، ئەمدش لە ميانىمى ھاندانى پىغەمبەر دىت لە سەر مارەپ كىرىنى ئافەتىيک، کە مندالى بىسى، پىغەمبەر دەفرەرمۇی: ((تَرَوْجُوا الْوَدُودَ الْوَلُودَ فَإِنَّمَا مُكَاثِرُ بِكُمُ الْأَلِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ئافەتىيک بىكەنە ھاوسمەر، کە مندالى بىسى و خوشەويىست بىسى، چونكە من لە رۆزى قىامەتدا شانازى بەزۈرىتىان دەكەم لە چاۋ پىغەمبەر ازانى (ت.).

ھەروا پىغەمبەر قىدەغەي معقەلى كورى يەسارى كردوه، کە ئافەتىيکى جوان بىتىنى كە مندالى نابىي، پىغەمبەر دەفرەرمۇي: ((لَا تَنْزَوْ جَنَّهَا: ئەم ئەنە مەكە ھاوسمەرى خزت))^۲.

^۱ آخرجه ابن حبان، ڈمارە (٤٠٢٨).

^۲ آخرجه ابن حبان، ڈمارە (٤٠٥٧).

جا لەریگەی ھاوسمەرگرتن و خیزانەوە کۆمەلگە بەشیوھەیە کى ساغ و دروست
گەشە دەکات و نوئى دەبىتەوە، كە يەكگرتو و پەيوەست بن بەيەكترى و كە يەك
جەستە، ئەمەش بەھۆى خزمایتى و ژن و ژن خوازىيەوە دىتە دى، بەھۆى ئەم
ھاوسمەرگرتن و ژن و ژن خوازى و تىكىملۇ بونەوە، گيانى خۆشەويىسى و بەزەمى و
مېھەبانى تىدا بلاو دەبىتەوە، كەوا لە خیزانى دور لەيەكترى دەکات لە يەكترى
تىزىك بېنهوە و بىنە خزم.

خواى گەورە دەفەرمۇي: «وَمِنْ إِيمَانِهِ أَنَّ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مُوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ: هەر لە نىشانانى ئوھە كە لە خۆتان، شاوجوتى بۇ
بىرھەم ھىستان؛ كە پىيان بىھسىنەوە و خۆشەويىسى و ئەۋينى خستۆتە ناوتان،
لەمەدا بۇ كەسانى كە بەوردى سەرنجىدەن بەلگە زۆرن» (الروم: ۲۱).

گەر ھولماندا تۈرى خیزانىيە لە کۆمەلگە تىك بەھەين و مندال دور لە خیزان
بەھىرىتىتە بون لە پىگەي گەيشتنى جنسى نا شەرعى، يان لە پىگەي چاندىنى
كۆرپە لە مندالدىانى ئافەتلىنى ناشەرەنى، يان لەپىگەي كۆپى كىردىن
(الاستنساخ)، جا ئەمە دەبىتە لە دەست دانى ئەو لەكەن و گۈيىدانە بەنەپەتىيە،
كە پارىزگارى يەكگرتوبيي كۆمەلگە و سىستەمە كەي دەکات، جا مندالى و دىنە
كايەوە كە بەزەمى بەكى پەروردەمىي يان نى، كە گەشە پەروردەمىي و
ھەلچونە كانيان لە خۆ بىگرى و سروشتىيان جىبەجى بىكەن بۇ پىتىيەتىان بە
باوهشى گەرمى خیزان و سۆز و حەنانىيەوە، ھەروا پىتىيەت بون بۇ بىنیات نانى
پەيوەندىيە كۆمەلەتىيەكان و ھاتىنە ناو كۆمەلگە بەشىوھەيە کى ساغ و دروست،
ئەمەش دەبىتە هوى چاندىنى بوغز و قىن لە عەقل و دەروننى ئەم مندالانە

^۱ نەمە بۇ نەرھەيە گەر ويىسى تەنها يەك ژىلى ھەبى و ژىلى ترى نەبى، چونكە حەزىز كەن بەمندال، سروشت و فيزەتى دەرۇنى ئادەمیزادە.

بدرامبر به کۆمەلگە و هەست کردنی رەها بەتاکیدتى و بەرژەندى كەسيتى دور، لە هەر رىئىخەرىيکى رەوشتى و ناكارى، يان ئايىنى.

هەندى لە تىزىرى روختىنەر ھەولى ھاندانى مندال بون لە دەرەھى خىزانياندا، يان ھانياندا ئەركى خىزان تەنها بىرىتى بىن لە ھەيتانە كايىھى مندال.

بەلام ئەركى پەروەردەيى، ئەوا كۆمەلەمى تايىھەت ھەلەستى بەرگەرنى مندالان، هەر لە سەرەتاي لە دايىك بونيانەوە ھەلەستى بەپەروەرە كەردىيان و دابىنكردنى پىداويىتىسە كانيان، ئەمەش بەمەبەستى راكىشانى خۇشمەۋىسىتى و سۆزىيان بۇ لاي دەولەت، يان بۇ لاي ئەو بېرۈكىدە، كە دەولەت پىادەدى دەكما بەبىن ھېچ شىتىكى تر، دور لە پەيوەندى سروشتى خىزانى: ئەم ئەزمۇنانەش دو جۇز مندال بەرھەم دىتى:

جۆرى يەكەم: مندالى قىن لە دەل و ھەلپەرسەت و دور لە گەپانەوهى ئايىن، يان رەوشت، خەمى سەرەكىيان بىرىتىيە لە جىيە جىيە كەردىنى بەرژەندىيە كانيان.

جۆرى دوھەم: مندالى كەسايدەتى لە سەرزوڭ و داخراو و موعەقەد و دور لە بەشدارىي كۆمەلایتى كاركەر.

ھەردو نۇونە ئىيار (حصارە) دروست ناكەن، بارى ئومەتى پىن ھەلتىستى، ئەمە لە كۆمەلگە كەيدا دەرىتكە، كە ھىواي رىزگار بون دەكىنى لە خاپە كارىيە كەمى.

بەلام ئىسلام - ئايىنى فيتەت - گەنگى زۇرى داوه بەوهى، كە گەشە و گەورە بونى مندال لە چوارچىتوھى خىزانىتىكى گۇنغاو بىتت، كە ھەرتاكە پۇلى خۇرى تىندا بىبىنى و ئەرك و مافى خۇرى بىزاننى چىيە و بچىتە ناو كۆمەلگەدە، لە ميانەي كەشىتىكى خىزانى ساغ و دروستەدە پىن بىگات كە خىزان گەنگەتىن رىتىرە كانى^۱ پەروەرەدە و رەفتارى دروستى پىن بىدات.

جا خىزان بىرىتىيە لەو ژىنگە سروشتىيە، كە مندالى تىندا گەشە دەكتات و

^۱ رىتىر: مىلە، پەنەسىپ.

له میانهیدا ناشنا ده بیت به کۆمەلگەی گەورەتر و چەمکە کانی يە كەمنى دەربارەی زیانى لى وەردەگری و له میانهیدا پیویستىيە سروشىتىيە کانى جى بىه جى دەبى، تا ئەو كاتەي دەگاتە ئەو قۇناخى، كە تىيىدا دەتوانى بېتىه توخيتىكى كاريگەر لەناوه و دەرهوھى خىزان.

ئىسلام چەندەھا پىرەوی گرتۇتە بىر، لەپىتناو پارىزگار كەردنى خىزان وەك خانەيەكى بىنەرەتى لە كۆمەلگەدا و ئامادە كەردنى بەھۆيە کانى سەركەوتى پرۇسى پەروردەبىي، كە گرنگتىرينىان باس دەكەين:

يەكەم: هاندان و ئارەزو دانى ھاوسمەرگرتتن:

دەست پىشخەرى گەنجان لەسەر ھاوسمەرگرتتن بەتابىيەتى لەم كاتەي ئىستاماندا - كۆمەلە كۆسپ و تەگەرەي ثابورى و كۆمەللايەتى دىتە پىشەۋە، كە زۆر لە گەنجان دەكەت ئاپر لەم پرۇزەيە نەدەنەوە، يان بۇ ماوەيە كى دىيارى نەكراو دواي بخەن، ئەمەش لەترسى دوا ھاتە کانى ثابورى و كۆمەللايەتى. لەبىر ئەمە دەنمەش ھانى گەنجانى داوه بەھاوسمەرگرتتن و پىتكەيتىانى خىزان، قەدەغەي ھاوسمەر نەگرتنى كردوھ.

پىتغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((يَا مَعْشِرَ الشَّبَابِ مَنْ أَسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاعْدَةَ فَلْيَتَرْوَجْ فَإِنَّهُ أَعْضُلُ لِلْبَصَرِ وَأَخْسَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ وِجَاءَهُ وِجَاءَهُ ئىدى كۆمەلى گەنجان، ھەر كەسى لەئىتە تواناي جەستىمى و جنسى و پارەي ھەمە، با ھاوسمەر بىگرى، چونكە ھاوسمەرگرتتن باشتىرين شتە بۇ نەزەر نەكەدن و باشتىرين قەلایە بۇ داۋىتىن. ھەر كەسىك نەيتوانى ھاوسمەر بىگرى، با بدرۇزۇ بىيى، چونكە بۇي دەبىتە قەللا و پاراستىن لە گۇناھان.))^۱

ھەرودەها پىتغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((النَّكَاحُ مِنْ سَيْئَيِّدٍ فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسَيْئَيِّدٍ فَلَيْسَ مِنِّي: ھاوسمەرگرتتن لە سۈوننەت و رىتبازى منە، ھەركەسى كار

^۱ اخراج البخاري، برقم (۱۸۰۶) و مسلم (۱۴۰۰).

بعدیاز و سوننه‌تی من نه کات، لە من نییه.)^۱

پیغه‌مبیری خوا عَلِيٌّ باش گوزه‌ران کردنی پیاو له گەمل خیزانه‌کمی به خیز و سەدەقە داناوه؛ شۇوەتا دەفرمۇی: ((إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَ كُلُّ ئَكْبَرَةٍ صَدَقَةٌ، وَ كُلُّ تَخْبِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَ كُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَ أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَ نَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَ فِي يُضْعِيْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيْلَاتِي أَحَدُنَا شَهْوَةً وَ يَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وِزْرٌ؟ فَكَذَّلَكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْخَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرًا؟) گوتى هەر سبحان الله يەك و الله أكىر و الحمد لله و لا اله الا الله و فەرمان بەچاکىيەك و قەدەغە له خراپە؛ خیز و سەدەقەيە، تەنانەت کە دەچنە لای خیزانە کانتان بۇ جوت بون بۆتان بە خیز و چاکە دەنوسرى، گوتىان: ئەم پیغەمبیری خوا! ئىتمە کە له گەل خیزانىكانان جوت دەبىن پاداشتىمان بۆ دەنوسرى؟! پیغەمبیر عَلِيٌّ فەرمۇي: گەر ئىتە نەو مەنىيە لەشويىنى حەرام دابىتىن بۆتان بە گۇناھ نانوسرى؟ بەھەمان شىۋە گەر لە شويىنى حەلال دابىتىن پاداشتى بۆ ھەمەيە).^۲

ھەروا بەخشىن و بېرىيى دان بۆ خیزان بە گەورەتىرىن پاداشت داناوه، وەك دەفرمۇي: ((إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ لَفْقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَجْرَتْ عَلَيْهَا حَتَّىٰ مَا تَجْعَلَهُ فِي فِي امْرَأَتِكَ: ھەرشتىتك کە دەبەخشى، کە مەبەستت پىسى خواي گەورە بى، نەوا پاداشتى لەسەر وەردەگىرى، تەنانەت پاداشت وەردەگىرى لەو پاروھ نانەي دەيىخىدە ناودەمى خیزانە كەت)).^۳

پیغەمبیر عَلِيٌّ ھانى سەرىپەرشتىارانى ئافرەتان دەدات بە ئاسان کردىنى ھاوسەرگىتن و سوك کردنى پىيدا ويستىيە كانى، وەك دەفرمۇي: ((إِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخَلْقَهُ فَرَوْجُوهُ إِلَّا نَفَعَلُوا إِنْ كُنُّ فِتَّةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادًّا

^۱ آخر جە ابن ماجە، برقم (۱۸۴۶).

^۲ آخر جە مسلم، برقم (۱۰۰۶).

^۳ آخر جە البخارى برقم (۵۶) و مسلم برقم (۱۶۲۸).

عَرِيضٌ: گهر يه کيک هاته خوازيتني و له ثاين و رهوشتي رازی بون، کجه که تان
بکنه هاوسمري، گهر وانه کمن؛ ثموا له سمر زهوي ثاشوب و خراپه کاري زور
پهيدا دهبيت^۱) .

خواي گه توره ده فه موی: ﴿وَأَنِكُحُوا الْأَيْمَنَ مِنْكُمْ وَالصَّاحِنَ مِنْ
عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءٍ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ﴾: ميوسيه بى ميردي خوتان بشو بدهن، عمه بد و کمنيزى هيژواشستان،
ژيان بۆ بىتن و بىاندنه شو، نه گهر له هەزارانيش بن، خودا به دلاواني خۆي
ھەمو لا بى نياز ده کا، به خشينى خودا هەراوه و ثاگاداره^۲ التور: ۳۲ .
پيغەمبەرى خوا ^{جەڭلىك} ژنى بۆ پياويكى مارا پى كرد بە وەندەى كە قورنانى لە بەر
بۇه. هەروا ژنى بۆ پياويكى تر مارا پى كرد له سمر دو نەعل، كە بۇه مارا بىي
ژئە كەدى و پىتى رازى بۇ.

گومانى تىدا نىيە ئەم ھەمو بە جىيەتىنانى ياسايىي و ياسادانانه لە بەر سورىونى
ئىسلامە بۆ پىتكەوە نانى خىزان -ئەلقەمى كۆمەلایەتى بەزېرسە لە پەروەردەى
نەوە كان و چاودىرى كردنى - ھەمو ئەمانەش بەناسانلىرىن پى و كە مەترين تىچون،
لە ترسى بلا و بونە وەي خراپە كاري (الفساد) و تىزى كردنى ثارەزوھ کانى ھەر يە كىك
لە پياو و ژن لە دەرهەوەي قەوارەي خىزان و پەيدابونى مەندا آنلىك، كە سەر بە
خىزان نەبن، پىشتىش باسى مەترسى ئەم دەرەنجامە كرا.

ئەمە زۆر لە دەولەتە پىشكەوتوھ کان ھەلساون بە دروستكىرنى چەندەھا
كۆمەلەي تايىەت بە چاودىرى پىرۆزەي هاوسمەرگرتىن (الزواج) بۆ گەنجان و
ھاندانىشى، ھەروا پىشكەش كردنى قەرز و ئاسانكارىيە کان لە پىتناو دروستكىرنى

^۱ آخرجه الترمذى برقم (۱۰۸۴).

^۲ آخرجه البخارى برقم (۴۸۵۴) و مسلم برقم (۱۴۲۵)

^۳ آخرجه الترمذى برقم (۱۱۱۳) و أحمد برقم (۱۵۶۷۶) و ابن ماجة برقم (۱۸۸۸).

و پاریزگاری کردنی خیزان و هک دان پیانان بمو پذل و بنده‌تی‌یدی، که خیزان پی‌تی هنله‌ستن له دروست کردنی نده‌هی پابهند (ملتزم) و چالاک و کاریگدر.

دوهه: هه‌لبزاردنی ژن و میرد

له ئیسلام دا مه‌بەست له هاوسرگرتن (الزواج) -وهک پیشتر باسکرا- بریتی‌ید له پینکده‌نانی خیزان و دایین کردنی کەشیتکی لهبار، که منداش تىدا گمشه بکات و پیویستی‌یه سروشتنی و پهروه‌دېی کەیان تىدا بیته‌دی، ئەمەش ناکری مەگھر له کەشیتکی خیزانی جىنگير و گونجاو دا بیت، لمبر نده ئیسلام هانی همر يدك له ژن و میرد ده دات به هه‌لبزاردنی‌تکی ورده کارانه بۇ هاوسمەرى ژیانی بەپی‌تی پیوه‌ری راستی دور له سۆز و خەمیال.

زور جار دهیین زوریه‌ی ئەو ژن و میردایه‌تی‌یدی، که کوتایی بە هەرس (فشل) و تەلاق و لیئک جیابونه‌و دیت یان بە گیروگرفت و ناکۆکی بەردەواام دیت، ھۆیه‌کەی پەله‌کردنە و لەسەر بنده‌تیکی راست و دروست نەبوه، هه‌لبزاردنی‌یه کتری له‌سەر بنەماي حمز و سۆز بوه بەبى لیکۆلینه‌و له پاشماوه‌ی روه‌کانی له‌گەل‌يدك گونجان و له‌گەل‌يدك هەلکردن و توانای مادى بۇ دروست کردنی خیزان و هەلگرتنى دوا هاته‌کانی مادى و کۆزمەلايدتى.

هاوسدرگرتن گریتی‌ند (عهد) و پەيانی ھاویه‌شى دریواىی تەمدەن، کە پیویسته تا کوتایی ژیان بەردەواام بیت، لمبر نمه‌و له سوننەتى پىرۇزى پیغەمبەر باس كراوه.

لمبر نمه‌و باوکى كچ ماسافى نمه‌یان نىيە كچە‌کانیان ناچار بکەن بە بەشودانیتىك، که لە روانگەتى تايیتى خۆیان بە گونجاوی دەزانن، بەلام ماسافى نمه‌یان هەيە راویتى لە‌گەلدا بکەن و راي خۆیان بدهن و نامؤزگارى بکەن.

پیغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: ((لا تُنكحُ الأَيْمَ حَتَّى تُسْتَأْمِرَ وَ لَا تُنكحُ الْبَنْرَ

حتّی نستاذن، قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ: شافهته
بیوه ژن مارهی نابردري، تا خۆی بپيار ندادات، كچيش مارهبي دروست نیه و
ماره بپ ناکرى، تا ئيزن و رهئى لى و هرده گيرى. گوتیان: ئەمې پىغەمبەرى خوا
ئيزنى چۈن لى و هرده گيرى؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمۇي: بى دەنگىھە كەن نىشانەنى
پازى بونىدەتى.)^۱

((جَاءَتْ فَتَاهَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ إِنَّ أَبِي زَوْجَنِي ابْنَ أَخِيهِ لَيَرْفَعَ بِي
خَسِيَّسَةً قَالَ فَجَعَلَ الْأَمْرَ إِلَيْهَا فَقَالَتْ قَدْ أَجَزَنْتُ مَا صَنَعَ أَبِي وَلَكِنْ أَرَدْتُ
أَنْ تَعْلَمَ النِّسَاءُ أَنْ لَيْسَ إِلَى الْأَبَاءِ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ: كچىك هاتە لاي پىغەمبەر
ﷺ و گوتى: باوكم بەشوي داوم بۇ كورى براکەتى تا بەھۆى نەم بەشودانەم سوك
و پىسوابى لەسر خۆى ھەلگىرى، پىغەمبەريش نەم كچى سەر پشك كرد، كەدا
بۇ خۆى خاوهن رهئى يە و بەبى رهئى كچە كە مارهبي بەتالە، بەلام كچە كە گوتى:
ندوا رېئم بەباوكم دا كارە كە بەندەنخام بىگىمەنلى، مەن وىستىم بۇ ئافەتان
دەركەدەتى، كە باوكان شتىيان بەدەست نىه.)^۲

((جَاءَتْ فَتَاهَةٌ إِلَى الرَّسُولِ ﷺ فَلَدَّكَرَتْ لَهُ أَنْ أَبَاهَا زَوْجَهَا وَهِيَ كَارِهَةٌ
فَخَيَّرَهَا النَّبِيُّ ﷺ: هەروا كچىك هاتە لاي پىغەمبەر ﷺ و باسى كرد، كە
باوکى بەزۇر بەشوى داوه خۇيىشى رازى نىه، جا پىغەمبەر ﷺ سەرپىشى كى كرد.
واتە رهئى يە كە دا دەست كچە كە)).^۳

ئا بەم شىيۆيە دەيىنин ئىسلام سورە لەسر بەرداۋام بونى ھاوسمىتى بەر لە
دەست پىكىرىدىنى، سورە لەسر جىتىگىر (استقرار) ئى خىزان، كە ھەلددەستى بە
پەروردە كەدنى مندالان لە رىتى سەرىيەستى ھەرىمەك لە ژن و مىيد لە
ھەلبىزادنى ھاوسمەرە كەن، ئىسلاممىش گۈنگۈتىن بنەماي دىيارى كردوھ، كە

^۱ آخرجه البخاري برقم (٤٨٤٣) و مسلم برقم (١٤١٩).

^۲ آخرجه ابن ماجة (١٨٧٤).

^۳ آخرجه أبو داود (٢٠٩٦) و ابن ماجة (١٨٧٥).

هەلبۈردىنى ھاوسمى لەسەر بىنەماكى ئەنخام دەدري ئەویش بىرىتى يە لە:

۱- ئايىن و رەوشت:

و شەي ئايىن ناونىشانىتكە، كە تىيگەيشتن و پەپەۋى ئەپەست و دروست بىز شەريعەتى ھەمېشەيى دەگىرىتەوە، ھەروا پابەندبۇن بە پەپەۋى و مەنھەجە كەدى، كە بناغەمى يە كەمە كە ئىن و پىاولە مىيانىدا دەبنە ھاوسمى يە كەنلى.

پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ أَنْضَوْنَ دِيْنَهُ وَخَلَقْتُهُ فَرَوْجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا إِنَّكُمْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ))^۱

ھەروا پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((لَئِنْ كَحَّ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعِ لِمَالِهَا وَلَحَسَّ بِهَا وَجَمَالَهَا وَلَدِينِهَا فَأَظْفَرَ بِذَاتِ الدِّينِ ثَرَبَتْ يَدَاكَ: ئىن بۇ چوار مەبەست مارەپپ دەڭرى: بۇ مال و سامانە كەدى، بۇ ناوا و شۇزەرت و رەچەلە كى ئىنە كە، بۇ جوانىيە كەدى، بۇ ئايىنە كەدى، جا ئەو ئافەرەت مارەپپ بىكە، كە دىندارە ئەگەر وانە كەيت دەستت بە قورداچى)).^۲ لە رىوايەتىكى تىر فەرمۇيەتى ئەمۇ ئافەرەت بەھىنە كە خاوهە دىن و رەوشتە.

ھەلبۈردىنى ھاوسمى لەسەر بىنەماي ئايىن، مسوّگەرى يە كەمى پەروەزدە كەرنى مندالان و، پىنگەيشتن و گەورەبونيانە بەشىيەيدە كى ساغ و راست، ھەروا فەرمانبىرى ئىن بۇ مىيىدە كەمى مسوّگەر دەكتات و مال و مندالە كەمى دەپارىزى.

ھەروەها ھەلبۈردىنى مىيىد لەسەر بىنەماي ئايىن؛ مسوّگەرى چاك بون لەگەلى و چاودىرى كەرنىيەتى، ھەروا نارام گىتنى لە كەم و كورتى يە كانىيەتى، كە دەبىتە مسوّگەر كەرنى پارىزىگارى خىزان و يە كىرىتىسى و بەيە كەمە بەستانىيەوە.

^۱ آخرە الترمذى برقىم (۱۰۸۴) (ماناى ئەم فەرمۇدەيدە لە پىتشتە باس كراوه) (وەرگىتىپ).

^۲ آخرە البخارى برقىم (۶۸۰۲) و مسلم برقىم (۱۴۶۶). لە رىوايەتىكى تىر "ذات الدین و المخلق" آخرە. بىن حبان برقىم (۴۰۳۷).

۲- بنه مای ثابوری:

ئیسلام مکوره له سهربنیات نانی خیزان به بنیاتیکی واقیعی و دیراسه کراو، تاوه کو هۆیه کانی سەرکەوتن و مانمۇھى بۆی بسازى، گومانى تىدانىيە مال و سامان شادەمارى ژيانە و لە گرنگترین بىندەپتىه کانىتى. ژيانى ھاوسمەرتى پىتاویستى مادى زۆر و بەردەواام و زیبادى دەھى.

لە بەر ئەوه ئیسلام و ریاضى داوه بە گرنگى دان بدەم لاینه، تاوه کو ھېچ يەكتىك لە ژن و مىرەد بە دواى بانگەشتەمى سۆزدا نەبردى، پاشان ھېتىدەي پى نەچى ھەست بەھەللەي گەورە بکات كە ئەنجامى داوه دواى ئەوهى كار لە كار تىرازاوه، بەمە تاوانىتىك لە سەرخۆزى ئەنجام دەدات.

ھەر چەندە سۆز و خۆشەويىستى بە ھېزىيت، بەلام بىز ماوەيەكى درىئە خايىمن ناتوانى لە بەر دەم رەقى ژيانى مادى و پىتاویستى يەكانى؛ خۆى راپگرى، لە بەر ئەوهشە گوتراوه: (إِذَا دَخَلَ الْفَقْرَ مِنَ الْبَابِ، هَرَبَ الْحُبُّ مِنَ الشَّبَابِ: گەر
ھەزارى لە دەرگا ھاتە ژورەوه، خۆشەويىستى لە پەنجەرەوه ھەلات و چوھەر دەرەوه))

چەندەها فەرمودە ژن و مىرەد ناگادار دەكاتەوه بە گرنگىدەتى ئەم لاینه وە كىو پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: (ثُنَكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَا لَهُ).^۱ لەو فەرمودانەدا ئەۋەيە، كە فاطمىنى كچى قەيس رەزاي خوايلى بىنى كېپاۋىتهوه، ((أَنْ مُعَاوِيَةَ وَأَبَا جَهْنَمَ خَطَبَاهَا؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ: أَمَا مُعَاوِيَةَ فَصَغْلُوكَ لَا مَالَ لَهُ وَأَمَا أَبُو جَهْنَمَ فَلَا يَضْطَعُ عَصَاهُ عَنْ غَاتِقَهُ، الْكِجْنَى أَسَامَةً: كە معاویە و ئەبۇ جەھەم رەزاي خوايانلى بىنى خوازىتىيان كردو، پىغەمبەر ﷺ فەرمۇي: (معاویە پیاپىتىكى ھەزارە و مال و سامانى نىيە، بەلام ئەبۇ جەھەم گۈپالە كە لە سەرشانى ناھىتىتە خوارەوه (بەواتاي زۇر لە ژنان

^۱ أَعْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ (۴۸۰۲) وَ مُسْلِمُ بِرَقْمِ (۱۴۶۶).

^۲ أَيْ إِنَّهُ يَكْثُرُ ضَرْبُ النِّسَاءِ كَمَا وَرَدَ فِي رِوَايَةِ إِبْنِ مَاجَةَ، بِرَقْمِ (۱۸۶۹).

دهدات)، جا شو به نسامه بکه)).

لیزهدا دیدی ئیسلام بۇ ئەم مەسىھىيە مادى نىسە كە دورىسى لە سۆز و
ھەستەكان، بەلام دىدىيىكى واقعىيە و ھەردو لا ئاگادار دەكتەمە بەكارىتىكى
گىرنگ، رېنگە لە بىر و ھۆشىان دا نەبىن و ھەر لەدواى سۆزداريان دابىن، كە لە
كۆتايى دا دەپىتە ھەملەشانەوهى خىزان و لە دەست دانى مەبەستى خوازراوى
هاوسىرگرتىن.

۳- رەچەلەك و پلە و پايەي كۆمەلایەتى:

پېۋەسى ھاوسىرگرتىن و بەيدىك گەيشتنى ژن و مىزد، تەنها پەيوەندىيەك نىيە
كۈرت ھەلەتلىرى بە ژن و مىزد، بەلام ماناي بىرىتىيە لە چونە ناوهوهى
پەيوەندىيى كۆمەلایەتى فراوان لە نىتوان تاكە كانى ھەرى يەكىنلىك لە خىزانى ژن و
مىزدا.

لەبىر ئەمە ئیسلام سورە لەسەر دابىن كەردنى كە متىين شت لە گۈنجاندىن و
نزيك بونەوە لە نىتوان ھەرىيەك لە خىزانەكان لە لايىنى پايەي كۆمەلایەتىيەوه،
دەربارەي ئەمەش پىغەمبەر ﷺ دەفرمۇسى: ((نَكِحْ الْمَرْأَةَ إِلَارْبُعَ
وَلَحَسِبَهَا...)).^۱

ھەروا دەفرمۇسى: ((نَخَرِّيْرُوا لِنَطَفِكُمْ وَالْكِحُوا الْأَكْفَاءَ وَالْكِحُوا إِلَيْهِمْ: بَرْ
مَنْدَالَه كَانَتَانِ ثَافِرَةٍ تِيْرَنْ، هَاوْكُوفِي يِه كَتْرِي بَكْدَنْ ھَاوسىر)).

رېنگە ھەندى لە خوتىمەران وا گۇمان بېمەن، كە ئەم قسانە لە روانگەيە كى
چىنایەتى دور لە يەكسانى و كام كەس لە خوا ترس تىرىنى شەو چاكتە، كە
ئیسلام دايىناوه؛ دەرچوھ، لەبىر ئەمە پىتىيىستە ئاگادارى ئەمە بەدەين، كە ئەم
ھاوشانى و نزيك بونەوە كۆمەلایەتىيە ھەرگىز ماناي ئەمە نىيە، كە ھىچ يەكىن

^۱ آخرچە مسلم، برقم (۱۴۸۰) و الترمذى برقم (۱۱۳۵) و النسائى برقم (۳۴۱۸).

^۲ آخرچە البخارى برقم (۴۸۰۲) و مسلم برقم (۱۴۶۶).

^۳ آخرچە ابن ماجة برقم (۱۹۶۸).

لهم دو تویزه کۆمەلاتیه لهیه کتری باشتربن، بدلکه مانای ندوهیه خیزان
بەگوییرهی تویزه کۆمەلایدتیه کەی و داب و نهريته کانی گوغجاوه بۆ پەمیوهست بون
له گەل خیزانه کەی تر، يان نا.

ئەمەش مانای ندوه نیه گشت هاوسمەرگرتتىك، كە لىتك نزىكى و هاوشانى
کۆمەلايدتى تىدا نەبىت، حوكىمى سەرەس و سەرنە كەوتوبى بەسىردا بدرىت،
بدلکه زۆربەي ژن و مىزدايەتى، كە لەسەر لىتك نزىكى و هاوشانى بىنيات
نەنراوه، نايىتە مايمەي زيانىكى خىزانى جىڭىر (مستقر).

٤- جوانى:

ھەلبەت زيانى هاوسمەرىتى سەرەپاي پېتىتىيەتى بەمۇ كارانەي كە پېشتر
باسكرا، هەردەبىن ھەرىيەكىك لە ژن و مىزد كەمەتك لە جوانيان ھەبى، جوانىش
شويىندوارى گورە و كاريگەرى ھەمەي لە راکىشانى ھەرىيەك لە ژن و مىزد بۆ
لای يەكترى و خۆشەويسىتى زياتر بۆ هاوسمەركەي، ھەزوا كاريگەرى ھەمەي لە
ھەسانەوهى دەرونى ھەرىيەكىكىان دا، لە كۆنیش گوتراوه:

ثلاثة تجلو عن القلب الحزن الماء والخضرة والوجه الحسن

واته: سى شت خەم لە دل دەپوتىنى، ئاۋ و سەوزاپى و پوخسارى جوان.

لەبەر ندوه پېتىغەمبەر ﷺ لە چەندەها فرموددا ناگادارى گىنگى ئەمەي
داوه، وە كە دەفرمۇي: ((تُنَكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعِ لِمَالِهَا وَلَحَسَبَهَا وَجَمَالَهَا...))^۱
ھەزوا ھانى خوازىتىكەرى داوه، كە تەماشاي خوازىتىنى كراوه كەمى (دەست
گىرانە كەي) بىكات، تاوه كو دلى بۆ لاي بچى، گەر لە كەمەيە كى جەستىمى ھەبى
پىتى بىزاني، ئەمەش بۆ سورىبون لەسەر بىردهاام بونى زيانى هاوسمەرىتى و
جىڭىرى خىزانه.

پېتىغەمبەر ﷺ فرمويەتى: ((إِذَا خَطَبَ أَخَدُكُمُ الْمَرْأَةَ فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ

^۱ أخرجه البخاري (٤٨٠٢) و مسلم (١٤٦٦)

ینظر إلى ما يذغوه إلى نكاحها فليفعلن: گهر يسه کيتك له ئىسوه خوازىتىنى ثافرەتىكى كرد، گمر توانى تەماشاي بکات، كەپتۈيىست بکات بۇ مارەبپىنى،
ئدوا با تەماشاي بکات.))

لە ئىبو هوھىرە گىتپراوەتمەد كەوا پىاۋىتكى ثافرەتىكى ئەنسارى مارە بېرى،
پىيغەمبەر فەرمۇي: ((أَنْظَرْتُ إِلَيْهَا؟ قَالَ: لَا. قَالَ: اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنْ فِي
أَعْيُنِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا: تەماشات كردوه؟ ئەمۇيىش گوتى: نەخىر، پىيغەمبەر
فەرمۇي: بېرۇ تەماشاي بکە، چونكە چاوى ئەنسارىيە كان بچوکە.))

ھەلبىزادنى ھاوسمر لەسەر بىنەرەتى جوانى؛ ماسى ئىن و مىزىدە، دەرىسەرەتى
ئەمەش عۆمەرى كورى خەتاب دەپەنە دەفەرمۇي: ((لا ڭۈزۈچۈوا بَنائِكُمْ مِنْ
الرَّجُلِ الدَّمِيمِ، فَإِنَّهُ يُعْجِبُهُنَّ مِنْكُمْ مَا يُعْجِبُكُمْ مِنْهُنَّ: كچە كانتان لە پىاۋى
ناشىرىن مارەبپەركەن، چونكە حەز بەو شتە دەكەن وەك ئىسوه حەمز بەمان
دەكەن)).

جا سەرنج بەدە ئەمەن كۆمدلەگانە ئاهىپلىن خوازىتىنى كەرتەماشاي ئەو كچە
بکات، كە دەيدۈي خوازىتىنى بکات چ ماسەتىك دەفەوتىن، يان ئەوانەتى
قەددەنە كچ دەكەن خوازىتىنى كدرەكە ئەسەر ئەو بىنەرەتە مەشروع و دروستە
بىبىنى.

گەر ھەلبىزادنى ئىن و مىزىد لەسەر ئەو بىنەرەتانە ئەپتەن بىنیات بىزى، ئەدا
شىمانەتى جىتىگىرى و سەركەوتىنى خىزان زۇر زۇرتى دەبى، لە شىمانەتى ھەرەس و
سەرنە كەوتىن يان ھەلۋەشانە وەتى.

دەگەرەتىنە وە بىز جەخت كردن لەسەر ئەوەتى، كە بىنەرەتى ھەرە گىنگ بىز
ھەلبىزادنى ئىن مىزىد بىرىتىيە لە ئايىن و رەوشت، بىلام بىنەرەتە كانى تر، كە

^۱ آخرجه أەند بىرقم (۱۴۰۵۹).

^۲ آخرجه الترمذى بىرقم (۱۰۸۷).

^۳ شىمانە: إحتمال.

پیغه مبهر ﷺ و ریانی داوه بریتی یه لمو بنمه‌ه تانه‌ی، که بهشیوه‌یه کی باشت
یاریده‌ی بعرده‌وامی و سه‌رکه‌وتنی ریانی خیزانی دده‌هن له نیوان ژن و میردادا.

سی‌یه‌م: هه‌لسور‌اندنی خیزان به‌دهستی پیاوی‌ی:

خیزان وهک هه‌ر دهسته‌یه‌ک، یان ده‌زگایه‌ک، یان کومه‌لیک پیویستی به
دابهش کردنی ثمرک هه‌یه به‌سه‌ر نهندامه‌کانی و هه‌بونی بع‌ریوه‌بهریک، که
به‌رپرس بیت له هه‌لسور‌اندنی کاروباره‌کانی و ناسان کردنی کاره‌کانی
بهشیوه‌یه کی باشت، خوای گهوره هه‌لسور‌اندنی خیزانی داوه‌ته دهست پیاو نهک
هیچ که‌ستیکی تر، چونکه به‌هوی چه‌مند کارتکه‌وه شایسته‌یه وهک: پته‌وی و
توندی (حزم) و زال بونی زیری به‌سدر سوز (عاطفة‌دا)، که وای لی‌ده‌کات بتو
نم ثمرکه له نافره‌ت شایسته تر بیت.

خوای گهوره ده‌فرمودی: «الرِّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ»؛ پیاوان سه‌ریه‌رشیارترن
به‌سدر ثافره‌تان بتو بع‌ریوه‌بردنی کاروباری خیزان، به‌وی که خوای گهوره به‌چه‌مند
شتبیک به‌سدر یه‌کتری دا فه‌زل و چاکه‌ی پی به‌خشیون، که پیاو توانای ناما‌داده‌یی
جی‌به‌جی کردنی کاروباری قورس و گرنگیان هه‌یه، هه‌روه‌ها پیاو سه‌ریه‌رشیاره
به‌سدر ثافره‌ت چونکه نه‌فقه و پاره په‌یدا کردن و مندال به‌خیتکردن له‌سدر
پیاوه لمو ماله‌ی که هه‌یدتی. (النساء: ۳۴)

هه‌روا ده‌فرمودی: «وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ
عَلَيْهِنَّ دَرَجَةً»؛ ثافره‌ت چیان له‌سدره که مافی پیاو به‌جی بهیتن، به‌هه‌مان
شیوه نهوانیش مافیان هه‌یه و بهشیان هه‌یه به‌سدر پیاو له چاکه‌دا. پیاویش
پله‌یه کی به‌سدر ثافره‌تانه‌وه هه‌یه له‌بهر نهوهی زیاتر ماندو تر و هه‌ول و کوشش
تر و نان په‌یدا که‌ر تره. (البقرة: ۲۲۸)

پلەمی سەرپەرشتیاری (قوامە) و چاودىرى پلەمی ئەركبارى و بىرىرسىيارىتىيە، نەك پلەم بەباشتى دانان بىت بەومانايى، كە زۆر لە پىاو و ئافرەتان واي تىنەد گەن.

لەبەر ئەمە ئىسلام فەرمانى بە زۇن كىردوه فەرمانبەرمى مىزدە كەمى بکات و ئازەزۇھە كانى جىيە جىي بکات، ئەگىنا ئەم كاتە ئەم سەرپەرشتىيارىمەتە بىھۇدە ذەبىت و خىزان لاسەنگ دەبىت و شاشاوهى تىدا دروست دەبىت، نابىتىسە زىنگىدە كى چاك و لەبار بىق پېرۋەسى پەروەردە يەكى سەركەمتو.

پېغەمبەر ﷺ بە عومەزى فەرمو: ((أَلَا أَخْبِرُكَ بِخَيْرٍ مَا يَكُنُّ الْمَرْءُ الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّتُهُ وَإِذَا أَمْرَهَا أَطَاعَتُهُ وَإِذَا غَابَ عَنْهَا حَفِظَتُهُ: هەوالىت پىيىدەم بەباشتىن گەنجىنەي مەرۆف؟ ئافرەتى چاك، گەر تەماشى بکات دلى خۇش بکات، گەر فەرمانى پىن كىر فەرمانبەرمى بکات، گەر لىنى نادىيار بىو (چوھە سەفر) ئەوا داۋىن و مال و مندالى دەپارىتىزى)).

ھەروەھا ﷺ دەفرمۇي: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٌ بَيْدِهِ لَا تُؤَدِّي الْمَرْأَةُ حَقًّا رَبِّهَا حَتَّى تُؤَدِّي حَقًّا زَوْجِهَا: سوئىندىم بەھەي كە گىانى محمدى بەدەستە، ئافرەت مافى خواي گەورە بەجىي ناھىتى، هەتا مافى مىزدە كەمى جىيە جىي نەكەت.))

چوارەم: فەرمان بەمىزد كراوه چاكە لەگەل ھاوسەرە كەمى بکات و پىزى بىگرى:

ئىسلام دەسەلاتى پىاوى لە مالە كەيدا بەسەر ھاوسەرە كەمى و مندالە كانى نە كەردىتە دەسەلاتىتىكى رەها (مطلق)، بەلكە فەرمانى پىن كىردوه چاكە لەگەل خىزانە كەمى بکات و پىزى بىگرى و بەباشى رەفتارى لەگەل دا بکات.

خواي گەورە دەفرمۇي: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾

^۱ آخر جە الدليلى فى (الفردوس) ج ۴/ ۳۷۹.

^۲ آخر جە ابن ماجة برقم (۱۸۵۳).

فَعَسَى أَن تَكْرَهُوَا شَيْئًا وَتَجْعَلَ اللَّهَ فِيهِ حَيْرًا كَثِيرًا: لَهُ كُلُّ زَنْهٖ كَانَتْ
بِهِ چاکی گوزه ران بکمن و هدلس و کموتیان له گه لدا بکمن، کاتیکیش شتیکتان
لی یان بینی که به دلتان نهبو ثدوا چاویوشی لی بکمن، شتی وا همن نیو همزی
الی ناکمن، که چی چاکمی زوری له خواوه بونگو تیدایه. ^۱ (النساء: ۱۹)
بوه ددهرمی: ((استوْصُوا بِالذِّسْأَءِ خَيْرًا.. : وَسِيمَتَانَ بَيْ لَهُ كُلُّ نَافِرَةٍ تَانَ
باشین.))

ههروهها ^۲ ددهرمی: ((خَيْرٌ كُمْ خَيْرٌ كُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرٌ كُمْ لِأَهْلِي:
باشتريستان نه و کسمید، که له گدل خيتانه کمی باشه، منيش بو خيتانه کم له
هموتان باشتدم.))

پنجم: کاری ژن نهوهیه له مالهوه ئوقره بگری و، هستی
به چاودییری کردنی کاروباره کانی:

ئیسلام رزل و بدربرسیتی زیانی لەنیوان ژن و میزدا بە گویرهی ندو
شاپسته بیمهی دابش کردوه که خوای گهوره به هر یه کیتکیانی به خشیوه، جا
چاودییری کردنی کاروباری ناووهه مالیش به نه رکه کانی نافرهتی داناوه. له بدر
ندوه فدرمانی پیتکردوه ززربیه کاته کانی له ماله کمی بە سەر بیات.
خوای گهوره ددهرمی: «وَقَرَنَ فِي بُيُوتِكُنْ: لَهُ مَالَهُ كَانَتْ جِنِيْگِيْبَنْ و
ئوقره بگرن. ^۳ »

پیغەمبەر ^۴ فدرمیمهتی: ((وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِهِنَّا وَوَلِدَهُ وَهِيَ
مَسْؤُلَةٌ عَنْهُ: ژن له مالی میزدە کمی و بدرامبەر بە مندالله کانی بدربرسیار و
چاودییره.))

^۱ آخرجه البخاري برقم (۴۸۹۰) و الترمذی برقم (۱۱۶۳) و ابن ماجة برقم (۱۸۵۷).

^۲ آخرجه ابن ماجة برقم (۱۹۷۳).

^۳ آخرجه البخاري برقم (۲۴۱۶) و مسلم برقم (۱۸۲۹).

جا پابهندبویی ژن بۆ بهسەربردنی زۆربەی کاتە کانی لەناو ماللەوە بۆ چاودیتىرى
کردنی کارە کانی و کاروباری مندالە کانی؛ گەورەتىرين مسوّگەرى سەركەوتىنى
پرۆسى پەروەردەبىيە و، مسوّگەرى بەختىيارى خىزانە. ھەروا بهسەربردنی
زۆربەی کاتە کانی ژن لە دەرەوەی مال بۆ کارگردن، يان سەزدانى كردن و
فەراموش كردنی کاروبارە کانى خىزانەكەي و پەروەردەي مندالە کانى؛ مەترىسى
دارتىرين و گرنگتىرين ھۆيە کانى ھەلۆشانەوە خىزان و لەدەست دانى مندالانە،
بەتايمەتى گەر لە ئاسان كردنی کارە کانى مال و چاودیتى مندالان، پشت بە
خزمەتكار بېھەسترتىت.

ھەلبەت دايىك بەرپرسى يەكم و گرنگتىرين پايىھەي پرۆسى پەروەردەبىيە،
چونكە مندال زۆربەي کاتە کانى لە گەل ئەمدا بەسەر دەبات، ھەروا نەريت و
يەكم رەوشت لە وەردە گرى، كە لەسەر ئەم و پەروەردىياران گران و زەجمەتە
رىئىك و پىتىكى بىكەن و بىيگۈپن.

شەشم: چاکە كردن لە گەل مندالاندا:

پرۆسى ئاراستە كردن و پەروەردە كردنی مندال لە لايەن دايىك و باوكەوە
سۇدىتىكى واي نىيە، گەر دايىك و باوك، يان يەكتىكىيان كەمتەرخەميان ھەبى لە
بەجيھىتىنى ھەندى لە مافە کانى مندال بەسەر باوكىيان دا.
بەلام گەر دايىك و باوك چاکەيان لە گەل مندالە کانىيان كرد و توانىيان
خۇشەويىsti و پىزى مندالە کانىيان بەدەست بەھىتىن، ئەوا پرۆسى پەروەردە و
ناراستە كردن ئاسانتر و سەركەوت توپتى دەبىت، لەبەر ئەمە ئىسلام ھانى
سەرىيەرشتىيارى مندالانى داوه بە چاکە كردن لە گەل مندالە کانىاندا.

ئەوهەتا بوخارى لە (الادب المفرد) دا باسى چاکە كردنى باوك بۆ مندالە كەمى
كىد، كەوا لەئىن عومەرەوە گىزپراوه تەمۇھ سەبارەت بە فەرمۇدە خواي گەورە:
«إِنَّ الْأَمْرَارَ يَسْرِيُونَ مِنْ كَأسٍ كَانَ مِزاجُهَا حَافُرًا» (الانسان: ۵).

گوتويه‌تى: (خواي گهوره بدچاکه کارانى ناو زهد کردون، چونكه چاکه‌يان له گهمل دايىك و باوك و مندالان کردوه. همروهك چون ساواكت مافى به سدرته‌وه هديه،
ناواش مندالله كدت مافى به سدرته‌وه هديه.^۱

حەوتهم: چاکه‌کردن له گهمل دايىك و باوك:

ياسای ھاوسينگى له ماف و ئەركەكان، ماناي وايسە، له سدر ھەمو ئەمو
كەسە پىتىستە كە داوا له كەسانى تز دەكات بە ئەركەكانى ئەمو ھەلسى، دەبىنى
ئەۋىش بىزانى، ئەمو ئەركانەي له سەرىيەتى بە رابىھريان بە جىتى بېتىنى.
لە بەر ئەمە خۇشەویستى لە خىزان بلاو دەبىتىمەن دەبىنى، كەچەكە لە گهمل دايىك و باوك
بىكەن، همروهك فەرمانى بە دايىك و باوك کردوه چاکه لە گهمل مندالله كان بىكەن،
جا بە مە خۇشەویستى لە خىزان بلاو دەبىتىمەن دەبىنى و ھەرتاكەي رۆتى خۇي دەبىنى
و بە ماھە كانى بەھەندى دەبىنى، كاتىيەكىش مندالان لە كەشى خىزانىي دەچنە
دەرەوه؛ بەها و پەرورەدىيى و رەوشتنى بەرز ھەلەدە گرن و دەيگۈزىنەو بۇ خىزانى
نوىييان و كۆمەلگە گەورە كەيان، جا ئەمە كاتە خىزان رۆتىكى گرنگى
پەرورەدىيى لە چاكسازى كۆمەلگەدا بە حىنى هيئناوه.

سىبارەت بە چاکه‌کردن له گهمل دايىك و باوكدا، زۆر ئايىت و فەرمودە ھاتون،
وەك: خواي گەورە دەفرمۇي: «وَصَيَّنَا إِلِّا نَسْنَ بِوَالدَّيْتِ حَمَلَتُهُ أُمُّهُ
وَهُنَّا عَلَىٰ وَهُنِّ وَفِصَلَلُهُ فِي عَامَتِنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالدَّيْتِكَ إِلَيَّ
الْمَصِيرُ»: فەرمانان بە ثادە مىزىاد کردوه بە چاکه‌کردن بەرامبەر بە دايىك و
باوكى، كدوا دايىكى بىنِ هىز بوه بەھۆى حەملە كەوه و بىنِ هىز بوه بىز لە دايىك
بون و لە شىرگەرنەوەش ماوهى دو سالە، سوپاس بۇ من بىكە و بۇ دايىك و
باواكت. چارەنوسەت بۇ لاي منه. (لقمان: ۱۴).

^۱ أخرجه البخاري في الأدب المفرد برقم (٩٤).

((سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ فَقَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا. قَالَ: ثُمَّ أَيْ؟ قَالَ: بِرُّ الْوَالِدَيْنِ. ثُمَّ أَيْ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: پرسیار له پینگه مبهربی خواه کرا: ج کار و کرد و هدیه ک لای خوای گهوره خوشوه ویستره؟ فرمومی: "نویز له کاتی خزی"، گوتی: پاشان چی تر؟ فرمومی: "چاکه کردن له گمل دایک و باوک"، پاشان چی تر؟ فرمومی: جیهاد له پیناو خوای گهوره دا!").^۱

ههشتم: سیله‌ی ره حم (په یوه‌ندی خزمایه‌تی):

ئیسلام سوره له سر ئوهی خیزان رۆلی خزی ببینی له په ره ورده کرنی منداش و پینگه یشتنيان به پینگه یشتنيکی کۆمەلايەتی چاک گەشە پینگردنی کەسايەتی منداشنىش به تمواکارى رۆلی خیزان له په ره ورده داده‌نى، كە يارىدەيان دەدات بۇ چونه ناو زيانى کۆمەلايەتى بە درچون له کەشى خیزانىکى بچوکدەو بىز كەشى خیزانىکى گهوره، ئەمەش له ميانەي تموههه دىتىه دى، كە منداش له گمل خزمە كانى كۆبىتىمە و خزى پىتىان بناسىتىنی له پىتى دایك و باوکەو، هەروا هەلس و كەوت كردن له گەلیان و هاتوچۇز كردىيان، كەوا شارەزايىھە كى كۆمەلايەتى فراوان و متمانه بە خزى و بە كۆمەلگە كەي بە دەست دىتىنی، ناشتوانى ئەم سودە كۆمەلايەتى و دەرونى بە دەست بەر بکات، گەر دور له كەشىتىكى خیزانى يە كەگرتۇ پى بگات، كە په یوه‌ندی خزمایه‌تى و هاريکارى نىشان تاكە كانى تىدا بلاو دېيتىمە.

ئۇ ئايىت و فرمودانىم دەرىبارەي په یوه‌ندى خزمایه‌تى (صلة الرحم)

هاتون:

خواي گەوره دە فرمومى: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

^۱ آخرجه البخاري، برقم (۲۶۳۰) و مسلم برقم (۱۳۸).

وَإِلَّا لِلَّهِ الْدِيْنُ إِحْسَانٌ وَبِدْيَى الْقَرْبَى وَالْيَتَمَى: خوا بپه رستن و هیچ شت مه کهن به شمریکنی، له گسل دایک و باوک و خزمه کان و بنی باوکه کان چاکه کارین. (النساء: ۳۶).

پیغمه مبشر ﷺ فرموده است: ((وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيَصِلْ رَحْمَةً، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيُقْلِلْ خَيْرًا أَوْ لِيُضْعِفْهُ: هر کمن بپوای به خوا و روزی دوایی هدیده، با سیله‌ی رهحم (په یوندی خزمایه‌تی). به جنی بهینی، هر کمن بپوای به خوا و روزی دوایی هدیده، با قسمی چاک بکات، یان بی‌دهنگ بیت)).^۱

هر ودها ﷺ ده فرمومی: ((أَسْرَعُ الْخَيْرِ نَوَابَا الْبِرِّ وَصَلَةُ الرَّحْمِ، وَأَسْرَعُ الشَّرِّ عَقُوبَةُ النَّجْنِي وَقَطْعَةُ الرَّحْمِ: خیراتین پاداشتی خیر و چاکه بریتین له: چاکه کاری به جنی هیتنانی سیله‌ی رهحم، خیراتین سزای خراپه کاری بریتین له: ستم و له سنور در چون و، برینی په یوندی خزمایه‌تی.)).^۲

هر ودها ﷺ ده فرمومی: ((إِنَّ الصَّدَقَةَ عَلَى الْمُسْكِنِ صَدَقَةٌ، وَعَلَى ذِي الرَّحْمِ ثَنَانٌ؛ صَدَقَةٌ وَصَلَةٌ: خیرکردن به هزار به خیرتیک ده نوسری، خیرکردن به خزم دو خیری هدیده، شی خزمایه‌تی و شی خیره‌که.)).^۳

جا نیسلام له میانه‌ی ثدم هدشت خالده خیرانی سازاندوه بتو رویل بینینی له په رو زرد هی مندا لدا و پیگمه نیشنیان به پیگمه نیشنیکی ساغ و دروست، که ناکری دور له خیزان و دهست بهینتری، ثمه مهش بتو جهخت کردن له سه رولی خیران له پروزه‌ی په روده‌یی و مهترسی‌یه کمه.

^۱ آخرجه البخاری برقم (۵۷۸۵) و مسلم برقم (۴۸).

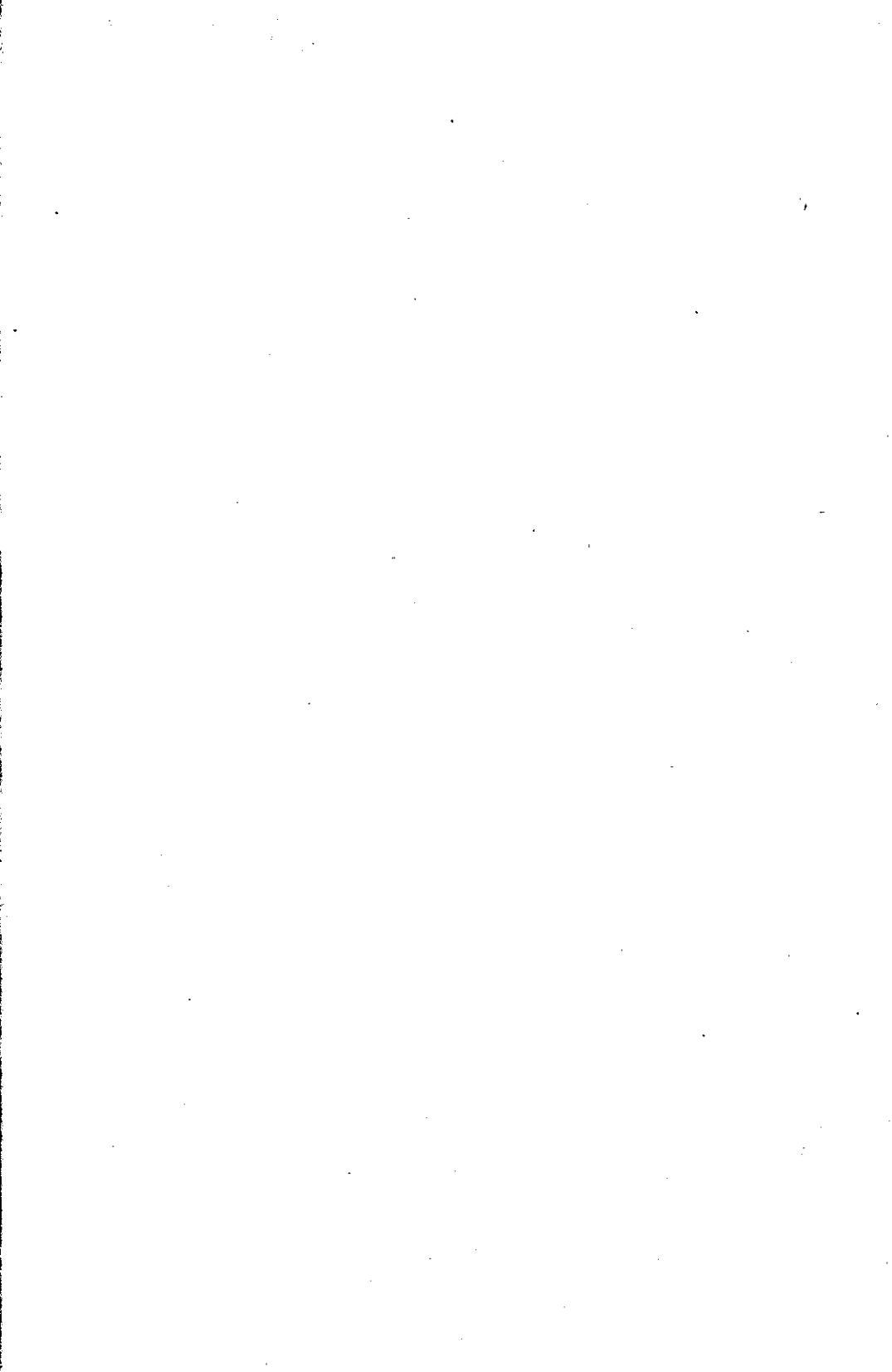
^۲ آخرجه ابن ماجه برقم (۴۲۱۲).

^۳ آخرجه الترمذی برقم (۶۰۸) و أبو داود برقم (۲۲۵۵) و ابن ماجه برقم (۱۸۴۴) و السانی برقم (۳۵۸۱).

ده روازه‌ی دووه‌م

پنجه و ببهار کشیدی و شوپنجه فهاری

پر روازه‌لک

پیشنهاد په ۱۹۹۵ و پیشنهاد

ده کری پهروهارده له زمانه وانی بکه رینینه وه بسو سی ره گئی زمانه وانی که

بریتین له^۱:

۱-ربا، یربو بهواتای: زیادی و گهشه.

خوای گهوره ده فرمومی:

﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِيبِ الْصَّدَقَاتِ﴾ البقرة: ۲۷۶

ده گوتري: ریسته قتبی، ومنه الربوة: شوینی بدرز.^۲

۲-ربی، یربی: له سمر کیشی خنی یخفی، بهواتای: پیشنهاد و گهشه کرد.
ثین عده بی گوتیه تی:

فمن يك سائللا عنی فابني بکه منزلی و بها ریست

هد رکسیک له من بپرسی، ندوا مه ککه مالی منه و لهدویه پهروهارده و
گهوره بوم.

۳-رب یرب: له سمر کیشی مددید، بهواتای: چاکسازی و سیاست و
چاودیری.

حسانی کوری سابت گوتیه تی:

ولأنت أحسن إذ بزرت لنا يوم الخروج بساحة القصر

من درة بيضاء صافية ما تُرِيبُ حائرُ البحر^۳

ثین منظور گوتیه تی: ریست الامر اریه ربا و ریابا^۴: چاکم کرد و پته و م

کرد

^۱ لسان العرب. المصباح المغير، ج ۱ ۲۱۴-۲۱۷. القاموس الخطيط ج ۴/ ۴۸۰.

^۲ المصباح المغير ج ۱/ ۲۱۷.

^۳ بهواتای: باشترین له گهوره نهودیه که گویچکه ماسی له دهربا چاودیری بکات و چاکی بکات.
^۴ لسان العرب.

وَهُوَ الْرَّبُّ: چاکساز و بعیریوه بدر^۱.

خوای گهوره فرمومیتی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

پهروهده به پیشی چدمکی هاوچه رخ ده کری بگهربتریته وه بتو همه موئدم
مانایانه له پیشه وه باسکرا، که ثه مانه ده گریته وه: زیادی و گهشه کردن و
خوزراکدان و گهشاندن و سیاست و چاکسازی، رنه نگه ماناکه دی دایی تزیکتین
چدمک بی بتو پهروهده.

پهروهده چندندها پیناسه کون و هاوچه رخی ههیه، که هندیکی باس
ده کدین:

- راغبی ثه صبه هانی دهلى: (پهروهده: دروست کردن و پنگه یاندنی شتیکه
له باریکه وه بتو باریک تا سنوری ته واو بون).

- نیمام به یضاوی دهلى: (پهروهده: وردہ وردہ گهیاندنی شتیکه بتو که مالتی
و ته واومهندی)^۲.

بهناوبانگترین و گرنگترین پیناسه هاوچه رخ بتو پهروهده، پیناسه (جون
دیوی) یه که دهلى: پهروهده: پنکه وه نانیکی نوئیه بتو ناده میزاد، به هزی
سروشتی فیطري و، به کارلیکردن له گمل که له پوري را بردوي روشنبيري کزمدلى
ناده میزاده^۳.

- مامۆستا عبدالحمید هاشمی پیناسه پهروهده ده کات و دهلى: چهند
کرده یه کی درونی و کومه لا یه قیه، که رینمویی کاره کان پیتی هدله دست به
مه بدست و ریکختن و پلان داریزنه وه بتو مندالله کانیان، له قوناغی بیشکه و
مندالی و میرد مندالی و گهنجی و ته منه دی روشن و دریثابی ژیان^۴.

^۱ تفسیر القرطبي ج ۱۳۷/۱.

^۲ تفسیر البيضاوي (أبوار التبريل و أسرار الناويل) ج ۱/۸.

^۳ الدیفقاریة و التربية، جون دیروی.

^۴ الرسول العربي المري، ص ۳۴۹.

لهم پیتناشنه‌ی پیشو سه رنج دهدین، که هدر یه کیکیان باسی یه کنیک له بنده‌هه تیه کانی پرۆسەی پهروهه دهیی ده کات که بریتی یه له:

۱- گرنگیی پله‌پله‌یی له پرۆسەی پهروهه دیدا.

۲- گدشہ‌پیدانی به‌هره (موهبة)ی فیطیریه کان و ههولدان بز گمیاندنی به‌شیوه‌یه کی ته او کاری.

۳- پرۆسەی پهروهه دهیی له سدر ناویته بونی فیطره‌ت له گهمل که له پوری روشنبیری و بیروباوه دههستی، سهرباری شاره‌زاویی یه بدهست هینراوه کان. گهرو ویستمان پیتناشنه‌یه کی نویتی پهروهه ده پیشنيار بکهین، ده لیین: پهروهه ده پرۆسەیه کی پینگه‌یشتئی کۆمه‌لایه‌تی درونی یه، کوشش ده کات بز گدشہ‌پیدانی به‌هره فیطیریه کان و پله‌پله‌یی کردن له گدشہ‌پیدانیدا و، چاک کردنی ره‌فتار و ریک پیک کردنی به‌شیوه‌یه ک، که بگونبی له گهمل بیروباوه و به‌ها ژیاریه کان (القیم الحضارية).

به‌لام پهروهه دهی نیسلامی، بریتی یه له پهروهه دهیه ک که له خیزانی نیسلامیه‌و ده‌ده‌چیت و شیوازه کانی نیسلامی به‌کاردنه‌یتی، به‌مه‌بهستی چه‌سپاندشی بیروباوه و پابهند بون به یاساکانی نیسلام له ره‌فتاردا.

به ریاستی دایک و باوک له په زوه زده کردنی مندالاندا

بهربریستی دایک و باوک بهرامبهر مندالله کانیان - و هک پیشتر باسان کرد -

زورن، گرنگترینیان: بهربریستی په زوه زده و تهمنی کردنه.

خوای گدوره فرمویه‌تی: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَّا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُوَّدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَتِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ: تهی نمهو گهسانهی باوه‌رتان هیناوه خوتان و خیزاندان پیاریزین له ناگریک که سوته مدنیه کهی خملک و بهره و که فریشته‌ی توند و تیز سدریه رشتی نهم ناگره ده‌کمن، سه‌ریتچی فدرمانی خوای گهوره ناکمن، نمهوی فدرمانیان پی ده‌کری نه‌نجامی ده‌دهن.» (التحریم: ۶).

کاتیک نهم نایه‌ته دابه‌زی عومه‌ری کسوری خه‌تاب پیشه پرسیاری له پیغه‌مبهر کرد و گوتی: تهی پیغه‌مبهری خوا نیمه خۆمان ده‌پیاریزین، تهی چون خیزانغان بیاریزین؟ پیغه‌مبهر پیله فرموی: ((تَهْوِمْ عَمَّا كَمَ اللَّهُ، وَ تَأْمُرُهُمْ بِمَا أَمْرَ اللَّهُ: نمهوی خوای گهوره قده‌غهی کردوه شهوانی لی قده‌غه ده‌کهی، نمهوی خوا فدرمانی پی کردون نه‌نجام بدری فدرمانیان پی ده‌کهی بیکمن.))^۱

لدهر نمهو زانایان گتویانه: (ثاده میزاد مافی بدمه‌رخوی و مندالله کهی و خیزانه کهیمه همه، جا لمسه‌رمانه ثایین و چاکه و نهده ب و روشت فیری مندالله کاغان بکمین).^۲

پیغه‌مبهر پیله فرمویه‌تی: ((لَأَنْ يُؤَدِّبَ الرَّجُلُ وَلَدَهُ خَيْرٌ مِّنْ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِصَاعٍ: پیاو مندالله کهی فیری روشت بکات نمهوی بز باشته، که بدقد

^۱ تفسیر القرطبي ج ۱۸/۱۹۵-۱۹۶.

^۲ تفسیر القرطبي ج ۱۸/۱۹۶.

(صاع) تیک بکاته خنیر.^۱ همروهها فرموده‌اند: ((ما کُحَلَ وَاللَّهُ وَلَدًا أَفْضَلَ مِنْ أَدَبِ حَسَنٍ: باوک هیچ شتیکی نهداوهه مندالله کهی که لَه رهوشی باش باشتربن)), له ریوایه‌تیکی طبیعتی دا هاتوه: ((ما وَرَثَ وَالَّهُ وَلَدًا..)).^۲ کاتیکیش سهباره‌ت به‌مافنی مندالل له‌سمر باوکی پرسیار له پیغه‌مبدری خواهیل کرا، پیغه‌مبدر فرمومی: ((أَنْ يَحْسَنَ إِلَيْهِ، وَ يَحْسَنَ إِلَيْهِ: نَاوِي بَاشی لَى بَنِى وَ بَدْبَاشِى پَدْرُوهُرَدَهِي بَكَاتِ)).^۳

گومان لهوه دانیه، که نهربیت و نه و چدمکانه (مفاهیم)ی که ناده‌میزاد له‌سمری پیتدھگات و، هدر له‌مندالیمه له خیزانه کهی و هردگری، شویندهواری گموره‌ی همیه له نهخشه کیشانی هەلس و کندوت و رهفتاری و پینکه و نانی که‌سایه‌تیه کهی کاتیک، که گهوره دهی. له‌سمر نهوه له‌سمر دایک و باوکه زور سورین له‌سمر بددهست هینانی هه مو ره‌وشتیکی جوان بۆ مندالل، نهوهی که سود و قازانجی دنیا و ناخیره‌تی تیدایه.

زۆریه‌ی نه و باوکانه‌ی شمو و رۆژ همولده‌دهن و رهنج ددهن بۆ ژیان، بۆ دابین کردنی پیداویستی یه مادیه کانی مندالله کانیان، وا نه‌زانن نه‌رکه کانیان له‌مداد کوتایی پی دیت و تنهها له‌مه کورت هەلتهاتوه. بەلام کاره که پیچه‌وانه‌ی نه‌مده، چونکه نه و باوکه که زۆریه‌ی کاته کانی له ده‌ره‌وهی مال دور له خیزانه کهی به‌سمر ده‌بات، بۆی ناره‌خسی چاودیتی رهفتاری مندالله کانی بکات و ناراسته‌یان بکات، کاتئ که مندالله کانی گموره ده‌بن زۆر په‌شیمان ده‌بیتموه، له ره‌وشتیان رازی نابت و هەولی چاک کردنیان ده‌دات، بەلام نه‌کاته هەر شتیک بکات بی‌هوده ده‌بیت، چونکه خوی شیری تاپیریه، هەر که‌سیکیش له‌سمر نه‌ریتیک گموره بوبی، زۆر زه‌جمه‌ته نه‌نم نهربیت له رهفتاری خوی بگوری.

^۱ آخرجه الترمذی برقم (۱۹۵۱).

^۲ آخرجه المیشی فی مجمع الرواندج ۱۵۶/۸ج.

^۳ آخرجه البیهقی فی (الشعب) برقم (۸۶۵۸).

به هه مان شیوه نهودایکهی به هه نی سمرقال بون به کار کردنی مال، یان
به سه ردانی کردن مندالله کانی فراموش کردون، نهوا زور که متنه رخه می ده کات
به رام بهر به مافی مندالله کانی، خیری زوریان له دست ده دات، نهوده رکه
بنه په تیه ش که له زیاندا له سه ری داوا کراوه جی به جی ناکات، که بریتیه له
پیگمیاندنی نهود (جیل) و بنیات نانی دوا روزی نه شوه، له بمر شمه نیسلام
سوره له سه رهوده نافرهت زورینه کاتی له مالهوده به سهربیات، تا وه کو
بتوانی چاو دیری کاروباری میرده کهی و مندالله کانی بکات.

ئیمه ئیمیز ده بینین دایک و باوک سورن له سه ری به جی هیشتني زیر و سامان
بو مندالله کهی زورتر له سوریونیان له سه ری به جی هیشتني شده ب و ره وشت، وا
نمزانن مال و سامانیان مسّوگری به ختیاری و سه رکه و تیانه !!

ئیمام عهلی کوری مه دینی دلی: ((به جی هیشتني ره وشت بو مندالله
به جی هیشتني مال و سامان باشته، ره وشت مال و پله و پایه و خوش ویستی
برایانیان بو به ده دست دینی و، چاکهی دنیا و روزی دوایی یان بو کو زده کاته وه))^۱

تنبیه المفترین، ص ۴۱

شويشهوازي پهروزده له دهرونی مندال دا

پهروزه‌ي پهروزده‌ي هدر له سهره‌تاي سالاني يه که مي ژيانى شاده ميزاده و
دهست پي دهکات و تا کوتايى ژيانى بمرده‌وام دهبيت.
پهروزده له کوتايى سالى يه که مي ته‌مه‌نى مندال دهست پي دهکات، له و
کاته‌ي هدست به تيگه‌يشتنى فرمان به‌چاکه و به‌ريهست له خراپه دهکات و
دهرك به ماناي توره‌بون و ره‌زابونى ده‌وروبيه‌ري دهکات، جا فرمان و قده‌غه‌ي
ثاراسته ده‌کرى، هر چهنده تيگه‌يشتن و هدست کردنى و به‌جي‌هيتانى نهوه‌ي،
كه ثاراسته ده‌کرى تمواو نهبوه، به‌لام ورده ورده به‌رهو تمواوى درپوات، جا
مندال چهنده ته‌مدى گهوره‌تر بيت، گرنگى دانى به ثاراسته کردنى ته‌مى کردنى
زياتر ده‌بى.

دهروناسي نوي به‌دهري خستوه، که مندال توانيه‌كى زورى هميye بخ و درگرتن
و تزمارکردن و به‌رامبه‌رکى و لاسامي کردنوه، جا له‌سمر دايىك و باوكه، که به
تمواوى ره‌چاوي نهم لايده بکهن و بيو‌باوه‌پريان وانبه‌ي، که مندال له سالاني
يه که مي ته‌مه‌نيدا ناتوانى شتى ده‌وروبيه و هربگرى و به ثاراسته
پهروزده‌ي يه‌كان کاري تيناکري.

ئيسلايم بايه‌خى زورى داوه به ثاراسته کرنى مندال و رېيك پېتىك کردنى ره‌فتار
و پهروزده‌يان، زانا مسولمانه کانىش جه‌ختى نهوه ده‌کەن پيويسىتە سود
و هربگرى له تواناي گهوره‌ي مندال و و به‌رهيتانى به‌شىوه‌يدك، که چاكسازى
نهوى تىدايە.

ئىمام عەلەن فەرمۇيەتى: (دلى مندال وەك زەويەكى بەتالى، هەرج
شىيىكى فېي بىرىتە ناوى وەرى دەگرى).

ئىمام أبى زيد القيروانى دەفرمۇي: (بزانە باشتىن دل، كە خىر و چاکە
و هربگرى نهوه‌ي گدر پىشتر خراپه‌ي نەھاتبىتە ناوى، يەکەم شت كە ئامۆڭكارى

که ران بایه خیان پیداوه و ثاره زومهندان ثاره زوی پاداشتی پی دهدهن بریتی به له گهه یاندنی چاکه بوز ناو دلی مندالانی بسپاداران، تاوه کو لهدلیاندا بچه سپی و ثاگدار کردنوه یان له سدر ثادگاره کانی ثایین و سنوره کانی شهربعدت، تاوه کو قهناعه تیان پی بیت و بیروباوه پیان به ثایین همه بیت و به کردوهش له شهندامه کانیان رهشگ بداتمهوه^۱).

ثیام غهزالی ده فرمی: (مندال له لای دایک و باوکی شهمانه ته، دله پاکه کهشی گهوهه ریکی گران بههایه و ساویلکمیه و له گشت نه خش و نیگاریک و خالیه، نامادهیی و هرگرنی همه مو نه خشینکه و مهیلی همیه بوز همه مو نهوانهی که مهیلیان بوز دهچی، جا گهر له سدر خهیر و چاکه رابهیتری و فیربکری، نهوا له سدر نهمه پیتده گات و به اختیار دهیه له دونیا و روزی دوایی، له پاداشته کهیدا دایک و باوکی و همه مو پهروهه دیار و نامؤستایه ک بهشدارن، گهر له سدر خراپه کاری رابهیتری و ههک ناژهله فمرا موش بکری نهوا به دېخت و به هیلاک چوه، تاوان و گوناهه که ش له گهه دنی سدریه رشتیاره کهیدتی)^۲.

ثا بهم شیوه یه دهیین زانایان سورن له سدر شوهی، که همر مندالیک له دایک دهیی، نامادهیی یه کی تمواوی همیه بوز و هرگرنی ثاراسته کردن و پهروهه ده کردن، که دایک و باوک پیشکه شی ده کهن، همروا نامادهیی همیه بوز به دهست هینانی پهفتار و نهربیتی باش و خراب، لمبهه نهوه پیویسته له سدر دایک و باوک ثاراسته ساغ و دروستی بکهن، که له دلیدا جئی خوی ده گری و به دریواهی زیانی کاری تی ده گات.

پیغمه مبیر علیه السلام وریایی داوه له سدر کاری گههی مهترسی داری پهروهه دایک و باوک و ثاراسته کردنی مندالله کانیان داوه و ههک ده فرمی: ((ما من مولود إلا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبْوَاهُ يُمَجْسَّنَهُ أَوْ يُهَوَّدَ أَنَّهُ أَوْ يُنَصَّرَ أَنَّهُ: همر مندالیک که

^۱ شرح رسالت ابن أبي زید القبروایی، ص ۸.
^۲ احیاء علوم الدین، ج ۷۷/۳.

له داییک ده بیت له سمر فیتھتی خواناسی له داییک ده بیت، جا داییک و باوک ده یکنه ناگر پدرست، یان ده یکنه جوله که، یان ده یکنه گاور^۱).
نیمامی غذالی ده فرمومی: (گه و همرو و کرذکی مندال وا دروست کراوه، که توانای و هرگز تنسی چاکه و خراپهی هدیه، جا داییک و باوکن بس زیدک لهم لا یهی راده کیشن)^۲.

لهم نهود له گونهوه گوتراوه:

وَيَنْشَا نَاشِيءُ الْفَتَيَانَ فِينَا

وَهُوَ گُوتَراوه:

قد ینفع الادبُ الفتیان فی صِغَرٍ
وَلَیسَ يَنْعَمُهُم مِّنْ بَعْدِهِ أَدَبٌ
أَنَّ الْفَصُونَ إِذَا عَدَلَتْهَا اعْتَدَلَتْ
وَلَا يَلِينُ، وَلَوْ عَدْلَتْهُ الْحَسَبُ

وَيَنْهِي وَغَوْنَهی ثاراستهی ئىسلامى بسز مندالى بچوک، هەروا سورىون له ناگادار كردنوهيان له سمر رەفتاري هەلە و چەوت دا رىوايەتى شەبو ھورەيرەيد، كە گوتويەتى: حەسدن دەنكە خورمايەكى زەكاتى ھەلگرتهوه و خستىيە ناوا دەمى، پىغەمبەرى خوا جَلَّ جَلَّ فرمومى: "سِيَّخْ كَخْ لِيَطَرَحَهَا - أَمَا عَلِمْتَ أَنَّا
نَاكُلُ الصَّدَقَةَ: كَخْ كَخْ - بَوْ نَهَوَهِ فَرِي بَدَا - نازانى كەئىمە شتى زەكات ناخۆين^۳).")

لە ئىين سيرينهوه هاتوه جَلَّ جَلَّ كە گوتويەتى: (ئىيمە مندال بويىن پىاويتك لە لامان دانىشت، گوتى: عومەرى كورى خەتاب لە زەمانى نهود و نەمەدا بسى نوسىن، كە كراس لە بىر بىمن و پىتلاو له پىن بىكەن، بەشىوھىك بىتىن كە بۆتان ناماداھ كراوه، واز لە زىيانى خۇش گوزەرانى و جل و بىرگى بىنگانه بىتن^۴).

^۱ آخرجه البخاري برقم (۱۲۹۲) و مسلم برقم (۲۶۵۸).

^۲ إحياء علوم الدين، ج ۷۴/۳.

^۳ آخرجه البخاري برقم (۱۴۱۴) و مسلم برقم (۱۰۶۹).

^۴ آخرجه عبدالرزاق في (المصنف) ج ۱۱/۸۴.

له سه هلى کوري عبدالله اي توسته رئيدهوه **گوتويه**تى: (من تەممەم سى
 سالان بو شمو هەلدىستامەوه تەماشاي نويزى خەمدى کوري سوارى خالىم دەكىد،
 رۆزىتكى پىسى گوتى: يادى شمو خوايى دەكەيت كە دروستى كرۇويت؟ گوتى: چۈن
 يادى بکەم؟ گوتى: لەو كاتەي جلت دەگۈرىپ بەدل سى جار بېبى شەوهى زمانى
 بىجولىتىنى بلى: خام لەگەلە، خوا تەماشام دەكتا، خوا شايەتمەد، جا تەممەم
 گوتەوه و پىئىم گوت كە گوتەوه، جا گوتى: هەمو شەۋىتكى حەمەت جارى بىلەتىوه:
 منىش گوتەوه و پاشان پىئىم گوت كە گومەتەوه، جا گوتى: هەمو شەۋىتكى يازادە
 جار بىلەتىوه: جا گوتەوه، جا شىريينى ئەممە كەوتە دەلەتەوه، دواي سالىتكى خالىم
 پىئى گوتى: شەوهى فيئرم كەردى لمبەرى كە، تا دەچىتە ناو گۇپ بەردەوام بە^۱
 لەسەرى، چونكە لە دنيا و رۆزى دوايى سودت پى دەگەيدەنى، چەند سالىتكى پى
 نەچو كە چىز و شىريينى ئەممە هەست پى كرد، پاشان رۆزىتكى خالىم پىسى گوتى:
 ئەي سەھل! هەر كەسى خوايى لەگەل بىن و تەماشاي بكتا و شايەتى بىت ئايى
 سەرىيچى دەكتا؟! كەواتە نەكەدى سەرىيچى بکەيت).

ئابىم جۆزە ئاپاستە و رېنمايى ئەم خالى چاكە بىخ خوارزايدەكە بىوھ ھۆزى
 بەختىيار بونى لە دنيا و ئاخىرەتدا.

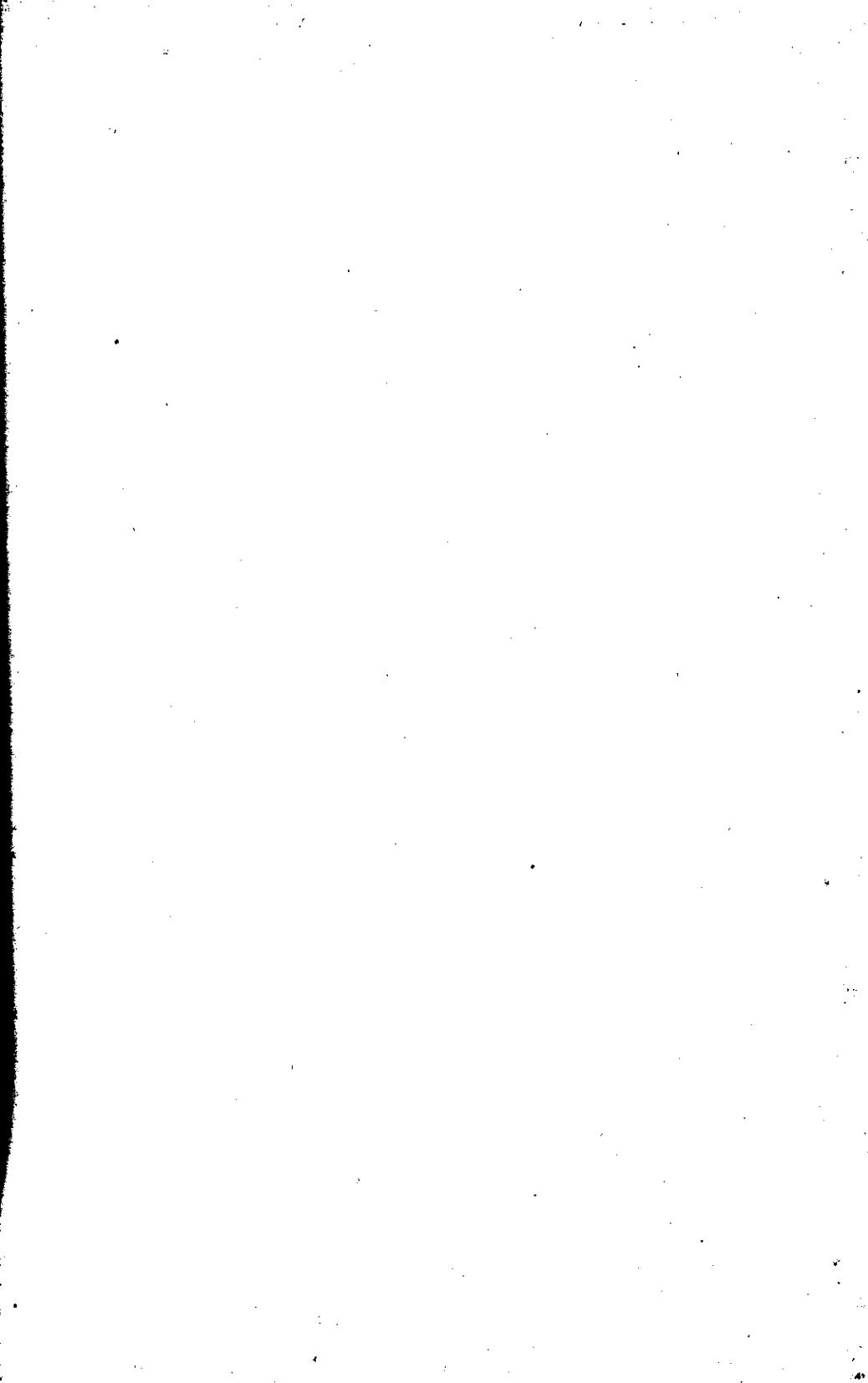
لەبەر شەوه جارىتكى تر جەخت لەسەر شەوه دەكەممەوه، مندارل توانايىه كى
 گەورە و زۇرى هەيە بىخ سود وەرگرتىن لەو ئامۆڭكارى و رېنماييانەمى كە
 ئاپاستەمى دەكرى، كەوا سپارده (أمانة)يىكى گەورەيە لە بەر دەستى دايىك و
 باوكى رۆزى دوايش دەربارەيان پرسىياريانلى دەكرى، كە ئايى مافيان پاراستوھ،
 يان فۇتاندۇيانە؟

هەر كەسيتكى پەروردەھى مندارلەكانى و چاودىرى كەدنىيان لە مندارلىيەوه
 فەرامۆش بكتا، لە كاتى گەورە بونيان دا زۆر پەشىمان دەبىتەوه.

^۱ إحياء علوم الدين، ج ۳/۷۴.

ده روازه‌ی سی‌یم

نایابی به روزه‌ی دهم

چاندنی بیروباوه‌ری راست له ۵۵ زونی منداندا

نامانجی همه گرنگی گشت زیانی ناده میزد، و هک قورثانی پیرۆز وینمی ده کات، بریتی یه له یه کتابی خوای گهوره و پرستنی و ناسینی به باشترین شیوه و ثاوه‌دان کردنه‌وهی گه دون به پیش شمریعه‌تی ناسانی که خوای گهوره دایناوه.

خوای گهوره فهرمیه‌تی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾ (الذاريات: ۵۶)

توییزه‌وانی قورثان له مانای په‌رستن (العبادة)‌ی ثم نایته چند و تهیه‌کیان همیه که:

یه کم: یه کخوا په‌رستی (التوحید).

دوه: بهندایتی یه کی تمواو و گوی پایه‌لی کردن.

سی‌یه: ناسینی خوای گهوره^۱.

هدروه‌ها له گرنگترین نامانجیه کانی هاوسمه‌رگرن (الزواج) له نیسلام دا بریتی یه له پینگدیاندنی نده‌یه کی بسپاداری یه کخوا په‌رست، که بیروباوه‌ری راستی له دل دا چه‌سپاو بیت و شوینه‌واره کهی له ره‌فتار و کردوه کانیدا ره‌نگ بداتمهوه.

دیاره پیغمه‌بهری خوا ^{بَلَّطَةً} دوباتی کاریگمری گهوره‌ی دایک و باوک کردتهوه له گهیاندنی بیروباوه‌ری راست بتو مندان آن نده‌هتا فهرمیه‌تی:
 ((مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبْوَاهُ يُهُوَدِيَهُ أَوْ يُصَرَّاهُ أَوْ يُمَجْسَانَهُ)).

^۱ تفسیر القرطبي ج ۱۷/۵۵

أعرجه البخاري و مسلم

- گرنگترین بنره‌ته کانی بیروباوه^۱ که پیویسته به مندال بگوئی بریتی به له:
- ۱- یه کخوا په رستی.
 - ۲- رام^۲ کردنی دروستکراوه کان له لاین خواوه بو خزمت کردنی ناده میزاد.
 - ۳- باوه^۳ به قهزا و قدهر و پشت به ستن به خوا.
 - ۴- خوشویستی پیغه مبهر^۴.

یه کهم: یه کخوا په رستی

گرنگترین شت که نایینی نیسلامی پی له ثایینه کانی تر جیا ده کاتدوه،
بریتی به له گرنگیدانیکی زور به بدیار خستنی سیفه‌تی یه کتابی (الوحدانیة) کی
خوای گهوره.

ئیسلام مکوره له سدر ثهودی وشهی یه کخوا په رستی (توحید) و گهوره کردنی
خوای گهوره، یه کهم شت بی، که به گوئی مندالی تازه له دایک بو دا بدان،
نهویش له میانه بانگدان به گوئی راستیمه و قامه خویندن به گوئی
چه پیوه دا دیته دی.

هدروه‌ها پیغه مبهر^۵ سور بوه له سدر ثهودی، که وشهی یه کخوا په رستی له
سده‌هاتابی یه کانی ندو وشانه بیت، کاتی مندال فیری قسه ده کریت.
پیغه مبهری خوا^۶ دفهموی: (زمانی مندالله کانتان به یه کهم وشهی (لا إله
إلا الله) بکه نموده و له کاتی سدره مدرگیشدا (لا إله إلا الله) بیان پی بلین)^۷
هدروه‌ها فدمویه‌تی: (هدر که سی مندالیک پهروه رده بکات هه تا ده لی
(لا إله إلا الله) خوای گهوره لی^۸ نا پرسیته وه).

جا گهر مندال زمانی کوایده و پاراو بو، ندوا ریبیر (مبادیء) کانی تری

^۱ رام کردن: دهسته مزکردن.

^۲ آخرجه الیهقي في (الشعب) برقم (۸۶۴۹).

^۳ آخرجه الہیشمی من (مجموع الزوائد) ج ۸/۱۵۹.

بیرباوه‌ری یه کخواپه‌رستی و به پاک دانانی خوای گهوره‌ی پی ده گوتبری.
له عده‌مری کوری شو عدیب، نموینش له باوکی و، له با پیریه‌وه، که گوتوبیتی:
گدر مندالی نهودی عبدالطلب زمانی پاراو بوایه، پیغمه‌مبدری خوا ثم نایه‌تهی
فیئر ده کرد:

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَعَجَّلْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَمْ شَرِيكٌ فِي
الْمُلْكِ﴾^۱ (الاسراء: ۱۱). ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾^۲ (الفرقان: ۲۰).

جا گدر مندال گمیشه پله‌ی جیا کردن‌هودی شت له یده‌کتری و تین‌گمیشق، نهوا
باوکی فیئر ده کات خوای گهوره چاودیه به سه‌ریه و له گهله‌یتی و ناگاداره به
سدریه و له هدمو گهوره و بچوکیتک دا لیتی ده پرسیتیه و، همروه‌ها خوای
گهوره پاشای پاشایانه و به دیهیتنه‌ری دروست کراوانه و سه‌رتا و کوتایی‌یه و
رُوزیده ر و شته کانی به نهندازه‌یه، به نهندازه‌ی گردیله‌یه ک نه له ناسعان و نه له
زه‌هی له زانستی خوای گهوره ون نایی، همروا باوک مندال‌که‌ی ده ترسیتی به
سزای خوای گهوره هانی ده دات به پاداشت و چاکه کانی.

خوای گهوره له زور نایدت دا باسی سوریونی باوکان ده کات له سمر ساغی و
دروستی بیرباوه‌ری مندال‌کانیان، وه ک:

خوای گهوره ذه‌فرمومی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءً إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ
قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِنَّهَكَ وَإِنَّهَ أَباِيلَكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهَنَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَمْ مُسْلِمُونَ﴾^۳ تیهه
ناماده بون کاتیک یدعقوب له سده‌هدرگ دا بو به کوره کانی گوت له دوای من
چ ده پرستن، گوتیان ثیمه خوای تو و خوای باوکت ثیبراهم و ثیسماعیل و
ثیسحاق ده پرستین که خوایه کی تاک و تنهایه و نیمه‌مش بقی مسل

^۱ تفسیر القرطبي، ج ۱۰، ۳۴۵.

خواي گەورە دەفرمۇسى: «وَإِذْ قَالَ لَقَمَنُ لَا تَبْرُدْ وَهُوَ يَعِظُهُ يَأْتِيَ لَا
تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الْشِرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ» لوقمان نامۆزگارى كۈرەكەي دەكىرد
و دەيگۈت: كۈرەكەم ھاوبىش بۇ خودا پەيدا مەكە، ھاوبىش دانان بىز خوا
ستەميتىكى گەورەيە. (لوقمان: ۱۳).

ھەروا فەرمۇيەتى: «يَأَيُّهَا الَّذِينَ جَاءُوكُم مِّنْ حَرَدَلٍ فَتَكُنُ
فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي الْسَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِيَهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
خَيْرٌ» كۈپىزگەي خۆم! كىردى بە ئەندازە توپمى خەرددەل لە سەر زەمین لەنداو
بەرىدىك، يان لە تەشقى عاسىانان بىي، خودا دېيەننەتتە گۆزى. خوا ھەمو شتى
لى دىيارە و ئاگادارە» (لوقمان: ۱۶).

كەمى ژمارەي وشە كانى سورەي ئىخلاص (قتل هو الله أحد) و سورەي
كافرون، كە سەرى يەكخاپدرستى و پوخىتكەيەتى، ناماژىنە بىز ناسانى
لەبەركىدىيان لە لايەن منداانى ثۇۋەمنەدە.

لە ئەنجامى نەزمونى خۆم دا بۇم دەركەوتە، كە مندا لە تەمدەنى دو سال
و نىوي بەنزىكەيى: تواناي لەبەركىدىن (حفظ) يان ھەيە.

دوھم: خوا بەدىيەنراوەكانى بۇ خزمەتى ئادەمیزاز رام^۱ كىردوھ:

لە بىنەما بېرىپاۋەپىانەي كە پېيىستە بە گۈئى مندااندا بىرى ئەۋەيە،
ئەۋەي لە گەردون ھەيە لە دىيارەي گەورە و بچوک: دەستكىرىدى خواي گەورەيە،
لە چاکە و فەزلى خوايە بىسىر دروست كراوەكانى، كە ئەم نىعمەتى بۇ رام
كىردون و سازى كىردوھ بۇ خزمەتكەرنىيان و سود وەرگىتن لىنى، ئەم نىعمەتائىش

^۱ رام: تىسخىر.

شاپسته‌ی شودن سوپاسی خوای لەسەر بکری و، مافی خوای لى بە جى بەھىرى و
لە پەرسىنیدا و بە جى ھېتانا مافە كەمی بە پەرسىنى.

زۆر نايەتىش هاتوه، كە ئاماژە بەمە، دەكەت لەوانە وەك:
خوای گەورە دەفرمۇي: «**هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلِولًا فَأَمْشُوا**
فِي مَنَابِكُهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِنَا: خوای گەورە شەو خوایىيە كە زەوي بىز
راخستون و نەرمى كردوه كە لەسەرى جىتىگىر بن، جا بەسەر رىنگاكانىيەو بىزىن و
لە رۆزىيە كەي بىزۇن. (الملک: ۱۵).

ەرۋەھا فەرمۇيەتى: «**أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى إِلَيْلٍ حَتَّىٰفَ خَلَقْتَ** ①
وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعْتَ ② **وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ ثُصِّبْتَ** ③ **وَإِلَى**
الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحْتَ ④: بۆ وردىنابىنده لە حوشتر، كە چۈن دروست كراوه؟
لە ئاسمان چۈن بەرزىكراوه تىمۇدە، لە شاخە كان چۈن داکوتراوه، لە زەوي چۈن
پاڭراوه؟ (الغاشية: ۱۷ - ۲۰).

گومانى تىيدا نىدە پەيوەست كردنى نەم دىمەنە گەردونىيانە بە بىرپاواھەرەوە، لە
دل و وىۋدانى مندالدا دەچەسىپى.

سىيەم: باوهەر بە قەزا و قەدەر و تەنها پشت بەستىن بە خوا
باوهپيون بە قەزا و قەدەر، مەتمانە بون بە تواناي خوای گەورە، پشت بەستى
بەخوا، گەشە پېتىدانى تواناكان و وزە شاراوه كانى دەروننى مندالە.
پېتىغەمبىر گەللىك لە چەندەن ھەلۋىستىيەكدا سورپىوە لەسەر بلازىرىنى دەنەمەنە كىيانى
باوهپيون بە قەزا و قەدەر و پشت بەستىن بەخوا لە دەروننى مندالاندا.

لە ئىين عەباسەوە گىپپراوه تىمۇدە، كە گۇتوپىيەتى: رۆزىك لە پشت پېتىغەمبىر بوم
بەمنى فەرمۇ: ((يَا عَلَامُ، إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، احْفَظْ
اللَّهَ تَجِدُهُ تُجَاهِكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلْ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْتَنْتَ فَاسْتَعْنْ بِاللَّهِ، وَأَعْلَمُ

أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ فَذَكَرَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ فَذَكَرَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحْفُ: رَبُّكَ! مَنْ چهند و شمه يه کت فيerde که م:

"خوا بپاریزه واته (ناینی له فموتان بپاریزه) ده پاریزیت، خوا بپاریزه هدمیشه یارمه تی ثدو له هه مو نیشیتکدا که روی تی بکهیت دیاره و ده بینیت، نه گمر داوای شتیتکت کرد داوا له خوا بکه، نه گمر پشتت بهست پشت به خوا بیمسته، بزانه نه گمر هه مو خه لک له سدر ثدو بن، که سودیک به تو بگدیه نن، که خوا بتوی نه نوسیبیت ثدو سوده ت پی ناگات، نه گمر خوا له سدر توی نه نوسیبیت ناتوانن ثدو زیانه به زیانیک به تو بگدیه نن، نه گمر خوا له سدر توی نه نوسیبیت ناتوانن ثدو زیانه به تو بگدیه نن، قهزا و بریاری خوا براوه نتموه و نوسراوه)) .

ثدو هی لهم فدرموده پیدوزه جی تی رامانه؛ وردی مانا کانی و کورت و پوختی مانا کانی یه تی بز گونجان له گهل حالتی ثدو کمهی که وهری ده گری، نه ویش نیین عهباس بوه، که مندال بوه و له کاتیتکی کورتا، که نیین عهباس له گهشتینکی کورت دا ها پری تی پیغه مبدري کردوه.

لهو فدرموده گرنگانه ده بیاره هاتون ثدو هی، که پیغه مبدري فدرمودی تی: ((المُؤْمِنُ أَقْوَى الْخَيْرِ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الظَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اخْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنَّ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقْلُ لَوْ أَتَيْ فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ فَلَنْ قَدَرُ اللَّهُ وَمَا شاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفَتَّحَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ: بِرُوادَارِي بِيَهِيزْ وَلَا وَازْ، بِزَهْرِيَّهِ كِيتِکیشیان چاکه ههیه، سوریه له سدر ثدو شته که سودت پسی ده گدیه نن و پشت به خوا بیدسته و خوت کنهفت مه که، جا گمر ناخوشیه کت توش هات، مه لئن گمر ناواام بکردا یه وا

^۱ آخرجه الترمذی برقم (۲۵۱۸).

ده بوم، به لام بلی خوای گسوردۀ شهندازه‌ی نه‌مه‌ی وا داناوه و خوی چی بسوی
نه‌نجامی ده‌دات، چونکه گوتمنی نه‌گر وام بکردایه شاوارد بوم کرده‌وهی شهیتان
ده کاتمه‌وه (۱)).

هاوه‌له بعیریزه کان (ره‌زای خوایان لی‌بی) چاویان له پیغه‌مبه‌ری نازیز کردبو،
سوریون که بیروباوه‌پی راست بخنه به‌گوئی مندال کانیان، له بچوکیانمه‌وه
پهروه‌رده‌یان کردن له سه‌ر پشت بهستن به خوای گسوردۀ و، داواکردنی چاکه له
خوای تاکی پاک.

له موصعه‌بی کورپی سه‌عدی کورپی نه‌بی و هقاسه‌وه، که گوتویه‌تی: سه‌عد
فیتری پیتچ شتی ده‌کردين، که پیغه‌مبه‌ری باسی کردون: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْبَخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُونِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرَدَ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ: خوایه پهنان پی
ده‌گرم له ره‌زیلی، پهنان پی ده‌گرم له ترسنوتکی، پهنان پی ده‌گرم له‌وهی که
زور به‌سالا بچم، پهنان پی ده‌گرم له‌فیتنه‌ی دنیا، پهنان پی ده‌گرم له شازار و
نه‌شکه‌غمی گتوه (۲)).

شاراوه نیه نزا و پارانه‌وه، چ کاریگدریه کی همیه له چاندنی پشت بهستن به
خوا له ده‌رونی ثاده‌میزادا، به گسوردۀ و بچوکده.
گهر دایک و باوک توانیان هدر له بچوکیه‌وه بیروباوه‌پی راست له دلی مندال
بپوینن ثدوا بتویان ده‌بیته قه‌لایه کی بعیریه‌ست له دژی گشت بیروباوه‌پیس و
پوچه‌له کان و بیروچکه روختنده‌کان که ره‌نگه له کۆمەلگە کەی هەبھی و، نه‌وهی
له ده‌وريه‌تی رای بیالی.

^۱ آخرجه ابن ماجه، برقم (۴۱۶۸).

^۲ آخرجه البخاری برقم (۲۸۲۳) و مسلم برقم (۲۷۰۶) و الترمذی برقم (۳۴۸۰) بروایات
متعددة

چوارم: خوشویستنی پیغه مبهر ﷺ:

بیروباوهربون به پیغه مبهرا یه تی موحة محمد ﷺ و خوشویستنی و چاولیکردنی، بدشی دوه می وشهی یه کخواپه رستیه: (لَا إِلَهَ إِلا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). له بدر شده پیغه مبهر ﷺ بکمن، شده مش له پیگمی باسکردنی سیفته خوشویستنی پیغه مبهر ﷺ بکمن، شده مش له پیگمی باسکردنی سیفته جوانه کانی و رهوشتی بهرزی هگخوای گهوره چون به رهحمت بز همه مو جیهانی ناردوه، که باسیشی ده کری ده بین بگوتري ﷺ تا وه کو مندالان له سمر نمهه رایین.

پیغه مبهر ﷺ فرموده تی: ((أَدْبُوا أُولَادَكُمْ عَلَى ثَلَاثِ حَصْنَاتٍ: حَبْ نَيْكَمْ وَ حَبْ أَلْ بَيْتَهُ، وَ تَلَوُّهُ الْقُرْآنَ، فَإِنْ حَلَّةُ الْقُرْآنَ فِي ظَلِّ غَرْشِ اللَّهِ، يَوْمًا لَا ظَلَّ إِلَّا ظَلَّهُ، مَعَ أَنْبِيائِهِ وَ أَصْفَيَايَهِ: مَنْدَالَهُ كَانَتْنَاهُ لَهُ سَمْرٌ سَمِّيَّةٌ خَانَمَهُ وَادِهٖ بَهْرَهُ وَرَهْرَهُ بَكْمَنْ: خُوشِدِویستی پیغه مبهره کهه تان، خوشِدِویستی قورئان له زیر سیبهه ری پیغه مبده، خوتینده وهی قورئان، چونکه هملگرانی قورئان له زیر سیبهه ری عدرشی خوای گهوره ن له روزیک جگه له سیبهه ری شه، هیچ سیبهه ری تر نیه، له گهله پیغه مبهره کانی و هملبزارده کانی.))

هاوه لانی پیغه مبهر ﷺ سوربون له سمر فیزکردنی منداله کانیان به خوشویستن و بفرگری کردنی پیغه مبهر.

بزوینه: زنیک له روزی شوحودا شمشیریکی دایه دهست کوره کهه، بهلام کوره کهه پیوی کهه لنه ده گیرا، نهويش شمشیره کهه به کوریسيک له سمر دهسته بندسته ده، پاشان برديه لای پیغه مبهر ﷺ و گوتی: نهی پیغه مبهري خوا! ندهمه کوره و کارت بز ده کات، پیغه مبهر ﷺ فرمومی: "کوره کهه ثالیره وه هملبگره، ثالیره وه هملبگره، جا بریندار بو و هینایانه لای پیغه مبهر ﷺ".

^۱ آخرجه الشیرازی في (فوانیه) و ابن النجاش في (تأریخه) و الهندی في (کفر العمال) برقم (۴۵۴۰۹).

پیغه‌مبیر فرمومی: "کوره کدم رهندگه پمشوکاو و ترسابی" ، گوتی: نه خیر شهی
پیغه‌مبیری خوا.

له عبدالرحمنی کوری عدوقدوه طه که گوتوبیدتی: له جدنگی بهدر له پیزدا
وهستابوم، کاتیک ته ماشای راست و چهپم کرد و بینیم له نیوان دو مندالی
نهنساری دام، جا یه کیکیان دهستی لی دام و گوتی: مامه! ثعبو جه هل
دهناسی؟ گوتی گوتم: بهلی، برازا ج کارت پی‌یدتی؟ گوتی: پیم گوتراوه، که
جنیو به پیغه‌مبیری خوا طه دهات، سویندم بهوهی گیانمی بهدهسته گمر
بیبینم لی جیا نابهوه هفتایه کیکمان ثهوی تر زوتر ده کوژی، گوتی: سه‌رم
لهمه سورما، جا ثهوهی تر دهستی لیدام و هدمان قسمی ثهوی تری کرد، گوتی:
که ته ماشام کرد ثعوا ثعبو جه هل لهناو خه‌لکی دهروات، گوتم: ثهوه تابینن?
ثهوه ثمو کسمهیه، که ثیوه پرسیاری لی ده کهن، گوتی: چونه پیشهوه و
بهشیزه کهیان لی یاندا و کوشیان.

له غونهی پهروه ردہ کردنی مندالی مسولمانان له سمر خوشیستنی
پیغه‌مبیری خوا طه ثهوهیه، که گیپراوه تموه چهند مندالیکی شاری به‌حرهین
دهرچون یاری (قاشوان) ^۳ بکدن و (أسقف) ^۴ به‌حرهین دانیشتبو جا گزیالله که
که‌وتھ سدر سینگیوه و هملی گرت، ثهوانیش داوایان کردوه و نهیدانهوه،
یه کیک له مندالله کان گوتی: بز خاتری محمد طه باندهرهوه، ثهوانیش نهیدانهوه و
جنیوی به پیغه‌مبیر دا طه ، ثهوانیش به گزیالله کانیان هیترشیان کرده سه‌رم و
لی یاندا تا مرد.^۵

^۱ آخرجه ابن ابی شيبة فی (معتنفه) برقم (۱۸۶۲۹).

^۲ آخرجه مسلم برقم (۱۷۵۲).

^۳ قاشوان: یاریه که به‌عذرهی بی‌تی ده گوتربت (صومله)، که بریقیه له لیدانی توپ به گزجان
(هؤکی).

^۴ أسقف: له پلهی قمشه گموره‌تره و نه گایشتوه پلهی مه طران. و هر گئتر.
* المستطرف.

لهم سی چیزکهی پیشبو مان دهرکهوت چون خوشیستنی پیغه‌مبهر ﷺ له
دلی منداندا چمپابو، که نموده‌ش پالی نان بتو توله‌سمندن لمو که‌سی، که
نازاری پیغه‌مبهریدا ﷺ

شایانی باسه خویندنه‌وهی ریاننامه‌ی پیغه‌مبهر به‌تایبته‌تی شوه‌ی که
په‌بیوه‌ندی به جیهاد و تیکوشانی پیغه‌مبهر ﷺ و نازاردانی هاویه‌ش په‌میداکه‌ران
بتوی، کاریگه‌ریه کی به‌هیزی همیه له ده‌رونی منداندا و خوشیستن برز
پیغه‌مبهر ﷺ پته‌وتور ده‌کات، هدرها زیاتر حمزه‌به‌وه ده‌کمن به هه‌والی
پیغه‌مبهر و هاوله‌کانی ثاشنا بن.

له کوتاییدا ده‌بی ثاگداری شوه بین، که مندانان ناتوانن له هه‌مو ماناکان و
بدلگه بیروباوه‌په‌کان تی‌یگدن، که پی‌یان راده‌گهیدنری، بدلام شوه نابیته ریگری
پیدانی ثدم زانیاریانه بیویان و پی‌گوتنيان، ثم پی‌آگه‌یاندن و پی‌گوتنه ورده
ورده ده‌گوپی بتو تیگه‌یشتن و بیروباوه‌پون.

ثیام غمزالی دلی: (بزانه شوه‌ی باسمان کرد له رافه کردنسی بیروباوه‌پدا،
پیویسته به‌مندانال بگوتری همر له سدره‌تای پیگه‌یشتنتی‌یوه، بتو شوه‌ی لدبهری
بکات، پاشان که گهوره بو ورده ماناکهی بتو ناشکرا ده‌بیست، جا دهست
پیکردنی به له‌بهرکردن و پاشان تیگه‌یشتن، ثینجا باوه‌پون و یه‌قینی و بدهاست
دانانی، که مندانال به‌بی ثاده‌میزادا، که له سدره‌تای پیگه‌یشتنتی‌یوه دلی
کردته‌وه بتو برواهیتنان به‌بی پیویست بون به بونی به‌لگه.. گهر به‌لگه کانی
قورثانی به‌گوئی دابدری، نمونه و سوده‌کانی فدرموده‌کانی پیغه‌مبهری بتوی
بهیتریته‌وه، همرو روشنایی په‌رستنه کان و ئه‌رکه‌کانی لهلا رون و ناشکرا
بکری، همرو که پیاو چاکان بیینی و گوئیان بتو بگری و شیوازی مل که‌چیان
بتو خواه گهوره و ترسان لی‌بیینی، شه‌کاته بیروباوه‌پی زیارت پته‌وه ده‌بی
وه ده‌چه‌سپی. جا یه‌کدم وانه و فیزکردن، وهک وه‌شاندنی تزووه‌بتو ناو دل.

ئەو ھۆيانەش وەك ئاودىرى و پەروردە كەنەيەتى، تباوه كۇ نىم تۈۋە كەشە دەكەت و دارىتكى چاڭى چەسپا و بىرزا زەبىتىمۇ، كە بىندرەتە گەدى جىڭىر و لقە كانى بە ئاسمانە وەيە)^١.

جا تىپامان لە قىسى ئىمام غەزالى، سودى پەروردەيى بىرزا ھەدى، لە خواى گەورە داواكارىن سودمان پىلى بىگەيەنى.

راهینانی مندالان به بهجی هینانی فهرزه کانی خوا

گومانی تیدا نیه دایک و باوک کاریگدری گموره یان همه یه له پابهند کردنی مندال بدوهی، که خوای گموره داوای لی ده کات و فهرزه کانی بهجی بهینی، نه مهش بدوه دیته دی، که مندال همر له بچوکیمه را بهینی له بهجی هینانی پرستنه کان و طاعنه کان به نه رمی و هیمنی و پله پله بی، جا که مندال گموره بو و گمیشه تهدمنی (۱۵) سالی، شموا هیچ زه مه تیه ک نایینی له بهجی هینانی پرستنه کان و طاعنه کان و که متهر خدمی تیدا ناکات، شمو کاتهش دایک و باوکی ده بنه هزی پزگار بونی له تاوانی که متهر خدمی کردنسی بهجی هینانی فهرزه کان و له دهست دان و بهجی نه هینانی مافه کان.

له بدر شده شیام غهزالی ده فدرمومی: (پیویسته چاویوشی نه کری له نه کردنی نویش و دهست نویش و خز پاک کردنده، به لکه له هنندی پژوانی ره مه زان فدرمانی پی ده کری بدر قزو بی، هدوا دور ده خریته و له پوشینی جلی ناوریشم و زیر و ثالثون) ^۱.

خوای گموره له سمر مسولمانی پیویست کردوه که سور بن له سمر پابهند بونی مال و مندالی به فرمانه کانی خوای گموره و که متهر خدم نه کرد نیان له بهجی هینانی طاعنه و پرستنی خوا.

خوای گموره ده فدرمومی: **﴿وَأَمْرَأْتُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَأَضْطَبَرَ عَلَيْهَا﴾** فرمان به خیزانت بکه به نویش کردن و بمرده وام بون له سمری. (خطه: ۱۳۲).

زور فرموده هاتون سه باره ت به فرمان کردنی پیغامبر ﷺ به دایک و باوکان، که سور بن له سمر راهینانی منداله کانیان به بهجی هینانی فهرزه کان، همر له تهدمنی بچوکیانده و بدر له تهدمنی (۱۵) سالی، لمو فرمودانه و هک:

^۱ احیاء علوم الدین ج ۳/۷۴.

پیغه‌مبدر ﷺ فرموزیه‌تی: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعٍ، وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ وَفَرُّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ: لَهُ تَهْمِنَى حدوت سالی فرمان به مندالله کانتان بکمن بدنیز کردن، له تمدنی (ده) سالی لهسر نویز نه کردن لی یاندهن وه لهسر جی له یه کیان جیا بکمنده، به واتای له تهنيشت يه کتری نه خمون.))^۱

هروهها فرموزیه‌تی: ((إِذَا عَرَفَ الْوَلَدَ يَمِينَهُ مِنْ شَمَائِلِهِ، فَأَمْرُهُ بِالصَّلَاةِ: كَمْ كوب راست و چه پی خوی ناسی، ثموا فرمانی پیتبکه به نویز کردن.))^۲
هروهها پیغه‌مبدر ﷺ ده فرموزی: ((حَافِظُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ فِي الصَّلَاةِ، وَعُودُهُمْ أَخْيْرُ عَادَةٍ: نویزی مندالله کانتان بپاریزن (نویز بکمن) و لهسر چاکه رایان بهینن چونکه چاکه عاده‌ته.)).

پیغه‌مبدر ﷺ سوربوه لهسر ناماده بونی مندال له گهل گهوره بتو نویز لبه مزگهوتدا، تا وه کو چوئنیه‌تی نویز کردن که بیین و به کرده وه یاساکانی نویز فیز بین، هدروا مندالانیشی له نیوان پیاو و نافره‌تان پیز ده کرد.

هروهها پیغه‌مبدری خوا ﷺ سوربوه لهسر ناگادار کردن وهی مندالان لهسر همله کانی نویزیان دا و فیز کردنی پدرستنه کانیان به پلمپلمه‌بی و به شیوه‌یه کی راست و دروست.

نمونه‌ی ثهمه‌ش و تدکه‌ی حمه‌نی کوبی عملی‌یه (رهزاد خوایان لی بی) که دهلى: (پیغه‌مبدری خوا ﷺ له نویزی (وتر) دا چهند وشهیده کی فیز کردم ده مگوته‌وه: ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَا هَدَيْتَنِي، وَعَلِّمْنِي فِيمَا عَلَّمْتَنِي، وَتُوَلِّنِي فِيمَا تُوَلَّنِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَغْطَيْتَنِي، وَقَنِ شَرًّا مَا قَضَيْتَنِي، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِي وَلَا يَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَّتَّ، وَلَا يَعْزُزُ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكَتْ رَبُّنَا

^۱ آخرجه آبودارد برقم (۴۹۵).
^۲ آخرجه المیشی فی (جمع الراوی) ج ۱/ ۲۹۶.

وَعَالَيْتَ) ^۱

لَه ثَمَنَه سَهُوهَ كِتْبَهُ كِتْبَهُ اَوْ تَهْوُهَ، كَمَا پِيَغْهَمْبَرِي خَواهُ بَيْتَي فَرَمَوْهُ: ((يَا
بَنِي اَيَّاكَ وَالاَنْفَاثَ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّ الْاِنْفَاثَ فِي الصَّلَاةِ هَلْكَةٌ كُوبَهُ كَمْ نَهَكَى
لِفَنْيَهُ نَأْوِيْدَهِيْتَهُ، چُونَهُ ئَأْوِيْدَهِيْتَهُ لَه نَوْيَهُ تِيَاچُونَهُ)).

لَه ثُومَ سَهْلَهُ كِتْبَهُ اَوْ تَهْوُهَ، كَهْ كَوْتَيِهَتِي: پِيَغْهَمْبَرِي خَواهُ كَوْتَيِهَ
بَيْسَنِي نَأْوِيْدَهِيْتَهُ، كَمَرْ سَوْجَدَهُ بِيرَدَاهِهُ فَسَوِيْ دَهْ كَرَدْ، پِيَغْهَمْبَرِي پَسَيِ
فَرَمَوْهُ: "نَهَفَلَهُ! رَوْخَسَارَتِيْهُ خَوْلَ بَيْتَ".

كَمَرْ بَكْمَرِتَيِنْ دَهْ بَيْسَنِنْ ثَمَانَهِيْ بَه تَهْمَهَنْ وَپَارِيزَگَارِي نَوْيَهُ كَانِيَانْ نَاكَمَنْ، يَانْ
هَمَرْ نَوْيَهُ نَاكَمَنْ، يَهْ كَمْ هَوَيْ دَهْ كَمَرِتَهُهُ بَقَ ثَمَوَهِيْ، كَهْ لَه مَنْدَالِيَهُهُ لَهْ سَهْرَ
نَوْيَهُ كَرَدَنْ رَانَهَهَاَتَونْ، كَمَرْ سَوْرَاخِيْهُ ثَمَانَهِ بَكَمَنْ، كَهْ پَارِيزَگَارِي نَوْيَهُ كَانِيَانْ
دَهْ كَمَنْ، دَهْ بَيْسَنِنْ زَزَرِيَهِيَانْ لَه مَنْدَالِيَهُهُ لَهْ سَهْرَ رَاهَاتَونْ، لَهْ بَهْرَ ثَمَوَهِ
كَوْتَراَوَهِ: (هَهَمُو شَتِيكَ عَادَهَتَهِ تَهْنَانَهَتَ عِيَبَادَهِتِيشِ).

لَهْ بَمَرْ ثَمَوَهِ لَهْ سَهْرَ دَاهِيَكَ وَبَاوَكَ پِيَتوَيِسَتَهِ سَورِينَ لَهْ سَهْرَ ثَمَوَهِيْ، هَمَرْ لَه
سَهْرَهَتَايِ هَوْشِيارِي مَنْدَالِيَهُهُ لَه تَهْمَهَنْيِ سَيِّ سَالِيَدا نَوْيَهُ بَهْ بَيِّرْ مَنْدَالِهِ كَانِيَانْ
بَيْتَنَهُهُهُ لَه هَمُو كَاتِيَكِيْ نَوْيَهُدا، پَاشَانْ لَه تَهْمَهَنْيِ حَمَوتَ سَالَى فَهَرْ مَانِيَانْ پَسَيِ
بَكَهُنْ بَهْ نَوْيَهُ كَرَدَنْ وَچَونْ بَهْ جَيِّي دَهْ هَيَنَنْ لَىَ رَازِي بَسَنْ، با هَمْنَدِيَكَ كَهْ مَهِ
كَوْرَتِيشِيَ تَيَدا بَيَتَ، ثَيَنْجَا بَمَرْ لَه تَهْمَهَنْيِ (۱۵) سَالَى سَورَ بَنْ لَهْ سَهْرَ
بَهْ جَيِّهِيَنَانِي نَوْيَهُ بَهْ شِيَهِيَهِ كَيِ تَهَاوَتَرِ.

هَمَروَهَهَا سَهْ بَارَهَتَ بَه رَوْزُوشِ، ثَهُو عِيَبَادَهَتِي كَه زَوَرْ لَه گَهْ وَرَانْ لَهْ سَهْرِيَانْ
گَزانْ وَزَهْ جَهَتَهِ، كَه هَمْنَدِيَكِيَانْ نَاتَوَانِنْ لَهْ بَرَدَهَمْ خَوارَدَنْ وَخَوارَدَنَهُهُ وَ
ئَارَهَزَوَهَ كَانْ خَوْ رَابِگَرَنْ، لَه بَمَرْ بَهْيَانَهُهُ تَا رَوْزَنَأَوا بَونْ مَافِي خَواهُ بَهْ جَيِّ نَاهِيَنَى

^۱ آخرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ بِرَقْمِ (۴۶۴).

^۲ آخرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ بِرَقْمِ (۵۸۹).

^۳ آخرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ بِرَقْمِ (۳۸۱).

و گوناه ده کات و خوای گهوره ش لیٰ تو په ده بی، بدلام نهوانه لسه مندالیمهوه
له سمر پژو و گرتن را هاتون، هه لبتد که گهوره بون هیچ زه حمه تیک نایین له
پژو و گرتنی په مه زان، مه گدر ثدو زه حمه ته نایی به نه بی که نارامی له سمر
ده گیری.

بوخاری له (صحیح) دا بایتکی هیناوه به ناویشانی روزوی مندالان، روایت
کراوه که عومه رهیله له مانگی په مه زاندا به نه شوانی گوته - واتا سمر خوش -
: (مال ویران؟ چما منداله کاغان بدرپژون) جا لیٰ داوه^۱.

له ربیعی کچی معوه ذهوه که گوتوبه تی: (پیغه مبهر رُزْهِ عاشورا
یه کیکی نارده گونده کانی شناساریه کان: "هر کمیک بدرپژو با به روزو بی"
ربیع گوتی: روزو ده گرین و واش ده کهین منداله کاغان بدرپژو بن، له خوری
یاریان بز دروست ده کهین، جا گدر یه کیکیان بتو خواردن بگریی، نهوا خواردنی
ده دینی تا ده گاته بدریانگ.

له بدر ثوهه کومه لیک له سلlef لهوانه: نیبن سیرین و زوهری و شافیعی به
باشیان داناوه، فرمان به مندال بکری بدرپژو بی تا لمسمی رابی، گمر له
توانای مندال دا بو، هاورپیمانی شافعی سنوری نه مهیان و هک نویزه کردن به
تمدنی (حموت) سالی و (ده) سالی داناوه، نیسحاق سنوره کهی به دوازده سال
داناهه و نه حمد دیش به ده سال^۲.

چی تیدانیه گمر له سمره تادا مندال را بهتری له سمره ثلوهی، که تا نیسوه ره
یان تا عده سر به روزو بی، جا گمر تا نه کاتهی تو انسی، نهوا روزیکنی ته و او
بدرپژو بی تا له سمر بدرپژو بون رایت، پاشان وردہ وردہ وای لی دی مانگه که
گشتی به روزو بیت.

^۱ آخرجه البخاری، تعلیقا.

^۲ آخرجه البخاری برقم (۱۸۶۰) و مسلم برقم (۱۱۳۶).

^۳ فتح الباری ج ۴/ ۲۳۶.

زور چاک له یادمه چون له ته مهنه شهش سالیمه له مانگی ره مه زان دو پرور
یان سی پرور بمرورزو ده بوم، پاشان که ته مه نم گدیشه نز سالی هیندهی نه مابو
همو مانگه که بمرورزو بیم، که چی هندی له هاوپری یام ته مه نیان ده گدیشه
پازده و حده ده و هندی کیان له بیست سال تیپه پری ده کرد نه یان ده تواني هه مو
مانگه که بمرورزو بین، چونکه له مندالیمه پانه هاتبون.
له سهر دایک و باوکه که شیوازی هاندان به کاریهینن و پاداشتی مندالله کانیان
بدهندوه بتو هاندانیان له سهر نویی و روزو گرتن، نه مهش به پیشکهش کردنی
دیاری و هاندانی.

به فونه: دایکم (خوا بیپاریزی) بتو باس کردم، که باوکی (شیخ محمد شریف
یه عقوبی) -ره جمهتی خوای لی بی- که مندال بوه هانی داوه له سهر روزو گرتن،
جا له مانگی ره مه زان روزنیک یان دو پرور بمرورزو ده بو کاتی که ته مه نی همهوت
سالان بوه، جا باوکی له پای نتم کاره ده یخسته سهر شانی و به مالدا دیگراند
و به سهر پهیزه دا سهر ده که هوت و ده هاته خواره وه پاشان له گهله خزمه تکاره که می
دهینارد و پیتی ده گوت: له پاداشتی روزی گرتنه که می چی همز لی بیه بتو بکره.
له سهر دایک و باوکه که خوشیستنی مندالان بقوزنه وه و بتو شوهی لاسایی
گهوران بکهندوه، تا له پدرستن و عیباده تدا را بین، چونکه مندالان هر کاریک
بکمن، به پالنهری خوشیستنی سریه رشتیارانیان شه و کاره شه غلام ددهن و
لاسایی نویی و عیباده تی سریه رشتیارانیان ده کهندوه، همروهها مندالان حذ
ده کمن له گهله گهوران له سهر خوانی پار شیوان و بدریانگ دابنیشن.

همروا همز ده کمن له کاتی قورشان خویندن و زیکره کسان و پدرستن و
طاعه ته کان دا له بمردهم دایک و باوکیان دابنیشن و چاویان لی بکمن.
له بهزه بی و ره جمهتی خوای گهوره بتو شاده میزاد نه و هیه، که پاداشتی
کرده و هی مندالله که می بتو حساب ده کری و پاداشتی له سهر و هر ده گری گدر به جیهی
هیتنا، له گهله شه و هی مندال دا وای به جیهی هیتنا لی نه کراوه و گوناه نیه گمر

نديكات.

پيغه مبهر فدرموي: ((الكتب للصبي حسناته، ولا تكتب سيناته: مندال چاکه کانى بۆ دەنوسرى و خراپه کانى بۆ نانوسرى.))^١

هەروهە لە رەھمەت و فەزىل و چاکەي خواي گەورە ئەوهە يە كە دايىك و باوک بهشدار دەكەت لە پاداشتى عييادەتى مندالە كانيان و لە پەراوى دايىك و باوکان تۆمار دەكىرى، هەروهە لە پەراوى مندالان تۆمار دەكىرى.

لە ئەنسەوه كەوا پيغه مبهر فدرمويەتى: ((المولود حق يبلغ الحنى؛ ما عمل من حسنة كتبت لوالده أو لوالديه؛ وما عمل من سيئة لم تكتب عليه ولا عليه ولا على والديه: مندال هەتا دەگاتە تەمدنى بالعمر بون (١٥) سالى هەر كرده وەيە كى چاک بکات ئدوا بۆ باوکى، يان دايىك و باوکى دەنوسرى، هەر كرده وەيە كى خراپ بکات نە بۆ خۇرى و نە بۆ دايىك و باوکى دەنوسرى.))^٢

لەئىن عەباسەوه كەوا پيغه مبهرى خوا كەنلىك لە (رەوحاء) بە چەند سوارىيەك گەيشت، پيغه مبهر فدرموي: ((مَنْ أَقْرَأَهُ الْقُرْآنَ؟ قَالُوا: الْمُسْلِمُونَ، فَقَالُوا: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ، فَرَفَعَتْ امْرَأَةٌ صَيْبَأُ لِفَقَالَتْ: أَلَهَذَا حَجَّ؟ قَالَ: نَعَمْ وَلَكُ أَجْرٌ؛ ثَيَّوْ كَيْنَ؟ گوتىيان: مسولمانىن، گوتىيان تۆ كىنى؟ فدرموي: پيغه مبهرى خوم، جا ئافرەتىك مندالىتكى بەرزىكىدۇ و گوتى: ئەمەمە حەجي بۆ ھەيە؟ پيغه مبهر فدرموي: بەلى بۆ توش پاداشتىيكت ھەيە.))^٣

نا بەم شىۋىيە گەر دايىك و باوک ھەر لە مندالىيەوە سورىيون لەسەر يارىدەدانى مندال و راهىتنانىان لەسەر بەجى ھىتنانى فەرزەكان، ئەوا پاداشت وەردەگرن لەسەر پەرسەت (عييادەت) كانى مندالان، هەروهە مندالان پاداشت وەردەگرن لەسەر بەجى ھىتنانى فەرزەكان بەر لەمەدى لەسەريان پىتۈيىست بى،

^١ آخرجه المندى في (كتاب العمال) برقم (١٠٣٧٣) و عزاه إلى أبي الشيخ
مسند أبي يعلى برقم (٣٦٧٨).

^٢ آخرجه مسلم برقم (١٣٣٦) و أبو داود برقم (١٧٣٦).

چونکه دایك و باوک خاوهن فهزل و چاکمن له راهیتنانی به جن هینانی طاعته کان و پاریزگاری کردن لمسه‌ری و که مته رخه می نه کردن له به جن هینانیدا.

قسیمه کی جوان همیه له سوریونی پیشینه (السلف) له سمر راهیتنانی مندالان و گوئی رایه‌لئی خوای گهوزه ده گیزپتنه، ثدویش ثدوهیه که یونسی کوزی محمد المؤدب ده گیزپتنه، که گوتويه‌تی: زویه‌یری کورپی حارس بانگ بیزی مزگه‌وت بو، به مندالانی ده گوت: و هرن نویز بکمن، گویزان دده‌می، جا مندالله کان نویزیان ده کرد و پاشان دوره‌یان دهدا، جا گوتم چیت ده کرد؟ گوتی: له سمرم ثدوه بو که گویزان به پینج دره‌هم بتو بکم همتا له سمر نویز کردن رایین^۱.

ریک کردی رهفتاری مندان آن به زاده شت و نادابی گشتی

ئیسلام تنهایا کۆمەلە بیروباوەر و پەرسن (عبدة) نیە، بەلکە ئایینی ژیان و پەیوەندیە کۆمەلایەتیە کانە، لەبەر ئەم سوپەر ئەسەر ئەمەی، کە منداڵ هەر لە تەمەنی بچوکیەوە ریبییر (مبادیء) بەنەرەتیە کان، دەربارەی نادابە گشتی يە کان و رەفتارە بەرزە کانى بى پابگەيدىزى.

پیغەمبەر ﷺ سوریوە لەسەر قۆزتنەوەی دەرقەت و ئاگاذاز کردنەمەوە مندان آن تەسەر ئەو رەفتارە چەوتانەی کە لیيانەوە دەردەچى. گومانى تىدا نیە گەر منداڵ لە بچوکیەوە فىرى ئادابى رەفتارە کانى کۆمەلایەتى و رەفتار جوانى لە گەل خەلکانى تەنە كىرى، ئەوا زۆر كەس بەرە روی رەخنەی خەلکانى تەنە كەس بەرە و دەكەۋىتە ھەلويىستى نالىبار و شەرمەزارىيەوە.

لەبەر ئەم سوپەر دايىك و باوكان پیتويسىتە هەر لە تەمەنی بچوکى منداڵەوە ئاگاذارى ئەمە بن و فىرى ئادابە گشتی يە کانى بىكىت بۆ ئامادەبون لە كىزى و مەجلیس و قىسىم كەردن و گۈنى گرتىن و ئىزىن وەرگرتىن و ناوى خۇشاشكرا كەردن و توپىزىكەردن لە تەلەفۇن و وەلام دانەوەي سەلام و رۆيىشتن و خواردن و گالتەكەردن و رېزىگەرتىنى خەلکان، فەرمۇ ئۇنەي ئەمەي کە باسماڭ لىتە كەرد.

ئادابى ئان خواردىن:

ئىمام غەزالى رەبىعە دەلىتى:

(يە كەم سىفەت كە بەسەر منداڵ زال بى چاوجىزكى خواردىن، كە پیتويسىتە رېك بخىرى و چاك بىكىرى وەك خواردىن تەنها بەدەستى راست بخورى و لە كاتى خواردىنى بىگۇتىرى: (بسم الله) و لەبەر دەم خۇز بخورى، بەر لە غەميرى خۇزى دەست بەخواردىن نەكەت و تەماشاي نەكەت و تەماشاي ئەمە كەسە نەكە، كە ئان

دهخوات و پله نهکات له نان خواردن و بهباشی بیجوی و نابی پارو له دوای . پارو بخوات، دهست و جله کهنه بهخواردن هدلهنهسوی، زور خوریسی پس خوش نهیت و خذب به له خوگرتهوه (ایشاره) خواردن و قمناعهت بهخواردن بکات، جا هدر ج خواردنیک بیت^۱ .

سهبارهت به رهشت و ثادابی خواردن، شمهی له پیغه مبهرهوه بِكَلَّه هاتوه شدوهیه :

۱- دهست شوشن بدر له خواردن و دوای خواردن:
پیغه مبهره بِكَلَّه فرموده تی: ((بَرَكَةُ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ :
بدره کدت و بدپیتی خواردن لمهدهایه، که پیش دهست کردن به خواردن دهست بشوری و دوای خواردنیش دهست بشورتیمهه^۲)) .

۲- پیش نان خواردن بگوتري (بسم الله):
پیغه مبهره بِكَلَّه فرموده تی: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ تَسْأَلَ أَنَّ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أُولَئِكَ الْمُؤْمِنُونَ فَلَيُقْرَأَ بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ : كمر یه کیکتان خواردنی خوارد باناوی خوا گمده بهینی (بلی: بسم الله) جا گمر لمیه کم جار لمیه چو ناوی خوا بهینی، با بلی: (بسم الله بناوی خوا لمیه کم وله دوایی^۳)) .

۳- له بردہ منی خو خواردن بخوردی:
له عومدی کوری نمبو سملهوه گنیرداوهتموه که گوتیه تی: ((كُنْتُ غَلَامًا
فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ بِكَلَّه وَكَانَتْ يَدِي تَطْيِيشٌ فِي الصَّبَقَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ
اللَّهِ بِكَلَّه: يَا غَلَامٌ سَمِّ اللَّهَ وَكُلْ بِيمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ، فَمَا زَالَتِ إِنْكَ

^۱ إحياء علوم الدين ج ۳/۷۲.

^۲ أخرجه أبو داود (۳۷۶۱) و الترمذی برقم (۱۸۴۷).

^۳ أخرجه أبو داود برقم (۳۷۶۷) و الترمذی برقم (۱۸۵۹).

طِغْمَتِي بَعْدُ: مَنْدَالْ بُوم لَهْلَاي سَبِيْغَه مِبْرَى خوا، له كاتى خواردن دهستم
بِهِمْ لَوْ ثَوْ لَاي قاپَه کَه دَهْ گَيْرَى، جَا پَيْغَه مِبْرَى خوا پَىْتِي فَهْ رَمُوم: رَؤْلَه نَاوِى
خوا بَهْتِنَه بَلَى: بَسْم اللَّهِ، بَهْ دَهْسَتِي رَاستِ بَخْزَو لَهْ بَرْدَه مَى خَزْتَ بَخْزَو. جَا دَهْلى:
لَهُو كَاتَهُوه بَهِمْ شَيْوَهِي نَامَ دَهْ خوارد.)^١

٤- به پالدانه و نه خوات:

پَيْغَه مِبْرَى فَهْ رَمُومَه تِى: ((لَا أَكُلُ مُتَكَبِّنًا: مِنْ بَهْ پَالَدَانَه وَه نَانَ نَاخْقَم.)^٢)

٥- دَهْسَتْ بَهْ نَانَ خواردن نَه كَاتْ گَدَر يَهْ كَيْتَكْ لَهُو گَهْ وَرَهْ تَرْ نَامَادَه بَوْ:
لَهْ حَوْزَه يَفْدَه گَيْرَأَوْه تَهْوَه کَه گَوْتَوِيدَه تِى: ((كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ طَعَامًا، لَمْ نَصْنَعْ أَيْدِينَا حَتَّى يَنْذَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ فَيَضَعَ يَدَهُ: گَدَر نَيْمَه
لَهْ گَدَلْ پَيْغَه مِبْرَى بَيْنَ بَوْ نَانَ خواردن، تَهْوا تَا پَيْغَه مِبْرَى خوا دَهْسَتِي بَوْ نَهْ بَرْدَاهِ
ئَيْمَه دَهْسَتْمَانْ بَوْ نَهْ بَرْدَاهِ))^٣

٦- عَهِيبَ لَهُو خواردنَه نَهْ گَرَى کَه دَيْتَه بَهْ بَرْدَه مَى:

لَهْ ثَبُو هُورَه يَرَهُه گَيْرَأَوْه تَهْوَه کَه گَوْتَوِيدَه تِى: ((مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ
طَعَامًا قَطُّ، إِنْ اشْتَهَاهُ أَكْلَهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ: پَيْغَه مِبْرَى خوا هَرْ گَيْزَ خَمْوشَ وَ
عَهِيبَ لَهْ خواردنَه گَرَتَه، گَهْ ثَارَه زَوِي بَكْرَدَاهِ دَهْ خوارد، گَدَر حَهْزِي لَى نَهْ با
نَهْ يَدَه خوارد.)^٤)

٧- پَارَاسْتَنِي خواردن هَدَرْ چَهْنَدَه کَه مِيشَ بَى:

لَهْ ثَهْنَسَهْوَه گَيْرَأَوْه تَهْوَه کَه گَوْتَوِيدَه تِى: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا أَكَلَ
طَعَامًا لَعَقَ أَصَابِعَهُ الْثَلَاثَ وَقَالَ إِذَا سَقَطَتْ لَقْمَةً أَخْدِكُمْ فَلَيَأْخُذُهَا فَلَيُمْطِ مَا

^١ آخر جه البخاري برقم (٥٣٦٧) و مسلم برقم (١٠٨).

^٢ آخر جه البخاري برقم (٥٣٩٨) و أبو داود برقم (٣٧٦٩).

^٣ آخر جه مسلم برقم (٢٠١٧).

^٤ آخر جه مسلم برقم (١٨٨).

بِهَا مِنَ الْأَذَى وَلَا كُلُّهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ: كَمَرٌ پَيْغَهٌ مَبْرُرٌ خَوَارِدَنِي
خواردایه هرسی پهنجه‌ی ده‌لیسته‌وه، پیغه‌میر فرمویه‌تی: "کمر یه کیک
له‌نیوه پارویه کی له دهست به‌ربووه با هه‌لی بگریته‌وه و پیسی‌یه که‌ی لی لابدات
و بیخوات، با بو شهیتانی به‌جی نه‌هیلی.)

۸- گه‌دهی پر له خواردن نه کات:

پیغه‌میر فرمویه‌تی: ((مَا مَلَّا آدَمِيٌّ وَعَاءٌ شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ، بَحْسَبِ
لُقَيْمَاتِ يُقْمِنَ صُلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ فَاعِلًا فَثُلَّتِ لِطَعَامِهِ وَثُلَّتِ لِشَرَابِهِ وَثُلَّتِ
لِنَفْسِهِ: ثَادَه مِيزَادٌ هِيجٌ كِيسَهِ كِي خِراپِتَه له گهده و سکی پرنه کردوه، جا گمر
هر ده‌بی نان بخوات، ثموا با چهند پارویه ک بخوات، که پشتی پس را بگری، با
سکی بکاته سی‌یه‌ش: سی‌یه کی بو خواردنی بسی، سی‌یه کی بو خواردنده،
سی‌یه کیشی بو هناسه‌دانی.))

۹- دهست له خواردن هه‌لنه گری تا خه‌لکانی تر دهست هه‌لنه گرن:

بمتاییه‌تی گمر بزانی به‌شهرمیان داده‌خا و وايان لی ده‌کات به‌ره‌وهی تیزینه
له‌سر خواردنکه هه‌لبست.

پیغه‌میر فرمویه‌تی: ((إِذَا وُضِعَتِ الْمَائِدَةُ فَلَا يَقُومُ رَجُلٌ حَتَّى يُرْفَعَ
الْمَائِدَةُ، وَلَا يُرْفَعُ يَدُهُ حَتَّى يَفْرُغَ الْقَوْمُ، وَلَيُغَذِّرْ فَإِنَّ الرُّجُلَ يُخْجِلُ جَلِيلَهُ
فَيَقْبِضُ يَدَهُ، وَعَسَى أَنْ يَكُونَ لَهُ فِي الطَّعَامِ حَاجَةً: خوانی نان خواردن دانرا، با
هیچ پیاویک هه‌لنه‌ستی تا خوانه که هه‌لده‌گیری، دهستیش هه‌لنه گری تا ثموا
که‌سانه‌ی نان ده‌خون دهست هه‌لده‌گرن و با خوی دوا بخات، چونکه به‌مه ثموهی
دانیشتوه به‌شهرم داده‌که‌وهی و دهستی ده‌کیشیته‌وه، که هیشستا تیزی

^۱ آخرجه مسلم برقم (۱۳۵).

^۲ آخرجه ابن ماجه برقم (۳۲۷۹).

پیغه مبمری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ گمر له گم عَلَيْهِ السَّلَامُ چند که سیک خواردنی بخواردایه، نهاده که م که س بو که دهستی بو خواردن دبرد، کوتا که سیش بو دهستی هه لده گرت، بو شده نهوده که سانه به تیری نان بخون.

۱- گهر سیر و پیازی خوارد خوی دور بخت له کور و مه جلیسی گشتی:
پیغه مبمر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده تی: ((مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَالًا فَلَيَعْتَزِلْنَا، أَوْ لَيَفْسَرْنَا
مَسْجِدَنَا وَلَيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ: هدر که سیک سیر یان پیازی خوارد، با خوی لیمان دوره پدریز بکات، یان خوی له مزگمه و قمان دوره په ریز بکات، با له ماله کمی خوی دابنیشیت.))

ئادابی ئاو خواردنوه:

۱- به یدک جار ئاو نه خواردنوه:
پیغه مبمر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده تی: ((لَا تَشْرِبُوا وَاحِدًا كَشْرِبِ الْعَمِيرِ وَلَكِنْ
الشَّرِبُوا مَثْنَى وَثَلَاثَ وَسَمُّوا إِذَا أَثْنَمْ شَرِبَتُمْ وَأَخْمَدُوا إِذَا أَثْنَمْ رَفَعْتُمْ: وَهَذِهِ
حُوشَرْ بَهِيدَه کجاري ئاو مدخونده، به لام بددو جار یان سین جار ئاو بخوندوه، جا
گمر ئاوتان خواردنوه بلتین: (بسم الله)، گمر تهواویش بون بلتین (الحمد لله).))^۲

۲- ئاو خواردنوه که به مژین بی:
پیغه مبمر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده تی: ((مُصْوِّرُ الْمَاءِ مَصَّاً، فَإِنَّهُ أَهْنَأَ وَأَمْرًا وَأَبْرَا: ئاو بـ
مژینده بخونده، نوشی گیانه و بو تمدنروستی باشتره.))^۳

^۱ آخرجه ابن ماجه برقم (۳۲۹۵).

^۲ آخرجه البیهقی فی (السنن) ج ۷۶/۳.

^۳ آخرجه الترمذی برقم (۱۸۸۵).

^۴ آخرجه البیهقی فی "الشعب" برقم (۶۰۰۹).

۳-فو له جام (په رداخ) که نه کات:
پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَسَفَّسْ فِي الْأَيَاءِ: گمر
یه کیکتان ثاوی خوارده وه با لهناو جامه که همناسه نهدات.))^۱

نئادابی مؤلهت و هرگرتن بوقونه لای که سیک:

۱-نه چیته لای که سیک مه گمر دوای نیزن و هرگرتن:
له نه نه سدوه گیپراوه تدوه که گوتویه تی: خزمه تکاری پیغه مبهر بوم و به بن
نیزن ده چومه زوره وه، جا روزیک چومه خزمتی و فرموی: ((کما أنت، فإنه
قد حدث بعدك أمر، لا تدخل إلا ياذن: دوای تو شتیک رویداوه، به بن نیزن
نه یه یته زوره وه.))^۲

۲-سی جار نیزن و هریگری، گمر نیزنی پی نه درا بگدریته وه:
پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ
فَلْيَرْجِعْ: گمر یه کیکتان سی جار داوای نیزنی کرد و نیزنی پی نه درا، با
بگدریته وه.))^۳

۳-یه که بخار سلام بکات، ینجا نیزن و هریگری:
((جَاءَ رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي يَنْتِ فَقَالَ أَلَا جُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِخَادِمِهِ: اخْرُجْ إِلَى هَذَا فَعْلَمَةِ الْاسْتِشَانَ، فَقُلْ لَهُ: قُلْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ،
أَدْخُلُ؟ پیغه مبهر ﷺ له مالیک بو، پیاریک هات تا بیته خزمتی، گوتی
بیمه زوره وه؟ پیغه مبهر ﷺ به خزمه تکاره کهی فرمو: برز لای نه و کسد و

^۱ اخرجه البخاری برقم (۵۶۳۰) و مسلم برقم (۲۶۷).

^۲ اخرجه البخاری في (الادب المفرد) برقم (۸۰۷).

^۳ اخرجه البخاري برقم (۶۴۵) و مسلم برقم (۷۱۵۳).

فیزیثیزن و هرگرنی بکه، پیشی بلی با بلی: سلامتان لی بی، بیشه ژوره وه؟)

۴-ناوی خوی ناشکرا بکات:

له جابر وه گیزراوه تمهوده که گوتوبه تی: ((أَئِنَّتِ النَّبِيَّ فَدَقَقَتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ فَقَلَّتُ: أَنَا أَنَا، كَالْكَهْ كَرِهَهَا: چومه خزمده پیغه مبده رهیله جا له دهرگام دا، پیغه مبده رهیله فرموی: کی یه؟ گوتم: منم، فرموی منم.. منم؟ دیاربو پیشی ناخوش بو.))

له نهبو موساوه گیزراوه تمهوده که گوتوبه تی: ((لَا جُلُسَ النَّبِيَّ عَلَى بَشَرِ الْبَسْطَانِ، وَ جَاءَ أَبُوبَكَرَ، فَأَسْتَأْذَنَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: مَنْ؟ قَالَ: أَبُوبَكَرُ، ثُمَّ جَاءَ عُمَرَ فَاسْتَأْذَنَ، فَقَالَ: مَنْ؟ قَالَ: عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانَ كَذَلِكَ: كاتی پیغه مبده رهیله لمسه ببری بستان دانیشتبو، نهبویه کر هات داوای نیزنى کرد، نهبو موسا گوتی: کی یه؟ نهبویه کر گوتی: نهبویه کر، پاشان عومنه داوای نیزنى کرد، جا گوتی کی یه؟ عومنه گوتی: عومنه پاشان عوسمان بههه مان شیوه.))

۵-له کاتی نیزن و هرگرندا له لایه کی دهرگاوه بوهستی:

پیغه مبده رهیله گهر بهاتبا بمردهم دهرگای کهستیک، بسدهه روی دهرگا نهدوهستا، بهلهکه له لای پاستیمه وه، یان له لای چدپیمه وه دوهستا و دهیفه رمو: (السلام عليکم، السلام عليکم).

^۱ آخرجه أبوداده برقم (۵۱۷۷).

^۲ آخرجه البخاری برقم (۶۲۵۰) و مسلم برقم (۲۱۵۵).

^۳ آخرجه البخاری برقم (۳۶۷۴) و مسلم برقم (۳۴۰۳).

^۴ آخرجه أبوداده برقم (۵۱۸۶).

شادابی سلام کردن:

۱- سلام کردن له کاتن هاتنه ژوروه و چونه دهروه:

پیغه مبهر ﷺ فرموده است: ((لا تَدْخُلُنَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَبُّوا، أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابِيَتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بِيَنْكُمْ: نَاصِنَه بِهَهْشَتْ تَابِرُوا نَهْهِيَنْ، ثِيمَانِيَشَتَانْ تَسْهَاوَ نَابِيَتْ تَايِهَ كَتَريَتَانْ خَوش نَدوَيَتْ، ثَايِهَ شَتِيَكتَانْ پَيَّ بَلِيَتمْ گَمَرَ ثَهْجَامِي بَدَهَنْ يَهَ كَتَريَتَانْ خَوش بَويَتْ، سَلاَوَ لَهَ يَهَ كَتَريَ بَكَمنْ)).

هدروهها ده فرمودی: ((إِذَا قَدِ احْدَكُمْ فَلِيُسْلِمْ، وَإِذَا قَامْ فَلِيُسْلِمْ، فَلِيُسْتَ الْأَوْلَى أَحْقَّ مِنَ الْآخِرَةِ: گَمَرَ يَهَ كَيَتَكَتَانْ دَانِيَشَتْ با سَلَامَ بَكَاتْ، گَمَرَ هَمَسْتا با سَلَامَ بَكَاتْ، چُونَکَه سَلَامِي يَهَ كَمَ لَهَ سَلَامِي دَوَابِي شَايِستَه تَرَنِيَه)).

۲- وَلَامِي سَلَامِي تَهُو كَسَه بِه جَوانَتْ بَدَاهَهُو، كَه سَلَامِي لَيَ دَهَاتْ: خَواي گَهَورَه فَرموده است: ﴿وَإِذَا حُيِّطْتُمْ بِتَحْيَيَةٍ فَحَيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا: گَمَر سَلَامَتَانْ لَيَّ كَرا بِه جَوانَتْ لَهُو كَسَه وَلَامَ بَدَهَهُو، يَانَ هَمَر وَلَامِي وَهَكَ خَوي بَدهَهُو﴾ النساء: ۸۶.

پیغه مبهر ﷺ فرموده است: ((خَمْسٌ تَجْبُ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ الْمُسْلِمِ؛ رَدُّ السَّلَامِ، وَتَشْبِيهُ الْعَاطِسِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَأَبَاعُ الْجَنَازَةِ: پینج شت پیویسته له سهه مسولمان بدرامبدر به برای مسولمانی جی به جی تی بکات: وَلَامَ دَانَوَهِي سَلاَوَ، ثَهَ گَمَر پَزْمِي وَ گَوْتِي: الْحَمْدُ لِلَّهِ، پَسِي تی بگوتری: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، گَمَر دَعْوَهَتِي كَرَد لَه بَدَهَهَمِيَهُو بَچِيتْ، سَمَرَدَانِي نَهْخَوش،

^۱ آخرجه مسلم برقم (۵۴) و أبو داود برقم (۵۱۹۳).
آخرجه الطحاوي.

بەری کردنی بۆ سەر قەبران.)^۱

۳- سەلام کردن بە رویە کى خەندەوە:

پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((لَا تَحْفِرُنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى
أَخَاهُ بِوَجْهٍ طَلْقٍ: هىچ چاکىدەك بە كەم مەگىن، با شۇ چاکىدە روخوشى نواندى
بىت بەرامبەر بە برايە كەت.)^۲

۴- سەلام کردنە كە تەوقىد لە گەل بىت:

پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((مَا مِنْ مُسْلِمٌ مَنِ يَلْتَقِيَانِ فِيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفرَ
لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يُفْتَرِقَا: كاتى دوو مسولمان پىتك دەكەن و تەوقە لە گەل يەكترى
دەكەن، ئەوا بەر لەوهى لىتك جىا بىندەوە؛ خوا لە گوناھە كانيان خوش دەبى.)^۳

۵- بچوک سەلام لە گەورە بکات، كەميش لە زۇز:

پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ وَالْمَارُ عَلَى الْقَاعِدِ
وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ: بچوک سەلام لە گەورە بکات و پىادە لە دانىشتو بکات و
كەم لە زۇز بکات.)^۴

۶- سوارىي سەلام لە پىادە بکات و پىادەش لە دانىشتو، كەميش لە زۇز:

پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِيِّ وَالْمَاشِيُّ عَلَى
الْقَاعِدِ وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ))^۵

ھەروا پىيوىستە مندالان ئاگادار بىرىنەوە كە ھەندىتك حالىت ھەمە سەلام
كردنى تىدا باش نىيە وەك: سەلام کردن لەو كەسى دەست نويژە دشوات، لە

^۱ آخرجه البخارى برقم (۱۲۴۰) و مسلم برقم (۲۱۶۲).

^۲ آخرجه مسلم برقم (۷۲۰) و أبو داود برقم (۱۲۸۵).

^۳ آخرجه أبو داود برقم (۵۲۱۱) و الترمذى برقم (۲۷۲۸).

^۴ آخرجه البخارى برقم (۶۲۳۱).

^۵ آخرجه البخارى برقم (۶۲۳۲) و مسلم برقم (۲۱۶۰).

گرمادا و له قورئان خوین و لهو کدمی یادی خوا دهکات و لهو کاتهی گوئی
له وتاری همینی دهگیری، یان له کزپی زانست، یان له کاتی بانگ، یان قامدت
خویندند.

ئادابی پژمین:

۱- دهنگی نزم بکات و دهمی دابپوشی:

"پیغه مبهربی خوا ﷺ گر بپژمیایه دهستی بهدهم و چاوی دادهدا، یان
کراسه کهی به دهم و چاوی دادهدا و دهنگی خوی پی نزم ده کرد".^۱

۲- دوای پژمین سوپاسی خوا بکات:

پیغه مبهربی فهرموده تی: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ: گر
یه کیتک لهئیوه پژمی بابلی: سوپاس بز خوا)).^۲

۳- ثهودی دهپژمی پیتی بوتری (یَرْحَمُكَ اللَّهُ) و ثهودیش بلی (یَهْدِيْكُمُ اللَّهُ
وَيَصْلِحُ بَالَّكُمْ: خوا ریتمومیتان بکات و کار و بارتان چاک بکات).

پیزگرتني خەلکانى تر:

مرؤشی پیزدار ثدو کدمیه، که له میانمی ریزگرتنيه و بز ثدو کەسانمی
ھەلس و کەوتیان له گەلدا دهکات، بۆیان دردەبپی بە جیاوازی تەممەن و
چىنه کانیان:

زۆر فهرموده هاتوه ده بارهی فیزگرتني ریزگرتني خەلکانى تر، وەك:
پیغه مبهربی ده فرمولی: ((لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُجْلِ كَبِيرًا وَ يَرْحَمْ صَفِيرًا
وَيَعْرُفُ لِعَالَمَنَا حَقَّهُ: ثمو کەسە لهئىمە نىه، که پیزى گەورەمان نەگری و بەزەبى

^۱ آخرجه أبو داود (۵۰۲۹) و الترمذی برقم (۲۷۴۶).

^۲ آخرجه البخاری برقم (۶۲۲۴) و أبو داود برقم (۵۰۲۳).

به بچوکه کافاندا نهیده و مافی زانا کافان نه زانی.^۱)
 همروهها فرموده‌اند: ((إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ:
 لَهُ بِهِ شَكْرٌ دَانِيٌّ خَوْ ثَوْهِيَّهُ كَهْ رِيزِي مُسْلِمَانِي بِهِ تَهْمَهْ بِكَيْرِي.^۲))
 کاتی نیمام عهلى حمه‌نی کوری پهروهه ده کات دهلى: (کوره کهم پیاویک
 به سوک دامه‌نی که هردہم دهیینی، جا گمر له تو گهوره تر بو به باوکی خوتی
 دابنی، گفر و هک خوت بو به برای خوتی دابنی، گمر له تو بچوکت بو به کوری
 خوتی دابنی).^۳

سه باره‌ت به ریزگرتني باوک به تاییدتی هاتوروه، که پیغه‌مبهر پیاویکی
 بینی کوریزگدیه کی له گهل برو، پیغه‌مبهر پیاویکی به کوریزگدی فرمود: "تمه
 کی‌یه؟"^۴ گوتی: باوکمه. پیغه‌مبهر پیاویکی فرمود: "له پیشیه‌وه مهپر، مده
 هوی جنیو پیدانی، له پیش ثهو دامه‌نیشه، بمناوی خوی بانگی مده که".

ئادابی گفتگو:

۱- قسے نه کردن له کوریک که يه کیتک له و گهوره تری لی بیی:
 له سه مره‌ی کوری جوندبه‌وه گیپر او هدوه که گوتویه‌تی: ((لَقَدْ كُنْتُ عَلَى
 عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ يَعْلَمُ أَعْلَمُ فَكُنْتُ أَحْفَظُ عَنْهُ، فَمَا يَمْتَغِنُ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا أَنَّهَا
 هَذَا رِجَالًا هُمْ أَسَنُ مِنْيِ: لَمْ سَرَدَهْ می پیغه‌مبهری خوا پیاویکی مندال بوم و
 فرموده‌م له و لمبه‌ر ده کرد، هیچ کاتی قسمی لی قد دمغه نمده کردم مه گدر
 پیاویکی لیبايه، که لم من به ته‌منتر بان)).^۵

^۱ آخرجه احمد، ج ۲۰۷-۱۸۵، و الحاکم في "المستدرک" ج ۱/۱۲۲.

^۲ آخرجه أبو داود، برقم (۴۸۴۳).

^۳ حليم آل البيت، ص ۱۹۲.

^۴ آخرجه البخاري في "الادب المفرد" برقم (۴۴).

^۵ آخرجه مسلم برقم (۱۶۴).

۲- به باشی گوی بگری و هک چون که به باشی قسه ده کات:

حمسه‌نی به صری منداله کهی په روه رده ده کرد و ده گوت: (کوره کدم فیتی
باش گوی بیستن به، و هک چون فیتی باش قسه کردن ده بیت، قسه به هیچ
کمیتیک مهربه با قسه که ش دریزه بخایه نیت، تا نه کاتهی له قسه که ده بیته وه).

۳- له قسه‌ی ناشیین دور بکدویته وه:

پیغه‌مبدر ﷺ فرموده‌تی: ((لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالظَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ
وَلَا الْأَبْلَيْءُ: مروقی برپادار تانه و ته‌شمر له که‌س نادات، نه فرهت له که‌س
ناکات، زمان پیسو و جنیو فروش نیه.))^۱

ئیام غمزالی ده فرمومی: (ریتگری له مندال بکری له قسه‌ی هملیت و په‌لیت
و له نه فرهت و جنیودان، همرووا ریتگری بکریت له هاوپیتیه‌تی نهوانه‌ی یهک له و
شتانه‌ی بدماندا دیت، چونکه ثدم ره‌فتاره ناشیینه له هاوپیتی خراپه وه
د درده‌چی).^۲

لهو نادابه گشتی‌یانه‌ی کهوا باشه دایک و باوک فیتی مندالان بکدن نهوه‌یه،
که ئیام غمزالی باسی ده کات: (ریتگری له مندال بکری له وهی که به‌خواردن و
جل و به‌رگیه وه، یان به کمل و په‌لنه کانی شانا زی بدمه‌ر هاوپیتیکانی بکات،
به‌لکه لمه‌ر خو به کدم زانی (تواضع) رابه‌تیری و ریزی هدمو نهوانه بکری، که
هملس و که‌وتیان له‌گدلدا ده کات و قسه خوش بی له‌گه‌لیان، ریتگری له مندال
بکریت له وهی شت له مندالان وه‌ریگریت، با مندال فیتی نهوه بکریت، که
به‌رزی و شکوئی له به‌خشینه، نهک له وه‌رگرتن، وه‌رگرتن لومه کردنی به‌دواوه‌یه
و سوکایه‌تیه، جا گمر مندالی هه‌زاران بو با فیتی نهوه بکری، که چاوه‌چن‌وکی و
شت وه‌رگرتن سوکایه‌تی و زه‌بونی‌یه.

^۱ آخرجه الرمذی برقم (۱۹۷۸) و الحاکم في (المستدرک) ج ۱/۱۲-۱۳.

^۲ إحياء علوم الدين، ج ۳/۷۳.

پیویسته مندال رابهیتری، که له کۆر و مەجلیسیدا تف و بەلغەم پۆ نەکات و چلەنی نەسپی، لەبەردەم کەسانی تىر باویشکى نەيەتىوھ و پشت له کەس نەکات و قاج لەسەر قاج دانەنى و دەستى نەخاتە ئۇتىر چەنگەھى، سەرى نەخاتە سەر دەستە کانى، چونكە ئەمە ماناي تەمبەللىيە. ھەروا مندال فېرى چۈزىيەتى دانىشتن بىكىرى و نەھىتلەر زۆر قىسە بکات و بىۋى پۇن بىكىتىسەوھ زۆر قىسە كىردىن نىشانەي چەقاوه سوئ و بىن حەيايىھ)^۱.

لە كۆتسايدا ئادابە گشتىيە كان و پەوشىتە جوانە كان زۆرن و سەرچاوهى تايىمەتى ھەمە، كە دەكىرى بۇ پەروەردە كەردنى مندالان سودى لى وەرىگىرى وەك ھەردو زنجىرە (الاداب الاسلامية) و (الاخلاق الاسلامية) مامۆستا محمد خير فاطمة، كە له دىمىشق لە دار الخير دەردەچىت. هەندى نۇونەمان باس كرد، تاواھ كو بەديارى خەمین، كە ئىسلام گۈنگى داوه بە پەوشىتە گشتىيە كان بۇ مندالان.

^۱ إحياء علوم الدين، ج ۲/ ۷۳-۷۴ بددەستكارىيەوە.

بنیات نانی که سایه‌تی سه‌ریه خو و سه‌نگین

گرنگترین نامانعه کانی پهروزه ده له نیسلام بریتیه له پیگمه‌یاندنی مندانان بز ثوهی سه‌بهینه پیاوی تومدت، ثمهش لمیگهی پچرانی پله‌پله‌یی پهیوه‌ندی مندال به خیزانه که ده پشت پی بهستنی بز بنیات نانی که سایه‌تی به هیز و سمریه خو که بکری پشتی پی بهسته.

یدکی له زانایانی پهروزه ده له^۱: (پشت له سمر مندال بهسته و وايان پیشان بدنه، ثمواں گهوره ده بن، ثیوه له زور ثدرک و کاردا پشتیان پی دهستن..) .
جا نیسلام له پیناو به دیهینانی ثم مه‌بسته چندنه‌ها ریتی گرتته بدر وک:

۱- سلام کردنی پیغه‌مبدر ﷺ له مندانان:

که گهوره کان به بردنه می مندانان تیپر ده بن و سلامیان لی ده کهن، ثمه مه متمانه داتیکه بز درونیان و ههست کردنه به بایهخ دانیان و سمریه خویی که سایه‌تیان.

له بدر ثوه پیغه‌مبدر ﷺ مکوریو له سر ثوهی هر کاتیک به لای مندانان تیپریبا سلامی لیده کردن.

له ثنه سه‌وه گیپراوه تدوه، که خوی به لای مندانان دا تیپر بوه و سلامی لی کردون و گوتیه‌تی: ((کان رسول الله ﷺ يفعله: پیغه‌مبدری خوا ﷺ شاوا سلامی له مندانان ده کرد.)) .^۲

له فدر موده‌یه کی تردا، ((کان رسول الله ﷺ يزور الانصار، فيسلم على صبيانهم ويمسح على رؤسهم ويدعو لهم: پیغه‌مبدر خوا ﷺ سه‌ردا نه‌ناساره کانی ده کرد و سلامی له مندانه کانیان ده کرد و دهستی به سه‌ردا

^۱ العلاقة بين الآباء والابناء، ص ۱۰.

^۲ أخرجه البخاري برقم (٦٢٤٧) و مسلم برقم (٢١٦٨).

دنهینان و دوعای بوده کردن).^۱

۲- پهیان و هرگرتني پيغه مبهر عليه السلام له منداان:

پهیان و هرگرتني پيغه مبهر شمره فنيکه، هيج شمره فنيکي ترى ناگاتي، سمره راي ندهمش دولات کردنوه يه لى سمر تواناي پهیانده بوز هرگرتني بهزيرسيتني و وفاکردنی ثدو پهیانه يه که داویه تي، همز چهند مندالى بچوک له سمره نى يه پهیان بذات، بسلام و تراي ندهمش پيغه مبهر عليه السلام پهیان لى له حسنه و حوسهين و عبداللهم کورپي عباس و عبداللهم کورپي زويتر و هرگرسوه که منداليش بون، ندهمش بهمه بستي هاندانيان و زياتر گدرم و گور کرديان. گيپراوه تمهوه که عبداللهم کورپي زويتر تمهمني حموت يان هدشت سالان برو بوز پهیان دان هاته لاي پيغه مبهري خوا عليه السلام، که زويتر عليه السلام فرمانی پهیان داني پيکربدو، جا پيغه مبهري خوا خنهنه هات و پهیانى لى و هرگرت.

۳- ناماده بونی مندال لى کزپي گهوراندا:

ناماده بونی مندالان لى گهمل گهوران لى شهوانديان و کورپي قسه کرديان، فراوان کردنی ميشكيان و گمشه پيداني توانا کانيان و وره بدرزيائى تيدايه، لمبر شمه پيغه مبهر عليه السلام و هاوهله کانى مکور بون له سمر ناماده بونی مندالانی هاوهلان لى هنهندی کزپي گهوراندا.

له ثيبن عومره رو گيپراوه تمهوه که گتويء تي: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموي: (نمونه ي نه دارم پي بلتين که وده مسولمان وايه هدمو کاتي به نيزنى خوا بدر ده دات و گهلاكه ي ناوه رئي؟ منيش به دلم داهات که دار خورمايى، حمز نه کرد قسه بکم، وام دانابو که ثهبويء کر و عمر دهيلين که شهوان قسمه يان نه کرد؛ پيغه مبهر عليه السلام فهرموي: "نهوه دار خورمايى"، کاتيک لى گهمل باوکم ده رچوم

^۱ آخرجه السناني برقم (۸۳۴۹).

^۲ آخرجه الميسمى في (مجموع الزوائد) ج ۹/ ۲۸۵.

گوتم: بابه گیان به دلم دا هات که نه داره دار خورمایه، گوتی: شه‌دی بوجسی
 قسمت نه کرد، گهر قسمت بکردمایه، له لای من لمدو له مدم پن خوشتر بو^۱.
 له نمونه مکور بونی هاوه لآنی پیغه مبهر لمسه رهست کردن به بمربر سیستی
 و متمانه بدخوا بون له لای مندالان ندوهیه، که گیپراوه تمهه ئیمام عومدر ^{له}
 رئی به ئین عمه باس ددها به ئاماده بون له نه غبومنه نی پاویتو له گهله گهوره
 هاوری یانی عومدر و وزیره کانی (^{له}) جا پاویتو به و ده کرد^۲.

هر له باره یه وه ئیمام عومدر ^{له} هانی باوک و دایکی کچی بچوکسی ددها
 که له برد ده خزم و ناسیاری به دیاری بخهن، تا که سایه تی گهشه بکات و
 خوازیتنی بکری، جا دهیفرمو: (نه کچهی نه گهیشتته پلهی پیشگه یشت
 (حهیز) به دیاری بخهن، به لکه کوره مامه کانی ثاره زوی خوازیتنیان ده بی)^۳.

۴- سه‌ردانی مندال له کاتی نه خوشیدا:

لهم کارانه که جی بایه خ پیدانی، که پیغه مبهر ^{له} چاودیزی کرد و له
 به دیار خستنی که سایه تی مندال، بریتی یه له سه‌ردانی کردنی مندالان له کاتی
 نه خوشیدا.

له نه سه و گیپراوه تمهه که گوتیه تی: مندالیکی جوله که خزمتی
 پیغه مبهری ده کرد ^{له}، منداله که نه خوش که وت، پیغه مبهریش سه‌ردانی کرد و
 له لای سریمه و دانیشت و پیتی فرمومو: "مسئلمان به" نه ویش ته ماشای باوکی
 کرد، باوکه که ویش گوتی: به گوئی باوکی قاسم بکه، جا مسئلمان بسو،
 پیغه مبهر ^{له} در چو و فرمومی: "سویاس بت خوا که له ناگر رزگاری کرد"^۴.

^۱ آخرجه البخاری برقم (۶۱) و مسلم برقم (۲۸۱۱).

^۲ آخرجه الحاکم في المستدرک ج ۲/ ۵۴۰.

^۳ آخرجه عبدالرزاق في (المصنف) ج ۶/ ۱۵۶.

^۴ آخرجه البخاري برقم (۱۳۵۶) وأبوزاود برقم (۳۰۹۵).

۵- پاهیتانی مندال لهسر کارکردن و سامان پهیدا کردن:

لهو همه‌له زور خراپانه‌ی، که دایک و باوک ثهنجامی دده‌هن له مامه‌له کردن له‌گهله منداله کانیان، له پاره زور به‌خشینه به مندال له کاتی پیتوستی و پیتویست نه‌بونی‌دا، یان له کاتی بونه‌یه کدا که‌پیویست به‌مه ده‌کات و له کاتی نه‌بونی بونه‌یه کیش‌دا، گومانی تیدا نیه که نهم جزره رهفتاره کاریگه‌مری گهوره‌ی همه‌یه له چاندنی گیانی پشت به‌ستنی ره‌ها به باوک بز جی‌به‌جی کردنسی پیتویستیه مادیه‌کان، همرووا کاریگه‌مری همه‌یه بز هم‌ست کردن به‌وهی پاره زور لهوه ناسانتره، که مرؤف ره‌غبی بز بدات و کاریکات بز پهیدا کردنی.

له‌بهر نهوه نیسلام هانی مندالانی داوه، که هر له بچوکیمهوه هدلسن به هدندي نه‌زمونی بازرگانی کردنه‌بی بز بدست هیتنانی دارایی و هدست کردن به نوخی کارکردن و زه‌جهه‌تی به‌دست هیتنانی دارایی و پاره، همرووا هانی داوه بز هم‌ست کردن به‌توانابون به سه‌ریه‌خوبی مادی و به‌شداری کردن با بچوکیش بی‌له هله‌لگرنی به‌شیک له به‌پرسیتی دارایی خیزان.

جا سه‌باره‌ت بهم مسنه‌له‌وه، له پیتفه‌مبه‌ره‌وه کلک هاتوه که بدلای عبدالللئی کورپی جه‌عفره‌دا تیپه‌پری، بینی کپین و فرزشتن ده‌کات جا فدرموی: "خواهی بدراه‌که‌ت به‌اویه فروشتنه‌که‌ی، یان عهدقدی فروشتنه‌که‌ی".^۱

شیکی سود به‌خشنه لیره‌دا وریایی نهوه بین، که باشترا وایه بزه پاره‌یه کی دیاریکراو و نه‌گور له لایمن دایک و باوکی منداله‌وه بز مندال تدرخان نه‌کری وهک خدرجي پوزانه‌یان، چونکه نهم جزره کاره منداله که هان ده‌دات له‌سر ده‌ست بلاوی زیده‌پویی و خمرج کردنی له کپینی چمند پیداویستیدک، که ره‌نگه زیانی بی‌بگدیه‌نی و سودی بزی نه‌بی، بدله‌که ده‌بی دایک و باوک بز خوبیان تم‌نها پیداویستیه پیتویستیه کانی مندالان دابین بکمن، سه‌ره‌ای به‌خشینی پاداشتیکی دارایی له کاتی هدلسانیان به هدندي کاری چاک.

^۱ آخرجه المیشی في "جمع الروائد" ج ۲۸۶/۹.

ههروهه شتیکی سود به خشنه، که هانی مندالان بدریت له سمر دهست
گرتنهوه و پاشه کهوت کردن و کوکردنمهوه دیاری و پاداشته کان، دهست بلاوی
تیدا نه کات، به لکه کوکریتده و شتی به سود و خوشی پسی بکرده، که له
زیانی داهاتویاندا سودیان پسی ببهخشی.

پیغه مبهريش حکیم فدرمويه تی: ((الاقتصاد نصف المعيشة: ثابوری نیوه
زیان و گوزه رانه.)).^۱

جا له بهر نهوهی تزوی ره زیلی له لای مندال له تممه نی خوناسینهوه به دیار
ده کدوی، باشترا وایه هانیان بدریت له سمر خیر و چاکه کردن به هژاران و
یارمه تی دانی نه داران و هاوکاری کردنیان.

۶- ههروهه له دیارده کانی بنيات نانی که سایه تی پیگه یشتوی به هیزی
مندالان بریتی يه له راهیتیانیان له سمر ره قی و زیری (خشونه) و خونه گرتن
به جوزتیک له خواردن و خواردنوه، ههروا راهیتیانیان له سمر پیاوته نواندن له
قسه و جل و بمرگیان و قویان و کاروباری تریاندا.

ثیمام غذالی ده بارهی پهروه ردی مندال ده لی: (مندال له سمر خوش
گوزه رانی رانه هیتری و جوانی و رازاوهی و ره فاهیمه تی له لاخوشمه ویست
نه کریت).^۲

۷- لدوینه پشتگیری کردنی که سایه تی مندال، کردنیان به پیشنهوا (امام)
له نویزدا له تممه نی بالغیدا، گهر مندال شاره زای یاساکانی نویزه بسو، به چاکی
و به راستی به جیهی ده هیننا.

شرع ناسان بهره هایی هاو دهنگن له سمر نهوهی، دروسته مندال له نویزه
سوننه تدا پیش نویزه بتو بالغ بوان بکات.

حمدنه نی به صری و شافعی و نیسحاق گوتولیانه دروسته مندال پیشنویزی بتو

^۱ آخرجه الیهقی في "الشعب".

^۲ احیاء علوم الدین ج ۳/۷۳.

گهوران بکات له نویزی فمپزدا.^۱

له عومه‌مری کورپی سمه‌له‌وه گیپراوه‌تموه، که به‌وه‌فده‌چونه خزمت‌تی پیغه‌مبه‌ر^{بِلَّه} جا کاتیک ویستیان برؤن، گوتیان: ثهی پیغه‌مبدری خوا کی پیش نویزیان بو بکات؟ پیغه‌مبدر^{بِلَّه} فرمومی: "کامه‌تان قورشانی زورتر له‌بدر کردوه"^۲ جا منیان به‌پیش دا، که ثدو کاته من مندال بوم و پوشاشکیکی فراواهم له‌بدر بو، جا له‌هر کومه‌له خه‌لکتیک ناماوه بوبیام، من پیش نویزیم بو ده‌کردن و نویزیم له‌سمر مردوه کان ده‌کرد، تا ثهیم رژه‌هی ثیستا.

جا رایمنه و بزانه پیش نویزی کردنه بتو گهوران ج پالنه‌ریکی معنه‌وی و متمانه به‌خوبیتیک پیشکه‌ش به مندالی بچوک ده‌کات، که مندال ناماوه و ساز ده‌کات بو کاری سه‌رکردی له بانگه‌وازیکردن بو خمیر و چاکه‌دا.

له فونه‌ی په‌په‌وکردنی پیاوچاکان به‌پیغه‌مبه‌ر^{بِلَّه} له پیش نویزی مندال دا ثه‌وه‌یه، که ماموستا دکتور عبد‌الله الخالدي بقی باس کردم باپیه‌ه که‌ی (شیخ محمد شدیریف یدعقوبی) پیشه‌وای مالکیکه کان له مزگه‌وتی به‌نی ثومه‌ییه له دیه‌شق، که ته‌مده‌نی شده‌ش سالی بوه کردوه‌تیه پیش نویزی ناماوه بوانی مزگه‌وت، ته‌مده‌ش بو ریزگرتني و هاندانی بوه، برهه‌مه که‌شی بربیتی بووه له متمانه به‌خوبون جابوه ماموستا له زانکوی عه‌ره‌بی و زانکوی لوینانی له بیروت، همرووا بوه پیش نویز و و تاریثی مزگه‌وتی عومه‌مری کورپی عبدالعزیز له بیروت دا.

لهو کاره ترسناکانه‌ی که شایسته‌ی ورباکردن‌ه‌وه‌بی ثه‌وه‌یه، که زور له دایک و باوکان گیانی ترس له‌سمر بازان یان دیوه‌زمه یان سولکدر یان شتی تر له درونی منداله کانیان دروست ده‌کهن، وا ده‌زانن به‌مه ده‌توانن به‌سمر مندالان زال و بین و ملکه‌چی فرمانه کانیان ده‌کهن. بیناگا له‌وه‌ی که بهم ره‌فتاره

^۱ الملفي و الشرح الكبير، ج ۲/۵۴.
^۲ آخرجه أبودادود برقم (۵۸۷۰).

ترسیان له لا زیاتر ده کمن، رهنگه لهدوایدا ترسه که بیتنه گریزیه کی دهرونسی که له گمل مندالله که دا هاودهم بیست و پنځری ده کات له چونه ناو کۆمه لکه بهشیوه یه کی راست و دروست، همروا له ټاشنا بونی به دهورویه ری و ده زینه وهی خد لکانی تر، که نه مهش ګهوره ترین کاریگدری ده بیت له سدنې کدوتنی له ټیانی گرد هوهیدا.

پیغه مبهر ^{لکلک} و هاوده کانی مندالله کانیان له سمر بویی و نه تسان پهروه ده ده کرد.

له نونهی نه مهش ګیرانه وهیه که، کدوا ئیمام عومسر ^{لکلک} بډريگایه کدا رویشت که مندالان یاریان ده کرد، جا کدلی یان نزیک بټو ګشتیان هه لاتن تمها یه کیکیان نهی، جا عومسر پرسیاری لی کرد: بټچی له گمل هاوږیکانت رات نه کرد؟ نه ويش بهه مو متمانه و بویزیه کمه وه لامسی دایمه وه ګوتی: ګوناهم نه کردوه تا لیت بترسم، رېگاکهش تمسلک نیه، تا بوت چوټ بکم.

نه وهی له واقعی لاوانی ثومدت رابینی چیوازیه کی زور دهیښی له نیوان نه مو نونانهی باسماں کرد دهرباره پیاویتی پیګه یشتنی مندالان له نیوان حالی لاوان و پیاواني نه مرزوی ثومدت، نهوانهی له قوڼاغیکی دواکه وتوی مندالیدا ده ژین و ناتوانن هدستن به نه رکی بډپرسیارتی، زړیان ده بینن وه کو مندالان ناتوانن به بی چوړیکی دیارکراو له شیرنمه منی یان سارده منی بیین، که له سمر خواردنی راهاتون، که واته ج خیز و چاکدیه ک لم جوړه که سانه داوا ده کری برخویان و ثوممه ته که یان؟!

ګه نه مه واقیعی لاوه کاغان بیت، که واته چون به سمر دوژمنه کاغان زال ده بین و مافه کاغان له دهستی دوژمنه کاغان دهستینیندوه؟!
دوبباره جه خت ده کهینه وه له سمر ګرنگی پهروه ده کردن له بنياتنانی ثومدت، و پته و کردنی ته لاری شارستانیمه کهی.

راهینانی مندالان بة سود و هرگزتن له کاته کانیان

گهوره‌ترین سامان که ناده میزاد همیبی بریتی‌یه له کات، جا گهه ناده میزاد توانی ههست بهنرخی کات بکات و له کاری چاکه و به‌سود به کاری بهینی، ثموا ریپه‌وی زیانی ده‌گزپری و نایینده‌یه کی رؤشنى بۆ دروست ده کات.

خوای گهوره‌ش له‌سمر گرنگی کات ناگاداری داوه و لەزور نایهت سوینندی بی خواردوه وهک ده‌فرمومی: "والعصر" "والضحى والليل.." و چمنده‌های تر. له گرنگترین توانا به‌هدهر بردوه کانی که ندقۇزتراونه‌تموه له کۆمەلگەی ئیسلامیماندا، ثمو کاته بهنرخیه که بمباشی به کاری ناهینن و سودی لى وەرناگرین، ئیم دیاردەیەش لەلای گهوره و بچوکمه بەرچاوده‌کەمۆی، جا تەماشاکردنیتکی خىرا بۆ گازىنۆکان و يانه‌کان و باخچە‌کان و جاده‌کان و سینه‌ماکان و شویننه کانی ترى له‌هو، قەبارەی ئمو توانا گهوره‌یه بە دیار دەخات کە نومەت هەمو رۆز زیانی لى دەکەوی.

له کاتیکدا ئىتمە له درنده‌ترین جەنگ داین له دژی دوژمنانی ئەم نومەتە، کە جولە‌کە کان و خاچ پەرسەتە کان و کەسانى تر.

له گرنگترین ھۆیه کانی بلاپونسوهی ئەم دیاردە نەخوشیه له زۆرینە تۈيىزە کانی کۆمەلگەدا ببریتی‌یه لموهی، کە تاکە کانی کۆمەلگە رانە‌هاتون له‌سمر بە‌سەریردنی کاته کانیان له کاری سودبەخشن بەخۆیان و بەکۆمەلگەیان.

جالىزەدا پۇلی گرنگ ده‌گەپیتەو بۆ دایك و باولک له پاھینانی مندالە کانیان له بە‌کارھینانی قۇزتنەوەی کاته کانی بەتالیان له گەشەپیدانی ئارەززوو (الهواية) بە‌سودە‌کان له يەك کاتدا، کە ئەمەش هەر له‌سمرەتاي مندالىيەو دەست پىيەدەکات، لهو کاتەی مندال دەست بە سکالا و بىتازارى و وەرز بون دەکات، جا ئمو کاته دایك و باولک پەلە دەکەن له يارىدەدانی مندال بۆ دېزىنەوەی ئارەززو.

پندگ خواردوه کان له دهروونیدا که ده کری کاتی خوی پی به سه ر بیات و
بؤشایی کاته کانی پر پیکاته وه.

بینگومان دوزینمه وه ئاوه زوه کانی مندال کوداری کی زه جمـت و زور وردـه،
هـنـدـیـ جـارـ پـیـوـیـسـتـیـ بـهـ نـارـامـ گـرـتـنـ وـ کـاتـیـ زـورـ هـمـیـهـ.

دـایـکـ وـ باـوـکـ دـهـ توـانـنـ ئـمـ ئـارـهـ زـوـهـ بدـقـزـنـمـوـهـ وـ ئـاشـكـرـایـ بـکـمـنـ،ـ ئـمـمـهـشـ
بـهـبـهـشـدارـیـ کـرـدـنـیـانـ لـهـ یـارـیـکـرـدـنـ لـهـ گـهـلـ منـدـالـانـ لـهـ هـنـدـیـ کـاتـیـانـ دـاـ وـ لـهـ مـیـانـهـیـ
ئـمـ بـهـشـدارـیـکـرـدـنـهـ ئـاشـنـابـونـ بـهـ ئـارـهـزوـ کـرـدـنـیـانـ بـهـ ھـونـھـرـهـ کـانـ،ـ یـانـ ئـارـهـزوـ
کـرـدـهـبـیـهـ کـانـ،ـ یـانـ جـگـهـ لـهـ مـانـهـ وـ شـتـیـ تـرـ.

پـیـوـیـسـتـهـ وـرـیـابـنـ کـمـواـ هـمـرـ منـدـالـهـ وـ ئـارـهـزوـیـهـ کـیـ تـایـیـتـیـ هـمـیـهـ،ـ یـانـ مـیـلـیـ
جـوـرـهـ کـارـیـکـیـ دـیـارـیـ کـراـوـیـ هـمـیـهـ،ـ بـهـلـامـ ئـمـ ئـارـهـزوـهـ لـهـلـایـ زـورـ منـدـالـ
پـیـنـهـ گـهـیـشـتـونـ،ـ جـاـ لـهـبـهـ ئـمـمـهـ پـیـوـیـسـتـیـ بـهـ چـاـوـدـیـرـیـ وـ گـهـشـهـپـیـدانـیـ
سـهـرـپـهـرـشـتـیـارـانـهـوـهـ هـمـیـهـ.

گـهـرـ دـایـکـ وـ باـوـکـ توـانـیـانـ منـدـالـهـ کـانـیـانـ بـگـهـیـنـنـهـ قـوـنـاغـیـ توـانـابـونـ بـهـ سـوـدـ
وـرـگـرـتـنـ لـهـ کـاتـهـ بـهـتـالـهـ کـانـیـانـ بـهـ ئـارـهـزوـهـ بـهـسـوـدـهـ کـانـ،ـ ئـمـواـ ئـمـمـهـ دـهـیـتـهـ مـایـمـیـ
نـهـمـانـیـ زـورـ گـرـفـتـیـ دـهـرـونـیـ وـ کـوـمـهـلـایـتـیـ ژـیـانـیـ منـدـالـانـ وـ باـوـکـانـ،ـ کـهـ زـورـ جـارـ
گـرـفـتـهـ کـانـ لـهـ نـهـخـامـیـ بـهـتـالـیـ وـ،ـ پـیـرـ نـهـکـرـدـنـهـوـهـ کـاتـهـ کـانـهـ بـهـشـتـهـ بـهـسـوـدـهـ کـانـ
دـرـوـسـتـ دـهـبـیـتـ.

یـهـ کـهـمـ شـتـ کـهـ پـیـوـیـسـتـهـ دـایـکـ وـ باـوـکـ لـهـمـ رـوـهـوـهـ دـهـستـیـ پـیـ بـکـمـنـ بـرـیـتـیـیـهـ،ـ
لـهـ فـیـرـکـرـدـنـیـ منـدـالـانـ بـهـرـیـزـگـرـتـنـیـ کـاتـ وـ مـکـورـبـونـ لـهـسـهـرـ بـهـفـیـرـنـهـدـانـیـ،ـ مـهـ گـهـرـ
بـوـ چـاـکـهـ وـ سـوـدـ بـهـخـشـینـ بـیـ،ـ ئـمـمـهـشـ بـهـمـوـهـ دـیـتـهـ دـیـ،ـ کـهـ سـهـرـخـیـانـ بـوـ ۋـهـوـهـ
رـاـبـکـیـشـرـیـ کـهـ کـاتـ بـهـ نـرـخـ وـ ئـهـوـهـیـ دـهـرـوـاتـ نـاـگـمـرـیـتـمـوـهـ،ـ ئـهـوـهـیـ بـهـفـیـرـقـ رـقـیـسـیـ
قـدـرـهـ بـوـ نـاـکـرـیـتـهـوـهـ.

دـوـهـ شـتـ ئـهـوـهـیـ ئـاـگـادـارـیـ منـدـالـ بـکـرـیـتـمـوـهـ لـهـوـهـیـ،ـ کـهـ منـدـالـ چـیـ بـوـ دـهـ کـرـیـ

لهم کاته بدهیز چوانددا نه نجامی بذات، نه مهش بمناشنابون بدو شستانی که
سمرخیان راده کیشی و خزیان بهثاره زوی خزیان ثاره زوه کانیان جی بجهی بکدن،
همروانه ثاره زوهش گشهی پی بدری.

جا گذر دایک و باوک هستیان کرد، که مندال ثاره زوی له پیکمه و نان
(ترکیب) و نخشنه سازی (تصمیم)، ندوا ده کری نه م ثاره زوه گشهی پی بدری،
نه ویش به کرینی کومه لیتک شت، که پیکمه و ببهستین بتو دروست کردنسی شار و
خانو.

گهر بینیان منداله که ثاره زوی یاریکردن به کاروباره نه لیکترؤنیه کانی هدیه
و، به مهدهستی چاکرنه و هی هه ولی هه توه شاندنه و بکردنمه وی شته له کار
که توه کان ذه دات، ندوا با گشه بهو ثاره زوه بدهن نه ویش به کرینی هه ندی
پارچهی ثدلیکترؤنی و ندو کتیبانهی، که راشهی چونیه تی پیکمه و نان و کارکردنی
ده کات.

همروهها شتیکی سود به خشنه کچان را بهتیرین له سمر به سه ربردنی
کاته کانیان به کاری مالمه و فیکر دنیان به چاودیزی کردنی، تاوه کوله
نایینده دا ئاماده بن بتو بینینی رولی خزیان بمشیوه کی باش لسو کاتهی، که
کچ دهیته هاوسمه و دایک، که بدرپرس ده بی له چاودیزی کردنی خیزان،
پیغه مبهر ^{بکل} فرموده تی: ((نعم هو المرأة مغزها: باشترين شت شافرهت خوی
پیوه خمريك بکات و کاتی خوی پی را بجیزی، شت رستنیه تی.))
ده بی نه وهش بگوتری نه رکی دایک و باوکه، که هه ندی کاتی مندالان پر
بکنه وه به خوا په رستی و خویندنه وه قورشان و ویرده کان همروانه هانی
خویندنه وهیان بدهن و هاندانیان بدهن به پاداشتی مادی و معنوه وی، تاوه کو
له سمر نه م ثاره زوه به سودانه پایین.

^۱ آخرجه الدلیلی فی (الفردوس) برقم (۶۷۸۶).

تارهزوی خویندنه و کاته کانی بهتالی:

هروهها شتیکی به سوده مندالان هان بدرین له سه ر خویندنه و کهوا دایک و باوک چند پرتوکنیکی سه رنج را کیش و کات به سه ر بمر بـ مندالان بکرن و بشیکیشی لـ بکنه خـ لـ اـ و پـ انـ رـ، کـ لـ چـ نـ بـ نـ يـ کـ دـ پـ شـ کـ شـ بـ منـ الـ انـ بـ کـ رـ، هـ رـ دـ روـ سـ کـ رـ دـ نـ پـ رـ تـ وـ کـ خـ اـ نـ يـ کـ هـ مـ هـ چـ شـ نـ مـ الـ مـ وـ منـ الـ انـ بـ کـ رـ، هـ رـ دـ روـ سـ سـ دـ لـ وـ دـ رـ گـ رـ تـ نـ وـ فـیـ رـ کـ دـ نـ يـ بـ هـ گـ رـ نـ گـ خـ وـ خـ وـ دـ نـ وـ خـ وـ دـ نـ وـ لـ پـ شـ وـ هـ گـ رـ نـ گـ دـ اـ نـ کـ اـ نـ يـ بـ تـ.

هروهها ده رکردنی گـ فـ اـ رـ یـ کـ زـ اـ نـ سـ تـ، يـ اـ نـ رـ ڈـ شـ نـ بـ یـ رـ مـ اـ نـ کـ اـ نـ هـ لـ اـ يـ دـ اـ نـ خـ تـ اـ نـ هـ وـ بـ گـ وـ رـ بـ چـ وـ کـ اـ نـ بـ چـ وـ هـ گـ رـ نـ گـ کـ بـ خـ وـ دـ نـ وـ

بدـ دـ.

ئـ مـ هـ شـ نـ مـ نـ هـ کـ اـ نـ قـ وـ رـ نـ اـ نـ پـ دـ رـ تـ وـ کـ نـ کـ اـ نـ بـ چـ وـ دـ اـ مـ هـ زـ رـ اـ نـ دـ نـ پـ رـ تـ وـ کـ خـ اـ نـ هـ مـ الـ وـ هـ:

۱- پـ رـ تـ وـ کـ اـ نـ سـ تـ کـ اـ نـ قـ وـ رـ نـ اـ نـ پـ دـ رـ تـ وـ کـ بـ کـ رـ تـ وـ کـ اـ نـ مـ الـ وـ هـ پـ رـ تـ وـ کـ اـ نـ رـ اـ فـ هـ کـ رـ دـ نـ ثـ اـ يـ هـ تـ کـ اـ نـ قـ وـ رـ نـ اـ نـ پـ دـ رـ تـ وـ کـ مـ فـ رـ دـ اـ تـ لـ خـ بـ کـ رـ،

ثـ اـ مـ زـ گـ اـ رـ يـ شـ دـ دـ دـ بـ هـ لـ بـ زـ اـ رـ دـ نـ يـ دـ کـ لـ مـ تـ فـ سـ يـ اـ نـ مـ خـ وـ رـ وـ هـ:

- (تفسـيـرـ الـ حـ لـ لـ اـ يـ)ـ ئـ يـ مـامـ سـيـوطـيـ.

- (ختـصـرـ تـفسـيـرـ ابنـ كـثـيرـ)ـ دـكـتـورـ مـحمدـ عـلـىـ الصـابـونـيـ.

- (ختـصـرـ تـفسـيـرـ المـخـازـنـ)ـ شـيـخـ عـبـدـ الـغـنـيـ الدـقـرـ.

- (الـ تـفسـيـرـ الـ مـنـيـرـ)ـ دـكـتـورـ مـحمدـ وـهـبـةـ الـ زـحـيـلـيـ.

- (الـ تـفسـيـرـ الـ مـرـاغـيـ)ـ کـهـ بـهـ نـاسـانـیـ وـ مـهـنـهـ جـیـهـتـ جـیـاـ دـهـ کـرـیـتـمـوـهـ.

۲- زـ اـ نـ سـ تـ کـ اـ نـ سـ وـ فـ هـ رـ مـ وـ دـ کـ اـ نـ کـ اـ نـ پـ یـغـهـ مـبـهـ رـ یـلـلـهـ ثـ اـ مـ زـ گـ اـ رـ دـ دـ دـ دـ بـ هـ دـ لـ بـ زـ اـ رـ دـ نـ ئـ هـ مـ پـ رـ تـ وـ کـ اـ نـ هـ خـ وـ رـ وـ هـ:

- (التـاجـ الـ جـامـعـ لـ الـ أـصـولـ)ـ شـيـخـ مـنـصـورـ عـلـىـ نـاصـفـ.

- (رـياـضـ الـ صـالـحـينـ)ـ ئـ يـ مـامـ نـهـ وـهـوـيـ.

- (الاذکار) ای شیام نهودوی.

- (جامع العلوم و الحكم) ای ثیبن رجب الحنبلی.

- (السیرة النبویة) ای ثیبن هشام.

- (صفوة السیر) ای دکتور محمد الحبیش.

- (فقہ السیرة) ای دکتور محمد سعید رمضان البوطی.

- (فقہ السیرة) ای شیخ محمد الغزالی.

- (سیدنا محمد رسول الله ﷺ) ای شیخ عبدالله سراج الدین.

۳- په رتوکه کانی پهروهه و رهوشت:

ناموزگاری ددهم به هه لبزاردنی نهدم په رتوکانه خوارهوه:

- (احیاء علوم الدین) ای شیام غدوالی.

- (موعظة المؤمنین) ای شیخ محمد جمال الدین القاسمی.

- (ختصر منهاج القاصدین) ای ثیبن قدامة المقدسی.

- سلسلة الخیر (الآداب و الأخلاق) ای ماموزتا محمد خیر فاطمة.

۴- په رتوکه فقهیه کان: ناموزگاری ددهم به هه لبزاردنی نهدم په رتوکانه خوارهوه:

- (فقہ السنۃ) ای سید سابق.

- (الحلال و المحرام) ای دکتور یوسف القرضاوی.

- سلسلة الفقه المنهجي ای دکتور مصطفی الغن، دکتور مصطفی البغا، شیخ
علی الشربجي.

- سلسلة الفقه الشیق ای شیخ رمضان دیب، حاجی غاده، صاهر.

۵- په رتوکه کانی میثو: ناموزگاری ددهم بدنه په رتوکانه خوارهوه:

- (فجر الاسلام) ای نه محمد نه مین.

- (ضحی الاسلام) ای نه محمد نه مین.

- (ظهر الاسلام) ای نه محمد نه مین.

- (تأريخ الاسلام)ی حسن إبراهيم حسن.
 - (الدولة الاموية)ی دكتور يوسف العش.
 - (الدولة العباسية)ی دكتور يوسف العش.
 - (الاسلام في حضارته و نظمه)ی دكتور أنور الرفاعي.
 - (التراطيب الادارية)ی شيخ عبدالحي الكتاني.
 - (سلسلة أعلام المسلمين) که له دار القلم ده چوه.
- ۶- په رتوکه فیکریسه جوزاو جزره کان: په رتوکخانه نیسلامی کۆمەلتىکى گەورە لەم په رتوکانه لە خز دەگرى وەك:
- دانراوه کانى شیخ محمد غزالى.
 - دانراوه کانى دكتور يوسف القرضاوى.
 - دانراوه کانى دكتور عبد الرحمن حسن جبنكة.
 - دانراوه کانى دكتور رؤجىه گارۇدى.
 - دانراوه کانى دكتور مراد هوفمان.
 - دانراوه کانى دكتور شیخ أبو الحسن التدوی.
 - دانراوه کانى شیخ عەلی طنطاوى.
 - دانراوه کانى دكتور محمد سعید رمضان البوطي.
- ۷- کۆمەلە په رتوکىتىکى زانستى لە بوارى سروشت و بىدكارى و زانستى تر، گۈنگۈرتىينيان مەوسووعە زانستىيە کان، وەك مەوسووعە زانستى، کە لە وەزارەتى رۇشنىبىرى كۆمارى عەرەبى سورى ده چوھ.
- دەشكىرى چەند په رتوکىتىکى قىر بىز ئەم په رتوکخانىيە زىاد بىكى، وېرىاي تاڭاڭادار بون کە ئام په رتوکخانىيە په رتوکخانىيە کى پىپۇر (تخصص)ي نىيە، بىلەككە په توکخانىيە کە بۇ خويىنەرلى ئاسابىي يە.
- ھەروەها شتىيەکى سود بەخشە کە لە بوارى قۆزتنىمەھى كاتى بەتال، مندال رابھىئى بۇ ئاماڭادابون لە نويىتى ھەينى و كۆپى زانستى، کە سوباس بۇ خوا لە

گشت مزگه وته کان، کزیر سازده دری. ثم کارهش کاریگه ریه کی گدوره‌ی هه‌یده له دل بستنی مندال به مزگه‌وت، که بنکه‌یده کی پمروهه‌ردیه و زانستی و کۆمەلايەتی هه‌رە گرنگی ژيانی مسولمانه.

هه‌روهه‌ها مندالان را بهینترین له سه‌ره به جئی هینانی په یوه‌ندی خزمایه‌تی و سه‌ردانی خزمان، که توانسته کۆمەلايەتیه کانیان فرازو^۱ ده‌کات، هیزی په یوه‌ندی نیوان رۆله کانی کۆمەلگه پته و ده‌کات.

به‌شداری کردنیش له خوله کانی فیزکردنی زمانه کان؛ کاریگه‌ریه کی گهوره‌ی هه‌یده له زیادبونی رۆشنیبیری مندالان و ناره‌زودانیکه بۆ پرکردن‌هه‌وھی کاتی به‌تالیان به‌شتی سودبه‌خشی کات به‌سمر بدر.

نه مروش که کۆمپیوتەر گرنگترین ده‌روازه‌ی زانسته کانه و خیزاترین سه‌رچاوه‌ی زانست و رۆشنیبیریه، که واته دبى مکوپ بین له سمر فیزکردنی مندالان و مامه‌له کردن له گەلئی و سود و هرگرتن له توانسته زۆرە کانی. جا گدر باری مادی خیزان لمباریو بۆ کپینی کۆمپیوتەری تاییه‌ت به‌خیزان، ئەوا با پەلە بکەن بۆ کپینی، ئەمەش لمبارە نەوهی خیزان پیویستی به زانست و رۆشنیبیری هه‌یده.

مندال و تەله‌فزیون:

نه مرو تەله‌فزیون له زۆربەی مالدا رەگەزیتیکی بندەرەتی پیتک ده‌هینی، بەلکو زۆر لەو مالانه له‌هد موژوره کانی نامیزی تەله‌فزیونی له خۆ گرتوھ و بەپیوانسەی جیاجیا، که باشترين شوینى مالى بۆ ھەلددە بېزىردری بۆ دانانی ئەم نامیزە و پاشکۆیه کانی.

ئیمە بانگیشەی ئادو ناکەین ئەم نامیزە لە مال ده‌بیهینری، ریتگری هەبونیشى ناکەین، چونکە ده‌زانین ئەم نامیزە چەندەها سودی زانستی و

^۱ فرازو: گەشە.

کۆمەلایەتى و دەروننى ھەمە، سەرەتاي زيانە كانىشى كە نكولى لى ناكدىن.
بەلكە بانگىشە مام ناوهندى و پشت نەبىست بەم ئامىزە دەكدىن، كە وەك
تەنها ئامرازىك بىت بۇ بەسىر بىردىنى كاتقى منداالە كانى ناو خىزان، كە لەبىردىم
شاشه كەيدا بەرىۋايى چەند كاتژمېرىتىك بەبىي بىتزاپۇن و ماندۇپۇن كات بەسىر
دەبەن يان بىي نەوهى ئاساخىتكەنلىكىشىن بۇ ئەو كاتەمى بەفيق دەروات، كە
بەرناમە و سەردانە كانىيان رىتكە دەخەن، كە بىگۇجىي لەگەل بەرنامە و زنجىرە
تەلەفزيونىيە كان و ناتوانىن وازى لى بەھىتنىن، گرفتە كەش گۇرۇتىر بۇ، كە سىنى
سەتەلايتە كان زۆرىمە بىنایە و خانوھى كانى داگرتۇ، كە هەللىۋاردىنى كەنالە كان
زۆر و فراوانىر بۇ، ئەو كاتەمى كە بىنەر لە دواى تەلەفزيون دەيباتە سەر؛
گەورەتىر بۇ.

گرفتى هەرە گۈنگىش لە نەوهى كانى تازە پىنگىشىتى دايىه، كە هەر لە
منداالىمە لەسىر كەنەنەوەي تەلەفزيون و سۆزاخ كەنەنەي بەرنامە جىاجىا كان
بەچاڭ و خراپىمە راھاتۇن. هەر لە سەرەتاي دەست پىيەنەنەي بەرنامە كان، تا
كۆتابىي هاتنى لە كاتىتكى درەنگ دا.

جا بەخويىندەنەوەيە كى خىرا بدو ئامارانەي، كە ئەندازەي ئەو كاتەمى منداالان
لە تەماشاكردنى تەلەفزيون بەفيقى دەدەن، ئەمدا مەترسى بابەتە كە و
گۈنگىيە كەي بەدىار دەكەوى، ئەمەش ھەندى نۇمنەن:

كۆتا ئامار دەلى: گەر ماواھى تەماشاكردنى منداال بۇ تەلەفزيون كۆ
بىكەينەوە، كە لە تەمەننى دو سالىمە دەست پىي دەكت، دەيىنەن لەو ماواھى
زۆرتە، كە منداال لە قوتا باغانە بەسىردى دەبات.

لە ئەوروپا تەماشاكردنى منداالان بۇ تەلەفزيون دەكتە بىست و چوار
كاتژمېر لە ھەفتەيە كدا، لە ئەمەرىكا شەكتە چواردە كاتژمېر لە ھەفتەيە كدا.
لە مەغىرېبى عەرەبى سى و پىتىچ كاتژمېر لە ھەفتەيە كدا، بەواتاي سالانە

هزار و هشت سد و بیست کاتزمنیر، کهچی له قوتايانهدا هزار و پنهنجا کاتزمنیر سالانه کات بهسمر دهبات!

لدهر نهود پیویسته لهسر باوکان کاري خويان رينك و پتهو بکمن لهماوه و جوری برنامه و نمو با بهتانهی مندالان لم نامیزرهوه ته ماشای دهکن، همروهها پیویسته فيريان بکمن، که سود له کاته کانيان و هر بگرن دور له تله فزيون و فرازوکردنی ثاره زوه به سوده کانيان، ليته گمپتن تله فزيون، همراه بهيانیهوه تا نیواره کار بکات به لکه کوشش بکمن بو کورت کردنهوهی کاته کانی ته ماشکردن بو کاتی دياريکراو.

همروهها راهيتناني مندالان لم سهر ته ماشا نه کردنی تله فزيون له کاتی تاقی کردنوه کان و نهزمونه کاندا، گر له مال ناميزي قيدیز همهبو، نهوا لم سمر دايک و باوکه، که به کارهيتانی ثم ناميزيهيان لی تمسك بکنهوه، هرگيز رينگه نهدری به مندالان به بی سهريه رشتی دايک و باوک به کاري بهيتن. ده بی بايهخ به همه بونی شعر شيفيکي قيدیز له مال بدری، که ژماره يهک له شريت و فليمي ناما نجdar و زانستي و کات به سهريه رله خو بگرى.

گرنگترین جينگير (بديل)ی دلبهستن به ته ماشکردنی تله فزيون بريتی يه له دانيشتنی خيزاني شهوانه به کومهلى ثاراسته کفر و، چونه درهوهی خيزان به کو صمل بو گهشت و کات را بواردن.

ديسان دوپاتي دهکمهوه، که رېکھستنی ته ماشکردنی تله فزيون له لايمن خيزانهوه سودي زوری زانستي و کومهلا يهتى و دهرونی لی دهکه ويتدوه، چونکه زور برنامهی به سود لم ناميزيهوه غاييش ده کري.

^۱ دور الیت فی تربیة الطفّل المُسلِّم، ص ۱۱۰، له و تاریکی مامؤسّتا تیدریس که تانی له گزفاری الاصلاحی نیمارانی ژماره (۱۲۱) سالی ۱۹۸۸م گواستراوههوه.

مندال و ورزش:

زور فرموده هاتوه، هانی باوک دهدات منداله کمی فیری و هرزش کردن
بکات، و هک پیغه مبهر ^۱ فرمومیه‌تی: ((علموا ابناء کم السباحة و الرماية:

منداله کانتان فیری ملهوانی و تیرهاویشق بکمن.))^۱

پیغه مبهر ^۲ بدلای چمند گهنجیک تیپمپری و فرمومی: ((أرموا يا بني
اسعاعیل فإن أباكم كان رامايا: نهی نمهی نیسماعاعیل، تیر بهاوین چونکه

باوکتان تیرهاویتیز بوه.))^۲

ینگومان و هرزش چهند سودیکی جهسته‌یی و دهرونی همیه و حمسانه‌هه و
ثاره زودانیکه که مندالان زور کاتی به تالیان پسی به سدر دبمن، به لام گرفت
له وه دایه، که ورزش ببیته ثامرازی له دهست دانی کات و دارایی و نیفلیج
کردن و کوتبه‌نکردنی توانسته کانی نومهت و گونگی دانی بگوپی بسز کاری نا
سره‌کی، که له جدنگی چاره‌نویی لاده‌دادت.

لبه‌ر نمهه، شتیکی سود به خشنه که لاوان بتو بنبیات نانی جهسته‌یان
به شیکی کاتیان له ورزش به سهربیه، به لام زور سامناکه و هرزش ببیته هه مو
شتیک، که له گرنگترین نهركه کانی خویندن و کومه‌لاتیان بکات، لبه‌ر نمهه
ثدرکی دایک و باوکه، که ثاگاداریان بکنه‌نهه له بایه‌خدان به ورزش زیده رویی
نه کهن.

^۱ آخرجه البیهقی فی الشعب. برقم (۸۶۶).

^۲ آخرجه البخاری برقم (۲۸۹۹).

مندال و گهشت و گوزار:

بدلگه نه ویسته، که هم‌یه کیک له ئیتمه ههست به شوئینهواری گموره‌ی گهشت و گوزاری کورت خایمن بکات بۆ چالاک کردنی جهسته و دهرون. لەم‌بر ندوه نەركى دايىك و باوكە، کە ھەفتانه يان مانگانه رۆزىك تەرخان بگەن بۆ گهشتى به كۆمدل، کە خىزان بۆ دەرهەوە شار دەربچن و ئەو رۆزەي تىدا بهسەر بېم دور لمۇيانى شار و رۆتىنياتى شار، چى تىانىھە گەر لەم گەشتەيىاندا ھەندىن ھاپرىي مندالە كانيان لە گەل خويان بېم کە پەمپەندىيان لە گەل ھاپرىي مندالە كانيان پەن دەبىت و پىييان ئاشنا دەبن.

شىيىكى زۆر بەسودە لە بەرnamى كات بەسەربردنى گەشتەكەدا، زانىارى بەسود دەربارەي مىثۇ و جوگرافيا و نۇزەن كردنەوە ئەو ناوجەي، کە خىزانە كە سەردانى دەكەن باس بکرى.

گومانى تىدا نىھە مندالان زۆر يادگارى جوان و وروزىنى ئەو گهشت و گوزارانەيان لە مىشكىدا دەچەپىي و لە بىر ناكىرى، کە بە مندالى چىۋىانلى وەرگىرتۇ.

ھەروەها گەشتى درىز خايمن، کە چەند رۆزىك بەرداوام دەبىت، چەند سودىيىكى ھەيدە، کە ئاماژە بە گۈنگۈرەينيان دەكەين:

۱- چالاک كردنى جهسته و تەندروست باشى و چاك بونەوه لە زۆر نەخۆشى: پىغەمبەريش سەبارەت بەمە فەرمۇيدى: ((سافروا تصحوا و تغموا:

گەشت بکەن تەندروستىتان باش دەبىت و شت بەدەست دىيىن.))

۲- راهاتنى مندالان لە سەر زىرى و زەھەتى و بەھىزى كردنى ويىست و ئىرادەيان لە كاتى كەمى خواردن و خواردنەوەيان و ئارام گىتن لە سەر برسىتى و

^١ أخرجه البىهقى في "السنن" ج ٧/٢٠٢.

زه حمدتی. ده بیاره‌ی ثده‌مش پیغمه‌مبدر ^۱ ده فرمومی: ((السُّفُرُ قطْعَةٌ مِنِ
الْعَذَابِ يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَ شَرَابَهُ وَ نُوْمَهُ: گهشت کردن پارچمه‌یه که له شازار،
چونکه هم‌کامیک له نیووه له خواردن و خواردن‌هه و نوستن ده کری.))^۱

۳- همروه‌ها پیگه به پسره‌ردیار ده دات ره‌فتاری مندانان و کاردانه‌وهیار
به‌رامبدر چه‌نده‌ها هه‌لوبیستی جیاواز ببینی، گیپراوه‌تهوه کدوا نیمام عومند ^۲
گوئی له پیاویک بو ستایشی پیاویکی ده کرد، نیمام عومند فرمومی: گهشت
له گهله کردوه؟ پیاووه که گوتی: نه خیر، فرمومی: شهربیکایه‌تیتان پیتکده کردوه؟
گوتی: نه خیر. فرمومی: سویند بهو خواهی، که هیچ خوای تر نیه تو شهرو
که‌ست نه‌ناسیوه.

^۱ آخرجه البخاری برقم (۱۸۰۴) و مسلم برقم (۱۵۲۶).

ده روازه‌ی چوارم

شیخزاده‌نامه‌زه کافی به راه رفای سرکه دردو

پرسه‌ی پهروه‌ردی پرسه‌یه کی نالوزه، که
ههولذه‌دات بتو جی به جی کردنی کوئمله ناماگیتکی
ناده میزاد و کوئملگه. جا بتو به جی هینانی باشتین
ئهندازه‌ی ئام ناماگانه، ده بی چهنده ئاماگازیک
به کاربھینری بتو پهروه‌رده و پیک و پیک کردن، جا بتو ئام
مېبسته گرنگترین ئاماگاز و پیگاکانی پهروه‌ردی
ئیسلامی باس ده کەمین.

سۆز و بەزهی

ئەو سۆز و بەزهی یەمی دایك و باوک دەیدەنە مندالە کانیان، رۆلیتىکى پەروردەبىي گەورە و گەرنگى ھەمی، لەبەر ئەوهى پەيوەندى و پەيوەست بونىتىکى دەرونى و گیانى لە نیوان مندالان و باوکان دروست دەكتات و، مندالان ئامۇزىگارىيە كانى دایك و باوکيان بە گەرنگ وەردەگرن و لە رەفتارىاندا پىتەھى پابەند دەبن.

ھەروەھا ھەست كەدنى مندال بە سۆز و بەزهی دایك و باوکى و كەسانى تر؛ كارىگەرىيە كى گەورەي ھەمە لە پىتەگەيشىتنى كەسايەتى و تەندروستىيە دەرونىيە كەدى، لەبەر ئەوهى تىرىپۇنى سۆزى مندال بەشىۋەيە كى ھاوسنەنگ و دور لە زىيدەرۈپىي و بەزايىدەن (أفراط و تغريب) و، لە ھەمل رەخسانىن بۆ مندالان بۆ گوزارش كەدن لە سۆز و ھەستىيان بە شىۋەيە كى پاست و دروست؛ شوينەوارىتىكى گەورەي ھەمە لە بىياتنانى كەسايەتىان بە بىياتنانىتىكى پاست، ھەروا لە رۆل بىينيان بە شىۋەيە كى راست لە كۆمىدەلگەدا.

جا بۆ بەديارخىستنى گەرنگى سۆز و بەزهی، وتسەي نوسەرتىكى ئافرهەتت بۆ باس دەكەم، كە لە ياداشتە كانى نوسىپىيەتى: (خوا لە باوکم بىسۇرى، يارىدەي نەدaiين گەمشە بىكەين، ھەر دەم لە خۆشى و شادى رېتىگرى دەكەدەن، ھەمو خەمى ئەوهەبو، گەر دەنگە دەنگىمان لەدەم دەرچويا، يَا دەنگىمان بەھۆى پىنكەننىشەوە بەرز بويابوھ بىن دەنگىمان بىكتات، ھەر كاتىتىكىش يارىمان بىكدايە بىتىزاري و وەرزى خۆي زۆر دەردەبىپى)^۱.

زۆر فەرمودەي پىغەمبەر ﷺ هاتوھ، كە پېھ لە دەرىپىنى سۆز و بەزهی پىغەمبەر ﷺ بۆ مندالان.

^۱ العلاقة بين الاباء والابناء، ص. ۸

نهنسی کوری مالک دلتی: ((مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَرْحَمَ بِالْعِيَالِ مِنْ رَسُولِ
اللَّهِ ﷺ: هیچ که سینکم نه دیوه و هک پیغه مبهری خوا به بهزهی تر بیت بز
مندان).))

پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُ مَنْ لَدُهُ، وَالَّذِي
نَفْسِي بِيدهِ، لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا رَحِيمٌ: خوای گهوره بهزهی به که سینکدا
نایه تهود که بهزهی به مندالله کهیدا نهیه تهود، سوتندم بدو که سهی گیانی به
دهسته، که سینک ناچیته به هشت گهر به بهزهی نهیت.))
پوالله ته کانی بهزهی دایک و باوک بدرامبهر مندالله کانیان ژماره یان زوره،
گرنگترینیان:

۱- له ئامیز گرتن و ماج کردن:

هیچ که سینک ناتوانی یاسی نه و به خته و ریه گیانی یه بکات، که مندال
ههستی پی ده کات کاتیک که له سه رانی دایک و باوکی یه تی، که گهمهی
له گهله ده کات و ماجی ده کات. له بدر ئهود پیغه مبهر ﷺ له زور بزنهدا مکور
بوه له سه ر تیر کردن و به جی هینانی ثهم ثاره زوهی مندان.

له ثوسامهوه رض گپراوه تهود که گوتوبه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ هلتی
ده گرتم و له سه رانی دایده نام، حسه نیشی له سه رانه کهی تری داده نا، پاشان
له ئامیزی ده گرتین و دیفه رمو: ((اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنْ أَرْحَمْهُمَا: خوایه بهزهیت
پیان بیتهوه، چونکه من بهزهیم پیان دیتهوه)).

پیغه مبهر ﷺ حسه نی کوری عملی ماج کرد، جا نه قره عی کوری حابس
گوتی: من (ده) مندان هدیه و هیچیانم ماج نه کردووه.
پیغه مبهر ﷺ فرموی: ((مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ: هر که سینک به بهزهی

^۱ آخر جه مسلم برقم (۲۳۱۶).

^۲ آخر جه البزار برقم (۱۸۸۹).

نهبی، که س له گه‌لی به بذه بی نابی^۱).
له گه‌ل شده‌شدا نه مرق زور له باوکان خسو و په‌وشتی نه زانه کانیان گرتوه و
ماج کردنی مندالانیان به نه گونجان له گه‌ل ته‌واوی پی‌ساوه‌تی داده‌نیسن و
منداله کانیان بی‌بیش ده‌کمن له مافیک لدو مافانه‌ی، که کاریگه‌مری گه‌وره‌ی
هه‌یه له بنیاتنانی که سایه‌تیان و په‌روه‌رده‌ی خویان.

۲- دهست هینان به سهر سهر و گه‌مه کردن له گه‌لی:

دهست هینان به سهر سهری مندال به مه‌بهستی گه‌مه و یاری، شادی و
به خته‌وری هه‌یه بز مندال. لمبر نهود پی‌غه‌مبدر للہ له زور بونه‌دا مکوربوه
له سدر دهست هینان به سهر سهردا، وهک نهندس گی‌پاوه‌تهدوه که گوتوبیه‌تی:
(پی‌غه‌مبدری خوا للہ سه‌ردا نه نساريه کانی ده‌کرد و سلاوی له منداله کانیانی
ده‌کرد و دهستی به سهردا ده‌هینان)^۲.

عبداللئی کورپی جه‌عفر للہ گوتوبیه‌تی: (پی‌غه‌مبدری خوا للہ دهستی
به سهرم داهینا)^۳.

۳- به باشی پیشوازی کردنی مندالان و به باشی دواندنسیان:

مندالان نه ماشای ره‌فتاری گه‌وران ده‌کمن، به‌شیوه‌یه کی به‌مرچاو تیبینی
کاردانه‌وهی کرداره کانی گه‌وران به‌رامبیریان ده‌کمن، که ره‌نگه مندالان ره‌چاری
نه‌کمن، پی‌غه‌مبدری خوا للہ مکور بسوه له سدر گرنگیدان به باشی پیشوازی
کردنی مندالان و پیک گه‌یشتیان له لاینه جیا جیا کاندا وهک:
نه‌بو هوره‌یره للہ گی‌پاوه‌تیه‌وه کاتنی بدري می‌سوه پی‌ده گه‌یشت پی‌غه‌مبدر

^۱ اعرجه البخاري برقم (۵۹۹۷) و مسلم برقم (۲۳۱۸).

^۲ اعرجه النسائي برقم (۸۳۴۹).

^۳ اعرجه الحاكم في المستدرك ج ۱/ ۳۷۲.

دھات و دھیغه مسوو: (خوایه شاره که مان پیرۆز بکھی، خوایه بدره کمت بخندیه بدر و بورمه کافنان و کیشانان، بدره کدت له گەل بدره کدت)، پاشان دیدا به بچوکترين کھس که لهوی ثاماده دهبو^۱.

له جابر دهه گیپر او دتمووه که گوتويه تى: (له گەل پیغه مبدري خوا بوسن^۲) جا با نگھيشت کراين بو نان خواردن، لەريگادا حوسهين له گەل مندا آن ياري ده کرد، پیغه مبدريش^۳ له پیش خەلکە که بدپله روئي و پاشان دهستي کرده و لېرە و لهوی راي ده کرد، پیغه هبدرى خوا حوسهيني به پىنكەن دەھيتنا، هەتا گرتى و دەستىكى خسته چەناگەيدوه و دەستە كەي تريشى له نىوان سەرى و گوئى، پاشان له ثامىزى گرت و ماچى كرد، پاشان فەرمۇي: ((حسىن مەن وأنا منه، أحبَ اللَّهَ مِنْ أَحَبِّهِ، الْخَسْنُ وَ الْخَسِنَ سَبْطَانُ مِنْ الْأَسْبَاطِ: حوسهين له منه و منيش لهوم، نەو كەسەئى ئەھى خوش دەھى خوا خوشى بسى، حەسەن و حوسهين له چاكە و خەيردا ئومەتىكىن له ئومەتكان.))

٤- له خۆگرتنهوھ بۇ مندا آن:

له یوالەتە کاتى سۆز و بەزەيى بۇ مندا آن ئەھەيد، کە باوکان دەست لە زۆر پىداويسىتى هەلگرن و له خۇيان بىگرنەوھ لەبىر مندا آن.

له ئەنسەوھ گیپر او دتمووه که گوتويه تى: ئافرهتىك هاتە لاي خاتو عائىشە (رەزاي خوايلى بى) و سى خورمايى پى بەخشى، جا دايىكە کە هەر مندا اللهى خورمايى کى پىدا و خورمايى كىشى بۇ خۆي هەلگرت، دو مندا اللهى خوارمايى کەيان خوارد و تەماشاي دايىكىان دەکرد، دايىكە کە خورماكەي کرده دو لەت و هەر مندا الله و لەتىكى پى بەخشىن، جا کە پیغە مبىر^۴ هاتسەوھ مال، خاتو عائىشە هەوالە كەي بۇ باس كرد. پیغە مبىر^۵ فەرمۇي: ((وَمَا يَعْجِبُ

^۱ آخرجه مسلم برقىم (۱۳۷۳).

^۲ آخرجه الترمذى برقىم (۳۷۷۵) و ابن ماجة برقىم (۱۴۴).

من ذلك، لقد رحّلها الله برحمتها صبيتها: (ج شتیک له مه سدرت ده سوِّرمینی^۱، به همی بدهی هاتنمه‌هی به مندالله کانی؛ خوای گهوره ره‌جمی پیشکرد.)^۲

۵-دادگه‌ریی و یه‌کسانی له نیوان مندالان:

دیارده‌ی جیاوازی کردن له نیوان مندالان و خوش ویستنی یه‌گیکیان به‌سهر نه‌وی تر، مه‌خابن دیارده‌یده که به زوری له کۆمەلگە که‌ماندا به‌مرچاوه، که زور دایک و باوک کورپی گهوره‌یان خوش تر ده‌وی، یان کورپی بچوکیان خوشتر ده‌وی له برا و خوشکه‌کانی، یان کچیان خوشتر ده‌وی له کورپیان کورپی له کچ، جا نم خوش ویستنی له زور جاردا ده‌بیته پیشیل کردنی به‌شیکی مافه‌کانیان له سوز و چاودیتی مندالاندا. ثه‌مه‌ش شوینه‌واریکی خراب له ده‌رونی مندالان به‌جن ده‌هیلی، وايان لی ده‌کات که هه‌ست بهوه بکمن، که لمو خیزان و کۆمەلگە‌یده‌ی تییدا ده‌ژین، خوش ناویستین و بیزراون، ثهم ره‌فتاره له گرنگ‌ترین هزیه‌کانی له‌ری لادانی مندالانه و سه‌رکیشانیانه به‌ره‌و ره‌فتاری چموت و همله.

زور فرموده‌ی پیغه‌مبهر بَلَّه هاتوه که هانی ثمه‌وه ده‌دات دادگه‌ری له نیوان مندالان تیکریت، همروا له نیوان نیر و می وهک:

له ئەندسنه‌وه بَلَّه گپر اووه‌تهوه پیاویک له لای پیغه‌مبهر بو، جا کورپیکی پیاووه که هاته لای، پیاووه که‌ش ماجی کرد و له سه‌ر رانی داینا، پاشان کچیکی هات و لم‌برده‌می داینا، پیغه‌مبهری خواش بَلَّه فرمومی: ((الا سویت بینهم؟!؛ ثمه‌وه بتو یه‌کسانیت له نیوانیاندا نه‌نواند.))

همروه‌ها پیغه‌مبهر بَلَّه فرمومیه‌تی: ((من کانت له ائمی فلم یندها، ولم یه‌نها، ولم یؤثر ولده علیها، أدخله الله الجنة: هم رکه‌سیک کچی هه‌بو، زیندبه‌چالی نه‌کرد و به‌سوکی سه‌یری نه‌کرد و کوره‌که‌ی به‌سهر ثمه‌دا

^۱ آخرجه ابن ماجة برقم (۳۶۸). برواية أخرى.

^۲ آخرجه الهيثمي في "جمع الزوائد" ج ۸/ ۱۵۶.

ههـلـنـهـ دـهـ بـزـارـدـ وـ خـوـشـتـرـ نـهـ دـهـ دـوـيـسـتـ،ـ ثـدـواـ خـوـاـيـ گـهـورـهـ دـهـيـبـاتـهـ بـهـهـدـهـتـ.)^۱
هـهـرـوـاـ دـهـ فـرـمـوـيـ:ـ ((سـوـرـاـ بـيـنـ أـلـاـدـكـمـ فـيـ الـعـطـيـةـ،ـ وـلـوـ كـنـتـ مـفـضـلاـ أـحـدـاـ
لـفـضـلـتـ النـسـاءـ:ـ بـهـيـهـ كـسـانـيـ شـتـ بـهـ خـشـنـهـ مـنـدـالـهـ كـانـتـانـ،ـ گـهـرـيـهـ كـيـنـكـمـ لـهـ
يـهـ كـيـكـيـ تـرـ بـهـ باـشـتـ دـانـيـاـ،ـ ثـاـفـرـهـ تمـ بـهـ باـشـتـ دـادـهـنـاـ.))^۲

لـهـ نـوـعـسـانـيـ كـوـرـيـ بـهـشـيرـهـوـهـ گـيـرـپـاـهـهـتـهـوـهـ كـهـ گـوـتـويـهـتـيـ:ـ باـوـكـمـ هـمـنـدـيـ لـهـ
سـامـانـهـ كـهـيـ بـيـ بـهـ خـشـيـمـ،ـ جـاـ دـايـكـمـ (عـوـمـرـهـيـ كـچـيـ رـواـحـهـ)ـ گـوـتـيـ:ـ رـازـيـ نـاـمـ تـاـ
پـيـغـهـمـبـرـيـ خـواـ گـيـلـلـهـ نـهـ كـهـيـهـ شـايـهـتـ،ـ جـاـ باـوـكـمـ چـوـ بـزـ لـايـ پـيـغـهـمـبـرـ،ـ تـاـ بـيـتـهـ
شـايـدـ لـهـسـهـرـ بـهـ خـشـيـنـهـ كـهـمـ،ـ پـيـغـهـمـبـرـ گـيـلـلـهـ فـرـمـوـيـ:ـ "لـهـ گـشتـ مـنـدـالـهـ كـانـتـ
بـهـ خـشـيـوـهـ؟ـ"ـ گـوـتـيـ:ـ نـهـ خـيـرـ.ـ پـيـغـهـمـبـرـ گـيـلـلـهـ فـرـمـوـيـ:ـ ((اتـقـواـ اللـهـ،ـ وـاعـدـلـواـ فـيـ
أـلـاـدـكـمـ:ـ لـهـخـواـ بـتـرـسـنـ،ـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ مـنـدـالـهـ كـانـتـانـ دـادـگـهـرـ بـنـ))ـ،ـ جـاـ باـوـكـمـ لـمـ
بـهـ خـشـيـنـهـ پـهـشـيمـانـ بـوـهـوـهـ.^۳

هـهـرـوـهـاـ يـهـ كـسـانـيـ نـهـ كـرـدـنـ لـهـ نـيـوانـ مـنـدـالـانـ،ـ پـالـيـانـ دـهـنـيـ بـقـ دورـهـهـتـهـوـهـ لـهـ
دـايـكـ وـ باـوـكـيـانـ وـ چـاـكـهـ نـهـ كـرـدـنـ لـهـ گـهـلـيـانـ بـهـشـيـوـهـيـهـ كـيـ خـواـزـراـ.

لـهـبـرـ ثـمـوـهـ پـيـغـهـمـبـرـ گـيـلـلـهـ دـهـ فـرـمـوـيـ:ـ ((اعـدـلـواـ بـيـنـ أـلـاـدـكـمـ فـيـ النـحلـ،ـ
كـماـ تـجـبـونـ أـنـ يـعـدـلـواـ بـيـنـكـمـ فـيـ البرـ:ـ لـهـ شـتـ بـهـشـيـنـ دـاـ لـهـ نـيـوانـ مـنـدـالـهـ كـانـتـانـ
دـادـگـهـرـ بـنـ،ـ هـهـرـوـهـكـ چـوـنـ حـمـزـ دـهـ كـمـنـ لـهـ چـاـكـهـ كـرـدـنـ دـاـ لـهـ نـيـواتـتـانـ دـادـگـهـرـ
بنـ.))^۴

بـهـلـامـ دـهـبـيـ لـهـوـهـ ثـاـگـادـارـيـنـ،ـ كـهـ ثـهـوـ خـوـشـدـوـيـسـتـيـ وـ سـوـزـ وـ بـهـزـهـيـيـهـيـ باـوـكـانـ
دـهـيـدـهـنـ بـهـ مـنـدـالـانـ،ـ پـيـتوـيـسـتـهـ بـهـ چـهـنـدـ رـيـتـكـهـرـيـكـ رـيـكـ بـهـرـيـ،ـ لـهـ گـرـنـگـتـرـيـنـيـانـ
ئـهـمـانـمـنـ:

^۱ آخرـجـهـ أـبـوـداـودـ بـرـقـمـ (۵۱۴۶).

^۲ آخرـجـهـ الـبيـهـقـيـ فـيـ "الـسنـنـ الـكـبـرـيـ"ـ جـ ۶/۱۷۶.

^۳ آخرـجـهـ الـبـخارـيـ بـرـقـمـ (۴۴۴۷)ـ وـ مـسـلـمـ بـرـقـمـ (۱۶۲۳)ـ وـ الـلـفـظـ لـسـلـمـ.

^۴ آخرـجـهـ الـطـرـابـيـ فـيـ "الـكـبـرـ".

- خوشویستنی خوا و پیغه مبهره کهی ج و جی بدهی کردنسی شمرعه کمی و فرمانه کانی، پیش خوشویستنی مندال و پهیوست بون پیتی بخی، نه مهش له فرمایشی خوا گوره بدرونی دهیزرنی:

﴿قُلْ إِنَّ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَاتُكُمْ وَأَمْوَالُهُ أَقْتَرْفُتُمُوهَا وَتَجَرَّةً تَخْشُونَ كَسَادَهَا وَمَسَكِنُ تَرْضُونَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ أَنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: بیته: نه گهر باب و برا و زن و خزمه کان و نه مالمی پهیداو کردوه و کدل و پملی بازرگانی که دهترسن له برهو کهوى، و خانویه رهی پند و دلخوشکه ری خوتان، پن له خودا و پیغه مبهر و غماز کردن له پتی خودا گرینگره؛ چانوهر بن تا فرمان له خوداوه دی، نهوانهی لدری لادرن، خوا شاره زایان ناکا. ﴿التوبه: ۲۴﴾

هررواه فرمودهی پیغه مبهر بدرونی دهده کهوى که ده فرمومی: ((وَاللَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَاللَّدِهِ وَالثَّاسِ أَجْمَعِينَ: سویندم بهوهی که گیانی به دهسته بروای هیچ کامیکتان تهاو نابی، تا مینی له باوک و مندال و همه مو خه لکی خوشت نهويت.))

جا مندال تاقی کردن و هیه که خوا گوره ناردویه تی، تا ناده میزادی پی تاقی بکاته و بزانزی تا چمند مل کهچی خوا گوره ده بیت و به قهزا و قهدره خوا رازی ده بیت، هرروه تا چمند پله ده کات له پیاده کردنی فرمانه کانی، کاتیک ثم فرمانه پیجه وانهی ناره زوه کانی و خوشویستی بتو منداله کانی ده بیت.

خوا گوروه ده فرمومی: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ: نه دارایی و

^۱ آخرجه البخاری برقم (۱۴).

منالانه هه تان، مایهی نه زمون. (التغایب: ۱۵)

له پیغامبر و کلیل کیپ او همه که فرموده است: ((إِنَّ الْوَلَدَ مُبْخَلَةٌ مَجْبَتَةٌ
مَجْهَلَةٌ مَحْزَنَةٌ: مَنْدَلٌ مَأْيَهٌ بِهِ خَيْلٌ وَ تَرْسَنْوَكٌ وَ نَهَازَنَى وَ پَهْزَارَهِيَّهٌ))

مانای نه مهش ثمه ویه که خوش ویستی زوری باوک بز منداله کهی، پالی دهنه بز ره زیلی کردن تا مکور بی له سر مانه وی سامانه کهی، همروهها پالی دهنه بز نه زانی و کوشش نه کردن بز داوا کردن زانست له بر سمر قال بونی به منداله کهی و له ترسی جیابونه وی، همرووا پالی دهنه بز ترسن وکی له ترسی نه وی نهادا بکوژری و پاش شه و منداله کهی ون بیی، جا هدمو نه مانه خوتوخته شهی تانه، چونکه رزق و روزی و ته مهمن به نهندازه دانراوه.

له قورثانی پیروزدا خواه گهوره بزی باس کرد وین، که چون کاتیک زور خوش ویستنی ثیراهیمی بز نیسماعیلی کورپی بیسی، که خواه گهوره دوای ته مهنتیکی گهوره و بی ثومیدی له مندال بون پیتی به خشی، ثیراهیمی تاقی کرده و بز نه وی در که وی، که خوش ویستی ثیراهیم بز نیسماعیل، هم رگیز له به جی هینانی فهرمانی خواه نه کرد بدو. جا فهرمانی کرد به سه رپینی نیسماعیل، ثیراهیمیش (الثقلان) پله می کرد له جی بد جی کردنی فهرمانی خواه نه وبو ویستی سه ری ببری، به لام خواه گهوره به رانیکی نارد له جیاتی کوره کهی سه ری ببری، دیاره نه مهش راگه یاندنی سه رکه وتنی ثیراهیمه له تاقی کردن وه که دا.

خواه گهوره ده فرمودی: ((إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَذْنَى مِنْ ثُلُثَيَ
الْيَلِ وَنِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَ اللَّهُ يُقْدِرُ الْأَيْلَ وَ الْنَّهَارَ
عَلِمَ أَنَّ لَنْ تُخْصُّهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْءَانِ عَلِمَ أَنَّ
سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى وَ إِخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ

^۱ أخرجه البيهقي في "ال السن الكبير" ج ۲۰۲ / ۱۰

اللَّهُ وَأَخْرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلوةَ
 وَإَاعْتُوْا الْزَكْوَةَ وَأَقْرِضُوْا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ^۱: پروهندہرت ناگاداره که تو و هیندیک لهو کهسانه ده گهمل تو دان
 نزیک دو بهش له سی بهشی شدو شه و گاره و نیوهی و سی یه کیشی، بو
 شه و نویزان هله دستنده، همر خوداشه که ثندازه بو شه و روزان داده نی، شدو
 ده زانی همر گیز بو تان نازمیردری، شهوا چاویوشی لیکردن. دهسا همر له
 قورنانه که چه ندی بتوو ده لوی- بخوین، خوا دهیزانی هیندیکو نه خوش
 ده کهون؛ هیندیکیستان بو بژیوی خودا بیدا، به ولاتا بلاو ده بن، کومه لیکیش
 له رای خوا ده چنه خهزا؛ سا چهندی بو تان بو ز ده خوا، لیئی بخوین، نویز بکمن و
 زه کات بدهن و مالی خوتان به دسته و او - به دسته و او تکی په سند- بدهن
 به خوا، همر پیش باری بدرپی بکمن، باشتره کهی لای خودا پیو ده گاته و، وی پای
 پاداشتی گهوره تر، همر بوردن له خوا بخوازن؛ خوا له گوناهان خوش ده بی و
 دلو قانه المزمول / ۲۰ .

هه رووهها پیغمه بری ثازیزمان محمد ﷺ به مردنی ئیبراھیمی کوری تاقی
 کرد ووه پیغمه بریش به قهزا و مل که ج بون به قهه دری خوای گهوزه رازی بسو.
 شه و وته ب هناویان گشی لی نه قل کراوه، که پره له سو ز و بمه زهی و باوه پری
 راستگو و تمواو: "إِنَّ الْعَيْنَ تَذَمَّعُ وَالْقَلْبَ يَخْرَنُ وَلَا تَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا
 وَإِنَّا بِفَرَائِقَ يَا إِنْرَاهِيمَ لَمَخْرُونُونَ: چاو فرمیسک ده رزینی و دلیش په زاره
 ده بی، بدلام شتیک نالیین مه گهر په روره دگارمان پسی پرازی بی. ئیتمه ش نهی
 ئیبراھیم به مردنی تو خه مبار و په زاره بین).

بدلام پیغمه بری سه ره رای خه مبار بونی مل که چه و رازی یه به وهی خوا

^۱ آخرجه البخاری برقم (۱۳۰۳) و مسلم برقم (۲۳۱۵).

ههلى بزارده، خدم و پهزاره له ره زامنه‌ندی و نیمانی دهنه‌هینا.

بروانه ویمه‌یه کی تری ثارام نه گرتن له کاتی مردنی مندال دا، کهنه‌نسی کورپی مالک علیه السلام ده گیزیتنه‌وه، کهوا پیغه‌مبدر علیه السلام به لای نافره‌تیکوه تیپه‌پری له لای گورپیک ده گریا، پیغه‌مبدر علیه السلام پی‌تی فرمومو: (له خوا بتسه و ثارام بگره)، نافره‌ته که گوتی: لیم گهپی نموده می من تو شم بوره، تو تو شی نه بوبی، نافره‌ته که ندیده‌زانی ثدوه پیغه‌مبدره، جا به نافره‌ته کهیان گوت: ثدوه پیغه‌مبدر بو علیه السلام، جا نافره‌ته که چوه بدره رگای پیغه‌مبدر علیه السلام درگاوانی لی نه بوبه پیغه‌مبدری گوت: من توم نه ناسی که پیغه‌مبدری، پیغه‌مبدریش علیه السلام فرمومی: ((إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَىٰ: بِهِ أَسْتَى ثَارَمْ گَرْتَنْ لَهْ سَرَهْتَايْ بَهْنَدْ وَ مُوسِيَبَهْ تَهْوِيهِ))

خوای گهوره بهدره‌وامی بنه‌کانی بنه خوش بون و مردنی منداله کانی تاقی ده کاته‌وه و بتو درکه وتنی راده‌ی زال بونی خوشیستی خوا به سمر خوشیستنی که سانی تر له دلیاندا، جا گهر تاقی کردنه‌وه کهیان به سمر که و تو بی بپری، ثدوا له خوای گهوره زیاتر نزیک ده بیت‌وه و به خشین و ره زامنه‌ندی خوا بهدست دینی.

پیغه‌مبدر علیه السلام فرمومیتی: ((ما يزال البلاء ينزل بالمؤمن و المؤمنة في نفسه و ولده و ماله، حتى يلقى الله وما عليه من خطيئة: هدردهم بــلا و ناخوشی و موسیبیت به سمر برپاداری پیاو و زن داده بهزی، له خودی خوبی و منداله کهیی و مال و سامانی، همتا به خوای گهوره ده گات که به هزی نهم به لایه گوناهی له سمر نامیتی)).^۲

ههروهها علیه السلام ده فرمومی: ((مَا مِنَ النَّاسُ مُسْلِمٌ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَلْعُو الْحِنْثٌ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ: هدر مسولماتیک سی

^۱ آخرجه البخاری برقم (۹۲۶) و مسلم برقم (۹۲۶).

^۲ آخرجه الترمذی برقم (۲۴۰۱).

مندالی بمری که بالغ نهبوین، ندوا خوای گدوره به هری چاکمه بدهبزه بیوں
له گهليان دهیاته به هشت.)^۱

له کوتایی دا: دهبی جهخت له سمر ثمهوه بکریتهوه، که له سمر دایک و باوکانه
پردیک له خوشبویستی و سوز له نیوان مندالله کانیان دروست بیکمن. چونکه
ئهمه یاریده زوریان ده دات له پرسه دهی په روهه دهی، همرووا یاریده مندالان
ده دات له وړگرتني پا و ناراسته کانی باوکان و فرازویون و پنګه یشتني
که سایه تیان به شیوه یه کی راست و دروست دور له گری ده رونیه کان، که په نګه
بیتنه له مپه و کوسب له به ردهم هاتنه ناووهه مندال بز ناو کومه لگه و،
هډلس و کمود کردن له گهليان به شیوه یه کی یه کسانی و دروست.

هدروهها نه رکی دایک و باوکانه، که زور ٹاګدار بس له هډلس و کمودیان
له گدل مندالاندا له سوز و بدهبی و نواندندما زیده رؤیی نه کهنه چونکه نه و کاره
ثاکام و نه غامی به پیچه موانيه لی ده کمودیتهوه وهک دواکه متنی پنګه یشتني
ده رونی و کومه لایه تی مندالان و نه توانيينیان له هډلس و کمود کردن له گدل
کومه لگه به شیوه یه کی سربه خو، همرووا دارمانی پردي متمانه و وړگرتن له
نیوان باوکان و مندالان.

^۱ آخرجه البخاري برقم (۱۲۴۸)

پیشنهنگی باش (القدوة الحسنة)

پیداویستی خدالک بەپیشنهنگی باش، لە غەریزەکەیەوە ھەلقوڵاوه کە لە دەرونى گشت نادەمیزادىتە حەشاردرابە، كە بىرىتى يە لە لاسايىي كردنەوە، كە ئارەزویەكى پیداگىرە، كە مندال و لاواز و دار و دەستە پالىدەنى لاسايىي رەفتارى پیاو و بەھىزىز و سەرۆك بىكمەندەوە، ھەرودەنەغەرەنەوە ھەرەنەوە مەل كەچ بىز لە كەرتدا گشت تاكە كانى پالىدەنى بۇ شويىنکەوتىنى سەركىزەكەي و شويىن پى ھەللىگىتنى.^۱ پیشەنگى و لاسايىي كردنەوە لەلای مندال لەسەر بونى ئارەزوھە سروشىتىيەكەي دەۋەستى لە لاسايىي كردنەوە و بەپیشەنگ دانانى ئەدو كەسىي كە پىتى مبوعجەبە لە شىتووازى قىسە كردىنى و شىتووازى جولانەوە و ھەلس و كەوتى و، رەفتار و نەريتەكانى، لەبەر ئەوه شىتىكى ترسناكە خراپە لە رەفتارى پیشەنگ بېيىرى، چونكە بەم رەفتارە، ھەر كەسيتىك لاسايىي بىكتامۇھ ئەوا گوناھەكەي ھەلەگرى.

ئەو پیشەنگى يە باشمەي كە كور و كچ لە دايىك و باوكى و كەس و كارى دەيىنى؛ گۈنگۈرتىن ئامرازە لە ئامرازەكانى پەروردەھى كور و كچان، چونكە كور و كچ بەتاپىھەتى مندال زۆر مكۈر دەبى لەسەر چاودىتى كردىنى دەزروبەرى و لاسايىي كردنەوەي ئەو رەفتارانەي، كە لە دايىك و باوكى و لە كەسانى تىز دەردەچى، كە لە لای ئەوهە بەغمۇنە دادەنرى.

لەبەر ئەوه پىويستە لەسەر دايىك و باوك زۆر مكۈر بن لەسەر پيشان نەدانى رەفتارى ناشيرىن لەبەر دەمى مندالەكانىيان، بەلتکە رەفتار و رەوشىتى جوان و پەندىيان پيشان بەهن، لەسەر يانە بىزانن، كە مندال لەبەر دەمى ئەواندا و كە ئامىرىتىكى و ئىنە گۈرنى سىينە مايىي يە، كە جولە و رەفتارە كەن و ئىنە دەگرى و

^۱ أصول التربية الإسلامية وأساليبها، ص ٢٥٧.

دهنگ تو مار ده کات، پاشان هیندهی پی ناچی هه مان ره فتار و وشه له بمردم
دایک و باوکی، یان که له ولی نابن دویاره ده کاتهوه.

خوای گهورهش ناماژهی کردوه به گرنگی پیشنهنگی له پمروههی مندااندا
وهک دفسه رمی: ﴿وَاللَّهِ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتَنَا
فُرَّةَ أَعْيُنْ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا: ثَوَانِيَ كَهْ دَلِيْنِ پَمْرُوهَرَدْ گَارْمَان
له هاوسره کافنان و وچه کافنان رونایی چاومان پی ببه خش، بشمانکه پیشوای
له خوا ترسانان.﴾ الفرقان/٧٤.

هه روهها پیغه مبدری خوا ﷺ ناگاداری شاده میزادی به گشتی کرد و تمهه
بهوهی، هر که سیک کاریگه بی بدره فتاری که سانی تر، ثدوا له ناکامی
لاسایی کردنده کهی هه لده گری جا به چاکه بی یان خراپه.

پیغه مبدر ﷺ فرموده تی: ((مَنْ سَنَ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرٌ هَا
وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ
سَنَ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوَزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ: هر کسیک ری و شوتیکی باش له
ئیسلام دابنی، ثدوا پاداشتی بتو ههید و پاداشتی ثدوهشی بتو ههید، که کاری پی
ده کات ههتا روزی قیامهت، بی ثدوهی هیچ له پاداشتیان کدم بیتتهوه، هر
کسیکیش ری و شوتیکی خراب له ئیسلام دابنی، ثدوا گوناهه کهی و گوناهی
ثدواهی کاری پی ده که ههتا روزی قیامهتی بتو دهنوسی، بی ثدوهی هیچ له
گوناهیان کدم بیتتهوه.))

پیغه مبدر ﷺ له زور هه لتویست دا ناگاداری لهم دیاردہیمه داوه، به
تاییه تی له لای مندااندا.

له غونهی ثمه شدا و هک فرموده تی ﷺ: ((أَحْبُوا الصَّيْانَ وَأَرْحَوْهُمْ، وَإِذَا

^۱ آخرجه مسلم برقم (۱۰۱۷).

وعدتوم فوفوا، فلهم لا يرون إلا أنكم ترزقونهم: مندالانتان خوشبوی و
له گهليان به بذري بن، گهر به لينتان پيدان به جي بھين، چونکه ثهوان
واه بھين که ثيوه روزيان ددهنی.^۱)

له عبداللهم کورپی عامر گيپراوه تدوه، که گوتويه تى: "روزتک دايکم
بانگي کردم و پيغه مبهری خوا همايلان دانيشتبو، گوتى: و هر شتيكت
به ده مى، پيغه مبهر به ثافره ته کهی فدرمو: (نه تویست شتی پس ببه خشى؟)
ثافره ته که گوتى: ويستم خورماي به ده مى. جا پيغه مبهر همايلان پسی فدرمو: ((آمـا
إِنَّكَ لَوْلَمْ تُعْظِمْ شَيْئاً كُبِّيْتَ عَلَيْكَ كَلْبَةً: گدر شتيكت نه دابايه، ندوا به درز
له سهرت ده نوسرا)).^۲)

لهم دو فدرموده يمی پيشو تيبييني ثهوه ده کهين، که ثاگاداري و ورياني
پيغه مبهر همايلان تيدايه بتو دايک و باوکان، که ره فتاري وا نه کهن مندالله کانيان
متمانه يان پس نه ميتنى، که به هوسيه و کرداري ثاپاسته و پيتماني کردنيان و
ورگرتنى له لایهن مندالان تدوه زور زه حمهت بى. له بدر ثهوه له سهز دايک و باوک
پيويسته زور سور بن، که نه هييلان مندالان بدرا مبهر يان بى متمانه بن.

گوئيم له مامؤستام شيخ ره مهزان ديب بوو (خوا بیپاريزى) که گوتى: جاريک
به کوره که م گوت، گهر (جوزئى عتم) له بدر بکمی پايسكلتکت بتو ده کرم، گهر
(ده) جوزشت له بدر کرد ماتوريتکت بتو ده کرم، گهر هـمو قورئانت له بدر کرد
ئوتزمبيليتکت بتو ده کرم، جا کوره که له خوشيا چوه لاي شيخ نه حـمـدـ کفتارـ و
پـسـيـ گـوـتـ: شـيـخـ رـهـ مـهـ زـانـ نـهـمـ بـهـ لـيـنـهـ پـيـداـوـهـ، شـيـخـ نـهـ حـمـدـ گـوـتـ: نـهـ رـاـسـتـهـ
تـزـ بـهـ لـيـنـتـ بـهـ کـورـهـ کـهـتـ بـهـ مـهـ وـ بـهـ مـهـ دـاـوـهـ؟ گـوـتـ: بـهـ لـيـنـ، پـسـيـ گـوـتـ: جـاـ
بـهـ رـاـسـتـيـ دـهـ تـوـانـيـ نـهـوـهـيـ بـهـ لـيـنـتـ پـيـداـوـهـ بـقـىـ بـکـرـيـ؟ گـوـتـ: نـهـ خـيـرـ، شـيـخـ نـهـ حـمـدـ
گـوـتـ: نـهـ کـهـيـ بـهـ لـيـنـ بـهـ کـورـهـ کـهـتـ بـدـهـيـ، کـهـ نـاـتـوـانـيـ بـهـ جـيـ بـيـنـيـ، چـونـکـهـ بـهـ مـهـ

^۱ آخر جه الطحاوي.

^۲ آخر جه أبو داود برقم (٤٩٩).

متمانه‌ی پیت نامیست.

نهوهی جیئی تیبینی به حمزکردن بـلاـسـایـی کـرـدـنـوـهـ لـهـلـایـ منـدـالـ، هـمـرـلـهـ سـهـرـهـتـایـ سـالـیـ یـهـ کـمـیـ تـهـمـهـنـیـ منـدـالـلـوـهـ دـهـسـتـ پـیـ دـهـکـاتـ، کـهـ لـهـ جـوـلـانـوـهـ وـ رـوـیـشـتـنـ وـ دـانـیـشـتـ وـ تـهـماـشـاـکـرـدـنـیـ بـهـدـهـرـدـهـ کـهـوـیـ وـ لـهـگـهـلـیـ گـهـشـهـ دـهـکـاتـ، لـهـکـاتـیـ زـمـانـ کـرـدـنـوـهـیـ وـهـ کـوـ توـتـیـ نـهـ وـ شـانـهـیـ کـهـ لـهـ دـهـرـوـیـهـرـیـ گـوـیـ بـیـسـتـیـ دـهـبـیـ دـهـیـلـیـتـهـوـهـ، بـاـ لـهـ مـانـاـکـهـشـیـ تـیـ نـهـکـاتـ، جـاـ لـهـ گـهـلـ گـهـشـهـ کـرـدـنـ وـ پـیـگـهـیـشـتـنـیدـاـ ثـمـ رـهـفـتـارـهـ لـهـلـاـ دـهـچـهـسـپـیـ، جـاـ نـمـونـهـیـهـ کـیـ دـیـارـیـکـراـوـ لـهـ خـیـزـانـیـ وـ نـاسـیـاـوـهـ کـانـیـ بـوـ خـوـیـ هـهـلـدـهـبـثـیـرـیـ وـ بـهـ تـمـاوـیـ هـهـوـلـیـ لـاـسـایـیـ کـرـدـنـوـهـیـانـ دـهـکـاتـهـوـهـ.

لـمـ قـوـنـاـغـهـدـاـ کـوـرـ حـمـزـ بـهـوـهـ دـهـکـاتـ، باـوـکـیـ بـکـاتـ پـیـشـهـنـگـیـ خـوـیـ، کـچـیـشـ حـمـزـ دـهـکـاتـ، دـایـکـیـ بـکـاتـ پـیـشـهـنـگـیـ خـوـیـ.

لـهـ گـهـلـ سـهـرـهـتـایـ هـهـرـزـهـ کـارـیـ (مـراـهـقـةـ) وـ لـاـوـیـتـیـ دـاـ منـدـالـانـ لـهـ دـهـرـوـهـیـ خـیـزـانـ دـاـ، بـهـدـوـایـ پـیـشـهـنـگـیـیـهـ کـیـ گـهـوـرـهـتـرـ دـاـ دـهـگـهـرـیـنـ، پـیـشـهـنـگـیـیـهـ کـیـ نـهـوـ سـیـفـهـتـانـهـ تـیـداـ بـهـرـجـهـسـتـهـ بـیـ، کـهـ نـهـوـانـ حـمـزـیـ پـیـدـهـکـهـنـ وـ خـوـونـ بـهـ بـهـدـیـهـیـنـانـ دـهـبـیـنـ.

لـهـبـهـرـ نـهـوـ دـهـبـیـنـینـ نـهـوـ منـدـالـانـهـیـ هـهـلـیـانـ بـوـ نـهـرـهـخـساـوـهـ لـهـ لـایـمـنـ کـهـسـ وـ کـارـیـانـوـهـ ثـارـاـسـتـهـ وـ رـیـنـمـایـیـ بـکـرـیـنـ، پـاـلـهـوـانـانـیـ سـیـنـهـمـاـ وـ وـهـرـزـشـ وـ گـزـرانـیـ بـیـزـهـ بـهـنـاـیـانـگـهـ کـانـ دـهـکـهـنـ غـوـنـهـ وـ پـیـشـهـنـگـیـ ژـیـانـیـانـ.

بـهـلـامـ گـهـرـ دـایـکـ وـ باـوـکـ تـوـانـیـانـ ثـاـگـادـارـیـ ثـمـ لـایـنـهـ بنـ، ثـمـواـ لـهـسـهـرـیـانـ پـیـوـیـسـتـهـ ثـمـ فـیـتـرـهـتـهـ تـیـزـ بـکـهـنـ بـهـ ثـارـاـسـتـهـ کـرـدـنـیـ منـدـالـانـ کـهـوـاـ کـهـسـایـهـتـیـهـ ئـیـسـلـامـیـهـ گـهـوـرـهـ کـانـ بـکـهـنـ بـهـ پـیـشـهـنـگـیـ خـوـیـانـ، لـهـسـهـرـوـیـ هـهـمـوـیـانـوـهـ سـهـرـوـهـرـیـ بـوـنـدـوـهـرـ مـحـمـدـ ﷺـ.

خـوـایـ گـهـوـرـهـ دـهـفـهـرـمـوـیـ: «لـَقـدـ كـانـ لـَكـُمـ فـيـ رـسـوـلـ اللـهـ أـسـوـأـ حـسـنـةـ»: بـیـگـوـمـانـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـاـ سـهـرـمـدـشـقـیـ چـاـکـهـ بـوـ ئـیـوـهـ ﴿الـاحـزـابـ ۲۱﴾.

نهم پیشنهگیهش بهوه دیته دی کهوا مندالان ناراسته بکرین، بایهخ بهم
کهسايهه تیانه بدنهن ، همرووا کرپنسی پهرتون و شمو چیرزکانهی کهباسیان لیوه
دهکات، بهتايهه تی پهرتونکه کانی ژیاننامهی پیغه مبهر و ژیانی هاوله بدرپزه کان
(رهزای خوابیان لی بی)، جا ئدو کاته مندالان لهسمر خوشیستنیان و موعجبه
بون پییان پیتده گهن و ههولی چاولیتکردنی رهفتاره کانیان ددهن.

لهسمر باوکه که بهباشی له کهسايهه تی و نارهزووه کانی کوره کمهی، یان
کچه کهی تیتگات، همرووا له پیشنهگی یدک بگمپری که له گمل نهم کهسايهه تی و
نارهزوانه دا بگونجی.

همروهها لهسمر دایک و باوکه که سور بن لهسمر نمهوه پیشنهگی یه کی باش
بنوین، که مندال رهفتاری باش و رهوشتی بهبههای لی و درگری، بشزانی که
منداله کانی زور سورن لهسمر چاودیتی کردنی و ورگرتني شمهو کارهی نهنجامی
دهدات و له بفرده میان رهفتاری پی دهکات.

سهبارهت به چاولیتکردنی مندالان بۆ گهوران و چاودیتی کردنیان و سوریونیان
لهسمر لاسایی کردنه وهیان، هدوالی یاوهران و پیشینه (سلف) (رهزای خوابیان
لی بی) وینهی زور هاتوه.

له ثینن عهباشهو گیپراوه تهوه ^{لله} که گوتويهه تی: (شەویک له لای مەیونەی
پورم مامەوه، جا پیغەمبەر ^{لله} هەلسا و له مەشكە یدک که هەلواسرا بو
دەستنويیتیکی سوکی هەلگرت، پاشان نويیزی کرد، منیش وەکو ئەو دەست نويیزیم
ھەلگرت، پاشان له لای چەپیه وەستام، جا پیغەمبەر ^{لله} منى هینایه لای
پاستیه وە، پاشان چەندى حمز کرد نويیزی کرد).

له عبداللئی کورپی ئەبی بەکرەوە ^{لله} گیپراوه تهوه که گوتويهه تی: (بەباوکم
گوت: باوکه هەمو رۆز گویم لیتە دەلی: (اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ

^۱ خوشکی دایکی

^۲ آخرجه البخاری برقم (۷۲۶).

عَافِيٰ فِي بَصَرِيِّ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) سَنْ جَارِيَشْ دُوبَارَهِ دَهْ كَهْ يَتَهُوَهْ، سَبَدِيَنَانْ وَ
شِيَوارَانْ، ثَوَيِشْ گُوتَى: گُويَ بِيَسْتَى پِيَغَهْ مِبَهْرِي خَوا گُوكَلَهْ بُومْ، كَهْ ثَمْ دُوْعَايَهِ
دَهْ خَوَيِنَدْ، مِنيَشْ حَذَزَهْ كَهْمْ سُونَنَهْ تَى ثَمْ جَيْ بَهْ جَيْ بَكَهْ.

جا سَدْرَنَجْ بَدَهْ چَزَنْ ثَيَنْ نَعَهْ باسْ گُوكَلَهْ مَكُورِ بَوَهْ لَهَسَرْ چَاوَدَيَرِي كَرَدَنَى
پِيَغَهْ مِبَهْرِه گُوكَلَهْ وَ چَاوَلِيَكَرَدَنَى كَرَدَارَه كَهْيِ بَسَى ثَمَوهِي پِيَغَهْ مِبَهْرِه گُوكَلَهْ دَوَاهِي
ثَهْ نَجَامَدانِي لَى بَكَاتْ، هَمَروا چَزَنْ عَبْدَاللهِ چَاوَدَيَرِي باوَكِي دَهْ كَرَدْ وَ وَيرَدْ، كَانِي
لَهَبَرْ، دَهْ كَرَدْ بَسَى ثَمَوهِي باوَكِي فَهَرْمَانِي ثَهْ نَجَامَدانِي پَيْ بَكَاتْ.

بَوْ زَيَادَه دَلَنِيَابُونْ لَهْ كَارِيَگَهِرِي پِيَشَهْ نَگْ لَهْ رَهْفَتَارِي مِنَدَالَانَدا، ثَمْ
سَهْرِيَرَه يَهْ لَهَسَرْ زَمانِي يَهْ كَيْ لَهْ جَگَهِرِه كِيَشَانتْ بَوْ باسْ دَهْ كَهِينْ، كَهْ دَهْلِيْ: (توشِي بَهْلَاهِي جَگَهِرِه كِيَشَانْ بِيَوَمْ، مِنَدَالِيَكِمْ هَمَبو تَهْمَهْنَى چَوارِ سَالْ بَوْ،
بَهْيَانِيَه كَيْ رَهْمَهْزَانْ، دَوَاهِي شَهْوَهِي پَاكَهْتَى جَگَهِرِه لَهْ تَزِيكْ پِيَخَهْ فَمْ دَانِابُو،
نوَيِشِي بَهْيَانِيمْ كَرَدْ وَ نَوْسَتِمْ، كَاتِيَكْ بَهْ دَهْنَگِي هَاوَسَهْرَه كَهْمْ لَهْ خَمُو هَلَسَامْ، كَهْ
بَهْ گُويَمْ چَرِيَانَدِي بَچَمَهْ چَيَشَتَخَانَه وَ تَهْمَاشَايِ كَورِه كَهْمْ بَكَهْمْ، مِنيَشْ چَومْ بَيَشِيمْ
دَهْ كَيَشِيْ؟ بَيْتِي گُوتَمْ: باوَكِه وَهَكْ تَزْ دَهْ كَهْمْ)^۱.

هَهْ مُومَانْ دَبِيَنِينْ چَزَنْ مِنَدَالَه بَچَوَكِه كَهْيِ لَهَبَهْرَدَه مِنْ دَهْوَهْسَتِيْ وَ
كَرَدَه وَهِ كَانِي لَاسَايِي دَهْ كَاتَهِوهِه لَهُو كَاتَهِي نَوَيِشِ دَهْ كَاتَاتْ، يَانْ قَورَئَانْ دَهْ خَوَيِنَى يَانْ
شَتِيْ تَرْ.

هَمْ يَهْ كَيَكْ لَهْ ثَيَمَهْ دَبِيَنِيْ چَزَنْ مِنَدَالَه كَهْيِ لَهَسَرْ دَهْمَى دَهْوَهْسَتِيْ وَ
لاسَايِي كَرَدَه وَهِ كَانِي دَهْ كَاتَهِوهِه، لَهُو كَاتَهِي نَوَيِشِ دَهْ كَاتَاتْ، يَانْ قَورَئَانْ دَهْ خَوَيِنَى يَانْ
شَتِيْ تَرْ دَهْ كَاتَاتْ، هَهْ رُوهَهَا شَتِيَكِي سُودْ بَهْ خَشَهْ وَرِيَابِي بَدرِي بَوْ ثَمَوهِي باوَكَانْ
سُورِينْ لَهَسَرْ ثَهْوَهِي مِنَدَالَه كَانِيانْ لَهْ گَهْلَ خَوَيَانْ نَهْبَهْنَهْ ثَمْ مَالَه خَزَمْ وَ
هَاوَرِيَيَانِي كَهْ پِيَشَهْ نَگِي باش نَينْ بَويَانْ، ثَهْمَهْشْ بَوْ سُورِيَونَه لَهَسَرْ رَهْفَتَارِ

^۱ دور الْبَيْتِ فِي تَرْبِيَةِ الطَّفَلِ الْمُسْلِمِ، ص. ۷۰.

باشیان و فیترةت پاکیان.

شیتیکی جوانه لیزهدا باسی بکهین ندویش ندوهید، که هندی پمروهه دیارانی خواناس هیچ ناموزگاریان ندهددا به پهیره وانیان، بدلکه تمدنها لهبر ده میان پیشنهنگی باشیان دهنواند و خوشهویستیان له دلیاندا دهرواند، ثدمهش بالی دهنان به لاسایی کردنوهیان و پهیره وکدنی مدننه جه کهیان.

له کوتایی دا دهليین: ههر ناموزگاریهک که دایک و باوک ناراسته مندالی دهکدن هیچ نرخی نیه، گدر رهفتاری ناموزگاری کار پیچه وانسهی ناموزگاریه که بو.

لهبر نده نبو نهسوهه دهه سولی سهبارهت بمو پیاوه که ناموزگاری کهسانی تر ده کات و خوی لهبیر ده کات، دهلي:

يَا أَيُّهَا الرَّجُلُ الْمُعْلَمُ غَيْرُهُ هَلَا لِنَفْسِكَ كَانَ ذَا التَّعْلِيمُ
إِنَّدَأْ لِنَفْسِكَ فَانْهِيَا عَنْ غِيَّهَا فَإِذَا اتَّهَمْتَ عَنْهُ فَإِنْتَ حَكِيمٌ
فَهَنَاكَ يُسْمَعُ مَا تَقُولُ وَيُشَتَّقُ بِالْقُولِ مِنْكَ وَيُنْفَعُ التَّعْلِيمُ
لَا تَئْنَهُ عَنْ خُلُقٍ وَتَأْتِي مِثْلَهُ عَارٌ عَلَيْكَ إِذَا فَعَلْتَ عَظِيمًا
تَصِيفُ الدِّوَاءِ لِذِي السَّقَامِ وَذِي الصَّنَا كَيْمَا يَصِحُّ يِهِ، وَأَنْتَ سَقِيمٌ

یاریکردن لە گەل منداان

ئارهزوی منداان بۆ یاریکردن؛ ئارهزویە کی سروشتنی یە، کە خوای گەورە بۆ
بەجى ھىتىانى زۇر پىويسىتى تىياياندا دروستى كىردوھ كە تەنھا لە مىيانە
يارىكىردىن دەستەبىر دەكرى.

ئارهزو نەكىدىنى مندالىش بۆ جولە و يارىكىردىن و خۇ دورە پەرىز كىردىن لە
كەسلىنى تر و ئارهزو كەردىنى بۆ جولە نەكىدىن دىياردەيە کى نەخۆشى یە. جا ج
بەھۆى نەندامىيەوە بىي، يان دەروننى بىي، كەواتىھ لە سەر دايىك و باوکە گەر
ھەستىيان بەم دىياردەيە كرد، پەلە بىكەن لە توپىينەوەي ھۆى شەم پەفتارە، و،
چارە سەريشى بىكەن.

زانىيانى پەمۇرەرەد گېيشتۈنەتە ئەوهى، مندال كاتىك يارى دەكتەت،
پىتىگەيشتنە ھەستىيەكانى و پالىنەرەكانى زىرىھە كى و غەریزە دەروننىھە كانى و
كۆمەللايدىتىيەكانى گەشە پىتىدەكتات^۱.

سەرەپاي ئەوهى يارىكىردىن بۆ گەوران ئامرازىتكە بۆ پېركەرنەوەي كاتى بەتالى،
بەلام بۆ مندال بىرىتىيە لە كارتىكى زۇر گۈنگ، جا لە مىيانە پۇچچۇن
لە يارىكىردىدا، مندال پەرە بە ھەرىمەك لە ژىرىي و جەستەبىي دەدات و تېمواوڭارى
لە نىتون ئەركە كۆمەللايدىتى و ھەللىچۇن و ژىرىيەكانى بەدى دەھىتى كە پىتكى دى
لە بىرەنەوە و دادوھرىيەكانى ژىرىي و چارە سەرى گرفتەكان و بەپەلە خەيال
كىردىن، ھەروا ژىنگەي سروشى و ئاراپاستەي باوكان؛ لە مىيانە يارىكىردىدا رۆتى
حەسم كەر دەبىتى.

ماوهى پىش چونە قوتا بىغانەش؛ لە مىيانە يارىكىردىدا ماوهى كى زۇر گۈنگە
بۆ گەشە كەردىنى ژىرىي مندال كە پىتى دەگاتە ئەۋەپى و زەكانى پىتىگەيشتن.

^۱ علم التربية و سينكولوجية الطفل، ص ۱۹۷.

هروه‌ها له میانه‌ی یاریکردندا؛ مندال شاره‌زاییه کانی پیش‌سوی دوباره ده کاته‌وهه ههتا بتوانی و هری بگری و ببیته به‌شیک له که‌سایه‌تیه که‌ی. ههرووا یاریکردن مندال ئاماده ده‌کات بۆ راھاتن له شایینده شه‌ویش له میانه‌ی وه‌لام دانه‌وهه نوی‌تیه کانه‌وهه ده‌بیت، که کاتی یاریکردنی پی‌تی هه‌لده‌ستن، له‌بمر شه‌وهه یاریکردن له‌لای مندال بوهه ته‌ماشا ناکری، که کات به‌فیروزان بی، به‌لام له‌سمر بنه‌ره‌تیک که یاریکردن پیویستی گه‌شه کردنی منداله.

ئه‌مو باوکانه‌ی منداله کانیان بی‌بیش ده‌کمن له یاریکردن له مالدا، یان له‌گم‌ل مندالانی دراوی‌تیکان دا؛ ئه‌مو منداله کانیان بی‌بیش ده‌کمن له پیویستیه بنه‌ره‌تیه کانی گه‌شه کردن^۱.

دکتور محی الدین توق^۲ باسی کردوه، که یاریکردن چهند‌هه سود و به‌های هه‌ید، که له‌بدر گرنگی‌یه که‌ی وه کو یاریده‌دانیک به‌کاری ده‌هیتین، چهند شتیکی پیویستی تریشی بۆ زیاد ده‌کمین:

۱- به‌های جه‌سته‌یی: یاریکردنی چالاکانه پیویسته بۆ گه‌شه کردنی ماسولکه کانی مندال، ههرووا پیویسته بۆ بزواندنی سورپی خوین و به‌جی‌هیننانی تدرکه کانی ئېندا مه‌کانی لەش بەشیوه‌یه کی راست و دروست.

۲- به‌های په‌روه‌رد‌هیی و فیترکردن: یاریکردن بوار له‌بمردهم مندال خوش ده‌کات، تاوه‌کو له میانه‌ی کم‌ل و پمله جیاجیا کانی یاریکردن شتى زور فیتر بیت، وه‌ک ئاشنابونی مندال بەشیوه جۆراو جۆزه کان و ره‌نگه کان و قه‌باره کان و جل و بەرگ، ههرووا مندال له میانه‌ی یاریکردندا چهند زانیاری و کارامه‌ییک ده‌سته‌بدر ده‌کات، که ناتوانی له سه‌رچاوه‌ی تر ده‌سته‌بدری بکات.

۳- به‌های کۆمەلاً‌ایه‌تی: مندال له میانه‌ی یاریکردندا فیتری چۆنیه‌تی دروستکردنی په‌یوه‌ندی کۆمەلاً‌ایه‌تی له‌گم‌ل کەمسانی تر ده‌کات، ههرووا چۆن

^۱ منهج التربية البوية للطفل، ص ۲۱۵.

^۲ منهج التربية البوية للطفل، ص ۲۱۶.

بەسەرکەوتوبى ھەلس و كەوتىيان لەگەلدا بکات، ھەروهە لە يارىيەكەيدا
هەلەستى بە بەجيھىتىانى چەندەھا رۆلى كۆمەلایەتى، كە يىارىدە دەدات لە
تىگىيەشتى سروشى ھەمو رۆلىك لە كۆمەلگەدا، ئامادەشى دەكات كە لە
ئايىندهدا سەركەوتوبى لە بەجيھىتىانى ئەركە كۆمەلایەتىيەكەي، ھەروهە فىرى
بەخشىن و وەرگەتن و زىيانى ھارىيکارى دەبىت.

٤- بهەيات پەوشتىيى: مندال لەميانەمى يارىيىكەدن دا فىرى چەمكە كانى
چووت و راست دەبىت، ھەروهە فىرى كەميتىك لە چەمكە كانى دادگەرى و راست
گۈسى و دەستپاڭى و خۇراڭرى و واژەتىنان لە خۆپەرسىتى دەبىت، لەپەتىناو
يارىكەدن لە گەل كۆمەلە كەدا، ھەروا فىرى گيانى وەرزشى ليپورەدىي دەبىت.

٥- بهەيات داھىتىان: مندال لەميانەمى يارىيىكەدن دا تواناى زىرى دروست
كەدن و پىتىكەتىنان و كۆزكەرنەوە و بەئەزمۇن كەدنى بىۋۆكە روتەكانى بۇ ناشكرا
دەبىت.

٦- بهەيات خودى (الذاتي): مندال لە پىنى يارىيىكەندا زۇر شت دەريارەى
خۆى بۇ ناشكرا دەبىت، وەك زانىنى توانستە كانى و كارامىدىي و لىيەنەنلىي و
ئارەزۆه كانى، نەمەش لەميانەمى ھەلس و كەوت كەدنى لە گەل ئەوانەي بەشدارى
yarikerdene كە دەكمن و خۆى پىيان بەراورد دەكات. ھەروهە لەميانەمى
گرفته كانىيەوە فىرى شت دەبىت و چۈنىش لە گرفته كانى دەرياز دەبىت.

٧- بهەيات چارەسەرى دەرونى: يارىيىكەن رۆلىكى گەورە دەيىنى لە
چارەسەركەدنى نەخۇشى و قەيرانە دەرونىيە كان و، نەھىيەشتىنى پودانى بەر لە
ھەبوتى، چونكە مندال لەرىنى يارىيىكەنەوە دەتوانى شەلەزانى دەرونى لە خۆى
لاببات، كە لەو كۆتە جىاجىيائانە پەيدا بولە، كە بەسەرى دا دەستەپىتىزى، لەبىر
ئەو دەبىنەن ئەو مندالانى لە مالىتك دەزىن، كە كۆت و فەرمان كەدن و
قەدەغە كەدنى تىدايدە؛ زۇرتە لە مندالانى تر يارى دەكەن. ھەروا يارىيىكەدن

باشترين هويه کاني لا بردني دوزمني خده کراوه، که له لاي مندال هميه.
همو ثهوانه که باس کرا گرنگيه تى ياريکردنی مندالان و رولی گرنگيمان
بز دهره کدوئی له لايدنه جياجيا کاني ژيانياندا. لمبر ثهود پيوسيته له سمر
باوکان سورين له سمر داناني کاتي تاييشه و شوتيني گونجاو بز ياريکردنی
مندالان، هروا سازدانی ياري گونجاو که له گهل تمدن و توانيه کانيان بسازي:
لمبر ثهود له پيغه مبهر كيرلا گيرراوه تهود که فرمويه تى: ((إلها والعبوا،

فاني أكره أن يرى في دينكم غلظة: گالته و گهپ و ياري بکمن، چونکه
حدنزاکم ثاینه که تان به توندي و تيزی ببینري.))^۱

گومانی تيدا نيه که برهمه می چاوه روانکراو لم ياريکردنی مندالاندا
پهيوهندیه کی توندی به هله لبواردنی ثهود ياريانه، که دهیته مايمه
بمرزکردنوهی ثاستی فيگری و کزمه لایه تی مندال، هروا کاراممه می و ليزانی
نوئي بز به دهست ده هيتنی.

له سمر دايك و باوکه ثاگادر بن، که پيوسيتي کچان بز ياريکردن جيماوازی
ههیه له پيوسيتي کوران؛ کچان به سروشتي خويان ثاره زوي ثهود ياريانه ده کهن،
که ثاماده ژيانی خيتزانيان ده کمن و رولی دايکايمه تی ده بینن، وک بايدخ دان
به بوكه شوشه و کهل و پهله کانی و پيدا ويستی يه کانی مال، کورانيش ثاره زوي
ياريه کانی پينکوهنان (ترکيب) و خانو دروست کردن و جمنگ و شار دروست
کردن و کپين و فروختن ده کهن.

زانيانی مسولمانان له زور شوئن جه ختیان کرده له سمر گرنگيه تی
ياريكردن و ورزش بز مندالان، نمونه ی ثمه مش و تهی ثین مسکویه، که له
كتبي (تهذيب الأخلاق) دا گوتويه تی:

(پيوسيته له همندی کاتدا ری به کور بدری چند ياريکي جوان بکات که
بعهسيته وله ماندويء تی پهروه رده، ياريکهش نازار و ماندويوني زوري نهبي،

^۱ اخرجه البیهقی فی "الشعب" برقم (۶۵۴۲).

که بوه خورتیکی خورت^۱، ندوا کوره که لمسه رپیشتن و جوله کردن و هرزش و پاشان سوریونی نسبت را دهه هیتری).

نیحام غذالی دلخی: (پنگری کردنی مندال له یاریکردن و همدده ماندو کردنی به فیر کردن، دلخی ده مری و زیره کی ناهیلی و زیانی لی تالد کات همها وای لی دی فیل دده رزیته و بتوشه وی لی ده ریاز بی).

یه کدم هزوی سوریونی زانایانی مسولمانان لمسه پیدانی مندالان به بهشیکی پیویست بتو یاریکردن ندهیه، که پیغمه مبهر علیه السلام هانی مندالانی داوه به یاری کردن، لوزر شوینیش بپیاری لمسه داوه.

له خاتم عائیشه و (برهای خواه لی بی) که فرموده است: ((كُنْتُ أَلْفَبُ
بِالْبَيْنَاتِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ علیه السلام، وَكَانَتْ تَأْتِيَنِي صَوَاحِبِي، فَيَعْمَقُنَّ مِنْ رَسُولِ
اللَّهِ، وَكَانَ يُسَرِّهُنَّ إِلَيَّ فَيَلْعَبُنَّ مَعِي: لَهَا لَيْلَةٌ يَنْهَا مَبْرَرِي خَوَا يَارِيمَ بَهْ بُوكَه
شُوَشَهْ كَانِمَ دَهْ كَرْدَ وَ هَاوِرِيَ كَانِمَ دَهْ هَاتَنَهْ لَامَ وَ لَهْ بَهْ پیغمه مبهري خوا ده رزیشتَ وَ
بدوامیاندا ده ناردَ وَ لَهْ گَهَلَمَ دا یاریان ده کرد.))

هدروا پیغمه مبهر علیه السلام فرموده است: ((عِرَامَةُ الصَّبِيِّ فِي صَفَرِهِ زِيَادَةً فِي عَقْلِهِ
فِي كَبُورَهِ: زِيَادَهْ يَارِيكَرَدَنِي مندال له بچوکیمه و، زِيَادَهِ كَرَدَنِي زِيرِيَهَتِي لَه
گهوره بی دا.))

پوئی باوکان له یاریکردن له گهله مندالاندا:

باوکان پوئلیکی زوره گوره ده بینن له یاریکردنی مندالاندا، له پیشمه باسانان کرد، که چون شمرکی باوکانه هه لسن به دانانی کات و شوئنی گونجاو بتو

^۱ خورت: قوانا، به عنیر، به قبورت.

^۲ إحياء علوم الدين ج ۳/۷۲.

^۳ أخرجه البخاري برقم (۶۱۳۰) و مسلم برقم (۴۹۲۱).

^۴ أخرجه الحکیم فی نور "نوادر الاصول" برقم (۱۰۱۵).

یاریکردنی مندالان و یاری گونجاویان بز همه‌لیزین. همروا له نمرکی باوکانه گدر بهشیکی بچوکیش بز له کاتی خویان تمه‌خان بکمن بز یاریکردن له گمل مندالله کانیان، چونکه ثم بدشداری کردنه‌ی نیوان باوکان و مندالان سودی زوری همیه، که گرنگتینیان باس ده کهین و بربیتین له:

۱- بدشداری کردنسی باوکان له یاریکردنی مندالله کانیان؛ باوکان نزیک ده کاتمهوه له مندالان، خوشویستنی مندالان بویان زیاد ده‌بیت، ثمه‌مش به‌زوری یاریده‌دهر ده‌بیت بز و درگرتنی ثاراسته‌کان و ثاموزگاریه کانیان.

۲- یاریکردنی باوکان له گمل مندالان رینگه خوش ده‌کات بز باوکان، که ناشنا بن به بیروکه کانی مندالان، همرووا له میانه‌ی یاریکردنوه به‌شیوه‌یه کی ناراسته‌وخت ده‌توانن ثاراسته‌میان بکمن.

۳- یاریکردنی باوکان له گمل مندالان؛ وا له باوکان ده‌کات ثاره‌زوه کانی مندالان بدوزنمه، که ثمه‌مش یاریده‌ی زوریان ده‌دادت بز ثمه‌وهی له نایینده‌یاندا رینگای گونجاویان بز همه‌لیزین.

۴- همروه‌ها به یاریکردنی گهوران له گمل مندالان‌ندا، مندالان هم‌ست به به‌های که سایه‌تیان ده‌کهن و متمانه به خویان زیاد ده‌کات.

سه‌باره‌ت به یاریکردنی پیغه‌مبهر ع له گمل مندالان، وئنه‌ی زور همیه، که بدلكه‌ی گرنگیدانی پیغه‌مبهره بدم کاره، وهک:

له ثبو ثهیویی ثهنساری ع گیپراوه‌تدهوه که گوتیه‌تی؛ چومه خزمت پیغه‌مبهری خوا ع و حسدن و حوسین لبه‌رده‌می، یان له ژووره‌که‌ی یاریان ده‌کرد، له گیپانوه‌یه کی تردا له سمر سکی یاریان ده‌کرد، جا گوتم؛ ثمه‌ی پیغه‌مبهری خوا خوشت ده‌وین؟ پیغه‌مبهر ع فدرموی: ((وکیف لا احجهما، وهم ریحاناتای من الدنیا اشهمما؛ چون خوشم ناوین، ثهوانه له دنیا رهیجانی منن بونیان ده‌کهم)).

^۱ آخرجه المیثمی فی "مجمع الروائد" ج ۹/۱۸۱.

له عومنزی کوری خهتابووه گیپراؤه تمهود که گوتوبه‌تی: حمسن و حوسین لمسن شانی پیغه‌مبدری خواه بینی، گوتوم: باشتین سواری له ریزانه، پیغه‌مبدری خواه فرمومی: "نهانیش باشتین سوارچاکن".^۱

له جابرده گیپراؤه تمهود که گوتوبه‌تی: له گهله پیغه‌مبدری خواه بتو خواردن بانگ کراین، حوسه‌بینیش لهریگا له گهله مندالان یاری ده کرد، جا پیغه‌مبدره له برد همی خله‌لکه که پله‌ی کرد و پاشان دهستی کرده‌و و لیزه و لمی رای ده کرد. پیغه‌مبدری خواه به پیکه‌نینی ده‌هیننا ههتا گرتی دهستیکی خسته ریز چنانگه‌ی و نهادی تریش له نیوان سه‌ری و گوئیه‌کانی، پاشان له ثامیری گرت و ماجی کرد، پاشان پیغه‌مبدره فرمومی: ((حسین منی و أنا منه، أحب الله من أحبهما، الحسن والحسين سبطان من الاسباء: حوسین له منه و منیش لهوم، خواه نهاده که سه‌ی خوش بوي، که شهادتی خوش ده‌وی، حمسن و حوسین له چاکه و خیردا نومه‌تینکن له نومه‌تکان.))^۲

تمانهت پیغه‌مبدری خواه له کاتی نویودا له یاری و گه‌مه‌ی مندالان ههراسان نهاده بتو.

بمرانی کوری عازب گیپرایه‌تیه‌و و گوتوبه‌تی: پیغه‌مبدری خواه نویزی ده کرد، جا حمسن و حوسین، یان یه‌کنیکیان (رهزای خوای لی‌یسی) هات و سواری سه‌ر پشته بتو، فرمومی: ((نعم المطية مطيتكما: باشتین سواری سواریه‌که‌تانه.))^۳

له نیین مه‌سعود گیپراؤه تمهود، که گوتوبه‌تی: پیغه‌مبدره نویزی ده کرد، که سوچده‌ی ده برد حمسن و حوسین لمسن سه‌ر پشته بازیان ده‌دا، جا گدر ویستیان نه‌هیلن بچنه سه‌ر پشته؛ پیغه‌مبدر ثامازه‌ی بتو ده کردن که لی‌یان

^۱ آخرجه المیثمی فی جمیع الزوائد ج ۹/۲۸۱.

^۲ آخرجه الترمذی برقم (۲۷۷۵) و ابن ماجة برقم (۱۴۴).

^۳ آخرجه المیثمی فی جمیع الزوائد ج ۹/۲۸۱.

گدین، کاتی له نویز تعواو بسو، همدوکی خسته سمر پانی و فرمومی: ((من
أَحَبْنِي فَلَيُحِبَّ هَذِينَ: هَذِهِ كَمْسِيْكَ مَنْيَ خَوْشَ دَهْوَى، با ثَوَانِشِيْ خَوْش
بوی.))

له عبداللئی کورپی شه داد ^{فَلَيَهُ} گیزراوه تهوده، که گوتوبه تی: پیغه مبهری خوا
نیزی بتو خملک ده کرد، کاتیک حوسهین هات پیغه مبهر ^{فَلَيَهُ} له سوجده دابو
سواری ملی بسو، جا پیغه مبهر سوجده که ده کرد و ده کرد و ده کرد، هه تا خملکه که
گومانیان برد، که شتیک رویداوه، کاتیک له نویزه که تهواو بسو گوتیان: شهی
پیغه مبهری خوا سوجده که ده کرد و ده کرد، تا گومانیان برد که شتیک رویداپی،
پیغه مبهر ^{فَلَيَهُ} فرمومی: "کوره که م سواری سمر ملم بسو، منیش حمزم نه کرد
پهلهی لی بکم، هه تا پیویستی خزی به جو ده هیتنی".
جا لدهی پیشو را بینه، که چون پیغه مبهری خوا ^{فَلَيَهُ} مکور بسو له سمر
یاری کردنی مندال و به دیهینانی پیویستی یه سروشته کانیان له پیروزترین کاتی
بدیهیک گهیشت و پارانه و بتو خوا، که نه مهش بد لگمی گرنگی و مهترسی نه
کاره یه.

جا گرنگ نه ویه گهوران له کاتی یاریکردن له گهمل مندالاندا؛ نده بزانس که
له سدریانه دابه زنه ناستی بیرکردن نه ویه مندالان و له گهمل زانینه سنور در اوه کانیان
و کاره ساده کان پی بکمن، درباره نه مهش پیغه مبهر ^{فَلَيَهُ} ده فرمومی: ((من
کان له صبی فلیتصاب له: هم که می مندالی همه بی، با خزی وه کو مندال
لیبکات.))

له خاتو عائیشه و (رهاای خوای لی بی) گوتوبه تی: ((پیغه مبهری خوا ^{فَلَيَهُ}
له جهندگی ته بوك یان حونهین گهرا یه و. له کولیته که عائیشه په رد یه کی

^۱ آخرجه أبو یعلی فی "مسنده" برقم (۵۳۶۷).

^۲ آخرجه الحاکم فی "المستدرک" ج ۳/ ۱۶۶.

^۳ ذکره المندی فی "کو الرعماں" برقم (۴۵۴۱۳).

ههبو و با ههلى کرد، جا لایه کي پهده که بوکه شوشه کانى عائيشه (رهزاي خواي لي بى) بهديار خست، پيغه مبهر عَلِيٌّ فرموي: "عائيشه نهمه چي يه؟" گوتي: بوکه شوشه کامن، جا له نيوانياندا ماینيکي تيذا بو که دو بالى ههبو. پيغه مبهر عَلِيٌّ فرموي: "نهوهی له ناوه راستيان دهينم نهوه چي يه؟" گوتي: ماینه، پيغه مبهر عَلِيٌّ فرموي: نهوه چيه له سهري؟ گوتي: دو باله، پيغه مبهر عَلِيٌّ فرموي: "ماين و بالى ههبي؟!" گوتي: نهی نه تبیستوه که سوله يان نهسي بالداري ههبوو؟ خاتر عائيشه دهلى^۱: پيغه مبهر عَلِيٌّ بيتکدنی، ههتا ددانه کانی بهديار کدوت.)

له عبدالللہ کورپی حارس عَلِيٌّ گيپراوه نهوه که گوتويه‌تی: (بيغه مبهری خواه عَلِيٌّ عبدالللہ و عبيدلله و زور له نهوهی عهباس (رهزاي خوايان لي بى) پيز ده کرد، ثينجا ده يفرمو: "مَنْ سَبَقَ إِلَيْهِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا : هَمْ كَسِيْكَ پِيْشِيرْكَيْ بَكَاتْ بَوْ نَهَوْهِيْ بَيْتَهْ لَاهْ مَنْ نَهَوْهَا نَهَوْهُ وَ نَهَوْهِيْ بَوْ هَمِيْهِ .")

عبدالله گوتي: جا نهوان پيشرکيان ده کرد، که بگنه لاي، نهوانیش ده که وتنه سه پشت و سینگي پيغه مبهر، پيغه مبهر يريش ماچي ده کردن و له ناميری ده گرتن.

جا له روانگي رتيري دابهزين بوز ناستي مندال له کاتي ياريکردن له گهليدا، يه کي له زاناياني پهروه رده دهلى^۲: (با منداله کانتان گمه له گهليان نه کمن، بهلكه نئره له گهلياندا بکمن، منداله کانتان بزو گهشت مدهمن، بهلكه نئوه له گهليان بروزن^۳ .)

نا بهم شيوهيه گدر باوکان فيتري چونيه‌تی ياريکردن له گمل منداله کانيان بون و به کرده‌وه نهم يارييه‌يان نه فهام دا، نهوا ناكاميکي پهروه رده بى گهوره‌ي ده بيتک

^۱ آخرجه آبوداود برقم (۴۹۳۲).

^۲ آخرجه الطيسي في مجمع الروايد ج ۲۸۵/۹.

^۳ العقة بين الاباء والابناء، ص ۱۰.

له مندالان دا، همرووا پهیووندی نیوانیان و نیوان منداله کانیان پتهو دهیت،
بدهمهش ثاراسته کانیان له لایان وردہ گیدین و شایانی پمیزه و کردن دهیت.
به پیچه وانهی نهمهش، نه و باوکانهی که یاریکردن له گدل منداله کانیان به
شیئکی هیچ و پوج و بچوک بونموده بیان داده نیتن؛ نهوا ماوهیه کی دور دهیشن
له نیوانیان و له نیوان منداله کانیان، که ثاراسته کانیان له سه ریان زه جهت
دهیت، دوایش بیان ناشکرا دهیت، که نهوان زور له که سایه تی و
پرچکه کانی منداله کانیان نه زان و بنی ناگان.

نه لبزاردنی هاوپای چاک به مندان

ناده میزاد به سروشتنی خوی و پیتکهاته کهی بونه و دریکی کۆمەلایتیه، له بدر
ئۇوه هەر لە مندالىدە سورە لە سەر پیتکەھینانى تۈرىتىك لە پەيوەندى هاوپىيەتى
لە گەل نەو ناسياوانە، كە مامەلەيان لە گەلدا دەكتات، نەم مەمەنلە و شارەزوھش
رەفتارىتكى نىيە لە پەراویزدا بىن، بەلكە كارىگەرى گەورەي ھەدىيە لە سەر ژيان و
رەفتارى ناده میزاد دا.

دكتور عبدالحميد هاشمى چەند خالىتكى باس كىردووه، كە گۈنگى چونە
ناوهوھى تاك بۇناو كۆمەلتى هاوپىيەيان بە دىيار دەخات، جا لە بدر گۈنگىبىتى،
بە كورتى باسى دە كەين:

۱- بە دېھىتىنانى زۇر لەو پىتاویستى يە سەرەتايىي يانەي، كە بە بىن ھاوكاري
كۆمەلایتى نايەتەدى.

۲- تىيركىدەن شارەزوھ دەرونىيە كانى تاك، لمىانەي ھەست كىردى بە
خەسانەوھ و شادى و بەختەوھرى، لە كۆزىونوھى لە گەل ھاوپىيەاندا لە جەۋەنە كان
و شادىيە كان و كاتى مۆلەتە كانى كار.

۳- بە خەنەوھرى پىتکەھینان و ژوانى هاوپىيەيان و كىدارە كانى انسى كىردىنەوھى
ھاوپىيەتى.

۴- رېتكىختى و تاوتۇى كىردىنی رايە كانى تاك لە مىيانەي گۈئى بىستى راي
كەسانىي تر.

۵- فېرىبونى كارامەنى و شارەزاپى و نەزمونە كانى رەفتارىي، لە رېتگەي
دىدارى كەسانى تىرىھە، ئەويش بە پىشەنگى و لاسايى كىردى و
گفتۇگۆ كىردىنەوھ دىتىھ دى.

۶- يارىدەدانى ناده میزاد لە سەر ناسىنىنی ھەلە كانى و سلىبياتە كانى لە مىيانەي
تىتكەلاؤى كىردى بە كەسانى تر، چونكە ناده میزاد ناوتىمەي برايە كەيدىتى.

٧- هاوکاری کردنی کسانی تر بُوی له چاره سره کردنی گرفته کانی له پِنگمی را ویژه کردن و یارمنه‌تنی دانی.

٨- هست کردن به نهفیس به رزی و به هیزی له میانه‌ی هدست کردنی تاک، کدوا نهندامیکه له کۆمه‌لیکدا.

٩- ناسوده بونی تاک و هدست کردنی به هیمنی دهروني نه مدش له ناکامی هست کردنیه‌تی بهوهی، که نهندامیکه له جهسته‌ی ندو کۆمه‌لگه‌یه‌ی تییدا دهُری.

١٠- به هسته‌ینانی به‌های روحی و رهشتی شاده‌میزاد له پِنگمی کۆمه‌لله‌وه.^١

نا بهم جوزه مرؤوف مندال بُسی یان گه وره له هاوپی‌یانیه‌وه زور نهربیت و رهشت و چدمکان و هرده‌گری، هدروا کاریگمری هاوپی لەسر شاده‌میزاد له قزنانگی مندالیه‌وه زیاد ده‌کات، لمبر نهوه زور گرنگه به‌پی توانا هاوپی‌ئی چاک بُو مندال هەلبیزیری.

دەرباره‌ی نهمه ئیمام غەزالی دەلی: (مندال قددەغه بکرت لەقسەی پوج و ناشیرین و لە نەفرەت (لعنة) و چنیدان و تىنکەل بونی نهانەی شتىك لەماندى لەسر زمان دېتە دەر، چونكە نهوه مەحالە کە لە هاوپی‌ئی خراپووه دەردەچى، بىنەرەتى پەروەردەی مندالانىش؛ پاراستىيانە لە هاوپی‌ئى خراپ).^٢

رەنگه مرؤوف نهربیت و رهشت و چەمکەكان لە هاوپی‌کانی زیاتر وەریگری وەك لەوهى کە لە دايىك و باوک وەریگرى.

بىيغە مېرىش فدر مويەتى: ((المَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلَيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ: مرؤوف لەسر ئاينى هاوپی‌ئە كەيمەتى، جا هدر يەكتىك لەئىوه با سەرنج

^١ الرسول العربي المري، ص ٣٠٥-٣٠٦.

^٢ إحياء علوم الدين ج ٢/٧٣.

قورانی پدر و زوری داوه له شوینهواری گمهوره‌ی هاوری‌تی له گزپرنسی پنگدی ژیانی ناده میزاد و له به خته‌وهری و بدبه‌ختیدا.

خواه گمهوره ده فرمومی: «فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

قالَ قَاتِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

يَقُولُ أَءِنِّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ

أَءِذَا مِنْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَمًا أَعْنَا لَمَدِينُونَ

قَالَ هَلْ أَنْشَمْتُ

مُثْلِلُونَ

فَأَكَلَلَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيدِ

قَالَ ثَالَّةٌ إِنْ كِدَّ

لَتُرَدِّدُنِ

وَلَمَّا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضُرِينَ

بَزْ وَتَوْوِيزْ رویان

ده کنه یه کتری، یه کی له ناوه‌دا نیزی: ثه من همه مده مینکم ههبو، لیسی ده پرسیم: تو ش لوانه‌ی که باوه‌پیان به خوا همه؟ شاخز نه گه رنیمه مردین، بوینه ثاخ و چند هستی‌یهک، هر حیسا بامان لیده کیشن؟ پرسی: شاخز هیچ ناگایه کیتان لی همه؟ ندوسا خوشی چاوی گیزا، له دور جه هنه مدا دیتسی، گوتی به خوا هدر و خت بوله بهینم بدمی. ثه گه ر چاکه‌ی پهروه‌رنده‌ی من نه باوه‌یه، ثیستا منیش و پیای تو بوم. (الصلافات: ۵۷-۵).

هر روه‌ها ده فرمومی: «وَتَوَمَ بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدِهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي

أَتَّخَدْتُ مَعَ الْرَّسُولِ سَيِّلًا

يَوْئِلَتِي لَيْتَنِي لَمَّا أَتَّخَدْ فُلَانًا حَلِيلًا

لَقَدْ أَضَلْنِي عَنِ الْدِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَنُ لِلْإِنْسَنِ

خَدُولًا: له رزوشدا که ناهه قکار به دستی خزیدا ده نوسی و نیزی: ثه کاشکایه منیش و دل پیغمه مبدر چوبامه ری، ثه مخابن، خوزی همرگیز نه بوبام به دوستی فلان. له پاش ندوه‌ی که ندم قورغانه‌م پی گدیشت، هر ندو منی لی

^۱ آخرجه الترمذی برقم (۲۳۰۰).

کلا کرد؛ شدیتان هه میشه مرؤ بدره لا ده کا) الفرقان: ۲۷-۲۹.

پیغه مبهر فرمودتی: ((إِنَّمَا مَثُلُ الْجَلِيلِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيلِ السُّوءِ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِعِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُخْلِيَكَ وَإِمَّا أَنْ يُبَشِّعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِعُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُخْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً: نَوْنَهِي نَهُو كَهْسَهِي لَهْگَهْلَ مَرْؤَفِي چَاكَ دَادَهْنِيشَنِي وَلَهْ گَهْلَ مَرْؤَفِي خَرَابَ دَادَهْنِيشَنِي وَهَكُو هَدَلَگَرِي بَزُونِي مِيسِكَ وَفُوكَهْرِي كُورَهِي نَأْگَرِهِ، هَدَلَگَرِي بَزُونِي مِيسِكَ يَانَ پِيتَ دَهْ بَهْ خَشِّي يَانَ لَىَ دَهْ كَپِي، يَانَ بَزُونِي خَوْشِي لَىَ بَهْ رَهْسَتَ دَهْ كَهِي، فُوكَهْرِي كُورَهِي نَأْگَرِيš: يَانَ جَلَهْ كَهْتَ دَهْ سُوتِينِي يَانَ بَونِي نَاخُوشِي لَىَ بَهْ رَهْسَتَ دَهْ كَهِي)).

له وتهی بهنرخیشهوه گوتراوه: پهروهه کاران چوارن: مامؤستا، پهمرتونک،

هاورپی، پژگار.

پیویسته له سه رهه باوکهه دهیه وی مندالله کهه چاک بی، هاورپیکانی کوره کهه بناسنی ئه مهش بهوه ده بیت، که له قوتا بخانه کهه سه ردانی بکات، يان هاورپیکانی بز مالله کهه بانگ بکات و پی يان ناشنا بیت، باشتريش وايه باوک همول بذات سه ردانی سه رهه رشتیارانی هاورپیکانی کوره کهه بکات له مالله کانیان و ناشنا بیت بهو کهش و ژینگهه یه تییدا پیگمیشتنون.

هه رووهها له سه رهه باوکه کوره کهه له گهله خزی بباته مالی هاورپیکانی، تاوه کو ناشنا بیت به کوره کانیان و هاورپیکانی له گهله ببدهستیت.

گهه باوک نهیتوانی که شیتکی پاک و چاک له هاورپیکانی بز مندالله کانی ساز بکات، نهوا کوره کهه خزی کزمه لئیک هاورپی بز خزی داده نه، باوکیش نازانی نه و ژینگهه چی یه که نهه هاورپیکانی تییدا گهشه ده کات.

گرنگه ئاگاداری بدھین به رڈلی گهه وره مزگمومت له دروست کردنی هاورپیکانی چاک، نه ویش له میانهه ئاما ده بونی کوره له نویشی به کومهله و چونسی

^۱ آخرجه البخاری برقم (۵۲۱۴).

بۇ زنجىرە كانى زانست و لە بىر كودنى قورئان، بەمەش مندال ورده ورده دەچىتە
ناو كۆمەللىٰ هاپرىتى چاك، ئەوانەي هاوكاريان دەكەن لە سەر فەرمابىرى خواى
گەورە و چاك كردنى رەوشتى.

لەو كاره گرنگانى كە پىتىيىستە دايىك و باوک رەچاوى بىكەن ئەۋەيە، كە
كەس و كارى مندالان لە بىر دەم هاپرىكانيان رېزىيان بىگىن، ھەروەھا پىزى
هاپرىكانيان بىگىن و رېزىيان بىگىن گەر چاكەيانلى بىدەي كىردن، چونكە ئەمە
پەيوەندى نىوانيان و نىوان مندالە كانىيان و هاپرىتى مندالە كانىيان بەھىز و پىتو
دەكتە.

با دايىك و باوک ئاگادارىن لە چونى مندالە كانىيان بۇ مالى ئەو هاپرىيائىمى،
كە دايىك و باوک ھېشتا ئاشنا نەبۇنە بە كەس و كاريان و حالتى مالىيان.

نوستىنى مندال و وانە كىردىنى لە دەرەوەي مالدا:

زۇر لە مندالان حەز بە وانە كىردىن لە گەلّ هاپرىكانيان لە مالىياندا يان لە
مالى هاپرىكانياندا دەكەن، جا وپىرای سودى ئەم چەشىنە وانە كىردىنە، ئەمە
پىتىيىستى بە ئاگادارى ھەيمە، كە پى نەدرى بە مانەوەي مندالان لە دەرەوەي
مالىياندا، جا مانەوەكە لە مالى هاپرىكانيان بىت، يان مالى خزمە كانىيان بىت،
مەگەر لە حالتى زۇر پىتىيىست دا بىت وەك سەفر كىردى دايىك و باوک،
نمتوانىنى مانەوەي مندالان لە مالدا بەبىي كەس و كاريان. مانەوەشيان دەبى لە
لاي ئەو كەسانە بىت، كە مەتمانە بەرەوشتىيان و رەوشتى خىزانيان دەگرى.
شىتىكى زۇر بە سودە بۆ كۈر و خىزان، كە كۈرە كە بەر لە دەرچونى ئاگادارى
دايىك و باوکى بىكتە لە جولە و ھەلس و كەوتى لە دەرەوەي مالى، ھەروا
ھەوالى شويىنى چونە دەرەوەيان پىن بلنى.

جا گەر ناچاريو دەرىچىن ھەر دەبى ئاگادارى خىزانى بەم دەچونە بىكتە،
چونكە ئەم كاره وا لە مندال دەكتە، كە ھەست بەمە بىكتە لە لايمەن دايىك و

باوکیوهه چاودیره. نهمهش شوینهوارینکی دهونی گهورهه هدیه له ساغی و دروستی رهفتار و رهوشتیدا.

پیویسته لهسر دایک و باوک پهپه (منهجه) تکی مام ناوهندی لهنیوان توندی و نهرمی دابنیشن له نازادی دان بهمندال بتو چونه دهروهه له گهل هاوریکانیدا، چونکه زۆر توندی نواندن و بەرتەسک کردنهوه دەبیته مايمی لەدەست رویشتى مندال له ئىر رکىنى دایک و باوکى و ياخى بون لىيان. هەرروهه نەرمى نواندن لەمەدا مندال توشى خراپەكارى دەکات، كەواته باشترين کاروباريش مام ناوهندیه.

پله پله‌یی له په زوه زده‌دا

پله‌پله‌یی له گورپنی ره‌وشت و وره‌گرتني چه مکنه کان ریبیر (مبدا) یکي
پهروه‌رده‌بي و فيرکردن‌تکي زور گرنگه له مامه‌له‌کردن له گمل‌گه وره و مندال
به‌يه کسانی.

ئىسلام له زور کاروباره کاندا په‌پله‌ي رېبىري چەمکنە كەندا په‌پله‌ي
وەك: قەدەغە‌کردنى مەي، پىويست كەندا نويز و رۇز و زەكات و شتى ترىش،
ئەوهش ماناي ئەوهيد پله‌پله‌ي رېبىري تىكى بىندرەتى ئىسلامىيە.

پله‌پله‌ي له پهروه‌رده مندالدا، شوينه‌وارى گموره‌ي هەيمە لە يارىدەدانى بىز
لابردنى بەرىستى دەرونى ئەو كارانى لىنى داواكراوه و پاھيتانى لەسەر بەجى
ھيتانى.

خواي گورهش وريابى داوه بە پىويستىتى په‌پله‌ي و كەندا ئەم رېتكەيمە لە
مامەله‌کردن له گمل مندال و رېتك كەندا رەفتاره کانى، ئەمەش لە ئايەتى
مۈلتەت ورگرتىن (استئذان)دا ھاتوه وەك دەفرەزمى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّٰدِينَ
إِذْ أَمْنَوْا لِيَسْتَقْدِنُكُمْ أَلَّٰدِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ وَأَلَّٰدِينَ لَمَّا يَتَلَقَّوْا الْحُلُمَ
مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَأَتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ إِلَيْكُمْ مِنْ
الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأَكْيَثُ وَاللَّهُ عَلِيهِ حَكْمٌ شَدِيْدٌ كەلى خاوهن باوهران! با
ئەوانى خولام و كەنیزى ئىتون، ئەو كەسانەش لە ئىتوه كە بلوق نەبون، سى جار
شىزنو لى بخوازن: لە پىش نويزى بەيانى دا و نيوه‌رۇيان، كاتى شەدە كان دادەتىن و
لە پاش بۇيىزى خەوتنانىش؛ كە ئەم سى كاتە وەختى تەننیابى ئىتوهيد. لە پاش

ندوه، نه بُونیوہ قمیدی ده کا، نه بُونیوہ خودا نیشانه کانی خوی بُونیوہ ناشکرا ده کا.
پینکدوه تپنکه لن. نا بدم جوزه خودا نیشانه کانی خوی بُونیوہ خودا زانای له کارزانه فالنور ۵۸-۵۹.

جا سمره رای نهوده، که مندال بمر له بلوغ بونی بهبی مولتی چونه ژوره وه
بُونی لای دایک و باوکی قدده غه نیه، مه گهر دلنيا بن لمه وهی، که دهیه وهی
تماشایان بکات که له حالتی پوتی دان، نهوا خواه گهوره مولتی چونه
ژوره وهی تمنها له سی کاتدا دانا که بریتی یه له: بمر له نویزی بسیانی، دوای
نیوهرز، دوای عیشا.

همر چندنه نهم کاتانه لای دایک و باوک کاتی پشو و حدسانده وهی، همرو
کاته کانی تریش هیچ جیاوازی نیه بُونی پیویستیه تی داوا کردنسی مولتی هاتنه
ژوره وه، مه بستیش لمه راهیتیانی منداله لمسدر مولت و هرگرتن، نه مدش بُونی
نهوده وهی تاوه کو مندال دوای بلوغ بونی سدرسام نهبی و لی نه بیته ناکاو، کاتی
رتگری ده کری له چونه لای دایک و باوکی، مه گهر به نیزن بی، له هم رکاتیک
که حذ بکات بچیته لایان.

جا نهم نونه وهی پهروه رده کردن به پله پله می: نه مو مانا قول و شوینه واره
گهوره مان بُونی ده خات، که بمره نجاصی پهیزه وی نهم بمنامه وه دهیت له
پهروه رده دا.

همروهها له نونه وهی نهمه نهوده وهی، که پیغه مبهه علیه السلام فهرمانی کردوه
بمراہیتیانی مندال لمسدر نویز کردن، با لمه ریشی پیویست نه بی، با نهشت وانی
له هه مو کاته کان به جئی بھیتی، نه مدش بُونی نهوده وهی تاوه کو یابهند بی به
بھیتیانی، بدر لمو کاته وی پیویست ده بی، نه و کاته ش هیچ زه حمه تیک له
نویز کردن نابیتی و هیچ نویزیک له دهست نادات.

پیغه مبهه ری خوا علیه السلام دهیاره وی نویز کردنی مندال ده فهرموی: ((إِذَا عَرَفَ
الْوَلَدُ يَمِينَهُ مِنْ شِمَائِلِهِ فَأَمْرَهُ بِالصَّلَاةِ: گدر مندال راست و چهپی زانی، نه وا

فرمانی نویزی پی بکه))

نهوهی زانراویشه نهوهیه، که مندال بهزوریه له پیش تهمنی پیتیخ سالی
پاست و چمپی خوی دهانی، نویزیشی له سهر پیتیست نابی، مهگه ر دوای
تهمنی پازده سالی.

له بدر نمهه پیتیسته له سهر پهروه ردیاران له مامه له کردن له گمل مندال دا و،
له چاندنی بههای پهروه ردیی بتو مندالان؛ خویان بهه شارامی و خواگری
برازتنده، هدروا له سهربیانه چاک بزانن بتو نهوهی مندال نهه و بهها
پهروه ردیی بیان لی و هریگری که شاراسته بیان ده کهن؛ پیتیسته بشیوهیه کی ساده و
ناسان شاراسته بیان بکهن، بتو هوشیاریشی هر له سهره تای ساله کانی
یده که می یهوده بهه پله پله بیی پسی نه نجام بدنه، بهمه ش باشتین بمهه نجامی
پهروه ردیی دهسته بدر ده کهن.

^١ آخرجه الهیشمی فی "جمع الزواران" ج ١/٢٩٤.

ثاپاسته‌ی راسته‌وخته

شیوازی ثاپاسته کردنی راسته‌وخته؛ ناسانترین و زورترین و بلاؤه‌ترین شیوازی په‌روهده‌بینیه، که شیوازیکی ته‌قلیدی و ناسراوه له‌لای زوزینه‌ی خه‌لکدا، به‌لام له‌گل‌نه‌وهش دا نازانن چون ثاپاسته‌ی راسته‌وخته، بکمن له درونی ثاپاسته کراودا کاریگمری زوری همبی.

خوای گهوره له قورتانی پیرزدا، ده‌ریاره‌ی ثاپاسته‌ی راسته‌وخته، شدویش له رینگه‌ی ناموزگاری و راسپارده‌بینوه زور غونه ده‌هینیته‌وه.

بزو غونه خوای گهوره له سدر زمانی لوقمان (الْقَمَان) که کوره‌که‌ی په‌روه‌زده ده‌کات و ناموزگاری ده‌کات ده‌فسموی: «وَإِذْ قَالَ لِقَمَانُ لِأَبْنِيِهِ وَهُوَ يَعْظُمُهُ يَبْنَيَ لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الشَّرَكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ»: کاتیک لوقمان ناموزگاری کوره‌که‌ی ده‌کرد و گوتی: کوره‌کم هاوهل بزو خوا په‌یدا مه‌که، چونکه هاوهل په‌یدا کردن بزو خوا ستمیکی گهوره‌یه. (لوقمان: ۱۳).

«يَبْنَيَ إِنَّهَا إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِنْ قَالَ حَبَّةٌ مِنْ حَرَذَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي الْسَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطَيِيفٌ حَبِيبٌ ⑥ يَبْنَيَ أَئِمَّةَ الْصَّلَوةَ وَأَمْرَتِ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبَرَ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأَمْوَرِ ⑦ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحَّاً إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلُّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ⑧ وَأَقْصِدَ فِي مَشِيكَ وَأَغْضَضَ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ: کوره‌کم بین‌گومان بزانه نه‌گدر کرده‌ویه کی چاک یان کردده‌ویه کنی خراب به‌قد سدنگی دانه خه‌رداره‌بینیه بین و نمو دانه خه‌رداره له‌نانو بمزدیکدابی، یان له ناسانا بسی، یان له زه‌ویدا؛ خوای گهوره ناماوه‌هی ده‌کا و موحاسه‌به‌ی لم‌سمر ده‌کات، بدراستی خوا به‌لوتفه

و هیچ شتی ریگدی نیدرالک و زانینی ناگری، (خبر)ه و ناگاداره له زور و کم.
 کوره کم نویشه که ت به باشی به جنی بهیته و چاودتیری شاداب و شدرکان و کات و
 شوینی بکه و همر چاکه یه ک پیش چاوت کموت فهرمانی به کردنی بده و هدر
 کار و کرده و یه کی نارهوا و خراب ناگادار بوي لی نه هی و قدمه غمی لی بکه..
 گهر توشی بهلا و ناخوشیه ک بوي شارامی لمسه ر بگره چونکه ثمه له وره
 بدزیه و یه، همر گیز لمدر فیز و لوت ب مرزی روی خوت له خه لک
 هدلمه چه رختنه، به له نجیه له خوبایی بونه وه بمسه زه ویدا مفرغ، چونکه خوابی
 گهوره مرؤفی ب مدیزی خوش ناوی، نه گهر بتوثیش و کاری خوت ریگدت برپی،
 میانه برق ب مدیدا، نه نه وندنه پله بکه که جوانی پوخسار بپروا و نه شه ونده ش
 سست برق، که وه کو ناساغ و دو دل ده رکموی، له کاتی قسه کردندا دهنگی خوت
 نزم بکمده و زیاد له تهندازه پیویستی هاوده مه که ت هدلمه بپه، چونکه
 ناخوشتین دهنگ دهنگی زرهی کده و زوریه ناسازیه که له بمه هیزی
 نوازه کدیه تی. هلقمان: ۱۶-۱۹.

له سوننه تی پیغه مبمردا ^۱ فدر موده هی زور هاتوزه، که پیغه مبمر ^۲
 به راسته و خوبی ناموزگاری مندانه ای کردوه.
 لموانه وه ک که بنه نه سی فدر موده: "کوره کم! گهر توانيت ب مدیانی و ئیواره
 بکمیته و لمدلت دا گری و کینهت ب مرام بمر هیچ کسیک نه بیت، نهوا شاوا
 بکه، کوره کم نه مه ریوشوینی منه، همر کسیکیش ریوشوینی من زیندو
 بکاتمه، منی زیندو کرد گله وه، همر کسیکیش من زیندو بکاتمه نهوا له
 به هه شت له گهل منه".^۳

جا لیرهدا شمرکی دایک و باوکه که همل بقوزمه و نه مو ناموزگاریانه
 پیشکدهش به مندانه کانیان بکهن، که مانای جوان له خو ده گری، نه مهش نه ریت
 و کاری پیشینه هی چاک بوه له گهل مندانه کانیان.

^۱ انحرجه الترمذی برقم (۲۶۰۲).

پدر توکخانمی نیسلامی له پدر توکه کانی میزو و نهدهب دا: چهند ها
ثاموزگاری باوکان بز منداله کانیانی کمز کرد و شمه، که تییدا کورتی
ئزمونه کانیان و فیربونیان له هه لویسته جیاجیا کانی زیانیان، پیشکش
ده کهن، نه مهش چهند نمونه که:

ثیمام عملی کورپی ثه بوتالیب ^{نه} ثاموزگاری حمه نه کورپی کرد و گوتسی:
"کوره کدم گوی بیستی پیغمه مبهمری خوا بون ^{نه} دیفه رمو: هیچ هه زاریه ک نیه،
که له نه زانی خراپتر بسی، هیچ سامانی کیش له زیری باشت نیه، هیچ
تمنیایی به کیش له له خو پازی بون (العجب) ناخوخته نیه، هیچ هاوکاریه ک له
پرویز کردن به تین تر نیه، هیچ زیریه کیش و هک ته دبیر نیه، هیچ رهله ک و
نازناویه ک و هک روشت باشی نیه، هیچ پاریز کاریه ک و هک قده غه کردن نیه، هیچ
پدرستنیه ک و هک بیر کردن بوه نیه، هیچ نیمانیه ک و هک شعرم نیه، سه مری ثیمانیش
ثارام گرته، دهردی قسه کردن درز کردن، دهردی رانست لم بیر کردن، دهردی شدم
و نیانی گیلیه، دهردی پدرستن که متهر خه میه، دهردی نازایه تی ستم کردن،
دهردی لی بوده بی منهت کردن، دهردی جوانی خو بسزل زانینه و دهردی
رهله ک شانا زی کردن"، پاشان ثیمام عملی گوتسی: کوره کدم هم پیاویه ک
ده بینی هرگیز بسوکی ته ماشای مه که، گهر له خوت گهوره تر بو و هک باوکتی
دانینی، گدر و هک خوت بو و هک برای خوتی دابنی، گدر له خوت بچوکت بسو و ای
دانینی کورته^۱.

موعازی کورپی جه بدل ^{نه} ثاموزگاری کوره کدم ده کرد و ده گوت:
(کوره کدم گدر نویت کرد نویتی مالتا وای بکه، چونکه نازانی جاریتکی تر بتوی
ده گهربیه و، کوره کدم بزانه بروادار له نیوان دو چاکه ده مری، چاکه بیه ک به
پیشی داوه و چاکه بیه ک دوای خسته، تو له گهل قمه میک داده نیشی قسه ده کهن،
جا گهر بینیت بی ثاگابون چهند جاریتک حمز و ثاره زوت بیه بز لای خوای گهوره

^۱ آخرجه أبو نعیم فی "الخلیة" ج ۲۶/۳-۴/۳.

و لئى تى پياربيوه) .^۱

طاوسى كورپى كەيسانى يەمدەنی ئامۇزىگارى كۆرپە كەي دەكىد و دەيگۈت:
(كورپە كەم، ھاۋەللى خاوهەن ژىرىھە كان بىكە، گەر لەوانىشى نەبى بەوان دەناسرىتى،
ھاۋپىيەتى نەزانان مەكە، گەر لەوانىشى نەبى بەوان دەناسرىتى، بىزانە بۆ ھەمو
شىتىك مەبەستى خۆى ھەيدە، مەبەستى مەرۆڤىش؛ ژىرى باشىھەتى) .^۲

^۱ هكىدا تكلم الاولىاء و الصالحون ج ۳۰/۱

^۲ هكىدا تكلم الاولىاء و الصالحون ج ۱۰۱/۱

هاندان و ترساندن

سروشتی کاریگه‌ربی لەسەر دەرونی مزوڭ، لە مزوڭىتكەوە بۇ مزوڭىتكى تى
جىاوازى ھەمە، لەھەمان كەسىش جىاوازى ھەمە لە كاتىتكەوە بىز كاتىتكى تى،
ھەندى دەرون بە هاندان و نەرمى و خۆشەۋىست كىردىن رېتك دەبى، جا گەر
ترساندىنى لەگەل بە كارىبەتىرى ئەوا لىنى ھەلدىن و بىزەممەت كارىگەرىيان لەسەر
دەكىرى.

بەھەمان شىۋە ھەندى كەس بە ترساندىن و سزادان رېتك دەبىن، گەر ھانىان
بىرى، ئەوا لە بەجى ھىتانانى ئەركە كانيان ئاسانكارى دەنۋىتنىن و ئامۆزگارى
كاريyan تىتىناكات. كەسى واش ھەمە پىتىيىستى بە ھەردو چەشن ھەمە، جارىك بە
ئارەزودان و جارىك بە ترساندىن.

قورئانى پېرۇز لە زۆر جىنگەدا ھەردو شىتوازى پىتكەوە بە كار ھىتىاوه، جا
باسى رەزامەندى ھەميشەبىي كردو، كە بۇ چاكە كاران دانراوه، باسى ئازارى
بەئىشى كردو، كە بۆياخى بوان و تاوانباران دانراوه.

بۇ وىنە خوای گەورە دەفرمۇى: «إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ الْفُجَارَ
لَفِي جَحَّمٍ: چاكە كاران لە نىعمەت دان، فاسق و خاپە كاران لە دۆزەخ
دان. ﴿٨﴾ الافطرار: ۱۳-۱۴.

ھەروەها دەفرمۇى: «فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٩﴾ وَمَن
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ : ھەركەسيتىك بەقەد گەردىلەك چاكە بکات
دەيىينىتەوە، ھەر كەسىيىكىش بەقەد گەردىلەيەك خاپە بکات
دەيىينىتەوە. ﴿١٠﴾ الزلزلة: ۷-۸.

جا پەروەردىيارى سەركەوتتو خۆى لەم دو وەسىلەمە ناكات، ھەتا باشتىن
بەرەنجامى پەروەردەبىي بەدەست دىئنى.

جۇراوجۇرى ھاندان:

ئارەزودان چەند جۆرىيىكى ھەمىيە، كە ھەر پوانىنى لە بەچا كەدانان و ئىعجاپەوە دەست پى دەكتات تا و تەرى شىرىن و ھاندەر، تا دىيارى رەمىزى سادە، تا پاداشتى گەورە.

ئەم ھاندانەش بە جىاوازى ئەو كارەي، كە مندال پى ھەلدىستى و بە جىاوازى تەممەنە كەي جىاوازى دەبىي.

بۇ وىئە مندالى بچوک ھەلقۇمۇتكى يان چوکلىتىتكى لەلا باشتە لە گشت جۇرى پاداشتە كان.

مندال لە تەممەنی خۇناسىدا پاداشتى مادى بەلاوه باشتە. كاتىتكى مندال دەگاتە تەممەنی پىنگەيىشتىن (بلغ)؛ ئەوا پاداشتى مەعنەمۇي كارىگەرى زۇرى دەبىيەت لە سەر دەرونىدا.

زۇر گرنگە مندال ھۆى پاداشتە كەي بىزانى، تاوه كۆ ئەم چەمكە دروست و رەفتارە راستە لە دەرونىدا بچەسپى و، سورىيى لە سەر دوبىارە كەردنەمۇي لە رەفتارىدا.

پىيوىستە ھۆشىيارى بدرى لە سەر غەمەسى دايىك و باوك بەلتىنى پاداشت بە مندال نەدەن، كاتى ناتوانىن پاداشتە كەي پى بەن، يان بەلتىنى پاداشتى پى بەن و پاشان پىچەوانەي بەلتىنە كە رەقتار بىكەن و بە جىيى نەھىيەن، چونكە ئەم رەفتارە وا لە مندال دەكتات جارىتكى تر لە پاداشتىتكى تردا مەتمانە بە بەلتىنى دايىك و باوكى نەكتات، كە ئەۋەش دەبىيە پۈچ كەردىدە و نەھىيەتنى شوپىنەوارى خوازراو لە پروسوەي ھانداندا.

ھەروەها زۇر گرنگە دايىك و باوك لە بېرى پاداشتى كارىتكى بچوکى مندال پاداشتىتكى گەورەي پى نەبەخشن، بەلكە پىيوىستە پاداشت و دىيارى لە گەمل قەبارە و شوپىنەوارى ئەم كارەي بىگۇنچى كە پىتى ھەلساوه.

له دیاری و پاداشت دا، که پیشکدهش به مندال ده کسری، گرنگه جوزاو جزر بیت و به برد و امی یدک جوئر نهیت، چونکه واله مندال ده کات لهم دیاریه دوباره بوانهدا بیزار بیت.

پیغه مبهر حَسَنَة وریایی داوه به شوئنهواری گدوره‌ی دیاری له دهونی مزوف دا و لهزیاد کردنی خوش‌دویستی دا، که فدر موسیه‌تی: ((لَهَا دُواً تَحَابُّا: دِيَارِي بَهِيهَ كَتْرِي بَدْهَنْ، لَهَلَّا يَهِ كَتْرِي خُوشَدوِيَسْتَ دَهِينْ.))

پیغه مبهری خوا حَسَنَة سوریوو له سدر پیشکدهش کردنی دیاری بدتاشه‌تی بتو مندالان، تاوه کو به هزیوه خوشی و شادی بخاته ناو دلیان و خوش‌دویستی نهوانیش بتو نه و زیاد ببی، که وايان لی بکات نامزدگاری و رینماهی یه کانی زور چاک و دریگرن.

له ثعبو هوره بیره وه حَسَنَة گیزراوه‌تموه کهوا پیغه مبهری خوا حَسَنَة لمو کاته‌ی بعری میوه و دانه‌وتله پیده گهیشت دههات و دهیفرممو: "خواهه بدره کدت بهاویه مه دینه که مان و بدره بوم و کیشان و پیوانان، بدره کدت له گمل بدره کدت بی، پاشان دهیه خشی بدچوکتین مندال که له دهی ناماشه دهبو".^۱

له ئیسحاقی کورپی یه حیای کورپی طمله حَسَنَة گیزراوه‌تسهوه، که گوتویه‌تی: (له مزگمودت له گمل عیسای کورپی طمله‌ی مامم بوم حَسَنَة، سانبی کورپی یه زید هاته ژوره وه حَسَنَة و منی نارده لای و گوتی: برق لای نهم پیاوه گدوره‌یه و پیتی بلی: عیسای کورپی طمله‌ی مامم دهانی: نایا پیغه مبهری خوات بینیوه حَسَنَة؟) نهويش گوتی: بهانی، پیغه مبهری خوام بینیوه حَسَنَة، من و چهند کورپیز گهیدک که له گمل بون چوینه خزمه‌تی، بینیمان خورمای له سینیه که دخوارد، هاو له کانیش له لای بون، جا چنگیکی بومان هملکرت و بیت‌داین و دهستی

^۱ آخرجه مالک في الموطا برقم (۱۸۹۶).

^۲ آخرجه مسلم برقم (۱۳۷۳).

له خاتو عائیشموده (رەزای خوای لى بېي) گوتويهتى: چەند ديارىيەك لەلايمەن نەجاشىيەدەن، نەنگۇستىلەيدە كى حەبەشى تىتابو، جا پىتغەمبىرى خوا ^{ئەڭ}
بەبىي بايەخىيەدە بەدارىيەك يان بەھەندى لەپەنگە كانى ھەلى گرت، پاشان بانگى نومامەمى كچى ئەبى عااصى كرد، كە كچى زەينەبى كچى پىتغەمبەر بسو، فەرمۇى: "كچە كەم بەمە خۆتى بى پەرازىتىدە".^۲
زاناكانى مىسۇلمانان دەركىيان بەگۈنگى هاندانى مندالان كردوه لەسەر پاكخوبى و پەروەردە كىدەن دا، ئاگادارىشىيان لىقى داوه.

بۇ وىتە ئىمام غەزالى گوتويهتى: (مندال ھەر پەوشىتىكى جوان و كارىتكى باشى لى بەدەركەدەن، پىتىيىستە لەسەر ئەمە بەو شتە خەلات بىكى و پاداشتى لەسەرى بىرىتى، كە پېتى شاد دەبى، لەناو خەلکىش ستايىش بىكى).^۳
ئەمە دەرسارەي پاداشت و دىيارى دەگىردىتىدە و شۇيىتمەوارى لەسەر پەروەردە و فىتەرە كەنەبۇ، ئەمە كە لە دىرىيەنەمەدەن دەولەمەندى چاکە كارى شارى دىيەشق نۆكى سوركراوهى بەشە كراويان وەقف كردىسو، تاۋە كە لە قوتابغانەكان پېشىكەش بەمندالان بىكىتى بۇ هاندانىان لەسەر فىتەرەن و بە ئەددەب بون.

جۇراوجۇرى ترسانىدىن:

بەھەمان شىتە ترسانىدىن چەند شىتوازىتكى ھەمە، كە لە روانىيىتكى دل رەقىيانە و سەركونە كەر دەست پى دەكتات، تا ھەرەشە كەردن بە بىيەش كەردن لە يارى و مۇچە، يان گەشت و پىپاسە كەردن، تا لىدان و ترسانىدىن بەسززادانى خواي گەمورە و

^۱ آخرجه المىشى في مجمع الزوائد ج ۱۸/۵.

^۲ آخرجه أبوداد و برقىم (٤٢٣).

^۳ إحياء علوم الدين ج ۳/٧٣.

توبه بون لیتی

نه مدهش به جیاوازی نه فسیب
نه خیترا و نلام دانده‌ی جیاوازی هدیه،
چونکه ندو مندانه‌ی به سه ر کوئنہ کردن زیر دهی پیویست به بینی به شنی کردنی
ناکات، ندو مندانه‌ش به بینی به شنی کردن زیر دهی پیویست به به کاره‌تینانی
لیدانی ناکات، نه مدهش شتیتکی گرنگه پیویستی به وریابونه.
هدروه‌ها ندو کارانه‌ی پیویسته وریابن لیتی بربیتین له:

-توندی سزا که بگونجی له گهل ندو کاره‌ی مندانه‌که نه نجامی داوه.
-له گهل همه مو کرد و هدیه کی مندال، بچوک یان گهوره سزا دویاره نه بیته‌وه،
بدلکه کرد و هکان همه مو کوبکریته‌وه، ثینجا یه کجار له سه‌ری سزا بدرا.
-مندال به ته اوی هتوی سزادانه‌که بزانی، تاوه کو نهم هزویه له بید و
هوشیدا به سزادانه‌که ببستری.
نه وهی پمیوه‌نداره به هاندان و ترساندن، ده کری لفتم خالاندی خواره‌وه کورت
بکهینه‌وه:

۱-پیویسته سزادان و هاندان له گهل ته مه‌نی مندانی سزادراو بگونجی،
چونکه نه گونجانی سزادان و هاندان له گهل ته مه‌نی مندال، په‌نگه ببیته کوتسب و
له مپدر له بمردم ندو سوده خوازیاره‌ی له هدرد و کیان چاوه‌ری ده کری.
۲-سزا و پاداشته کان همه چه شنه بیت و له سه ر یه ک جوز برده‌وام نه بیت.
۳-له سه ر دایک و باوکه کاتیک به لیتینی سزادان یان پاداشت و درگرتن به
مندان آن دده‌هن، پیویسته جوزه که‌ی دیاری نه کهن، بز نه وهی بوار بز هه لبڑاردنی
سزا یان پاداشت کراوه بین.
۴-جوز وریا بن له به جنی نه هینانی به لین و هدره‌ش کان، چونکه نهم جوزه
ره فتاره ده بیته مایه‌ی گوئ نه دانی مندال به بدلین و هدره‌ش کانی جاری
داهاتو.

۵-پیویسته مندان آن به باشی بزانن بزچی سزا ده درین و بزچی خملات

د کرین.

۶- له پاداشت دانمه و سزادانی مادی و بمره است دا، پیویسته پله پله بیهی له
مامه له کردن له گهله منداان به کاربی بوق پاداشت دانمه و سزادانی مه عنمی له
مامه له کردن له گهله منداانی ته منه گهوره تر.

۷- له حاله تی تویه بوندا پیویسته له سمر دایک و باوک خویان له سزادان دور
بگرن، چونکه سزادان لمو کاتدا ده گزپی بوق توله سنه نمه و.

۸- زور سزا ندادن و خللات نه کردن، تاوه کو مانا خوازیاره کسی وه کو خوی
بینی.

۹- سوریون له سمر جیاوازی نه کردن له نیوان منداان گمر شم و ره فتاره
پاداشت و سزاکهی له سمر ده دری یمک شت بیت، همروآ سوریون له سمر شمه که
پاداشت دانمه نه بیته هزی غیره و ثیره بیهی^۱ له نیوان مندااندا.

۱۰- دریابی نقد لمه وی، که نزا له منداان بکری، یان بیشه (لفظ)ی
بریندار کمر وه کثامرازی تکی سزادان به کاربیهینری.

لیدانی مندا و جیاپای پهروهه ردیاران:

زورهی زاناکان رای جیاوازان همیه لبه کارهینانی نامرازی لیدان له ته من
کردن و سزادانی مندا دا، که له نیوان پشتگیری کردن و پشتگیری نه کردن دایه.
زورهی زاناکانی پهروهه دهی رذخ ناواییه کان شیوازی لیدانیان ره تکرده تمهوه له
پهروهه دا و قده غهی به کارهینانیان کردوه، ثم بیز کانه شن بوق ولا تانی
مسولمانان گوئز رایمه و لمنیوهدی فیروخوازان و رذخ شنیان بلا دیوبیه و دیدیان
بوق به کارهینانی لیدان شمه ببو، کموا شیوازی تکی پهروهه دهی درنداش
دواکه و توبیه، پاشان هیندهی په نه چو زاناکانی رذخ شاوا بانگه شهی چه و تی
بیدوزه کهی پیشویان ده کرد و دا وی گهرانه وی به کارهینانی لیدانیان ده کرد

ثیره بیهی: حمسودی.

ووهک شیوازیکی پهروهردیهی، که له کاتی سدرنه که وتویی شیوازه کانی تر پهنانی بو
د هبردری.

(سبوک) ای پهروهردیاری نه مریکی ده لی: (له کتیبه که مدا که پازده جار چاپ
کراوههندوه؛ هرؤفم گومرا کرد بهوهی، که بپیاری لا بردنی سزادانم تیندا دابو، بهلام
تیستا بوم ده رکمود، له پهروهردی مندال دا هدر ده بی سزادان هه بی)^۱.

دکتور دوشی - زانای نه خوشیه دهونیه کان - ده لی: (سزادانی مندال له
هدرچی کاریک دهیکات؛ شیوازیکی هه لمهه له پهروهرده دا، ههندی جار همز
ده بی تولهی جدسته بی به کاربھینری، بهلام به هاوسمنگی و مام ناوهندیتی^۲.
دکتور بنجامین سبوک ده لی: (لیدانی مندالان بوقه پهروهردکردنیان شتیکی
پیویسته، ثمهه که مندال تیکده دات ثمهه، که هه لمه بکات و پاشان لی بی
نده دین، به لکه به وشمیه کی رهق یان روانینیکی دل رهقانه واژینین). پاشان
برپیار ده دات که حالی زور له لاوان و پیاوانی توزیوههندوه و بقی ده رکموده که:
(باشتین رهوشتیان ثمهه بکه له کاتی مندالیدا هه لمه ده کرد، باوکی له لیدانی
تمه مبدلی نده کرد، خراپترین رهوشتیشیان و لاوازترین که سایه تیان ثمهه ببو، که
له سالانی یه که میمه وه له لیدانی دایک و باوکی پاریزراو بوه)^۳.

پیشتر زانلیانی مسولمانان دوپاتی پیویسته تی لیدانیان کرد و تهندوه بوقه ریک و
پیتک کردنی و راست کردنمه وه له رفتاره کان.

ووهک وتهی ثیبن خه لدون ده لی: (سزادانی جدسته بی دوا پیتکه، که
پهروهردیار پهنانی بوقه دبات دوای بین سود بونی گشت پیتکا کانی تر).
ثیمام غمزالی ده رباره چونیه تی مامه لمه کردن له گمل هه لمه کانی مندال ده لی:
(گمر له ههندی حالتنا جاریک پیچه وانهی نه ممه ده کرد، پیویسته خوی لی بین

^۱ دور الیت في تربية الطفل المسلم من ۱۳۳.

^۲ دور الیت في تربية الطفل المسلم من ۱۳۴.

^۳ مع الله - دراسات في الدعوة والدعاة: ص ۲۸۹. نقل عن مجلة العلم العربي، عدد نيسان ۱۹۵۲ م.

ثاگا بکری و، پهربهی له سمر دانه مالزی و ناشکرا نه کری، واشنی بو پیشان
نه دری ندو وا بیته بمر نیگای که که سینکی تر ده ویری و هک شدو بکات،
بها تاییهت گهر مندال دایپوشی و هدولی شاردنده بیدا، جا به دیار خستنی
له سمری، رهنگه زیاتر بویری پی برات و گوی به ناشکرا بونی ندادات، جا گهر
ندو کاته دوباره گهرا یه و سمر سمری چیه که؛ پیویسته بمنهیتی سزا بدری و
کاره کهی به گهوره بگیری پیشی بگوتری؛ نه کهی جاریکی تر شم کاره دوباره
بکهیته و، نه گینا به کاره کدت ده زانی و لمناو خملکی دا ثابوت ده چی.

له گشت کاتیکدا زور سدرزه نشت نه کری، چونکه بدلایمهوه گوی بیستی سمر
زه نشت و کاری ناشیرینی بدلاده سوک ده بیت و قسمی له دلدا سه نگی نابی، با
باوک سامی قسمه کهی له گه لیدا بپاریزی و سه زه نشتی نه کات، مه گهر ههندی
جار نه بیت، با دایک منداله کهی به باوکی بترسینی و ته ریقی بکاتدوه.^۱

نه وهی له وته کی ثیمام غمزالی را بینی؛ وردہ کاری و ثاسانکاری ندو ده بینی،
که گهوره ترین پسپوری پهروه ده ناسی نسوی لیتی دسته و ستاو ده بی، چونکه
وریا بی ده دات به پیویستیه تی به کاره هینانی پله پله بی له سزاداندا، له سوکهوه بو
توندی، همروا ناگاداری ده دات به پیویستیه تی پاریزگاری کردنی سام و
هه بیهه تی پهروه دیار له ده رونی مندالدا، نه گینا گشت شیوازه کانی پهروه ده
هیچ بدره نجامینکی ناییت، گهر پهروه دیار سام و هه بیهه تی خوی له ده رونی
مندال له ده ست دا، همروا ها ناگاداری داوه به پیویستیه تی هاو سه نگی له
نیوان روئی دایک و باوک له کرداری پهروه ده دا.

له هه مو نه مانه گرنگتر بریتیه له خویی ناگا کردنی پهروه دیار لمو
خليسکانه، که مندال بمسه هو و هه له لیتی رو ده دات و سور ده بی له سمر
دایپوشینی ندو خليسکانه تاوه کو مندال له لای ثاسان نه بی نه نجامی برات و
بلاؤی بکاتده، دیاره شوینه واری گهوره هی ده رونی نه مدهش شاراوه نیه.

^۱ إحياء علوم الدين ج ۳/۷۲.

جا پیغمه مبدر ^{عَلِيٌّ} له سمر ثم ریزیره گرنگه و ریانی داوه، که بدر له پهنا بردن بو لیدانی مندال، پیویسته مامه‌له‌ی پسی بکری. ثم سه‌دی کورپی و دادعه گیڑاویه‌تیه‌وه، که پیاویک پسی ده گوترا (جوزه‌ی) هاته خزمت پیغمه مبدر ^{عَلِيٌّ} گوتی: (نهی پیغمه مبدر خوا مال و مندال‌نم سه‌ریچیم ده کهن به‌چی سزايان بدهم؟ پیغمه مبدر ^{عَلِيٌّ} فرمودی: (چا پتوشی بکه)، پاشان ددهم جار گوتیه‌وه، هه تا سی جاري ثم مهی گوتمه‌وه، پاشان پیغمه مبدر ^{عَلِيٌّ} فرمودی: نه گهر سرات دا به ثم دندازه‌ی گوناهه‌که سزا بده، له لیدانی دهه و چاو خوت پهاریزه^۱.

گومانی تیدا نیه به کارهینانی لیدان له پهروهه‌هه کردن و تمی کردندا، پرسنیپیکی نیسلامیه که بو زور کاری داناوه.

له پیغمه مبدره‌هه ^{عَلِيٌّ} چهند فرموده‌یه که هاتوه ده‌ریساره‌ی ریدان به به کارهینانی لیدان بو تمی کردنی مندال و پهروهه‌هه کردنیان، لموانه:

پیغمه مبدر ^{عَلِيٌّ} فرموده‌تی: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعٍ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ؛ مِنْدَالَهُ كَانَتْنَانَكَهْ لَهُ تَهْمَنِي (ده) سالی نهیان کرد لیسان دهن، همروا لدو تمهندش جینگه‌ی نوستنیان جیا بکمنه‌وه)).^۲

له عبداللهم کوری بشر ^{عَلِيٌّ} گوتیه‌تی: دایکم هیشوه تریسه کی پیدام بو خزمت پیغمه مبدری خواه بیهم، جا بسر لمه‌وهی پسی بگدیه‌نم لییم خوارد، کاتیک چومه خزمتی، گوتیم گرت و فرمودی: "نهی غهدار".

عن ابن عمر ^{عَلِيٌّ} قال رسول الله ^{عَلِيٌّ}: ((وَلَا تَرْفَعْ عَصَمَكَ عَنْ أَهْلِكَ وَأَخْفِهُمْ فِي اللَّهِ: گوباله کدت له سمر منداله کانت هدله‌گره، له خواش بیان ترسیته)).^۳

^۱ آخرجه الهیشمی فی "مجموع الزوائد" ج ۸/۶۰۱.

^۲ آخرجه أبو داود برقم (۴۹۵).

^۳ آخرجه ابن السنی فی "عمل اليوم و الليلة" برقم (۱۰۴).

^۴ آخرجه الهیشمی فی "مجموع الزوائد" ج ۸/۶۰۱.

پیغه مبهمری خوا ^ج فرمانی به پیاوان کردوه قامچی، یان گوپال له
ماله که یان هملواسی له شوتیتک که هدموان بیبینن، جا گدر له رهفتاریک له
رهفتاره کانی منداله کانی به دل نمبو؛ همراهشی به کارهینانی بکات، چونکه بهم

همراهشیه ده گدرینده و رهفتاره ناشیرینه که ناکمن.

له ثین عه باسدوه ^ج گوتیه تی: پیغه مبهمری خوا ^ج فرموده تی: ((علقوا
السوط حیثُ يراه أهل البيت فانه آدب لهم: قامچی (دار) به دیوار هملواسن
به شیوه یدک، که نه هلی ناو مال بیبینن، چونکه قامچی تمی که ریانه.))^۱

لمو کاتمی دایک و باوک لیدان همه لد بزیرن و هک هویه کی تمی کردن و
پهرو رده کردنی منا آن، پیتویسته ناگاداری چهند کارنیکی گرنگ بن، که بریتین له:
۱- نامرازی لیدانه که له نیوان رهق و نهرم بیت، له عومه رهه
گیرراوه تمده ^ج که وا قامچی یه کی ره قیان بز هیناوه، نه ویش گوتیه تی: له وه
نهر مترم بز بیتن، جا قامچی یه کی نهر میان بز هینا و گوتی: له وه رهق ترم بز
بهیتن، جا قامچی یه کیان بز هینا له نیوان قامچی یه رهقه که و ندرمه که دا بو،
گوتی: "لیده، هر کمه و مافی خوی پی بده".^۲

نه مهش لمبهر نه ویه، گهر نامرازی لیدان رهق بی، نهوا دهیته نازار دانی
مندال، گهر نهر میش بی، نهوا مانای مدهستی لیدان لدد است ده دری، که
ترساندنه.

۲- لیدانه که له نیوان توند و سوک بیت، نه بادا نازاری تیدا بیت.

۳- لیدان لمیک شوین نهد ری، به لکه له چهند نهندامیکی جهسته بدری،
دربارهی نه مهش نیمامی عومه ^ج دیفرمو: (اضرب، وأعط كلا حقه).
۴- لیدان له روخسار و سدر، یان له نهندامه کانی زاوی نهد ری، چونکه نه
نهندامانه زور هستیارن، که به لیدانیکی سوک نازاریان پیده گات.

^۱ آخرجه المیتمی فی "جمع الزوائد" ج ۸/۱۰۶.

^۲ ذکرہ البیهقی فی "السنن الکبری" ج ۸/۳۲۶.

دهرباره‌ی نه‌مهش پیغه‌مبدر ^{عکس} دفه‌رمی: ((إذا ضرب أحدكم، فليتلق
 الوجه: گدر یه کیک له‌ئیوه دهستی بەلیدان کرد، با خۆی له پوخسار بیاریزی.))
 ره‌نگه باشترين شوین بۆ لیدان؛ هەردو دهست و ژیرپی‌یه کان و هەردو سنتی.
 بیت، چونکه نەو شوینانه ئىش و ئازار دەگىدەنی بەلام زيان ناگەدەنی.
 ۵- دایك و باوك له کاتى توره‌بۇن له مندال نەدهن، چونکه لیدان له حالەتی
 توره‌بۇندا وايان لى دەکات له حەق لابدەن و لمبەر تۆلە سەندنەوە لىتى بەدهن.
 ۶- لە دە جار زیاتر له مندال نەدرى، لمبەر نەوهى زیاد لەم سئورە دەبىتە
 زيان گەياندن بەمندال، لیدانە كە له تەمىز كەرنەوە دەردەچى.
 دهرباره‌ی نه‌مهش پیغه‌مبدر ^{عکس} دفه‌رمی: ((لا يجبل فوق عشر جلدات
 إلا في حد من الحدود: له (٥) جملده زیاتر لى نەدرى، مەگەر له سئورىكە له
 سئورە کان بیت.))^۱
 ۷- وھسیله‌ی لیدان بۆ پەروەردە كەرن له گەل تەمىز جىاجىا؛ وھسیله‌یە كى
 سەركەوتونى يە. لمبەر نەوه لەسەر باوکانه وریا بن له لیدانى نەو مندالانەي،
 كە له تەمىزنى قۆناغى كۆتايىي تەمىزنى هەرزە كاريدان، چونکه لیدانىان
 دەرەنجامىتىكى خراپى دەبى.
 ۸- لە حالەتى پیویستى دا له کاتى بەكارھەيتانى لیداندا، پیویستە ناگىدار
 بى، كە لیدانى يە كەم لیدانىتىكى بەئىش بى و نەوانى تريش سوكتى بى.
 ۹- لە كۆتايىدا هەردەبى دوباره وريابى بەدەين، كە لەسەر دايىك و باوکانه
 سورىن لەسەر نەوهى بۆ پەروەردە و تەمىز كەرن پەنا نەبەن بۆ لېدان، مەگەر
 دواى بەكارھەيتانى نامرازە كانى تر و بى ئومىت بۇن له بەزەنجامە كانى.^۲

^۱ آخرجه أبوداود برقم (٤٤٩٣).

^۲ آخرجه البخاري برقم (٦٨٤٨).

زۆرىيە ئەم خالانە سودم لە كەتىسى: مەھج التربیة الابرية، لابەرە ٣٧٣-٣٦٥ و كەتىسى دور الابت
 في تربية الطفل المسلم لأبپرە ١٢٥-١٣١ وەرگەز توە.

ناراسته‌ی ناراسته‌وخته

جیباسی یه‌که‌م-چیزک:

پهروهده کردن له رینگه‌ی ناراسته‌ی ناراسته‌وخته، به هسوی ثه و چیدزکه‌ی ناوهره‌که‌ی پهند و ثاموزگاری و سود به‌خشینه؛ شیوازتکی نیسلامی په‌سنه، که خوای گهوره له قورثانی پیروزدا و پیغه‌مبهر گلله له زدر فهرموده پیروزه‌کانی دایناوه.

قورثانی پیروز پره له بدمه‌رهاتی پیغه‌مبهران و پیاچاکان و بسی باوهزان و لوت بدرزان، نهوانه‌ی که خوای گهوره ویستی وابسو به تیپه‌پینی کات، بدمه‌رهات و سدرگوزشته‌یان ببیته پهند و ثاموزگاری بوز برواداران.

خوای گهوره له قورثانی پیروز دا جدختی کردوه له سدر رولی چیزک و گرنگی هه‌بونی له پهروهده کردندا، که ده فرمومی: «کَذَلِكَ نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ: نَا بِمِ جَوْهَرَ سَمَرْگُوزْشَتَهِ پَيْشَينَهِ كَانَتْ بَزَ دَهْ گَيْرِينَهُو» مطه: ۹۹.

هدروه‌ها فرمومیه‌تی: «نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ: ئِيمَه باشترين چیزکت بوز ده گیزینه‌و» یوسف: ۳.

سمباره‌ت به ثامانگی چیزک له قورثانی پیروزدا، خوای گهوره ده فرمومی: «وَحَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْرَّسُلِ مَا نَثَبَتْ بِهِ فُؤَادُكَ: چیزک همریه‌ک له پیغه‌مبهرانت بوز ده گیزینه‌و، تا دلت بیتی جینگیر بیت. مود: ۱۲۰. بینگومان ثاده میزاد به‌سروشتی خوی حمز به‌گوی بیستی چیزک یان خویندنه‌هی ده کات، لمبر شده‌شده گدر چیزک له گهله قسمی دارشتنی ناسایی بهراورد بکری ثروا خیراتر ده چیته ناو دل و زورتر کاریگه‌ری به‌سمر ده‌روندا

ئىيىمە تىيىنى مىنداانى بچوک دەكەين، كە لە دەورى داپىرە خۆشەوىستە كەيان
 كۆز دېبنەوە، تا چىرۆكىيان بۆ بگىرىتىمۇ، ھەمروھا تىيىنى دەكەين كەوا ندو
 داپىرە لە كاتى بىزاربۇنى لە هاوار ھاوارى نەوە كانى بانگىيان دەكەت بۆ ئەوەي
 چىرۆكىتكەيان بۆ بگىرىتىمۇ، ئەوانىش خىرا دىنە لاي و لە دەورى لە نزىكىيەوە
 دادەنىش و ھەمويان گۈي بىست دەبن و بەھېيمى دادەنىش، ھېيج جولە ز
 قىسىمەك ناكەن و ھېيج وشەيەك لە وشە كانى چىرۆكە كە و ھېيج جولەيەكى داپىرە
 لە گىپانەوەي چىرۆكە كە فەراموش ناكەن، جا گەر داپىرە لە باس كەدنى
 پۇداوە كانى چىرۆكە كە وەستا؛ دەيىنин خاموش و دل گران دەبن، جا گەر
 وەستانە كە بە مەبەست بىت بۆ پشودان يان مەبەست دار نەبىت وەك بۆ پۈمىن،
 يان باويشىك يان ئاخواردىنەوە يان دەرگا كەرنە دەبن، كە ئەنەن دەيىن مىنداان
 بە گەرمىيەوە چاوهرىتى بە پەلە گەرماشەوەي باس كەدنى چىرۆكە كە دەكەن،
 ھەمروھا شوتىنەوارى ھەلچون دەيىن لە گۈزارشە كانى مىنداان كە گۈي بىستى
 پۇداوە كانى چىرۆكە كە و بەسەرھاتى پالەوانە كانى دەبن، لە ترس يان خوشى يان
 بىرسىتى يان تىتىۋىھتى يان ماندویەتى يان دلە پاوكى و تىتكچون يان سەركەوتىن
 يان بەزىن و زەبۇنى و دىياردە كانى ترى ھەلچونەكەن و سۆزەكەن.

شوتىنەوارى چىرۆك لە سەر دەرونى مىنداان كورت ھەلئەھاتوھ لە مىيانەي
 گىپانەوەي يان گۈي بىستىنى، يان خوتىندەوەي، بەلكە مىنداان زۇرىمە يان لە
 ژيانى واقىغى و كردەيى رۆزانە يان دا لاسابى ئەو پۇداو و ئاكار و رەفتارانە
 دەكەنەوە، كە لە چىرۆكە كەدا هاتوھ.

ئەوەي لە پىشەوە باس كرا دەريارەي شوتىنەوارى چىرۆك لاي مىنداان و گۈي
 بىستىيان بەباشى، لەم رۆزانە ماندا بەويىمە كى زۇر گەمورەت لەلاي مىنداان كاغان
 دەيىن، ئەويش لە پىتى بەرnamە كانى مىندااندا، كە لە تەلەفزىيەن پەخش
 دەكتىن لە زغىرە كان و گىپانەوە كان و چىرۆك و پۇداوە كان.

پاشان شوینهواری نهم چیزکه له گشت قوتا خه کانی گم شه کردنی ده رونی و په رو هر ده بی و کۆمه لایه تیدا ها و ده ده بیت، له گەل کە سەکه له بەر شەوه قوتا بى ناماده بى و ناواهندى و دواناوهندى و زانکۆسى و گشت ثاده میز ادیك ج نەخویندە وار بیت، يان رۇشنبىر دە كە و ئىتە ئىزىز كارىگەرى چىزۆك، نە گەر چى بايدەتە كان و سروشلى بايدەتە كان جىابى بە قوتا خه کانی گم شه کردنی پىتكەھاتمىي و بە جىاوازى ناسته ئىزىز و كۆمه لایه تىسە كان هەروەها جىاواز دەسى بە گوئىرە جىاوازى بوارە كانى حەز و گرنگىدانە كان.

مامۆستا كاتىتىك چەند پاستىيە كى رۇت دە گىپىتەوه، قوتا بى كانى بىزازى لى بەدى دە كەن، بەلام گەر چىزۆكى لە گەل دابى شەوا گۈزانىتىك لە دانىشتنى قوتا بى كان بەدى دە كات و واق و ورمان لە چاو بى دەنگى و گۇئى شل كردنىان لى دە بىنرى.

ھەروەها كاتىتىك باوک و پەروەردىيار فەرمان و ئامۆڭگارى بەوشىكى و رۇتسى
ئاراستىيە مندالە كانى دە كات؛ قىسە كانى هيچ بەدەممەوە هاتن و وەرگەتنى
پىتىيەتى نابى، بەلام گەر نەو بېرۈكەيە دەيمەي بختە رۇو، شەوا لە مىيانەي
چىزۆكىتىكى سەرئەنچە راکىتىش، زىياتر وەردە گىرى، لە بەر نەوە پىتىيەتە لە سەر دايىك و
باوک وریابن، كە نەم كارىگەرە گەدورە چىزۆك بقۇزىنەوە كە لە ئاراستە كردنى
مندالان و سەرەریاندا ھەيمە.

كارىگەرى چىزۆك لە سەر دە رونى مندالاندا لە مىيانەي چەند خالىتكەوە دىتە دى، كە گرنگىتىنیان بىرىتىيە لە:

حەزىز كردنى مندالان بە مەزىيادە فيئریون، پالىيان دەنى بۆ موتا بامعە كردنى چىزۆكە كە تا كۆتا بىي، بۆ ئاشنا بون بە پاشماوهى رو داوه كانى و كۆتا بىي هاتنى، من باش لە يادمە لەو كاتەي قورئانم لە بەر دەستى باوكم (خوا بىپارىزى) دەخويندەوە، كاتىتىك گەيشتمە سورەي يوسف زۆر حەزم كرد بىخويتىنەوە. پىشىتىش ژمارەيە كى زۆر لە پەراواه كانىم خويندبوو و لە خويندنسەوە ماندو

بیوم، به لام نه متوانی واز له سوره ته که بهینم، نهود بو بدرگری ماندو بونم کرد
تا کوتایم به خویندنده و هی هینا.

دوهم شت نهوده یه که مندا له چیز که که دا خوی، یان یه ک لسو که سایه تیانه
دبهینیتده که نه مسنهش پالی ده نی بتو بد دادا چونی چیز که که و ناشنابون
بدرود اوه کانی.

له قورثانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهردا کل زور چیز که هاتووه، که زور
وینه کو مدلاید تی و ده رونی راده نوینی؛ که هندیکی و دک نونه هی په روهرد هی
باس ده کهین:

چیز کی به دیهینانی ناده دم و سو جده هی فریشتان بتوی:
یه کم چیز که خوای گوره له قورثانی پیروز زدا باسی ده کات، خوای گهوره
ده فه رموی:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ
فِيهَا مَن يُقْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِلُ الْأَرْضَمَا وَنَحْنُ نُسَيْحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ
قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ وَعَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلُّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنِّيُؤْنِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنِّي كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ﴿٢﴾
قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلِمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
﴿٣﴾ قَالَ يَسْأَدُمُ أَنِّيُقْهُمْ بِأَسْمَاهِمْ فَلَمَّا أَنْبَاهُمْ بِأَسْمَاهِمْ قَالَ أَنَّمِ
أَقْلُ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ الْأَسْمَاءِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبَدِّلُونَ وَمَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٤﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِنِّيَسَ أَبِي وَأَسْتَكِبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥﴾ وَقُلْنَا يَسْأَدُمُ أَسْكُنْ
أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَنَدِيَه

الشَّجَرَةِ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٤﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا آهِنْطُوا بَغْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقْرٌ وَمَتَنْعِ إِلَى حِينَ ﴿٥﴾ فَتَلَقَّى عَادُمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فِتَابَ عَلَيْهِ
إِنَّهُ هُوَ الْتَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ قُلْنَا آهِنْطُوا مِنْهَا جَمِيعًا قَائِمًا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنْتِي هُدًى قَمَنْ تَبَعَ هُدَى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

البقرة: ٣٨-٣٩

هـروهـا فـهـرمـويـهـتـى: (وَلَقَدْ خَلَقْنـاهـكـمْ ثـمـ صـوـرـتـكـمْ ثـمـ قـلـنـا
لـلـمـلـكـيـكـهـ أـسـجـدـوـا لـأـدـمـ فـسـجـدـوـا إـلـا إـنـلـيـسـ لـمـيـكـنـ مـنـ الـسـجـدـيـنـ)
قالـ ماـ مـنـعـكـ أـلـا تـسـجـدـ إـذـ أـمـرـتـكـ قالـ أـنـا خـيـرـ مـنـهـ خـلـقـتـيـ مـنـ
نـارـ وـخـلـقـتـهـ مـنـ طـيـنـ ﴿١﴾ قـالـ فـآهـنـطـ مـنـهـ قـمـا يـكـوـنـ لـكـ أـنـ تـكـبـرـ
فـيـهـا فـأـخـرـجـ إـنـكـ مـنـ الـصـغـرـيـنـ ﴿٢﴾ قـالـ أـنـظـرـنـيـ إـلـى يـوـمـ يـبـعـثـونـ
قالـ إـنـكـ مـنـ الـمـنـظـرـيـنـ ﴿٣﴾ قـالـ فـيـمـا أـغـوـيـتـنـيـ لـأـقـعـدـنـ لـهـمـ صـرـاطـكـ
الـمـسـتـقـيمـ ﴿٤﴾ ثـمـ لـأـتـيـنـهـمـ مـنـ بـيـنـ أـنـدـيـهـمـ وـمـنـ خـلـفـهـمـ وـعـنـ أـيـمـنـهـمـ
وـعـنـ شـمـائـلـهـمـ وـلـا تـجـدـ أـكـثـرـهـمـ شـكـرـيـنـ ﴿٥﴾ قـالـ أـخـرـجـ مـنـهـا
مـذـءـوـمـ وـمـا مـذـحـورـاـ لـمـنـ تـبـعـكـ مـنـهـمـ لـأـمـلـأـنـ جـهـنـمـ مـنـكـمـ أـجـمـعـيـنـ ﴿٦﴾
وـيـأـدـمـ أـسـكـنـ أـنـ وـرـقـجـلـ الـجـنـةـ فـكـلـاـ مـنـ حـيـثـ شـيـشـاـ وـلـا تـقـرـبـاـ
هـذـهـ الـشـجـرـةـ فـتـكـوـنـاـ مـنـ الـظـالـمـيـنـ ﴿٧﴾ فـوـسـوسـ لـهـمـاـ الشـيـطـانـ
لـيـبـدـيـ لـهـمـاـ مـا وـرـىـ عـنـهـمـاـ مـنـ سـوـءـ تـهـمـاـ وـقـالـ مـا نـهـنـكـمـ رـئـكـمـاـ
عـنـ هـذـهـ الـشـجـرـةـ إـلـاـ أـنـ تـكـوـنـاـ مـلـكـيـنـ أـوـ تـكـوـنـاـ مـنـ الـخـلـدـيـنـ ﴿٨﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ الْنَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّتُهُمَا بِغُرُورٍ فَلِمَا
 ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَّتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
 الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنِ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقْلَلَ لَكُمَا إِنَّ
 الشَّيْطَنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ قَالَا رَبَّنَا ظَلَّمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنَّ اللَّهَ تَغْفِرُ
 لَنَا وَتَرَحَّمْنَا لَنَكُونَنَا مِنَ الْخَسِيرِينَ ۝ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
 عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقْرٌ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
 وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۝ يَبْيَنِي إِدَمْ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِيَأسًا
 يُوَارِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِيَاسُ الْتَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ عَائِلَتِ
 اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ۝ يَبْيَنِي إِدَمْ لَا يَقْتَنَنُكُمُ الشَّيْطَنُ كَمَا
 أَخْرَجَ أَبْوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِيَأسَهُمَا لِيُرِيهِمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ
 يَرِنُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَنَ أُولَيَاءَ
 لِلَّدِينِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الْأَعْرَافٌ: ۱۱-۲۷.

رافه و لیدوان:

ویستی خوا وابوو، دانایییه کهی وای ده خواست ، که ناده م و نهوه کانی به دی
 بهینی تاوه کو له سهر زهوي جن نشین بن و نوژه ن و ئاوه دانی بکنه وه . جا به
 فریشته کانی پاگه یاند کهوا دروست کراویتکی تر به دی ده هینی که له سهر زهوي
 کوشش ده کمن و به سمریدا ده رون و له هه مو شوئنه کانی زهويدا و چه کانیان بلاو
 ده بنه وه و له رواوه کانی ده خون و لمناو زهويدا خیر و بیزی ده ده هینن و هندیک
 هندیکیان به جنی ده هینن .

فریشته کان دروست کراویتکن خوای گدوره بۆ پدرستنی خۆی هەلی بژاردون،
 به گه وره بی خۆی نیعمەت و به خشش و خوشە ویستی پی به خشیون، پشتیوانی

گردون بۆ رەزامەندى خۆى، رىتۇتىنى كردون بۆ فەرمانبىرى كردىنى، جا ئەوان ترسان ئەو دروست كراوهى خوا، دروستكراویتىكى وەك ئەوان نەبى و كەم و كورتىيان لى بىتتە دى، يان سەرىپېچى بىكەن، لمبىر شەوه خىزا پاكانى خودى خۆيان كرد و گوتىيان: چۈن كەسانى تر دروست دەكەن كە ئىتمە بە دەلسۆزىيەنە بەپاكت دادەننېن و سوپاست دەكەن و ناوت بە پەرۋىز پادەگرىن، كەچى ئەوانىمى لەسەر زەھى جى نەشىنيان دەكەن، هەر دەبى لەسەر سود و قازانجى دەنیاىي جىاوازى بىكەويتە ئەۋانىانەوە و نەوهى خىر و بىتە بۆ خۆيان را بىكىشىن، جا ئەمو كاتە خراپەي تىدا دەكەن و خۆينى زۆر دەپىش و گىانى پاك و بى تاوان دەكۈژن، خواى گەورەش (پاکى و بى گەردى بۆ نەو) وەلامىتىكى دل ئارام كەرى دانەوە.

خواى گەورە ئادەمى لە قورپىكى رەش دروست كرد، لە گىانى خۆى فۇى پىادا كرد و بۇ مەرقۇقىنىكى رىتك، پاشان خواى گەورە فەرمانى بە فريشته كان كرد سوجدەي سوپاس گۈزارى بۆ شادەم بىمەن، ئەوانىش بەمەل كەچىمە وەلامى پەروەرد گارىيانى داوه و سوجدەيان بۆ شادەم بىردى و بە گەورەيان دانا، جىڭە لە ئىبلىس، سەرىپېچى فەرمانى خواى كرد و خۆى بە گەورە زانى و بۇ يەكىتكە لە بى پېروايان.

كاتىتكە خواى گەورە دەربارەي هۆى سوجدە نەبردنى پرسىيارى لە ئىبلىس كرد، ئىبلىس گوتى: بە رەگەز من لە ئادەم باشتىم و لەناوەرۇكىشىمەوە لەو پاكتىم، گومانى بىردى كە كەمس لەو بەتوانا تر نىيە و گوتى: من لەو باشتىم، جا بەناشىكرا سەرىپېچى خواى كرد و خۆى بە گەورە زانى، كە فەرمانى خوا جى بەجى بىكەن، وەك بىلىرى تانە و تەشىرى دەدا لە دادگەرى و زانستى خوادادا، خواى گەورەش پاداشتى سەرىپېچى كردىنە كە دايىمە بە بىيىەش بون و دەركەرن لە رەحىمەتى خوا، ئىبلىسيش داوابى لە پەروەرد گارى كرد كە تا پۇزى دوايسى بىھەتلىكتەوە و زىيانى پى بىدات، خواى گەورەش داوابا كە قبول كرد.. ئامانجى ئىبلىس لە مەدا بىرىتى بولە بە كارھەتنانى وزە و توانا كانى لەسەر

لیشیواندن و گومراکردن ناده میزاد، به همش جنگ دروست بو له نیوان ناده
و نموده کانی و ثیبلیس و نموده کانی.

خوبی گهوره ناده و خیزانه کهی له به همشت نشین کرد و خوشیه کانی
به همشتی بتو حلال کردن، به همه بستی تاقی کردن نموده یان قده غمی نزیک بونموده
له داریشک له داره کانی کردن، یه که م پویه پویونموده نیوان ناده و ثیبلیس
نموده بتو، گه ثیبلیس له به همشت دا و هسوه سهی خسته دلیمه و وای تی گمیاند،
که ندو هالویریتیه تی و ناموژگاری به راستگویی ده کات، جا خوی بتو ناده و
خیزانه کهی وا پیشاندا، که دلی بیان ده سوتی به بی بهش بونیان له نیعمه تیان،
کاتیشک بینی شهوان پشتی تی ذه کمن، سویندی بتو خواردن که نیمه تی پاکه، همر
که به قسمیان کرد و له فرمانی پهروه ردگاریان ده رچون، خوا نیعمه تی خوی لی
سنه نموده، به لام شهوان پهله یان کرد بتو پهشیمان بونموده و ته ویه کردن له خوابی
گهوره و سور نمیون له سمر سند پیچی کردنی، خوابی گهوره ش پهشیمان
بونموده یانی لی و هرگز تر و له تاوانه کانیان خوش بتو و خستنیه تاقی کردن و هیه کی
تری دریز تر، که هدلی زوری تیدایه بتو پهشیمانی و ته ویه کردن و لیخوش بون و
چاکسازی. له تاقی کردن نموده کمیاندا، ثیبلیسیشی تیدا زیاد کرد تاوه کو هملیکی
دریزی بتو پره خسی، تا خوابی گهوره بیکاته بد لگه و بیانو له سمری.^۱

گرفتگرین خاله پهروه دهیه کانی نهم چیز که بریتیه له:

۱- خوابی گهوره له میانه چند دیاردهیه کدا ریزی له ناده و نموده کانی
گرتوه وه که: به دهستی خوی دروستی کردوه، له گیانی خوی گیانی پیتا کردوه،
ناوه کانی فیز کردوه، فرمانی به فریشته کان کرد، که سو جده بتو بیه و له
به همشت نشینی کردوه، له سمر زوی کردویه تیه جی نشین، جا له بدر نموده له سمر
ناده میزاده سوپیاسی نهم نیعمه تانه بکات، نه ویش به به جی هینانی مافی خوابی
گهوره و سوپیاس کردنی.

^۱ لصص القرآن، ص ۵-۱۰. به دهستکاری بیدوه.

۲- خویه کم گرتنی فریشته کان، هزینه ک بو بتو سه رکه و تنبیان له تلقی
کردنه وهی خوای گدورة، لهو کاتهی به سوچده بردن بتو شاده و هلامی فهرمانی
خوایان دایده، له خوبایی و خویه و گهوره زانی ثیبلیسیش هزینه ک بو بتو
توره بونی خوای گهوره لیئی و ده رکردنی له سوز و بذهی خوای گهوره.

۳- دژایه تی نیوان نیبلیس و ناده و نیوان نه و کانی هم رو لايان؛
دژایه تی کی دیرینه، کهواته هم رگیز ناکری نیبلیس و نمه کهی ببنه
ناموزگاریکدری ناده میزاد.

لهمبر ندهه له سه رکردنی شاده میزاده هوشیار و وریابی لمهو فیل و شیوازانی
ثیبلیس، که له پیانه و دهیه وی توشی سه ریچیه کانی خوای گهوره یان
بکات.

۴- خوای گهوره فریشته کانی دروست کردوه و له گوناه و تاوان و سه ریچی
پاراستون، ناده و نمه کانیشی دروست کردوه، به لام له هله و گوناه
نه پیاراستون، لهمبر ندهه ناده سه ره رای - گهوره پله و پایه - له مرؤشان
یه کم که سی تاوانکار بتو، به لام خوای گهوره ده روازه تمویه و پهشیمان
بونه وهی بتو کردنه تمهه، لهمبر ندهه له سه ریانه دوای همه مو گوناھیک پله له
تمویه بکمن.

۵- خوای گهوره ناده و نمه کانی کردنه جی نشینی زهی و زهی بتو
فهراءم کردون، تاوه کو ثاوه دانی بکنه ندهه و سود له خیتر و بیتری و دریگرن، بتو
نمده بیتری ثه و نیعمه تانه، که خوا پیتی به خشیون چون بتو په رستنی و
سوپاسکردنی به کارد هیتری.

۶- تاقی کردنه وهش هم برده و امه، مل ملانی نیوان نیبلیس و
سه ریازه کانی و له نیوان ناده میزاد برده و امه هه تا نمه کاتهی زهی و هره چی
وا به سه ریه وهی بتو خوا ده میزنیمه.

ئیبراہیم و نیسماعیل (سہلامی خوایان لی بی) :

له قورشانی پیروزدا زور چیزک سهباره ت به ئیبراہیم (اللہ علیہ السلام) و وینمه جیاجیای ژیانی و خمبات و جیهادی لدبانگه واژی کردن بو خوا هاتوه، ئیتمه ش باسی یه کیتک لم چیزکانه ده که مین، که پرمیوهندی له گەدل نیسماعیلی کوپری (اللہ علیہ السلام) همیه، خوا گەوره دەفرمۇئى:

﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيِّهَدِينَ ﴾ رَبْ هَبْ لِي مِنَ الْأَصْلَاحِينَ ﴾ فَبَشَّرَنَاهُ بِعُلَمَاءِ حَلِيمٍ ﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ الْسَّعْيَ قَالَ يَبْنَنِي إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أُذْبَحُكَ فَأَنْظَرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَأْبَتِ أَفْعَلُ مَا تُؤْمِرُ سَتَجْدِنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الْأَصْلَاحِينَ ﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَ وَتَلَمَّدَ لِلْجَنِينِ ﴾ وَنَذَرَنَاهُ أَنْ يَأْبَرَاهِيمَ ﴾ قَدْ صَدَقَ آثُرُهُ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُخْسِنِينَ ﴾ إِنَّ هَذَا لَهُ الْبَلْتَوْ أَلْمِينُ ﴾ وَفَدَنَاهُ بِدِبْعٍ عَظِيمٍ ﴾ وَتَرَكَنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴾ سَلَمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴾

الصفات: ۹۹-۱۰۹

پاھە و لىدوان:

خوا گەوره ئیبراہیمی ھەلبزارد و کردی بە پېغەمبەر، ئیبراہیم پەیامى خوا بە جوانترین شیوه گەياند و کۆششىتكى زورى كرد، كە قەومە كەھى بىل لاي خوا گەوره بانگ بکات، بەلام ئەوان بەتوندىرين جورە كانى شازار نازارىيان دا، جا كە بانگه واژى كردىيان بسو مەحال، بىز برواهىتىان كەس بىدەم بانگه واژە كەمەوە نەھات، جىگە لە (سارە) خىزانى، جا خۆرى لى دورە پەرىزى كردن و پەنای دا بەلاي خوا گەوره، خوا گەورەش مىزدەي كۈرتىكى نەرم و نىانى پى بەخشى.

ئیبراہیم (اللہ علیہ السلام) بە سالاچو بو هيشتا مندالى پى نەبە خىشرابو، لەبەر نەوه

ئیبراھیم لەم کاره سەری سوپرما و بەدلیدا نەدەھات ئەمە ببى، بەلام خواي گەوره بەيادى هيتنایووه، ھەز كە ئەو كار بەجييە و زانايە بەھەمو شت، بەتوانايە لەسەر ھەمو شتىكدا، ئەوھى بو ويستى خوا بو، جا ئیبراھیم كورپىكى زىير و زاناي پى بەخشرا، ئیبراھیم زۇرى خۆش دەويىست، ئەو خۆشە ويستى يە سروشتىيە، كە خواي گەوره لە دل و دەروننى گشت باوکىتكى رواندۇھ، ئیبراھیم خۆشە ويستى يە كەدى بۆ كورپە كەدى زۇر تىر بسوو، لەبەر ئەوھى دواي تەمىزنىكى درىز، كە لە منداڭ بىيەش بو پىيە بەخشرا، ئەم كەوره لە زانست و ئىسرى دا رۆشنابىي چاوى باوکى بو.

بەلام خواي گەوره ويستى راستكۆنی ئیبراھیم و ئىسماعيل و راستكۆنی خۆشە ويستىيان بۆ فەرمانى خواي گەوره تاقى بکاتىدۇھ، تاقى كردنەوە كەش زۇر زەممەت و دۈۋارە، كە جىگە لە پىيغەمبەران و خودا پەرسەتلىنى پاستى خاونەن عەزم لىي دەرنەچن.

ئیبراھیم لە خەويىدا بىنى وا ئىسماعيلى كورپى سەر دەپى، دىيارە خەدونى پىيغەمبەرانىش سروش (وحى) يە، ئیبراھیم دو دل نەبو گومانىشى نەبو لەبەرە كە بىنى، جا يە كىسىر ھەوالى ئەمە بە كورپە كەيدا، ئەوپىش بۆ فەرمانى خوا وەلامى رەزامەندى دايىوھ و بەباوکى گوت بەفەرمانى خوا بىكەت، جا باوکە هاتە پىشەوە بۆ سەرپىنى كورپە كەدى! كورپەش مل كەچ بۆ ئەوھى باوکى سەرپىنى، كاتىنەن خواي گەورە راستكۆنی ھەردوکىيان و مل كەچى بونىان بۆ فەرمانە كەدى بىنى، سەركەوتىيانى لەم تاقى كردنەوە يەدا ئاشكرا كرد، لە جىاتى ئىسماعيل بەرانىتكى گەورە نارد بۆ سەرپىپەن و خەلاتى ئیبراھیم (الله) ئى كرد بەوهى، كە كردى بە باوکى گشت ئەو پىيغەمبەرانى، كە لە دواي ئەو دىن و لە نەوهە كەدى كتىپ و پىيغەمبەرانى دانا، گشت نەتمەوە كانىش بونە پەپەوانى، ھەروا خەلاتى ئىسماعيلى كرد بەوهى، كە لە نەوهە نەمودا (محمد) ﷺ كرده كۆتا پىيغەمبەر و گەورە ھەمو كورپى ئادەم، ئەمەش پاداشتى راستكۆنی يانە.

گرنگترین خاله‌کانی پهروهردهی له چېرۆکه که بریتیه له:

۱-له سه‌ر بانگبهری چاکه خوازه له همه مو رۆژگاریک دا پیش‌بینی کوسب و
له مپه‌ر و ئازاری دوژمنانی چاکه و رینمونی بکات.

۲-گەر ناده میزاد هەستى بەنائومیدى کرد له بانگ کردنی خەلکانی تر و
لەنزازاريان، ئدوا لەسەرى پیویسته کە پەنا بباتە خواي گەورە و داواي يارمەتى
لى بکات.

۳-توناي خواي گەورە هيچ سنوريكى نيه و هيچ کوسب و بدرىمەرجىك
ناتوانى بەرە روی بودىستى.

۴-لە سه‌ر ناده میزادە کە داوا لە خوا بکات و متمانەي هەبى لە قبول بونى و
بە تواناي خوا.

۵-خەلات و بەخشىنى خواي گەورە بۆ بەندە كان؛ بە تاقى کردنەوە و گرفتارىي
(ابتلاء) بە ستراوهە تەوهە.

۶-تاقى کردنەوە خوا بۆ بەندە چەند گەورە بى، ئدوا خەلات و پاداشتى
خوا بۆ بەندە ئەوەندە گەورە دەبىت.

۷-پەيوەست بونى ناده میزاد بە هەر نىعەمەتىك لە نىعەمەتە کانى خواي گەورە
مال يان مندال يان...، پەرده دە خاتىھ نىوان بەندە و خواي گەورە، ئەم
نىعەمەتەش دەبىتە نەمان و ما يەي لەناو چون.

سەبارەت بە چېرۆکە کانى قورئان نۇونە زۇرن و تەنها ئەوەندە باسماڭ كرد
بەسە، ئاماڭاش بە چەند چېرۆكىنىكى تر دە كەين، كە ئەمانەن:
-چېرۆكى دو كۈرە كەي نادەم.

-بانگ‌خوازى پىيغەمبەرە کان بۆ قەدومە كەيان (نوح، هود، صالح، لوط،
يعقوب).

-ئىبراهيم و بانگ‌خوازە كەي بۆ قەدومە كەي.

-ئىبراهيم و ئىسماعيل و دروست کردنى كەعبە.

- یه عقوب و کوره کانی.
 - یوسف و زنی عذریز.
 - موسا و فیرعدون.
 - موسا و شواعدیب و کچه کانی.
 - مانگاکهی ندهی نیسانیل.
 - موسا و حضر.
 - سوله یان و بدلقیس.
 - عوزیر.
 - زه که زیا و یه حیا.
 - مدیریم و لهدایکبونی مهسیح.
 - پیلانه کانی جوله که له سمر عیسا.
 - ذوالقرنین.
 - یارانی نهشکمودت (أصحاب الكھف).
 - چال لیده ران (أصحاب الآخدود).
 - فیل سواره کان (أصحاب الفیل).
 جگه له مانه ش زور چیز کی تریش هدیه.
 سوننه تی پیغه مبدیریش ﷺ پره له چیز کی ثامان خدار، که هندیکی و دک
 غونه لی باس ده کهین:

که چهل، به لئک، کویر:

نه بو هوره بیره ﷺ دلهی: پیغه مبدیر ﷺ فرمومی:

((سی پیاوی بمنی نیسانیل هه بون، یه کنکیان به لئک و گول، دوه میان
 که چهل و سی یه میان کویر بو، خوا ویستی تاقیان بکاتمه، جا فریشته یه کی له
 شیوه مردوف نارده لایان).

یه که مجار چوه لای بله که و پیتی گوت: لم جیهانه داچ شتیکت بدلاوه له
هه مو شت خوشتره؟

نهویش گوتی: حمز ده کدم ره نگم جوان بیت و پیستم چاک بیندهوه و نمهو
شنانهی که بهه روی نمهوه خه لک بیزم لی ده که نمهوه نه مینه و منیش و دک
مرؤثیکی جوانم لی پی.

فریشته که دهستیکی هینا به سه ریدا و چی نه خوشی هه بو هیچی نه ما و بو
به مرؤثیکی جوان.

نینجا فریشته که گوتی: نهی له مالی دنیا حمزت له چیه؟
گوتی: خوشت، به فرمانی خوا و شتیکی سکپری پی به خشی و دوعای
بدره که تی بز کرد.

دوای نه چوه لای که چله که و گوتی: کام شتت له هه مو شتیک لدلا
خوشتره؟

نهویش گوتی: قژیکی پر و جوان و برینه کانی سه رم چاک بیندهوه، نیتر خه لک
بیزم لی نه کهن.

به فرمانی خوا سدری چاک بزوه و قژیکی پر و جوانی لی روا.

نینجا گوتی: نهی له مال و سامانی دنیا حمز له چی ده که بیت؟
گوتی: حمز له مانگا ده کدم، به فرمانی خوا مانگایه کی ناوی پی به خشی
و دوعای بدره که تی بز کرد.

دواجار چوه لای کوییره و پیتی گوت: چ شتیکت له هه مو شت لدلا خوشتره؟

نهویش گوتی: حمز ده کدم چاوه کانم چاک بیندهوه و منیش و دک نه دلکه
هه مو شتیک ببینم.

به فرمانی خوا چاوه کانی چاک بوندهوه.

نینجا پیتی گوت: له مالی دنیا چ شتیکت له لاد خوشه و بیسته؟

گوتی: مدر پ نیتر به فرمانی خوا دو مدری نیز و میتی پی به خشی.

خوا بدره که تی خسته سامانی هه مويان و بونه خاوهن ناژه لئکي زقر.
پاش ماوه يه کي زقر هه ميان فريشته خوى گوپي و خوى واه شدوان ليکرده،
پيش هه موان چوه لاي بهله که و گوتى: پياوينکي هه زارم و هيج پاردهم پس
نه ماوه ناتوانم سه فرهه کدم تهواو بکم، پاش خوا هيوم به تزىه و بۆ خاترى شمو
خوايى، که تزى له نه خوشى چاکكرده و نهم رهنگه جوانى پس به خشيت،
ئهم هه مو سامانى پس به خشيت، حوشترييكم بدهى، تا سه فرهه که مى پس تهواو
بکم.

ندويس له ولام دا گوتى: سوالكدر لىم سه رده مه دا زورىسون، من ناتوانم
داواكەت بىتمە دى.

فريشته که گوتى: واه لەوهو پيش تۇم دىپى وايى تۆ بهلهك بويىت و هه مو
کەس قىزييانلى دە كردىته و هه زار بوي، خوا ئەم سامانى پس داي؟
گوتى: نە خىتر من ئەم سامانىم لە باولك و باپيراندەوە بۆ بەجى مانوه.
فريشته که گوتى: ئەگەر درۆ بکەيت خوا واه خزتلى بکاتەوە.

دوايى چوه لاي كەچەل و بەھەمان شىيە لە گەلە دوا، ئەدويس هەرۋەك
بهله کە ولامى دايىدە و هېچى نە دايىدە.
بەدويسى گوتى: ئەگەر درۆ بکەيت خوا واه خزتلى بکاتەوە.

دوا جار چوه لاي كويىرە کە و هەمان داواى لى كرد و پسى گوتى: بەلكو
مەرىيىكم پس بې خشيت تابتوانم سە فەرە کدم تهواو بکم.

كويىرە کە زور جوامىزانە بى لە خۇ بايى بون گوتى:
من كويىر بوم خوا چاومى چاکكرده و، هەزار بوم خوا ئەم سامانى پس
بې خشيم ئىستاش من پىنگائى هيچتلى ناگرم، من خاوهنى هيچ نىم.

ئىت فريشته کە هاتە قىسە و گوتى: مالى خزت بۆ خزت ئەمە
تاقىكىردنەوە يه کى خوابى بىو، خوا لە تۆ رازىيە، رق و غمزەبى دابارى بە سەر دو

هارپنکه‌تدا)).^۱

پاشه و لیدوان:

خوای گهوره دنیای بُز تاقی کردنه و هی ثاده میزاد دروست کردوه و، همه مو
ثاده میزادیک به خششی زوری داوه‌تی، - که زوریه‌یان له بیریان کردوه و لی‌ی بی‌
ثاگان- شابیسته‌ی سوپاس و بهندایه‌تی کردنه، خوای گهوره برامبهر شم
نیعمه‌ته زوزانه، گشت ثاده میزادیکی توشی گرفتاریک کردوه، که ثارامی و
رازی بونی به قهزا و قددرهی خوای گهوره تاقی ده‌کاتمهوه.

پیغه‌مبهری خوا چیز کی سی کدسى بُز گیپاینه‌تده، که خوای گهوره
توشی بهله‌کی و کهچله‌ی و کوییری کردنون، گومانی تیدا نیه که شم جوزه
بهلاینه زه‌حمده‌ته ثاده میزاد خوی لمبر رابگری، کاتیک هست ده‌کات خه‌لک
بیزی لی‌ده‌کمن و لی‌ی دور ده‌کهونهوه و له دانیشتنه کانیان به‌شدادریان ناکهن.

جا همر یه‌کیک له‌وانه له خوای گهوره ده‌پارایه‌وه که لدم گرفتاریه رزگاری
بکات و چاکی بکاتمهوه و نیعمه‌تی به‌سر دا برپیزی، همرووا په‌یان به‌خوا ده‌دادت
که مافی خوی به‌جی بهینه‌ی به‌رامبهر به‌وهی که نیعمه‌تی به‌سردا کردوه و
سوپاسی بکات. دیاره خوای گهوره حقیقتی همر یه‌کیک له‌وان ده‌زانی، به‌لام
ویستی خوا وای خواست، که جاریکی تر تاقی کردنه و هی کی زه‌حمده‌تریان
بکاتمهوه، ئه‌وبو فریشته‌یه‌ک له فریشته‌کانی نارد، نه‌وانیشی له نه‌خوشی چاک
کردنه‌وه هات، جا فریشته‌که وینه‌ی همر یه‌کیک له‌وان که‌پیشتر توشی بیون
هاته لایان، جا هاته لای بهله‌که که له‌سر شیوه‌ی بهله‌ک و هاته لای که‌چمل
به‌شیوه‌ی که‌چمل و بُز لای کوییر به شیوه‌ی کوییر و داواری یارمه‌تی لیده‌کردن،
کاتیک هیچیان پی‌نده‌خشی خویان لی‌گزیر، فریشته‌که‌ش پیشینه‌یانی به‌بید
هینایه‌وه، جا همر یه‌کیک له بهله‌ک و که‌چمل نکولی کرد، که به‌و شیوه‌یه بوبی،

^۱ آخرجه مسلم برقم (۲۹۶۴).

هر یه که یان دهیگوت: هدلت کرد، من پیشانیش هم را بوم و ثمو مال و سامانه‌م له باب و با پیرام بوم بدجیماوه، فریشته‌که ش گوتی:
گدر درز بکمی داوا له خوا ده کم بتگم‌رتیتیمه حالتی یه کم، که بدله کی و که چملی و همزاری بوه.

نده‌مه حالی فریشته که بو له گمل بدله ک و که چمل.

بدلام کویره که له تاقی کردنمه که سمرکه‌وت و له گمل خوای گهوره راستگو بو بهو په یانه‌ی پیتی دا، جا کاتیک فریشته که له سمر شیوه‌ی هه‌زاریک هاته لای؛
خیرا یارمه‌تی دا و دهستی یارمه‌تی بق دریز کرد و پیتی گوت: چون یارمه‌تیت
ناده‌م منیش وده تزو بوم و بدله که که‌متريش، خوای گهوره چاکه‌ی له گه‌لدا
کردم، ثمه‌ده بینی ثه و خیرا و بیزه‌ی پسی به خشیوم؟! که له سمه‌رم پیویست
ده کات سوپاسی نیعمه‌ته کانی بکم.

فریشته که پیتی گوت: خوای گهوره بده که‌ت به‌اویته رزق و روزیته‌وه و
چاکه و نیعمه‌تی خوی بوت زیاد بکات.

گرنگترین خاله په‌روه‌دهی‌یه‌کانی چیر‌وکه که بریتی‌یه له:

۱- زیانی دنيا خانه‌ی بهلا و تاقی کردن‌دهی‌یه، ثاده‌میزاد مادام له دنیادایه،
له سمه‌ریته که خوی ثاما‌ده بکات بز دان به خو داگرتنی بده‌رام‌بدر به بهلا و
ناخزشی بده‌زامه‌ندی و نیمانده‌وه.

۲- له سمر ثاده‌میزاده که به قه‌ما و قه‌ده‌ری خوا پازی بیت و داواي له‌ش
ساغی له خوا بکات، له سمه‌ریته کی ثاواته خوازی. شتیک نه‌بی که نازانی چاکه یان
خرابه بوزی.

۳- گرنگ نیه پزق و پززی کدم و زور بیت، بدله که گرنگتر له مه ثمه‌دهیه که
خوای گهوره بده که‌تی به‌اویته ناوی، جا گدر بده که‌تی تیدا بوه؛ ثموا که‌مه که
زور ده‌بی، گدر بده که‌تی تیدا نه‌بی ثهوا زوریش بیت هم ر که‌مه..

۴- گرنگترین شت که ثاده‌میزاد سوپاسی نیعمه‌ته کانی خوای پسی بکات؛

بریتی یه له به کارهینانی ئەم نیعمەتانه بۆ رەزامەندی خوا.

٥- لەسەر ئادەمیزادە کە یەکیک داواي شتیکى لى دەکات، يان داواي چاکدیه کى لى دەکات بە ناثومیىدى نەیگەپەنیتەوە، چونكە نازانى پاستگۇ و درۆزن کامەيانە. رەنگە ئەوهى دەپەگەپەنیتەوە پاستگۇ بىت و پیویستى پىتى بى.

٦- سوپاس كردن لەسەر نیعمەتە كانى خوا و بە کارهینانى له رەزامەندى خواي گەورە؛ گۈنگۈرەن ھۆيە كانى بەردەوامى نیعمەتە كان و زیاد بونىتى.

٧- هەموو نیعمەتىك کە خواي گەورە بەبەندەي دەبەخشى، يان توشى بەللا و ناخۆشىيە کى دەکات، ئەمە تاقى كردنەویسە هەردەبى ھەمو ئادەمیزادەتكە بەرەنجامى ئەم تاقى كردنەویسە لەدنيا، يان له پۇزى دوايى بىرۇيەتەوە.

فەرمۇدە كانى پىغەمبېرىش ﷺ پەرە لە چىزىكى جوان و کارىگەر، كە ھەندىتىكىان درىيە و ھەندىتىكى تر كورتە، فۇنەش لەسەر زۆرە و بەوەندەي باس كرا واز دەھىتىن، داوش لە خويىنەر دەكەين گۈنگۈ بىدات بەم پىتگە پەرەردەبى یە و له ئاپاستە كردنى مندالان سودى لى وەرىگىرى و كارىان تى بىكات.

جىبابسى دوھم- نمونەكان:

لىزەدا مەبەست لە نۇنەكان بىرتى یە له (ھىننانەوەي نۇنەي شتىك يان وەسف كردنى و پەرەدە لادان لەسەر راستىيەكەي ئەۋىش لەرىتىگەي مەجازەوە بىت يان وە حەقىقەتى خۆى بەۋىتكى چون (تشبيھ) بىت. باشتىرييان بىرتى یە له ھىننانەوەي نۇنەي ماناي ماقول و موجەرەد - بەۋىتىنى بەرەست- مادى)^۱.

گومانى تىدا نىيە كە زۆر جار ئادەمیزاد ناتوانى دەرك بە چاکە و خراپە و

^۱ أصول التربية الإسلامية وأساليبها، لاپەرە ۲۴۶. له (تفسیر القرآن الحكيم) رشید رضا نقل كراوه ج ۱۶۷/۱.

نَا كَامِي نَدُو كَارِهِ بَكَاتٍ، كَهْ نَهْ بَعْجَامِي دَاوَهْ، يَانَ ثَدْ بَعْجَامِي دَهْدَاتٍ هَمَتَا يِهْ كَيْكَ
دَى نَمُونَهِيَهِ كَى باَوِي بَقَوْ دَهْهِيَتِهِوَهْ، ثَمَ كَارِهِ شِزِيَاتِر لَهَلَائِي مَنْدَالَانِ دِيَارِتِرِهِ،
ثَهَانَهِي نَاتَوَانِ نَدُو شَتَهِ رَوْتِ وَ تِيَّورِيَانِهِ هَمَسْتَ بَقَنِ بَكَنِ وَ بِيزَانِ، مَهْ گَهَر لَهَوَ
كَاتَهِ نَهْبَى كَهْ نَمُونَهِيَهِ كَى كَرَدَهِيَى لَهَبَرَدَهِمِي دَهْهِيَتِهِوَهْ، قَوْرَشَانِي پَكِيرَقَوْزِ وَ
پَيْغَمَبَر ﷺ نَمُونَهِيَانِ لَهَ پَهْرَوَرَدَهِ كَرَدَنِ بَهْ كَارِهِيَتِاَوَهْ دَا بَقَوْ رَوْنِ كَرَدَنَهِوَهِ
رَاسِتِيَهِ كَانِ، نَمُونَهِشِ لَهَسَرَ نَهَمِهِ زَوَرَهِ. هَمَنْدِيَكِيشِي باَسِ دَهْ كَهِينِ:

خَوَى گَهُورَهِ دَهْهِرَمَوَى:

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ إِيمَانًا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ
﴾ يَخْتَدِلُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ إِيمَنُوا وَمَا يَخْتَدِلُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ﴿١﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَادَهُمْ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْدِبُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ إِيمَانُكُمْ كَمَا إِيمَانَ النَّاسِ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا إِيمَانَ السُّفَهَاءِ
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ فَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ إِيمَنُوا
قَالُوا إِيمَانًا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الظُّلْمَةَ بِالْهُدَى فَمَا رَجَحَتْ تِجَرَّطُهُمْ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿٦﴾ مِثْلُهُمْ كَمَثْلِ الَّذِي آسَتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا
حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلْمَتِ لَا يُبَصِّرُونَ ﴿٧﴾ صُمُّ
بُكْمَ عُمُّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٨﴾ أَوْ كَصَبَبَ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلْمَتُ

وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِتْنَةً إِذَا نَهَمُ مِنَ الْصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتَ
وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكُفَّارِينَ ﴿١﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطُفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ
لَهُمْ مَشَواً فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَنْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ البقرة: ٨-٢٠

لهم ثاید تانهی پیشو خوای گهوره باسی دو پوه کان دهکات و ده فهرمومی:
نمونه‌ی نهوانه له دو پویی و ده غهليان دا وله پیاویک وایه، که ئاگریکی
کرد بیته‌وه له شهوتیکی تاریکدا له ئاشکه و تینکدا و خۆی گەرم ده کات‌وه و چوار
دهوری خزی ده بینی و ترسی نامینی بهلام، هەر نەو کەسە، گەر ناگره کەی له
تاریکایی کورا یەوه؛ بهترساوی ده میتیته‌وه، حالی دو پوانیش ناواییه، خۆیان
بەباور پدار پیشان ددهن و باور پیان هیناوه و خۆیان و مال و مندالیان پىتی
پاریزرابون و ژن و ژن خوازیان له گەل مسولمانان کردوه، ثا نەمە روناکیه کەیان،
نەمانی روناکیه کان دیارکەوتى بیروباور پیانه بۆ باور پداران له سەر زمانی
پیغەمبەرى خوا ئەلله و قورئانی پەرز دا.

لیکچواندنی نیمان به روناکی نەویه، کەوا روناکی نەو پەرپی هیدایتە بز
رینگای راست و نەمانی سەرسامی، هەروەها ئیمانیش پىنگە رونییە، کە
دەتكەیەنیتە لای خوای گهوره، بى باور پیشى چواندە به تاریکایی، چونکە بابا
پی لى ون بو له تاریکایدا؛ مروف توشى سەرسامی دهکات.

پاشان خوای گهوره به قەمومیک چواندونى، کە بارانیکی زۆريان بەسەردا
داباریوه و زەھوی تاریک کردوه کە ھەوره تریشقا و بروسکەت توندى له گەلە. جا
نەو بروسکەیه گوئى کەر کردون و لەبەر توندى يە کەی چاوی کۆتیر کردون، کەس
ناتوانى لەم دیاردە گەردونیه ترسناکە ھەلبى، بەھەمان شیوه نەمە حالى
ئىسلام و قورئانه له گەل دو پواندا، گەر دەست کەوت و غەنیمەت و سودى
تىدبابى؛ پوي تىدەکمن، گەر لى یان تاریک بو و بەرژەوندیه دنيايى كانيانى تىدا

نهبو؛ نهوا وازی لی دههینن و پشتی تی ده کمن.^۱

همرووا لهو نمونانه خوای گموره له قورثان باسی کردوه:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٌ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوْفَنَهُ حِسَابٌ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴾^۲ أَوْ كَظُلْمَتِ فِي بَخْرٍ لُّجْجَىٰ يَغْشَهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلْمَتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكُنْ يَرَنَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهَ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ التور: ۳۹-۴۰.

خوای گموره باسی کرده و کانی بسی باوده اران ده کات و د «فرمومی» نمونه کرده و کانیان و هک ثهو ثاوره نگ (سراب) وایه که یه کیک لمه فدر دایه و شیدای بینین و گهیشتنی ثاوه و وا ندزانی ثاوه، کهچی خدیله و راستی نی یه، لمبر زور گه رمایی و هک بیابان لی ده بیته ثاوه. به هه مان شیوه بسی باوده که کرده و هی باش ده کات و ده زانی پاداشتی لم سهر و هرده گری.

جا که له روزی قیامه ت کرده و کان و پاداشته کهی خستایه رو، ثهو پاداشته نایینی، که گومانی و ابو شایسته نهوباداشته یه، که کاتی لیپرسینه و هش هات هیچ شتی دادی نادات و هیوابر ده بسی و هک ثهو سه فدر کمره بدهیوایه، که له لای سه رابه که ثاوی دهست بکهوی.

پاشان نمونه یه کی تر بتو کافرانی هیننا و هتدوه، که بریتی یه لهوی کرده و کانیان گهر باشت بیت له روزی قیامه ت دا و هک ثاوره نگ (سراب) وایه، گهر کرده و کانیان ناسیرین بی؛ نهوا و هک تاریکی نوته ک و کوئیزو و هایه، جا لم ده ریایی زور قول دا سی تاریکی کو ده بیته و هه: تاریکی هدور و تاریکی گفتار و تاریکی کرده و هه.^۳

^۱ مختصر تفسیر الخازن ج ۱۷/۱۸-۱۷.

^۲ مختصر تفسیر الخازن ج ۱۷/۱۸-۱۷.

همروه‌ها لدو نمونانه‌ی قورئانی پیوژ باسی کردوه: ﴿مَثُلُ الْأَدِينَ أَتَخَذُوا
إِنْ دُونَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمِثْلِ الْعَنْكَبُوتِ إِتَّخَذُتْ بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ
آتَبْيُوتْ لَبَيْتَ آتَعْنَكَبُوتْ لَنْ حَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ العنكبوت: ٤١.

خوای گهوره باسی ثوانه دهکات که دابه زیونه‌ته ژیره‌وهی هزر و بیرویاوه‌پ و بت و دار و بمردیان کرده هاویه‌شی خوا، جا ده فهرموی نمونه‌ی ثوانه، که ثاینیان له نیوان ثاینه کانه وهک جال‌جال‌تکه وان که ماله‌کهی له نیوان مالانه، همروهک خانوی جال‌جال‌تکه سسترین خانو، بهه‌مان شیوه په‌رستنی بت و دار و بدرد، بی هیزترین و سسترین ثاینه.

نمونه‌ی په‌روه‌رده کردن به نونه هینانده له فدرموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا بَلَّ ثدوه‌یه که ده فهرموی: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنْ تَهْرَا بَيْابَ أَحَدِكُمْ يَقْتَسِلْ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ
مَرَّاتٍ، هَلْ يَنْقَى مِنْ دَرَنَهُ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَنْقَى مِنْ دَرَنَهُ شَيْءٌ. قَالَ: فَذَلِكَ
مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُوا اللَّهُ بِهِنَّ الْخَطَايَا گم‌پویاریک به بمرده‌مى
ده‌رگای يه‌کیتکان دا بپرات و هه‌مو روز پینچ جار خوی لی بشوات نایا هیچ
پیسی پیوه ده‌میتني؟ گوتیان: هیچ پیسی‌یه کی پیوه نامیتني. پیغه‌مبه‌ر بَلَّ
فهرموی: کمواته نه‌مدش وهک پینچ نویزه‌که وايه، خوای گهوره گوناهه‌کانی پسی
ده‌سریته‌وه)).

پیغه‌مبه‌ری خوا بَلَّ نمونه‌ی بز نویزه به پویاریکی رویشتو هیناوه‌تهوه، که‌وا چون بز لای خوای گهوره نزیکت ده‌کاته‌وه و ده‌بیته یاریده ده بز پا‌لوت‌ه کردنی ده‌رون له گوناه و تاوان و له پیسی گوناهان، که‌وا هم‌کاتیک مرؤوف کاری کرد و ره‌نجی کیشا و ناره‌قی کرد و جهسته‌ی پیس بو، پینچ جار خوی‌پی ده‌شوات. جا هدر وهک پیسایی جهسته ناو ده‌شوات و پاکی ده‌کاته‌وه؛ بهه‌مان شیوه پینچ نویزه‌کان پیسی‌یه کانی ده‌رون ده‌شوات‌وه و نه و گوناهانه‌ی مرؤوف ده‌کات

^۱ آخرجه مسلم برقم (٦٦٧).

پاکی ده کاتنهوه.

غونه‌ی په روهردهی و فیتزکردن له قورنان و سوننه‌تدا، زۆرتره لمهوهی بزمیردری، بدلام لمسمه رپه روهردیاره که همول بذات لیئی بکولیتستهوه و تویزینه‌وهی لمسمه بکات، بذئه‌وهی له ناراسته‌کردنی مندالان و په روهرده کردنیان سودی لی وهربگری، همر چهند په روهردیار غونه‌ی زۆر لمپه روهرده و فیتزکردن به کاربھینئی، ثوهنده چه مکه کان له میشکی مندال پونتر دهیت و، کرداری په روهردهی سه رکه و تو تر دهیت.

وتویژ و گفتوجه

گشت باوکان و پهروه ردیاران ده توانن فدرمانانه کان و قدهه گهه کردنه کان راسته و خو ئاپاسته مندالله کانیان بکمن، به لام که میکیان ده توانن له گمل مندالان گفت و گوئی تیدا بکمن، نهوان دهیانه وی فدرمانیان پی بکمن و قمناعه تیان پی بهینن جی به جی بکمن.

گومانی تیدانیه گفت و گو و راویزه رسیریتک (مبدأ) یکی ثیسلامی رسنه، خوای گهوره دایناوه بز هملس و کهوت کردنی فدرماندار (حاکم) له گمل به فرمان (محکوم)، به پیوه بعر له گمل فدرمانبهرانی و مامؤستا و پهروه ردیار له گمل ندو که سهی، که هله لدهستی به چاودیزی کردنیان:

خوای گهوره دفهه موی: «وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ: مَسْوِلُمَانَ كاروباریان له نیوان خویاندا به راویزه.» الشوری: ۳۸.

هدروهها فرمویه تی: «وَشَارِزْهُمْ فِي الْأَمْرِ: نهی پیغه مبمر له کاروباردا راویزه به مسویمانان بکه.» آل عمران: ۱۵۹.

پیغه مبمر له زور شوین دا راویزه به هاوهله به پیزه کانی کردوه و هک راویزه درباره دیله کانی جهنگی بدرو و در چونی پیغه مبمر به ز دهروهی شاری مه دینه له جهنگی ثوحود بوق پویه پویه وی موشیریکان.

له غونهی پهروه ردیبی، له سهه شیوازی گفتوجه پیغه مبمر له شاراسته کردن و پهروه رد کردن دا، باسی نهدم نمونه یه ده کهین:

له ثه بی ئومامه که وا گه نیکی قوره یشی هاته لای پیغه مبمر و گوتی: يا رسول الله إِذْن لِي فِي الزِّنَةِ، فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ وَ زَجَرُوهُ، فَقَالُوا: مه، واته: نهی پیغه مبمری خوا ریگم پی بده زینا بکم، جا خملکه که ویستیان لی بدهن و سهه گتونه یان کرد و گوتیان نهی، نهی!!!

پیغه‌مبهری خوا **فَدْرِمُوي**: نزیک بهوه، شهویش لی نزیک بسووه و
فرمومی: زیناکردن بۆ دایکت پی خوشە؟

گوتى: نا بهخوا نهی پیغه‌مبهری خوا، خوا بکاته قوریانیت.

پیغه‌مبهر فرمومی: "خەلکىش بۆ دایكیان پیتیان ناخوشە، ئایا بۆ كچە كەت
پیت خوشە؟ گوتى: نا بهخوا نهی پیغه‌مبهری خوا، خوا بکاته قوریانیت!".

پیغه‌مبهر **فَدْرِمُوي**: خەلکىش بۆ كچە كانیان پی خوش نیه، ئایا بۆ
خوشکت پیت خوشە؟

گوتى: خوا بکاته قوریانیت نا بهخوا نهی پیغه‌مبهری خوا.

پیغه‌مبهر **فَدْرِمُوي**: خەلکىش بۆ خوشکە كانیان پیتیان خوش نیه، پیت
خوش بۆ خوشکى باوک؟

گوتى: نا بهخوا نهی پیغه‌مبهری خوا خوا بکاته قوریانیت.

پیغه‌مبهر **فَدْرِمُوي**: "خەلکىش بۆ خوشکى باوکیان پیتیان خوش نیه،
پیت خوش بۆ خوشکى دایکت؟

گوتى: نا بهخوا نهی پیغه‌مبهری خوا، خوا بکاته قوریانیت!

پیغه‌مبهر **فَدْرِمُوي**: خەلکىش بۆ خوشکى دایكیان پی خۇش تىه.

نهبى نومامە گوتى: پیغه‌مبهری خوا **دَسْتِي** دستى خستە سەر سىنگى لاوه كە
و فرمومى: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ، وَظَهِيرَ قَلْبَهُ، وَحَصْنَ فَرْجَهُ: خَوَايَهُ لَهُ گُوناھى
خُوش بە، دَلَّى پاک راگرە و داوىتىنى بپارىزە)) گوتى: گەنجلە دواى ئەم دوغايدى

پیغه‌مبهر، لاي بەم شتە نە كرده و ناوارپى لى نەداوه.^۱

سەرنج بده بۆ نەرم و نىيانى و سىينگ فراوانى پیغه‌مبهر **لَهُ بِيَسْتَنِي** لە بىستنى
قسە ئەم گەنجلە كە نارەزوی زیناکردنى بەسىردا زال بېو، چۈن پیغه‌مبهرى
خوا **گَفَتْ وَ گَزِي لَهُ كَمَلْ دَهْ كَاتْ هَمَتَا ثَمَوْ كَاتْمَى گَنْجَلَهُ كَهْ لَاي دَهْ رَوَاتْ، كَهْ**

هەرچى ئارەزو و مەيل كردنى زیناکردنە لە دلى نامىتى.

^۱ آخر جه الهىشمى في (جمع الزوان) ج ۱۲۹/۱.

گدر پیغه مبهربی خوا تدریقی بکر دبایه و قده غمی بکر دبایه دهی بکر دبا
 (وه که زور باوک ناوا ده کمن له کاتیکدا، که مندالله کانیان بدراشکاوی باسی
 نه خوشیه ده رونی و ناره زوه کانیان ده کمن) ثهوا نه کاته نه و گهنجه له لاز
 پیغه مبهربی خوا ^{چلچله} ده ده چو، وه که چون هاته لای و دلی پریو لمه حمز و
 ناره زوانه، که خوای گهوره پیتی پازی نیه.

هدروا لهو نمونه: پیغه مبهربی خوا ^{چلچله} به هاوهله کانی فرموم: "نایه ده زان
 غه بیدت چی به؟ گوتیان: خوا و پیغه مبهربه کهی زاناتره، پیغه مبهربه ^{چلچله} فرمومی:
 ((ذکر ک اخاک جما یکره: باس کردنی برآکته بدوهی، که پیتی ناخوش بی))،
 گوتیان باشه نه گدر برآکدم شدو سیفه تهی تیندا بی؟ پیغه مبهربه ^{چلچله} فرمومی: گدر
 شدو سیفه تهی تیندا بی نه وه غه بیدت کردوه، به لام گدر شدو سیفه تهی تیندا نه بی
 شدو بوهتانت بز هدلبه ستوه".^۱

پیغه مبهربه ^{چلچله} فرمومیه تی: ((انصر اخاک ظالماً او مظلوماً: برآکهت سمر بجه
 گدر سته مکار بويان ستهم لی کراو بو)، گوتیان: نهی پیغه مبهربی خوا: نه وهی
 که سته می لی کراوه نه وه سدری ده خهین، نه دی نه گدر سته مکار بی چون
 سه ری بخین؟

پیغه مبهربه ^{چلچله} فرمومی: (دهستی ده گری سته مه که نه کات، نه وه
 سه رختنیه تی).^۲

قرئانی پیروز شیوازی گفت و گزی له زور شوین به کارهیناوه، ده ریارهی
 گرنگترین و ترسناکترین کار، که بیرون باوره وه ک خوای گهوره ده فرمومی:
 «أَمَّنْ خَلَقَ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَأَنْبَثْتَ
 بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبْتَلُوا شَجَرَهَا أُهْلَهُ مَعَ اللَّهِ

^۱ آخرجه مسلم برقم (۲۵۸۹).

^۲ آخرجه البخاری برقم (۲۴۰۳).

بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَغْدِلُونَ ﴿١﴾ أَمْنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَّالَهَا
 أَتَهْرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوْسِيَّ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ أَمْنَ يُحِبُّ الْمُضطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
 الْسُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ حُلَفاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٣﴾ أَمْنَ يَهْدِي كُمْ فِي ظُلْمَتِ الْأَبْرَرِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا
 بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤﴾ أَمْنَ
 يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ
 قُلْ هَاتُوا بُرْزَهَنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦﴾ بَلْ
 أَدَارَكُ عِلْمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا غَمُونَ
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا كُنَّا تَرَبَّا وَإِبَاكَأْوَنَا أَنَّا لَمْخَرَجُونَ ﴿٧﴾
 لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَإِبَاكَأْوَنَا مِنْ قَبْلٍ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنْقَبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨﴾ وَلَا
 تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى
 هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٠﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفَ لَكُمْ بَعْضُ
 الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١١﴾ النَّمْل: ٦٠-٦٢

واته: يا ندو كمسهی چاتره ناسیانه کان و زه مینی و دیهیتاوه له حدواوه ناوی
 بو نیووه ناردوه؟ گهليک باخچهی به دیههنان به ناوه کهی شین کردوه که خوتان
 نه تانده تواني داره کانی بدرهم بیتن؛ ناخو هیچ پهستویکی له گهله خوا همه؟
 نه خیر دیاره گهليکی له همق لادهون. يا لهو کمسهی چاتره که همه و هختی

هو میتد بروایک له بمری بپاریتهوه، دههانای دی و له چورتم^۱ پزگاری ده کا و
ده تانکاته جی تشنین له سمر زه مین؟

ناخو هیچ په رستوئیکی له گهل خوا همیده؟ نه مانه کم پهند ورده گرن.

یا ئه و که سهی چاتره که له تاریکی په^۲ و ده ریا، لمپی شاره زاتانده کا و همز
نهویشه ثدو بایانه بمری ده کا، که مزگتینی خیر و بیتی ثمویان پیتیه؟ ناخو هیچ
په رستوئیکی له گهل خوا همیده؟ خوا زور لمه ده که دهیکنه شهریکی
ئه و.

یا ئه و که سهی که بوندوه و ده دی دینیت و له دوایدا دهیباتهوه؟ نه دی کی یه
له ئاسمان و زه مینه وه بزیوتان بز بدی ده کا؟ ناخو هیچ په رستوئیکی له گهل وا
همیده؟ سا نه گهر پیتو وايه راستن، به لگه دی خوتان نیشان بدهن.

بیزه: ثموانه واله ئاسمانه کان و زه میندا همن له خوا بدھر - لمبر پیوار بى
خه بھرن. هستیش ناکدن که نگی زیندو ده کریندوه.

زانسته که يان بونا کا سلا را بی، دو دلن ده بی يان نابی؟ نه م چاوی دیسیه يان
نیه. خودا نه ناسه کان و تیان: ناخو وه ختنی ثیمه و باب و باپیارغان بونینه خولیک
(به زیندیی له گور) ده مانه هیننه ده ری؟

نهو به لینه بدمه ده دهن، لمه پیشیش به باب و کالن دراوه؛ نه مانه
گشتی چیزکی پیشینه کان.

بیزه: گهشتی بهم سمر زه مینه دا بکنه، تا بیین سمه نجامی تاوانباران
به کوئ گهیوه. خه میان مه خوه و لمبر گزیکاری نهوان دلندنگ مه به!
گفتگوز کردنی دایک و باوک له گهل منداله کانیان لمزور شتدا؛ چهند سودیکی
دھرونى په رورده بی گهوره همیده، که گرنگتیرینیان باس ده کهین:

۱- زیاد بونی متمانه به خوبونی مندال له میانه هست کردنی به بایه خ

^۱ چورتم: ته نگ و چملمه.

^۲ په: وشکانی.

پیدانی و، بایهخ دان به رایه که‌ی دهرباره‌ی نه و بابده‌ی تاوتی و گفتگوی تیدا
دهکری.

۲- ناشنابون به و بیر و چه مکانه‌ی، که مندال همیه‌تی بهرامبهر جزره‌ها
بابدت و به هیزکردنی نه و چه مکانه، یان پته و کردن و چه سپاندنی.

۳- دهنه کردنی برپیار و فرمان لهلاین باوکده، که ناپاسته منداله که‌ی
ده کات، مه گهر دوای به رایی و سمه‌تایی یه ک بو قهناعه‌ت پیکردنی منداله که و
ورگرتني برپیار و فرمانه که.

۴- مندال بدو فرمانه‌ی دواه لی کراوه دواه راویزکردن و تاوتی کردن
له گه‌لیدا، پابند بونی زورتر ده‌بی، نه‌مهش له‌بهر نه‌وهی ههست بدهه ده کات که
برپیار بددسته و له‌سمری پیویسته یه کدم که‌س بی بو پابند بون.

۵- گهر گیانی راویزکردن و گفت و گتو بالی کیشا له‌نیتو دایک و باوک و
نه‌ندامانی خیزان، نموا نه‌مه ده‌بیت گهشه کردنی گیانی هاوكاری و ته‌بایی
له‌نیوان نه‌ندامانی خیزاندا.

۶- ههروهه‌ها به کارهینانی نه‌م ریزیه (مبدا) شوینه‌واریکی گهوره‌ی ده‌بیت
له گهشه پیدانی توانستی داده‌هه‌ی کردن (حاکمه‌ی) ای زیری له لای مندال‌اندا که
ثاماده‌سازیان ده کات بو رو به رو بونه‌وهی گرفته گهوره‌کان.

له‌بهر نه‌وه له‌سمر دایک و باوکانه له پهروه‌رده کردندا بدپیتی توانا پهنا بینه
بدر نه‌م ثامپازه (وسیله) له کاری بچوک و گهوره‌دا، با باوک سوریه‌ی له‌سمر
نه‌وهی زوربه‌ی نه و برپیارانه‌ی له مالت‌وهدا و هرده‌گیری؛ برپیاری به کومه‌ل بیت، که
له نه‌خمامی راویز و قهناعه‌تموه ده‌رده‌چیت دهرباره‌ی کاروباری پهروه‌رده‌بی و هک:
کاتی شه و به‌سه‌ربردنی مندال له ده‌ره‌وهی مال و، وانه‌کردنی له گه‌ل هاورپیکانی
و زور چونه ده له گه‌لیاندا و، پاره زور خه‌رج کردنی و، هه‌لیزاردنی خویندنی
زانگو و هه‌لیزاردنی خواردنی نیوه‌ر و نیواره و، هه‌لیزاردنی نه و شوینه‌ی که
خیزان له کاتی پشوی هساوین دا به‌سمر ده‌بمن و، دابدش کردنی ژور له‌نیوان

ئەندامانى خىزان و شتى ھاوشىوهى تى.

پىويسىتە لەسەر خىزان لە كاتى وەرگىرنى شەم ئامرازە دا، سورىي لەسەز ئۇۋەسى كە گفت و گۈيىدە هييمىن و ھاوسمەنگ بىن، تساوه كە ھەرتاكە و ماسافى رادەرپىنى بىرلاشقاوى ھەبىت، با پىچەوانەسى راي تىريش بىت، بۆ ئەوهى گفتۇرىكىيە كە بىرەنجامى پىويسىتى ھەبىن.

دەبىن ئاگادارىن كە ئەم ئامرازە ئامرازە كانى پەروەردە، ناشى بۆ ھەلس و كەدۇت كەردىن لە گەل مەندالى بچوڭ، كە هييشتا خۆى نانانسى و چاڭە و خراپە لېتك جىيا نا كاتىمۇ، بەلام قەيناكە گەر راوىتىز بە مەندالە بچوڭ كەن بىكەن، تەنانەت بەوانەسى نەگەيشتونەتە تەمەنلى خۇناسىن، ئەمەش بۆ راھىتىنائىن لەسەر گفت و گۇز و بەشدارى كەردىن لە بېيار وەرگىرن.

ھەروا لەسەريانە كە خۆز دور بىگەن لە فەرمانى بىن ھۆز و بىن سوود، تەنانەت لە گەل مەندالى بچوکىش دا و بەپىتى توانىيان.

ھەرۇھا لەو كارانەسى كە پىويسىتە دايىك و باوک لە كاتى بە كارھەننائى راوىتىز و گفت و گۈدا لىتى ئاگادار بن، رىزگەرنى ئەو بېيارەيدە كە بە گفتۇرىز لە نىتوان خۇيان و نىتوان مەندالە كەن بىن وەرگىردا و پاشگەز نەبۇنەوە لىتى و، گۈپىنى بە بېيارەتكى تاڭپە يان لە لايمەن ھەرىكتىكى لە دايىك و باوک دا، بۆ سەپاندى بەسەر خىزاندا. چونكە ئەم جۆرە رەفتارە و بەم رىتىگەيە مەتمانە و بايەخ پىتىدانى لە لايمەن مەندالانمۇ ناھىتلى.

گەر خىزان توانى ھەلسى بە گفتۇرىز كەن دى كاروبىارە كانى و كاروبىارى تاكە كانى لە بوارى پەروەردەسى و رۇۋانەيىدا؛ ئۇوا پاش ماۋەيدەك لە پشت بەست بەم شىۋا زە؛ بىرەنجامى گەورە و سەركەم توپى لى دەكەويتەوە.

نزاکردن بۆ مندال

نزا (دواع) کردن بۆ مندال نام پازیتکی په رو وردەبی پوختی ئیسلامیه، کاتیتک دایک و باوک شیواز و رینگا په رو وردەبی يە کانی پیشو بە کار دەھینن لە راست کردن نوھ و رینک و پینک کردنی رەفتاری مندالە کانیان، پەنا دەبەنە بەر خوابی گەورە بە نزاکردنی راستگۆبی يانە کە داوای چاک کردن و هیدایەت دانى مندالە کانیانی لى دەکەن.

گومانی تىدا نى يە نزاکردن شوئىنهوارىتکی گەورە لە ژيانى ئادەمیزاد دا هەمیه، بە تايىمەتى نزاکردنی دایک و باوک بۆ مندال.

خوابی گەورە لە قورئانى پېرۆزدا لە زۆر شوئىن دا باسى سورىونى باوکان دەکات لە سەر نزاکردنی داواي خەمير و چاكسازى و پارىزكاري و سەركەم توپى مندالە کانیان لە کاروبارى دنيا و رۆژى دوايى ياندا.

غۇنمى ئەمەش وەك خوابی گەورە دە فەرمۇي: ﴿وَاللَّٰهُمَّ يَقُولُونَ رَبِّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا فُرَّةً أَعِينَ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَقِيرِنَ إِمَامًا: ثَوَانِي دَهْلِيْسِن پەر وەردەگار مان لە خىزانە كامان و وەچە كاغان پۇشنانىي چاو (مندال) مان پى بىبەخشە و بان کە بە پىشەواي پارىزكaran.﴾ الفرقان: ٧٤.

لە سەر زمانى يە عقوبىي پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كە نزا بۆ مندالە کانى دەکات دە فەرمۇي: ﴿قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيٌّ: فَمَرْمُوئِي دَاواي لى خوش بونتانا له خوابی گەورە بۆ دە كەم.﴾ يوسف: ٩٨.

پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرمويەتى: ((لَلَّٰهُمَّ دَعَوَاتُ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكٌ فِيهِنَّ دَعْوَةً الْمَظْلُومُ وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ: سِنْ نزا هەمیه گومانی تىدا نى يە كىرا دەبن: نزاى سىتم لىتكراو، نزاى سەفر كەر، نزاى باوک بۆ مندالە كەم.))^۱

^۱ آخر جە ابن ماجە برقم (٣٨٦٢).

بدهه مان شیوه لمسم دایک و باوکه، که ئاگادارین نزا له مندالله کانیان نه کمن، چونکه ئەم شوینهواری کی گەورە ترى ھەدیه له سەرنە کەوتنيان.

پىتەھەمبەرى خوا ﷺ دەفرمۇسى: ((لا تَذْغِيْعًا عَلَى الْفُسْكُمْ وَلَا تَذْغِيْعًا عَلَى أَوْلَادِكُمْ وَلَا تَذْغِيْعًا عَلَى خَدَمِكُمْ وَلَا تَذْغِيْعًا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُؤَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً ظَيْلٍ فِيهَا عَطَّاءٌ فَيَسْتَجَابَ لَكُمْ؛ نزا له خۆتان مەکمن، نزا له مندالله کانتان مەکمن، نزا له خزمەتكارە کانتان مەکمن، نزا له ساماتان مەکمن، نەبادا له گەمل کاتىك پىك بىکەوى، کە خواي گەورە نزاي تىدا گىرا دەكت.))^۱

ھەرودە فەرمۇيەتى: ((ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٍ لَا شَكٌ فِي هِنْ دَغْوَةٌ الْمَظْلُومُ وَدَغْوَةُ الْمُسَافِرِ وَدَغْوَةُ الْوَالِدِينِ عَلَى وَلَدِهِ؛ سى نزا ھەن بىتگومان گىرا دەبن: نزاي سىتم لى كراوان، نزاي سەفرىكەر، نزاي دایك و باوک له مندل.))^۲

ئەبو ھورە ھەنگىزى گىزراويەتىيە و کە جورە بىجي خوا پەرسىت له بەر نويزى سوننت، داواي دايىكى جىيەجى نەكىدوه، دايىكىشى نزاي لى كىردوه گۇتۈيەتى: (خوايە نەميرىنى ھەتا له پۇي نافرەتى بىن ئاپرو لەش فرۇش دەيىنرى).^۳

ئەوه بى دواي ئەمە بەنى ئىسرائىيل تاوانباريان كرد بە زىنا كىردن و پەرسىتگايە كەيان لى روخاند. لە راستىدا فيتنىدە كى گەورە بسوو، ھەتا خواي گەورە پاكىيەتى لە زىنا كىردى بە دىيار خست و نزاي دايىكى جىيەجى كرد.

ئەوهى زۇر جىتى مەخابنە ئەۋەيد، کە زۇر لە دايىك و باوکان بە كەمترىن رەفتار و خراپى مندالان؛ نزاي زۇر لە مندالله کانیان دەكمن، نازانن ئەم نزايانە شوينهوارى گەورە ھەدیه له خراپ كىردى مندال.

^۱ آخرجه مسلم برقىم (۳۰۰۹).

^۲ آخرجه الترمذى برقىم (۱۹۰۶).

^۳ ذكىرە مسلم برقىم (۲۵۵۰).

پیاویتک هاته لای عبدالله ی کورپی موباره که سکالاًی مندالله کهی لمهلا
ده کرد، ندویش پیی گوت: نزات لی کردوه؟ گوتی: بدلنی، گوتی کهواته تز
رهفتاهت تینکداوه!

لهمسر دایک و باوکه له کاتی خراپه کاری مندالله کانیان له جیاتی نزا
لی گردنیان، نزایان بۆ بکمن به هیدایت و چاک بون.

گوئیم له باوکیتک ببوو، خوای گهوره گرفتاری مندالیتکی کردو ببوو، که رهفتار و
رهوشتی له گهله خراب بو و نازاری دهدا، جا باوکه که همرو دهسته کاتی بۆ لای
خوای گهوره بەرزکردوه و ذهیگوت: خوایه لی پاری به، خوایه چاکی بکهی،
خوایه هیدایتی بدهی، خەلک پییان ده گوت: بۆچى نزای لی ناکهی؟ ندویش
دهیگوت: نایا بەنزارکردن لیتی له خراپه خراپت نابی و له نازار دهروه نازارده
تر نابی؟ داوم وايد خوای گهوره نزاکم گیرا بکات و هیدایتی بادات، جا
پیاوه که لهمسر ئەم گرفتاریه نارامی گرت، هەتا خوای گهوره نزاکهی گیرا کرد و
کوره کمی چاک کرد و هیدایتی دا، هەممۇ ئەمدش بەھۆی بەرەکەتی نزاوه بو.
لەبدر ئەمە لەسەر دایک و باوکه که له بىن ھودهی نامپازه پەروەردەیی بەکان
بۆ چاکسازی گردنی مندال نا نومیت نەبن، بەلکە زۆر له خوا بپاریتەمەو و نزای
چاک بون و هیدایت دانیان بۆ بکەن.

ده روازه‌ی چهارم

بر فتنی قوتابخانه و موزکه گشت
که به روز رو راه کردند

إِوْلَى قُوتاْبخانه

وهك له پيشهوه باسمان كرد خيزان رۆلى هوره گهوره يه له پهروهه ده و ته مى كرند، ثمويش لمبر زور هۆ كه له پيشهوه باسمان كرد، بهلام له گەل نهوهش دا ناكى رۆلى بنكە پهروهه دىي يه كانى تر فهراموش بكمين، كە گرنگترينيان قوتاْبخانه و مزگەوتە.

سەبارەت بە قوتاْبخانه، بىنگومان بريتىيە لە مەلبەندىتكى پهروهه دىي گرنگ، كە مندال بىشى زورى كاتى تىدا بەسىر دەبات و بە ژمارە يە كى زۆز هاپرى ئاشنا دەبى.

مەخابن قوتاْبخانه بدر لە چەند سالىنك زور بايەخى بە پرۇسى دىي پهروهه دىي دەدا لە زۆز لايدىندا، بهلام لە گەل رۆزگاردا بايەخە پهروهه دىي يە كە كەم بۇوه و كورتى هيتنا.

كارىگەرى قوتاْبخانه لە پرۇسى دىي پهروهه دىي دا لە زۆز رپوه يە، كە گرنگترينيان:

۱-پيشهنگى يەك كە لە مامۆستا بىتتە دى:

نهوهى تىبىينى دەكىرى نهوهى كە مندالان لە قوناغى خويىندىندا و بەتايىھەتى لە سەرەتايىدا، مامۆستا دەكەن بە پيشهنگى خويان و ھەولى لاسايى كە دەنەوهى دەدەن لە گوفتار و پەفتار و بير و ھزرياندا، جا لىزەدا دەرە كەبوى، كە مامۆستا ئەمانەتىكى زور گهوره يە بەسىر شاندوهى و بەپېرسىتىيە كى گهوره يە لە پىك و پىك كەنلىنى پەفتارى و ناگادارى گوفتارە كانى و ھەلس و كەوتە كانى لمبەردەم قوتاْبياندا.

لمبر نهوه گىپراوه تهود، كە عوتىبى كورى شەبى سوفيان بە مامۆستاي كورە كەي گوتوه:

(ئەمی عبدالصمد با یەکەم شت کە دەستى پى دەکەی چاک كردنى خۆت بى،) چونكە قوتابيان چاويان بدچاوى تۇوه بەستراوه، چاکە لاي ئەوان ئەوهىيە، كە تۆ بەچاکەي دادەنلىق، كرددەوي ناشىيەنىش لەلای ئەوان ئەوهىيە، كە تۆ بەناشىيەنى دادەنلىق. فيرى قورئانىان بىكە و لەسەر فيربونى قورئان زۆريان لى مەكە، با بەھۆيەوە بىزار نەبن و وازىشيان لى مەھىتىنە، كە ئەوان بەمەكجاري وازى لى بېتىن، شىعىي پاكىيان بۆ باس بىكە و باشتىرين قىسىيان بۆ بىكە، زانستىكىيان فيرى مەكە هەتا بەتەواوى زانستىكى تر فيرى دەبن، چونكە قىسە تىشاخىن لە گۈچىكەدا، ناھىئلى كەسى بىسراو تىپگات و رىز بىزى كەرى تى گەيشتنە.^۱

جا گەر دايىك و باوك و بەرپىيارانى پەروەردە و فيرىكىردىن ئەمەيان زانى، ئەوا لەسىريان پىويسىت دەبى كە مامۆستا لەسەر بىنچىنەي روشت و نايىن ھەلبىزىن بەر لە زانست و زانىيارى و ناسين، ئەمەش لەبىر گىرنىگى مامۆستايىه لە پىرۆسمەي پەروەردەيدا.

۲-ئاراستەي راستەوخۇ و ناراستەوخۇ:

مامۆستا لەميانى ئەو چەند كاتۇمىزىرى كە بىقى تەرخان كراوه بۆ وانە وتنمۇھ، زۆر جار كاتى گونجاوى بۆ دەپەخسى، كە ھەندى تىپىنى و ئاراستەي پەروەردەبى خۆزى ئاراستەي قوتابيان بىكات، جا ج راستەوخۇ بىت يان ناراستەوخۇ، زۆر جارىش ئەم ئاراستانە قوتابيان گىرا و گونجا و دەگرى بەتايدىتى گەر لە مامۆستايىه كى خوشەويسىت و رىزدار لەلای مندالانەوە دەرچوبى:

۳-ناشنايدىتى لە گەل ھاورييان:

مندال لە قوتابياندا ژمارەبى كى زۆر لە ھاوتەمىنلى دەبىنى و ھەمان بايەخيان ھەيدە، بەمەش بوارىتكى فراوانى دەبى بۆ ھەلبىزدارنى ھاورييان،

^۱ منهاج التربة النبوية للطفل ص ۲۲۵. لە (نصيحة الملوك) ماورەدى ل ۱۷۲ وەرگىراوه.

نموانمی که گونجانیکی دهرونی له نیوان خۆی و نهواندا دهیتنی. هەروهەا به قول
بونهوهی پەیوهندی نیوانی و نیوان ھاوپییه کانی، زۆر له خو و پەوشتی زوریان
لی بەدەست دەهیتنی.

٤-له گرنگترین نەو سودانەی نادەمیزاز له فیئرون وەر دەگرى، پاکخویی رەفتارە:

چونکە زانست زەمینە ساز دەکات بۆ ناشنا بون به رەفتارى باشتى و جوانسەر
و فراوان بونی زانین و ژیرى نادەمیزاز، کە نامادەی دەکات بۆ بەدەست ھینانى
پەوشتى جوان و پەسەند له رەفتار و ھەلس و کەوتە کانیدا.

کەوانە نەركى دايىك و باوكە کە بايەخى زۆر بىدەن به ھەلبۈزاردى نەمو
قوتابخانىيە، کە مندالى كانيانى تىدا دەخويىن، نەمۇيش لەميانەي ناسىنى
مامۆستاكان له قوتابخانە و مەتمانە بون به ئاكار و رەشت و ئايىيان، بەمەش
کەشىتكى لەبار و يارىدەدەر بۆ پەروەردە كەدنى راست و دروستى مندالى كانيان
دەستەبەر دەكمەن.

لەسەر مامۆستايىان و بەرپیوه بەرانە، له قوتابخانە كاندا زۆر مکۈپ بىن لەسەر
رىتىك و پىتىك كەدنى رەفتارى قوتابيان له قوتابخانە كەياندا، ھەروا چاودىرى كەدنى
رەفتارى خۆيان تاوه كو لەبىردىم قوتابياندا پېشەنگى باش بىتىن.

حەز دە كەم نەمە دوييات بىكەمەوە، کە لەسەر مامۆستايىه تەنها بە بەخشىنى
زانىاري بۆ قوتابيان وازنە ھىتىنى، وا گومان بىبات کە بىمە رۆتى پېتىسى لەسەر
جوانتىن شىۋە بەجى ھىتىاوه، بەلكە پېتىسىتە بىانى، بەشىتكى لە پرۆسەمى
پەروەردەيى مندالان بەسەر شانى نەودا دراوه.

گوئى بىستى شىيخ رەمەزان دىب (خوا بىپارىزى) بوم كەوا شىيخ محمد بىرالدىن
الحسينى جارىكىيان چوھ لایي يەكى لە مامۆستاي بىرکارى و وانەي
بە قوتابىيە کانى دە گوتەوە، شىيخ لىلى پرسى:

له وانه که تدا یادی خوات بۆ کردن؟
مامۆستا گوتى: نەخىز!

شىخ گوتى: خوا بتىبورى، كمواته دلىانت مراند.

ئالىزىردا دەگەرىتىمەوه تا ورىيابىي بىدم، كموا نەركى سەرپەرشتىياران (دايىك و باوك)، كە قوتا بخانە لە دلى منداران خۇشمۇيىست بىكەن و فيتىرى پىزىگەرتىسى زانست و مامۆستا و نىرخى هەرى يەكىنلىكىان و شوئىتمەوارى لە بنىاتنانى شادەمىزىاد و كۆزمەلگەدا بىكەن، پىتىيىستە ماوه ماوه لە گەل مندارەكانيان داتىشىن و گۈئى بىگىمى لە بىرلەپچۈنلەرنى سەبارەت بە مامۆستا كەمان و ئاشنابون بەم بىرە پەروەردە بىيىياندى، كە لە قوتا بخانە ئاراستەيان دەكىرى، كە رەنگە لە گەل بەها و چەمكە ئىسلامىيە كان و ئاكارىيە كان نە گۈنھى، ھەروا پاست كردىمۇوه ئەم فيكaranە لە مىشىكى منداراندا، جا گەر ئەم پەفتارە لە مامۆستايەكى دىيارىكراو دوبىارە بويىمۇوه، لەسەر باوك پىتىيىستە سەردىانى قوتا بخانە بکات و سكالا دەرى ئەم مامۆستايە پىشىكەمش بە بەرپىوه بىردىن بکات، كە دەيدۇي - مەبەستى بىيىان بىيى مەبەست - شادەمىزىاد و كۆزمەلگە تېتكى بەرات و بېرىخىتىنى.

بىتىگومان بەرپەسانى پەروەردە و فيتىرى كردىن بەم جۆرە پەفتارە رازى نابن ھەروا لەسەر دايىك و باوكانە، كە ھەماھەنگى (تنسىق) يان ھەبى لە ئاراستە كردىن و پەروەردە كردىن لە نىوان خۆيان و قوتا بخانەدا، ئەۋىش لە پىقى زۆر سەردىانى كردىنى قوتا بخانە و وتوپىزى كردىن لە گەل بەرپىوه بىز و مامۆستايىان، ھەروا ئامادە بۇنى لە كۆپۈنە وەسى سەرپەرشتىياران كە لە قوتا بخانە گىرى دەدرى.

رۇنى مزگەوت لە پەزىزەرەكىندا

مزگەوت لە ژيانى مسولماناندا لە زۆر لايمىنى وۇحنى و زائىتى و
پەزىزەرەمىي و كۆمەلایەتىدا بە رۇنى گىرنگ ھەلدىتى.
ئىسلام سورە لە سەر چونى مندالان بۆ مزگەوت، تاوه کو لە سەرى رايىتىن،
ھەروا لە بەر ئەۋەرى چونى مندالان بۆ مزگەوت سودى زۆرى ھەيد.
جا چەند وىتەيە كى بايىخ دانى پىيغەمبەر ﷺ و ھاوا ھە بەرپىزە كانى بە
ئامادە بۇنى مندالان بۆ مزگەوت باس دە كەمین:
پىيغەمبەرى مخوا ﷺ شوينىتىكى تايىدەتى لە پىزى نويىز بۆ مندالان دانا بسو لە
نیوان پىزاوان و پىزى ئافرەتان.

لە عبداللە كورپى غەمنە مەوه ئەۋىش لە ئەبى مالكى نەشەعەرىيەوە ﷺ
ئەۋىش لە پىيغەمبەرى خواوه ﷺ، كەوا لە نیوان چسوار رکعاتە كاندا خوينىنى
فاتىحە و ھەستانەوەي رېتك دە خىستن. رکعاتى يە كەمى لەھە موان درىيۇقى دە كردى؛
تاوه کو خەلک بە نويىز بىگەن، پىياوى لە پىش كورپىزگان دادەنا و كورپىزگان^۱ لە دواي
ئەوانەوە، ئافرەتانيش لە دواي كورپىزگانەوە.

ھەروا پىيغەمبەر ﷺ نويىز بە سوکى دە كرد و فەرمانى بە پىش نويىز (إمام)
دەدا، نويىز كە سوک بىكەت ئەمەش لە بەر مندالان بۆ.

وەك كە پىيغەمبەر ﷺ بە عوسمانى كورپى ئەبى عاسى ﷺ فەرمۇھ: عوسما!
نويىز بە سوکى بىكە و ئەندازە گىرى خەلک بىكە بەمىن ھىزىتىنيان، چونكە گەورە و
مندال و نە خۆشىيان تىدىا يە، ھەروا كە سانىتكى كە لە دورە هاتوھ و ئەۋەيش ئىش و
كارى ھەيد.^۲

^۱ كورپىزگە: غلام.

^۲ آخر جه الھىشمى في (جمع الزوان) ج ۲ / ۱۳۰.

^۳ آخر جه أبو داود برقم (۵۳۱) و ابن ماجة برقم (۹۸۷).

هروده‌ها پیغامبر ﷺ در موضعی تی: من که نویش دکم، دهمه‌وی در تیزی
بکه‌مهوه، به‌لام که گوییم له گریانی مندال دهی بی سوکی دهیکم نه بادا لمسدر
دایکی زه‌حمدت و ناخوش بی.

له میانه‌ی ثوانه‌ی پیشودا سوربونی پیغامبر ﷺ و هاوشه‌کانیمان بر
دهرد که‌وهی لمسه‌ر ناما دهونی مندالان بوز مزگه‌وت، نه‌مه‌ش له‌به‌ر ثه‌و سوده
په‌روه‌ر دهی بیهی زوره‌یه، که پیشکه‌شیانی ده‌کات، نیمدهش ههندیکیانی لی‌باس
ده‌که‌ین:

۱- زیاتر نزیک بونه‌وه له خوا و ههست کردن به چاودیزی خوا:

ثدو که‌شه نیمانی‌یهی، که مندال له مزگه‌وت لی‌ی ده‌زیس؛ شوینه‌وارتکی
گه‌وره‌ی هه‌یه له بهزیونه‌وه و پاک کردن‌وهی ده‌رونی، هه‌روا زیاتر نزیک
بونه‌وهی له خوای گه‌وره و زیاتر خوش‌ویستنی و ههست کردن به چاودیزی
کردنی، که ده‌بیته مایه‌ی چه‌سپاندنی بی‌رویا و په له دلیدا و پیشک و پیشک کردنی
ره‌فتاره کانی.

۲- پاریزگاری کردن له په‌رستن‌کان و به‌جئ هینانی به‌شیوه‌یه کی راست

و دروست:

بی‌گومان مندال که له مزگه‌وت ناما دهی نویزه‌کان دهی بی و ته‌ماشای گهوران
ده‌کات، چون به‌شیوه‌یه کی راست و دروست نویزه‌کان نه‌غمام ده‌دریسن و
به‌شیوه‌یه کی راست، گوئی له خویندن‌وهی نیمام دهی بی و ته‌ماشای
ده‌ستنویزگرتنی گهوران ده‌کات؛ ثه‌وه شوینه‌وارتکی ده‌رونی گه‌وره‌ی هه‌یه بوز
ثدوهی مندال له کاتی خویدا نویزه‌کان نه‌غمام بدات.

هروده‌ها مندال که له مزگه‌وت ناما دهی دهی بی، فیزی چونیستی ههندی نویز
دهی بی، که بتوی ناره‌خسی له‌مالمه‌وه بی‌بینی و فیزی ببی و دک: نویزی هه‌ینی و

^۱ آخرجه البحاری برقم (۷۰۷) و أبوداده برقم (۷۷۹).

۳-سود و هرگرن له کاته کاني بهتالي:

ههروهها مزگهوت رُولٽيکي گهوره هميده له داين گردنى كەشيتىكى لەبار و بهسود، كدوا مندال کاته کاني بهتالي بهچهند شتيك بهسەر ببات، كه سودى گهوره پىن ببەخشى وەك: ثامادهبون له كۆپى زانستى و كۆپى زىكىردن و قورثان خويىدىن.

۴-ناشنابون به هاوريتى چالك:

ههروهها مزگهوت بوار بە مندال دهات ئاشنايەتى پەيدا بکات له گەلْ هاوريتى چاك و سود و هرگرن لييان و هاوكاري گردن لەسەر زىادە تزىك بونهود بتو لاي خوا.

بنياتنانى كەسايەتى كۆمەلايەتى و ئىمانىيچ مندال:

مندالان كه دىنه مزگهوت، بوارى ئەوهيان بتو درەخسى تىكەلْ بە كۆمەلگەيەكى بىرۋادار بن، كه بەشىوھىيەكى راست و دروست پەيوەندى و پىويستى يە كۆمەلايەتىيە كانيان تىدا مومارەسە بىكەن.

ئدو پەيوەندىيە راست و دروستەش له پىرى ناشنابون به گەورە و بچوکەوە لە لاين پىش نويڙانى مزگوته كانمۇدە دىتىھ دى، ههروهها گەتكۈچ گردنيان و سەردانى گردنيان و چونه لاي نەخۆشە كانيان و سەرەخۆشى گردنيان.

ههروهها مندال كه له مزگهوت ئامادە دېبى سودمەند دېبى بهناشنابونى زانا ناودار و بانگەوازكاره مسولمانەكان، لەميانەتى تەماشا گردنيان و گوى پىستى قىسە كانيان و، دوعا بىزىكىردنيان فەر و بەرهە كەتىيان بەرىككوى.

لەبدر ئەوه پىويستە باوک سوربى لەسەر ئەوهى، كه مندالەكانى له گەلْ خۆى بباتە مزگهوت و هانيان بادات، كه تەنبا بچەنە مزگهوت له كاتىتك، خۆى سەرقالە

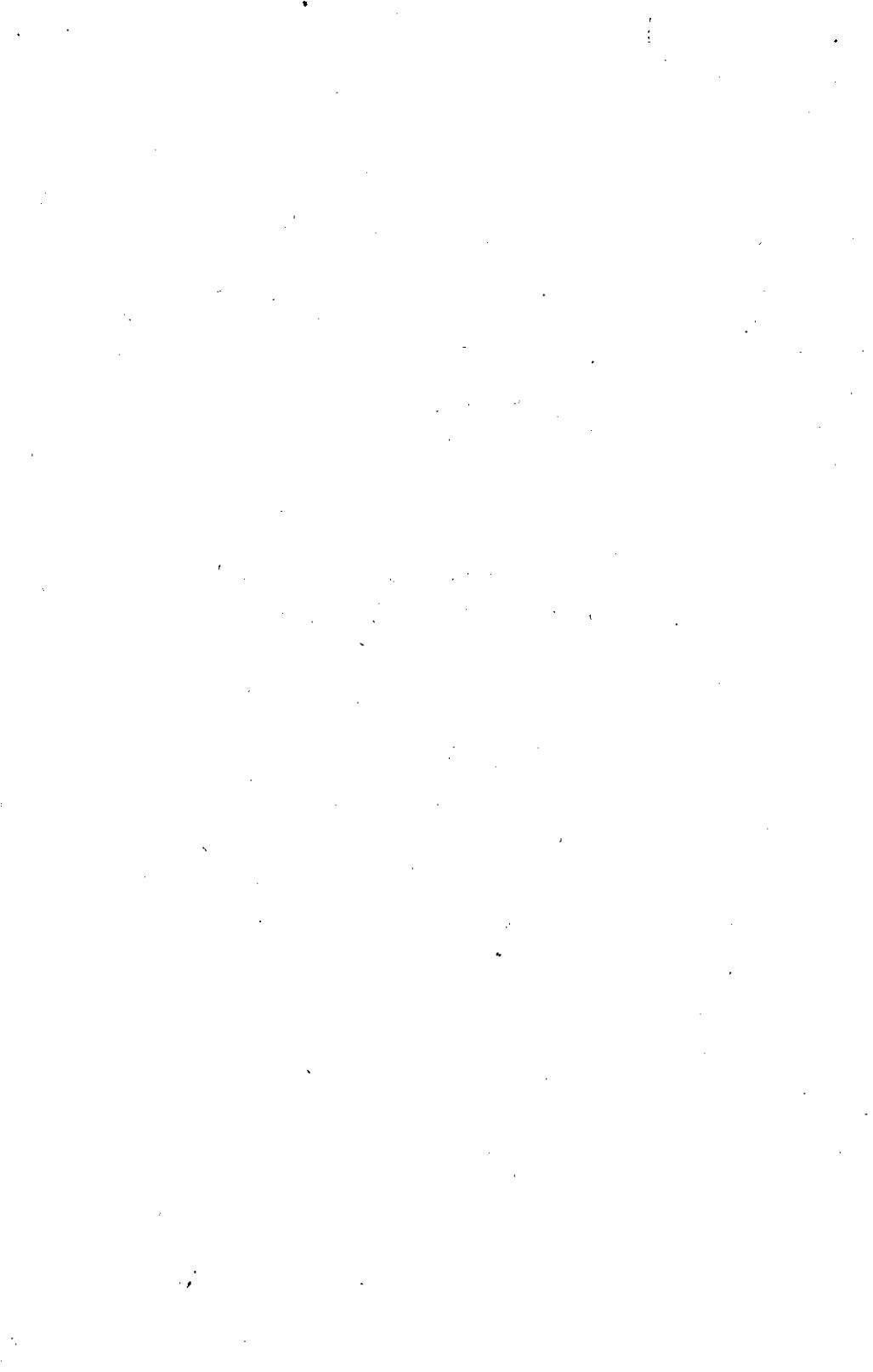
و ناتوانی له گهليان بچيخت.

پيويسته باوک ناگاداري و وريابي، نه کا نه و مندالانه له گهمل خۆي بباته مزگهوت که له تەمنىتك دان ناتوانن ميز و پيسايى رابگرن، چونکه نەم جۇرە پەفتاره مزگهوت و مسولمانان نازار دەدات، ھەروهە كە مندالىكاني دەباته مزگهوت، پيويسته ناگاداريyan بكتات دەبى پابند بن به نادابەكانى مزگهوت و، پىرۆزىي مزگهوت پيارىزىن و له كاتى نەنجام دانى پەرستنەكان؛ ئىمامى مزگهوت ھەراسان نەكەن و لىرى تىك نەدەن.

جا گەر ھەمو نەمانەمان زانى، نەوا مەوداي كەمتەرخەمى باوکانمان بىز دەردە كەمۈي، له بایيخ دان بە رۇلى مزگهوت و بىردىي مندالىكاني بىز مزگهوت، ھەروا مەوداي سەرىپەشتىيارانى خزمەتكردنى مزگەوتقان بىز دەردە كەمۈي، كاتى بە تورپەيىيەوە تەماشاي نەو كەسە دەكەن، كە كورپە كەمى يان كچە كەمى له گەمل خۆي هيئناوهتە مزگهوت، بەلكە -زۇرجار- ناھىتلەن مندال بىتتە مزگهوت وا دەزانن كارىكى باشيان نەنجام داوه!

ده روازه‌ی شهشتم

په روازه‌ی جهنسی ممنلا لکه

پله‌پله‌یی و ئاسانکاری له خستنه روی روشنبیری جنسی بة مندان

تا ئىستاش له كۆمەلگە ئىسلامىيە كانان قسە كردن سەبارەت به (جنس) گرفتىكى گوره يە، كەچى جنس له رۇزئاوادا بەشىۋەيە كى ناشىرىن و بى ئابروسى و وروژىنەر لەبەردەم گوره و بچوڭ لە شەقام و قوتاغانە و تەلەفزىيون دا دەخربىتە رو.

لە كۆمەلگە ئىسلامىيە كاندا قسە كردن دەريارەي جنس تاوانىتكى پەوشتى و كۆمەلايەتىيە، بىنگومان ئەوهى حەقە ئەوهىيە، كە مىيانپەوي بىرىت و ھەلۋىستى ميانەيى (وسط) لە نىوان زىادە رۇسىي و بىزايىدە دان و ھېرىگىرى.

گرفتى هەرە گوره ئەمەش ئەوهىيە، ئىئمە ھەردەم گشت ھەلۋىستىكى سلىبى و ھەرە گۈرين لە دىرى قسە كردن سەبارەت به جنس و پەروەردەي جنسى تاك و كۆمەلگە، بەچەند پاساوىيەكمەد كە دەيدەينە پال ئىسلام و، ھەلۋىستى خرابپ و سلىبى لە دىرى جنس بۇي دەنۋىتىن، كە ئىسلام پىي ئاشنا نەبوه و ئەيناسىيە، مەگەر لە رۇزئانى دواكەوتويان ناسراوە و پالمان داوه به ئىسلام.

ئەو راستىيە لاي زۇرىمەي باوکان و پەروەردىياران شاراوه يە ئەوهىيە، كە پەروەردەي جنسى پەيوەندىيەكى گوره يە بە ئىسلاممەدەمەيە، ھەر وەك خواردن و خواردنەوە؛ پاساى تايىبەتى ئىسلامى ھەمەيە.

هاوەلە بەرپىزەكان رەزاي خوايان لى ئىي- پرسىيارى زۇرىان دەريارەي گرفته جنسىيەكان لە پىنځەمبىر ﷺ دەكەد و قسمەيان لەگەلتىدا دەكەد. پىنځەمبىر يىش ﷺ وەلامى دەدانەوە بەبى ئەوهى سېرزمەنشتىيان بکات، يىان بەرىمەرچيان بداتىمە، يان پىييان راپاگەمەنى دروست نىيە قسە دەريارەي ئەم بابەتانە بىرى، غونسەي ئەمەش:

میقداد ع گوتیه‌تی: عدلی ع پیشی گوت که پرسیار له پیغه‌مبهرب خوا
بکات دهرباره‌ی ثمو پیاوه‌ی، که له ژنه‌کمی نزیک دهبتمه و مسوزی لی
دهردچی، ثایه چی له سدره بیکات، بؤیه من پرسیاره که ناکم چونکه کچی
پیغه‌مبهرب خدام لهلايه و شهرب ده کم ثم پرسیاره‌ی لی بکم، مقداد گوتی:
پرسیارم له پیغه‌مبهرب خوا کرد، نهوش فرمومی: ((إِذَا وَجَدَ أَحَدًا كُمْ ذَلِكَ
فَلْيَنْصُخْ فَرْجَهُ وَيَغْوَضْأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ: گدر یه کیک لهثیوه ثمو مهزیه‌ی بینی،
با داویتنی بهثاو بشوات و وده بؤ نویز دهستنویز بگری)).^۱

خاتو عائیشه (رهزای خوا لی بینی) گوتیه‌تی: سهباره‌ت بهیحتلامی پیاو
پرسیار له پیغه‌مبهرب خوا کرا، (أم سلیم) گوتی: همروهها ژنیش گدر نیحتلامی
بو، ثایه حوشوشتني له سدره؟ پیغه‌مبهرب ع فرمومی: ((أَعْمَمُ النِّسَاءُ شَقَائِقُ
الرِّجَالِ: بهلئی، ثافره‌تان هاوشیوه و هاوشان و نیوه‌ی پیاوانن.))^۲

خاتو عائیشه (رهزای خوا لی بینی) گوتیه‌تی: ثه سای کچی شکل، سهباره‌ت
به حوشوشتني ثافره‌تی حهیزدار پرسیاري له پیغه‌مبهرب ع کرد، پیغه‌مبهربیش
فرمومی:

((أَخْذُ أَحَدًا كُنَّ مَاعِهَا وَسِدْرَهَا فَتَطَهَّرُ فَتُخْسِنُ الطُّهُورَ فَتَصْبُّ عَلَى رَأْسِهَا
فَتَذَلَّكُهُ دَلْكًا شَدِيدًا حَتَّى تَبْلُغَ شُوُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصْبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ أَخْذُ
فِرْصَةً مُمَسَّكَةً فَتَطَهَّرُ بِهَا: گدر یه کی لهثیوه به باشی بهثاو خوی پاک بکاته‌وه
کدوا ناو به سهربیدا بکات و بهتوندی دهستی پیدابینی ههتا دهگاته سهرب
پیستی سدری، پاشان ثاوى به سدردا بکات، پاشان به پارچه لۆکه‌یه کی بؤغوش
کراو خوی پی پاک بکاته‌وه))

ثه سما گوتی: چون خومی پی پاک بکدهمهوه؟ پیغه‌مبهرب ع فرمومی:
"سبحان الله، خوتی پی پاک بکهرهوه" خاتو عائیشه گوتی: بیهینه به شوین

^۱ آخرجه أبو داود برقم (۲۰۷) و مالک في (الموطا) ۱۰۶.

^۲ آخرجه أبو داود (۲۳۶) و الترمذی (۱۱۳).

خوینه کددا.

ئینجا خاتو عائیشه (رهازای خوای لی بی) گوتی: ((نَعَمَ النِّسَاءُ نَسَاءُ الْأَنْصَارِ لَمْ يَمْتَعِنْ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَفَقَّهُنَّ فِي الدِّينِ: باشترین شافرهت، نافرهته نهنساری یه کانن، شدم کردنیان نه بتوه هۆزی ثوهی له نایین شارهزا نه بن.))^۱ ئا بهم شیوه یه لهم وینه یهی که سوننه تی پیغه مبهر جَلَلُ اللَّهِ عَلَيْهِ دیخته رو، ئوه نازادی و سهربستیه بدی ده کهین، که پیغه مبهر بهیارانی ده به خشی بو ثوهی باس له گرفت و پرسیاره جنسیه کانیان بکریت، بهی ثوهی سدر زهشت بکرین: ئه سدریه است پیدانهی پیغه مبهر جَلَلُ اللَّهِ عَلَيْهِ له بر ثوهبوه، تا زانیاریه کان به راستی و دروستی پیان بگات، بیگومان شاردنوه و بوارنه دان بهم ججزه پرسیارانه، دهیته مایهی دروست بونی پیگه یشت و بیر و بچونی هله و پیزیده (شاذ) دربارهی ئه بامه تانه.

گمورة ترین نونهش ئدو واقعیدیه، که زوریهی لاوه کانی کۆمەلگا کانان و نهوانهی پهروه رده و رؤشنبری جنسیان له هاپری یانیان، یان له پهروتوك و گوشار و ویستگه کانی تله فزیونه وه ورده گرن، که ژهر و بی رهوشتی پیشکەش ده کات، ئه مەش مەترسیه کی گوره یه پیویسته له سدر بدرپرسانی پرۆسەی پهروه دهیی له مال و، له مزگه وت و، له قوتا بخانه و هۆیه کانی راگه یاندن لەپریتی هۆشیار کردنوه و پهروه رده راست و دروست دژایم تی و موخاربە بکری.

لە نونانهی سهبارهت بهم پهروه رده داخراوهی که من له گەلیدا زیام ئە وبو، که له خویندنی ناما دهییدا هاپریتی یه کم ههبو، له خیزانیتیکی دینداری زور ساده و ساکار دەزیا، دیدی بو قسە کردن سهبارهت به جنس دیدیتکی قیزه وون و ناشیرین بو، تەنانهت ئەم دیده ببوه مایهی ئوهی ئەم هاپریتی، که گەیشتبوه تەمەنی پیگه یشت هیچ شتیکی ده باره خوشوشتى شەیتان پیکەنین (احتلام) نەزانى،

^۱ آخرجه مسلم (۳۲۶).

هر له بنمراهه ناتوانی ئەم حدقىقەتە به كەس و كارى رابىگىيەنى، گرفتى
ھەرە گەورەش ئەۋەيدى، كە خىزانە كەمى لە ھەفتىيە كەدا يەك رۆزىان تەرخان
كىدبو، كە ئەندامانى خىزان خۆيانى تىىدا بشۇن، جا پى بەھىج يەكى لە
ئەندامانى خىزان نادرى لە پۆزىانى تردا خۆى بىشوات!

لەبەر ئەوه دوياتى دەكەمەوه، دايىك و باوك گرنگى بىدەن بە پەروەردە كىردن و
رۆشنېرى جنسى بۆ مەندالان، ئەم رۆشنېرىيەش بەشىۋەيدى سادە و ساكار و
راست و دروست پېشىكەش بىكىتى، كە ئامانجە ئىسلامىيە كان لە پەروەردە كىردن و
پىتىگە ياندىنى مەنداڭ بەجى بەھىنلىرى، ئەمەش لەپىرىتى ئەم حدقىقەتە راستەقىنە
يەكەمانەوه بەجى دەھىنلىرى:

۱-پىويسىتە باوكان و پەروەردىياران دىيدىيان بۆ پەروەردەي جنسى بىرىتى بى
لەوهى، كە بەشىتكە لە پېۋسىدەي پەروەردەيى، كە پېۋسىدەيەكە تاكى تىىدا فىرىتى
ژيان دەبىت و بەساغ و دروستى كەسايدەتى يەكەمى تىىدا گەشە دەكەت.

۲-مەنداڭ ھەر بە مەندالىتى نامىتىنەوه، بىلكە گەورە دەبى و جنسى
پىتىدەگات، كەواتى سەبارەت بە قۇناغى پىتىگەيشتن و پىتىگەيشتنى جنسى؛
پىويسىتى بەزانىيارى راست و دروست ھەيمە.

۳-سەرەرای ئەوهى گۈزىنكارىيە فسييۆلوجىيە كانى پىتىگەيشتنى جنسى
دەكەويتە ماوهى ھەرزە كارى، بەلام ھىزى جنسى پىويسىت ھەر لە مەندالىنەوه
كارى خۆى دەكەت.

۴-ھەرزە كار زۆر حەز دەكەت ئاشنايى ھەبىت بە راستىيە كانى جنسى، جا
گەر لە لايىن دايىك و باوکەوه بەشىۋەيدى كى راست و دروست ئەم راستىيانە پى
نەگۇترى؛ نەوا ھەول دەدات بەپىيەكى نادروستەوه زانىيارى جنسى بە دەست
بىتىنى.

^۱ لەم لىتكۈلىنەوهدا سودم لە كەتىيى (تربية الاولاد و آلاماء في الإسلام) و كەتىيى (علم نفس النمو)
وەرگۈرتوھ.

- ۵- غمربیزه‌ی جنسی هیتز و کاریگه‌ری خوی همیه و ناکری خوی لی بی‌ثاگا
بکری، همروا ناکری شوینه‌واری له‌سهر دهرون و رهفتاری مندال بی‌ثاگا بکری.
- ۶- به‌ده رکوتونی پالتمن و ناره‌زروی جنسی له‌لای مندال، به‌تاییه‌تی له‌لای
همزه‌کاراندا، کردیه کی یدکسان و سروشتنی‌یه، که ثاکامیتکی حدتی همیه بتو
گهشه‌کردنی.
- ۷- په‌روه‌رده کردنی ساع و دروستی جنسی مندالان؛ گرنگ‌ترین هزوی
سهرکوتونیانه له رهفتاری جنسیدا، له کاتی هاوسمه‌گرتندنا.
- ۸- بی‌ثاگابون له رژول و کاریگه‌ری غمربیزه‌ی جنسی مندال؛ دهیته مایمه‌ی
ندوهی که ثاکامیتکی زور خراپی همیت، کهوا منداله که له رهفتار و هلس و
که‌وتیدا پینپیر (شاذ) ده‌رچیت.
- له‌وهی رابردو گرنگی و پولی په‌روه‌رده‌ی جنسی مندالان بتو ده‌رده که‌وهی له
هه‌بونی کاریگه‌ری به‌سمر رهفتار و ره‌وشتیاندا، زوریش گرنگه دایک و باوک
ثاشنابن به‌وهه‌منه‌ی که په‌روه‌رده و پوشنبیدی پیشکش به مندال ده‌کمن.
لدراستیدا پیویسته په‌روه‌رده‌ی جنسی به‌شیوه‌یه کی پله‌پله‌یی (تدرج)
ثاپاسته‌ی مندال بکریت، که له شته سه‌رها تایی‌یه کان ده‌ستپیده کریت و به‌پی‌تی
قوناغه‌کانی تم‌من و پیداویستی هم‌قوناغیتک، راستیه‌کانی بهم شیوه‌یه‌ی
خواره‌وه ثاپاسته ده‌کری:
- ۹- له ۶ تا ۹ سالی: مندال فیتری ثادابی مؤلمت و هرگز تن ده‌کریت بتو هاتنه
زوره‌وه و چاو دانه‌واندن له شتی حمرا.
- ۱۰- له ۱۰ تا ۱۴ سالی: مندال له شتله دور ده‌خریت‌دهه که دهیته مایمه‌ی
وزوژاندنی جنسی و تیکه‌لاوی، همرووا زانیاری پیویست ده‌رباره‌ی پینگه‌یشت
(بلوغ) و خوششتنی ثاپاسته ده‌کری.
- ۱۱- له ۱۵ تا ۱۶ سالی: مندال فیتری حقیقتی جوتبون و ناوی (وه‌دی) و
(مهزی) و (مهنی)، (خوینی بی‌نویشی)، خوینه چرکه زه‌ردایی، کدره، لدم

تبهمنهدا و ریایی دهربیته مندال له مهترسیه کانی (شذوذ جنسی) و لاربیون (اخراف)، نهویش به سزادانی خوا له پروری دوایی، یان به نه خوشی و مهترسیه کومهلا یه کان له دنیادا و چاندنی ترسی خوا له دلدا و چاودیری کردنسی خری و، باس کردنسی هندی غونه چاک له گنهج و لاوه داوین پاک و تدقوا داره کان بتو مندال.

له غمونهی ثهو گنهج داوین پاکانه؛ چیزک و بمسه رهاتی یوسفه (الظیحه)، کموا چون زنی عهزیزی میسر تمای تیکرد و خوی بو ناماده کرد و همراهشی لیکرد گدر شم کارهی له گمل نه بخام نمدا، بهلام یوسف لمبر دینداری و ترسان له خوای گدوره نهم کارهی نه کرد، خوای گمورهش سمرفراز و سمرکدوتی کرد. وک خوای گموره ده فرمی: «وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتْ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذُ اللَّهِ إِنَّمَا رَبِّي أَحْسَنُ مَثَوَى إِنَّمَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَءَاءَ بُرْهَنَ رَبِّكَ كَذَلِكَ لِنُصْرِفَ عَنْهُ الْشَّوَّاءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ»: ثهو زنه وا یوسف له مالی نعوا بو، تمای تیکرد و ده رگا کانی لی داخت و گوتی: بدلمز ناماده یه؛ گوتی: ثنه پمنا به خوا، ثمو ناغامه، قهدري گرتوم، بسی نه مه گانی داوین پیس (پنهان) که ناهمهن، پرگار نابن، وی پهلاماري ثهوي دا و نه میش گدر به لگهی پهروه ردگاری نه دیبا، ثاوقای دهبو، بو نه مه بیو که خراب و شوره بی لی بسپریته وه، نهم یه کن بو له عمه بده دلپاکه کاغان. یوسف: ۲۳-۲۴.

له پهروتکی ته فسیره کاندا هاتوه، زنی عهزیزی میسر، که دواکاری خرابه
له یوسف کرد پی گوتی: یوسف! رو خسارتم چهند جوانه!
یوسف (الظیحه) گوتی: پهروه ردگارم له مندالدان وینهی کیشام.
زنه که گوتی: یوسف! قوت چهند جوانه!

یوسف گوتی: یه کم شتمه که له گوردا ده گوتی و نامیتی.
ژنه که گوتی: یوسف! چاوه کانت چهند جوانه!
یوسف گوتی: به هردو چاوه نم ته ماشای پهروه رد گارم ده کم.
ژنه گوتی: یوسف! نمهو من لیت نزیک ده بمهوه، که چی تز لیم دور
ده که ویوه.

یوسف گوتی: بدم دور که وتنه و یه ده مهوه له پهروه رد گارم نزیک بمهوه.
ژنه که گوتی: یوسف! نمهو نوین بق راحستوی، وهره ژوره ووه.
یوسف گوتی: نوین و پیخنده له پهروه رد گارم ناشارتیمهوه.
ژنه که گوتی: یوسف! نمهو ناوریشم پق راحستوی، هدسته کاری خبوم
له گه لدا بکه.

یوسف گوتی: که واته له به هشت بی بهش دهیم.
هه رو ها لهو چوره نونانه، غونهی بابای بون میسکه، که بازرگانی قوم اش
بوه و بمناو کوزانه کاندا گمراوه، ئافره تیکی دوله مهندیش بسانگی ده کات بق
ژوره وه گوایه دهیوهی ته ماشای قوم اش کانی بکات، پاشان ژنه که هدره شهی
لیده کات، که وا به خه لک ده لی نهم پیاوه دهیوهی دهست دریی لی بکات و کاری
خرابی له گه لدا بکات، پیاوه بازرگانه که ش فیتلی لی کرد و پیی گوت: یه که مجار
ده مهوهی بچمه ناوده است، جا که چوه ناوده است پیسا بی به خوی هه لسوی و هاته
ده ره و چوه ژوری ژنه که، کاتی ژنه که بهم شیوه یهی بینی و بونی ناخوشی
لیده هات، یه کسدر رایکرد و هه لات، پیاوه کدش لدم کاره خراپهی به ساغی
ده رباری بو، نه پیاوه پیی باشتربو خه لک بهم حاله تمهوه بی بینن، نه ک سدر پیچی
خوا بکات، پاشان چوه مالی خوی و خوی شوشت، دوای نمهه له هدر شوی نیک
با یه بونی میسکی لیده هات.

هه ره نونانه، بدسرهاتی نه و ژنه جوانه یه، که له مه که بوه و میردادار

بوه، جا له بدر ثاویته ته ماشای رو خساری خوی کردوه و به میزده که که گوتوه:
وا ده بینی یه کیک ثم روخساره ببینی و پیتی شیت و شهیدا نه بی؟
میزده که گوتی: به لئی:
ژنه که گوتی: کی.

میزده که گوتی: عبید بن عمر.

ژنه که گوتی: رینگدم پی بده ده چمه لای و توشی فیتنه ده کدم.
میزده که گوتی: نه وا رینگدم پیتدای.

جا ژنه که واه پرسیار که رینک چوه لای و له لایه کی مزگوته که له گهله
دانیشت و پرده‌ی له سهر ده م و چاوی هملدایه وه، ده تگوت مانگی چوارده يه.
عبید بن عمر پیتی گوت: ده م و چاوت دا پوشه.

ژنه که گوتی: من مهفتونی توم.

Ubied گوتی: گدر هر پرسیار یکت لی بکدم، به راستی و لام بدهیته وه، نه وا
چاویک به کاره کدت داده خشینمه وه.

ژنه که گوتی: هر پرسیار یکم لی بکهی به راستی و لام دده مده وه.

Ubied گوتی: پیسیم بلئی! گدر مرگهوان (ملک الموت) هاته لات گیانت
بکیشی، پیت خوش کاره کدت بوز به جنی بیتیم (زینات له گهله بکدم)?
ژنه که گوتی: نا به خوا.

Ubied گوتی: راستت گوت، گدر خملک نامه کرد وه کانیان پیسراوه تو ش
نا زانی نامه کدت به دستی راسته ده دریتی، یسان به دستی چهپ، نایا له و
کاته دا پیت خوش کاره کدت بوز به جنی بهینابای?
ژنه که گوتی: نا به خوا.

Ubied گوتی: گدر بوز لی پرسینه وه له بدره دستی خواي گدوره رابوه ستی، ثایه
پیت خوش کاره کدت بوز به جنی بهینابای?
ژنه که گوتی: نا به خوا.

عبيد گوئی: راست گوت، کهوا ته له خوا بترسه، ندوه خوا نیعمت و چاکه
له گه لدا کردوى.

ژنه کهش گرایوه لای میزده کهی و گوئی: چیت کرد؟

گوئی: تۆ ناراستى و ئىمە ناراستىن، ئىنجا ژنه که دەستى كرد به نوبىز و پۇزۇ
گېتن و عىبادەت كىردىن.

ھەروەھا ھەر لەم نۇنانە، ئەو بەسىرەتەيە كە لە (عبدالرحمن بن أبي عمار)
دەگىپنۇو كە ناسرابو بە (قس)، يەكىن بۇھ لە ھەمە خوا پەرسەتکانى مەككە و
بە (عطاء بن أبي رياح) دەچۈتىندرە.

رۇزىك گوئى لە گۇرانى (سلامة) بسو بەبى نەوەي بەمە بەست گوئىلى
رابىگرى، جا گۇرانىيە كە زۆر بەلاوه خوش بسو، خزمەتكارى (سلامة) (قس)ى
بىنى و پىيى گوت: دەتمەوي (سلامە) ت بۇ بىتىم، يان تۆ بچىيە لای تا گوئى
بىستى گۇرانىيە كە بى؟ نەوىش نەھىيەتى ئەو بىتە لای و نەخۆيشى چوھ لاي،
خزمەتكارى (سلامە) گوئى: من (سلامە) دېتىم لە شوتىنەك دايىدەتىم گوئىت لە
گۇرانىيە كە بى و نەبىنى، نەوىش نەھىيەت، جا بەم شىيەيە مايەوە، ھەتا
ھاتە ژورەوە و گۇرانىيە كە خۆى دا بە گوئى (قس)، نەوىش پىتى سەرسام بسو،
پىتى گوت: دەمەوي (سلامە) ت بۇ بىتىم، نەوىش نەھىيەت بۇتى بىتىنى، بەلام نەو
بۇتى هىتىنَا و لەبىرەمى دايىنا، جا (سلامە) ھونەركارىي خۆى رانواند،
(قس) يش دلى پىتوھ نوسا و (سلامە) ش دلى بەو نوسا و شىيداي برو.

خەلگى مەككەش بەم مەسىلەيان زانى.

رۇزىك (سلامە) گوئى: بە خوا تۆم خوش دەوى.

(قس) يش گوئى: بە خوا منىش تۆم خوش دەوى.

(سلامە) گوئى: حەز دەكەم نامىزىت پىتىدا بىگرم.

(قس) گوئى: بە خوا منىش حەز دەكەم.

(سلامه) گوئی: ئەدى بۆچى لە نامىتزم ناگرى، بەخوا ئىرە شوتىنېكى چۈلە.
 (قس) گوئىم لە فەرمودەت خوا بوه كە دەفەرمۇى: «**الْأَخِلَاءُ يَوْمٌ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌ لَاٰ الْمُتَقِيَّ**»: ئەۋىز پۇزى ياران ھەمو دەبنە
 نەيارى يەكترى؛ جا مەگىن خۆ پارتىزەكان. **الر خرف: ٦٧.**
 پاشان (قس) ھەستا و چوبەلاي خواپەزىتىيە كەيمەوە.
 دەربارەت داۋىن پاكى و لە خواتىسانى پىياچا كان و دانانى خوا بە چاوداير
 لە كاتى روپەرپۇنەتىنە و كارى خراپە نۇونە زۆرە، بەغۇنە هىتىانەتىنە
 ئەم چىرۇك و بەسەرھاتانە، پۇلى كارىگەريان دەبىت لەسەر چەسپاندىنى رەوشىت
 بۇ ئايىنى متىلان و پاراستىيان لە ھەلخلىسکانە كانى ئارەزوپازى و سەرپىچى و
 تاوانكارى.

ھەروەها لەو كاتىنى كور و كەچ نزىك تەمىنەنی ھاواسەرگىتن (زواج) دەبن،
 پىيويىستە لەسەر دايىك و باوكان زانىيارى راشكاد و راست و دروست دەربارەت
 جوتىبۇنى راست و دروستى ژىن و مىزىد لە لايدىنى (وظيفى) و دەرونى يان بەدنى،
 كە ئەمەش دەبىتىيە يارىدە دەرباران بىز سەرەتاي پەيوەندىيە كانى ھاواسەرگىتنىيان
 بەشىوەتىيە كى راست و دروست.

گەورەترين ھەلە كە دايىك و باوک تىتى دەكەۋى ئەۋەتىيە، كە كەچ يان كور بەبى
 ئەۋەتىيەتىنەن ھەلە كە دايىك و باوک تىتى دەكەۋى ئەۋەتىيە، كە كەچ يان كور بەبى
 مامەلە و كارلىتىكىرنى ژىن و مىزىد لەلاين دايىك و باوکيانەتە و دەرگىتىيە؛ دەچنە
 خانوی ژىن و مىزدايەتىيە.

^١ صفحات مشرقة، نقل عن كتاب (الاعان) ج ٨/٦-٧، سەرنج بىدە ئەو جىاوازىيە زۆرەتىيە نىوان
 حەقىقەتىيە پەيوەندىيە نىوان (سلامه) و (قس) و ئەو وىتەتىيە كە لەسەر شاشەتى سىنەما دەربارەيان
 نەقل كىراوە.

نامانجه کانی په روهه دهی جنسی

بزوشه دهی قسه کاغان دهرباره دهی په روهه دهی جنسی تیوز (نظر) دهی په دهت و بلاو نه بهی، پیوسته پرسیاریکی زور گرنگ بکریت، ندویش نهوه دهیه: نه و ناما جوانه چین، که نیسلام دهیه دهیه له میانه دهیه په روهه دهه کردنی جنسی مندالدا به جیان بهینه^۱؟

له راستیدا و هلامدانه دهی نهم پرسیاره له زوانگه دهی نیسلام دهیه پیوسته به تویزینه دهیه کی فراوان و گشتگیر (شامل) همیه دهرباره دهی نهم با بهته، هیچیشی تیا نیه، ناما جنه همه گرنگه کان باس بکرین، که نه مانعن:

۱- زانیاری راست و دروست دان سهباره ده کروک و ما هیه تی چالاکی جنسی، له میانه ناسینی به شه کانی کونه ندامی زاویه دی پیاو و زن و چونیه تی کار کردنی همه یه کیکیان، همرووا ناشنابون به حقیقتی و ناما جنبی جوتبوون، همه مو نه مانه ش به پله پله بی نه غام ده دری و بشیوه دهیک که له گهمل تدمه نی مندال بگونجی و له زیر رینما بی یه کانی قورناتی پیوز و سونه تی پیغه مبهه و په رتوکه زانستی یه کان بیت.

۲- پاک خوبی کردن (تهدیب) ای ره فتاری مندالان و په روهه دهه کردنی رو شتیان، له میانه نارا پسته نیسلام دهیه کان و ره و شته تاییه ته کانی ثادابی ره فتاری جنسی و دور که و تنهوه له و روژینه ده جنسیه کان.

۳- هاندانی لدسر گدشه پیدانی بهندویه است (ضوابط) و ویست (ارادی) یه کان بزو پالندر و ناره زوه جنسیه کانی و هستکردنی به بعیر سیاریتی تاکی و کومه لا یه تی و ناشنابون به مهترسی نازاری جنسی لدسر تاک و کومه لگه دا.

۴- راستکردنوهی نمو زانیاری و بیوروا هه لانه می، که دهرباره دهی په دهه و

^۱ نم لینکولنیم له کینی (بریة الارادات والاباء في الاسلام) لایپر ۲۳۷ وهر گر توه که له کینی (علم نفس النبوي) گوارسا واهمه.

حه قيقه‌تى جنس را تواند نزاوه، همروا هاندانى له سهه شمه‌هى كه بىپورا كانى خۆى ده‌رساره‌ي جنس بخاته رو، تزاوه كور جنس نهبيتە كەل و پەلىك به ده‌ستى بازىرگانه كانىه‌و بىئنیتەه و مانمه‌هى كەل تارىكى فيكرا بقۇزنه‌و و دورىيى لە خستنە روپا راست و تاوتويى كردنى ساغ و دروست.

٥- پىشکەشكىرىنى كۆممەلىك ئارا سته‌ي سۆزدارى به‌رز و داب و نەريتى راست و به‌رز به‌منداان^١.

٦- هۆشداريدانى منداان لەو تىۋر و بىپۈچۈنە درؤيانە ده‌رساره‌ي جنس دەگۇتىز، همروا به‌منداال را بىگەيەنلىز كە جنس گرنگتىن چەكى دوژمنانى مسوئلمانانە، كە بۆ روخان و تىتكىدانى ئىسلام بەكارى دىتن.

٧- گشتىگىرى و تىۋر و تەماوى و اقىيىن ئىسلام دەربخرى، همروا دەربخرى كە ئىسلام چاره‌سەرى گشت گرفته كانى مرۆز قايىتى دەكات^٢.

^١ خفایا المرافق، ص ١١٦.

^٢ التربية الجنسية في الإسلام، ص ١٣.

نه و هه و وه سیلانه نیسلام به پاراستنی تاک له هه لخیسکتنه کانی جنسی گرتونه به

نیسلام دانی ناوه به هه بونی غمریزه جنسی و شوتنه واری گهوره له ژیانی
ناده میزاددا، جا بتو پاراستنی ناده میزاد له ناسه واره خراپه کان و شم وزهیه و
ثاراسته کهی به ثاراسته کهی هله نهته قیتموه، نیسلام چنده هر ف و وه سیله کهی کی
دان اووه، که پیویسته دایک و باوک بتو پاکخوبی کردنی غمریزه جنسی مندال
بیگرنه بهر، که بربین له:

یه که م: پیگریکردن له و روزینه ره جنسیه کان:

گرنگترین نه و هزیانه مندال له خلیسکه جنسیه کان ده پاریزی، نده ویه که
همهول بدری نه هیتلری و روزینه ره جنسیه کانی به رچاوبکه وی، هدر چنده
له راستیدا نه مه کاریکی زور زه جمهته، بد تایبه تی له و بارود خهی تییدا ده زین،
که وا هزیه کانی راگه یاندن به تله فزیون و گوقار و پمرتوك و وینه کان و..
هندوه دیه نی بهره لایی و روزینه راده نویتری.

به لام و پیرای نه مهش مه حال نیه مرؤف خوی له و روزینه ره جنسیه کان
دور خاتمه، گه را بهندی ثار استه و رینما بیه کانی پیغه میبر تایبه ت بهم
با بهنه بیت، روزینه ره جنسیه کانیش نه مانمن:

۱- چاو دانه و اندن:

گرنگترین هزیه کانی دور که و تنه له هه لخیسکان و روزینه ره جنسیه کان،
چاو دانه و اندن له هدرام.
چونکه چاو پزسته و رینگه کاری خراپه کاری و داوین پیسیه و یه که م هزی
گوم رایی و به هیلاک چونه.

بدر ره جمده‌تی خوا کدوی ثدو که سهی ثدم چهند دیپه‌ی گوته: ۶
 كل الحوادث مبدأها من النظر و معظم النار من مستصرف الشر
 فتك السهام بلا قوس ولا وتر
 في أعين الغيد موقف على الخطر
 يسر مقلته ماضٍ مهجّته لا مرحباً بسرور عاد بالضرر
 گهر مندال هدر له منداليه و له سهر چاو دانه واندن راهيتنرا و پسر و هرده بو،
 ثدوا بدرگري كردنی بو و روزئينه ره جنسیه کان زور زور دهین.

بویه ئیسلام لە سەر ئەم رەوشتە زور ھانیداوه، خوای گەورە دە فەرمۇی: ۷
 أَصْبَحْتُم مِّنْ مُصْبِبَةٍ قَيْمَا كَسَبْتُ أَيْدِيكُمْ وَيَقْفَوْا عَنْ كَثِيرٍ: هەر کاتى
 توشى بە لایك بون، بە هۆزى كردە وە خوتانە، لە زور گوناھە کانیشتان چاو
 دپوشى ۸ الشورى: ۳۰.

پىغەمبەريش جَلَلُ اللَّهِ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالْمَلَكُوتُ فەرمۇيەتى: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَنْظُرُ إِلَى مَحَاسِنِ امْرَأَةٍ ثُمَّ
 يَغْضُضُ بَصَرَهُ، إِلَّا أَخْدَثَ اللَّهُ لَهُ عِبَادَةً يَجْدُ حَلَاوَتَهَا: هەر مسولىمانىك
 تە ماشاي ژىنلىكى جوان بکات و پاشان چاوى دانەوينى، ثدوا خوا ثدو چاو
 دانەواندىنى بۆ دە کاتە عىبادەت و لە دللىدا ھەست بە شىرىنييە كەى دە کات.))^۱

هەروهە دە فەرمۇي: ((النَّظَرُ سَهْمٌ مَسْمُومٌ مِنْ سَهَامِ إِبْلِيسِ، مَنْ تَرَكَهَا
 مِنْ مَحَافِقِي أَبْدَلَتِهِ إِيمَانًا، يَجْدُ حَلَاوَتَهِ فِي قَلْبِهِ: روائىنى حەرام تىريتىكى ژە هراوى
 شەيتانە، هەركەسى لە ترسى من روانىنى حەرام وا زىيىنى، ثدوا لە نېزى ثدوه بىرواي
 بۆ زىياد دە كەم، كە لە دللىدا ھەست بە شىرىنييە كەى دە کات.))^۲

هەروهە دە فەرمۇي: ((يَا عَلَيْيِ لَا تُنْبِعِ النَّظَرَةَ النَّظَرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى
 وَلَيَسْتَ لَكَ الْآخِرَةُ: عَدْلٌ! نَذَرٌ! لَدُوَى! نَذَرٌ نَهْ كَهْيٌ، يَهْ كَهْمَتْ بۆ دروستە،

^۱ آخرجه الهيشمى بى (مجمع الزوائد) ج ۸/ ۶۳.

^۲ آخرجه الحاكم فى المستدرك، ج ۴/ ۳۱۴.

۲- جِيَا كِرْدَنْهُوهِي شُويْنِي خَهْوْتَنْ:

له رِيْتَنْمَايِي يِهْ كَانِي پِيْغَهْ مِبَدَرْ عَلَيْهِ دَهْرِيَارِهِي رِيْتَكَرْتَنْ لَهْ وَشَتَانِهِي دَهْبِيَتَهِ هَرَزِي
وَرُوزَانِدَنِي جَنْسِي مَنْدَالِ: جِيَا كِرْدَنْهُوهِي شُويْنِي خَهْوْتَنِيَانِهِ، نَهَادَا لَهْ كَاتِنِي نَوْسَتْ
شَذُوذِي جَنْسِي لَهْنِيَوانِيَانِ روَيْدَاتِ.

دَهْرِيَارِهِي جِيَا كِرْدَنْهُوهِي نَوْسَتْ پِيْغَهْ مِبَدَرِي خَوا عَلَيْهِ دَهْفَهِ رِمَوى: ((مُرُوا
أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاهِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَيْعٍ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرَقُوا
بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ: لَهْ تَهْمَنِي حَهْوَتْ سَالِي فَهَرْمَانْ بِهِ مَنْدَالِهِ كَاتِنَانْ بِكَمِنْ
نَوْيِيزْ بِكَمِنْ، لَهْ تَهْمَنِي دَهْسَالِي لَهْسَرْ نَوْيِيزْ كَرْدَنْ لَيْيَانْ دَهْنْ وَ جِيَكَهِي خَهْوْتَنِيَانْ
لَيْنِكْ جِيَابِكَهِنْهُوهِهِ))^۲.

نَهَمَهْشِ لَايِنِيَكِهِ پِيْتَوِيسْتَهِ وَرِيَابِينِ، تَاوَهِ كَوْ مَنْدَالِانْ نَهَنِهِ قَورِيَانِي فَهَرْمَنْشِ
(إِهْمَال)ِي سَهْرِيَرْشِتِيَارَانِ.

۳- نَهَهِيَشْتَنِي تَيْنِكِهِ لَأْوِي وَ بَهْتَنِهَا بُونْ لَهْ كَهْلْ ثَافِرَهِتِي بِيْتَگَانِهِ:
نِيَسَلام سُورَه لَهْسَرْ قَدَهْ غَهْ كَرْدَنِي تَيْنِكِهِ لَأْوِي وَ كَوْنِيُونِهِ بَهْتَنِهَا لَهْ كَهْلْ
ثَافِرَهِتِي بِيْتَگَانِهِ، نَهَمَهْشِ لَهْبَرْ نَهَوِيَهِ تَا وَرُوزَيَنِهِرْ جَنْسِيَهِ كَانْ كَمْ بِبِيَتِهِوهِ.
دَهْرِيَارِهِي نَهَمَهْ پِيْغَهْ مِبَدَرْ عَلَيْهِ دَهْفَهِ رِمَوى: ((مَا حَلَّ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ
الشَّيْطَانُ ثَالِثُهُمَا: هَمْرِ پِيَاوِيَكْ بَهْتَنِهَا لَهْ كَهْلْ زَنِيَكْ دَابِنِيَشِي؛ ثَدَوَا سَيِّهِ مِيَانْ
شَهِيَتَانِهِ))^۳.

هَمِروْهَهَا فَهَرْمَوِيدَتِي: ((إِيَّاكُمْ وَالدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ.. فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ
الْأَنْصَارِ: أَفَرَأَيْتَ الْحَمْوَ؟ قَالَ: الْحَمْوُ الْمَسْوَتُ: نَهَكَمْ بَهْتَنِهَا بِچَنِهِ لَايِ

^۱ آخرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ بِرَقْمِ (۲۷۷۸) وَأَبُو دَادَ بِرَقْمِ (۲۱۴۹).

^۲ آخرَجَهُ أَبُو دَادَ (۴۹۵) وَأَحْدَى مَسَنَدَهُ جَ (۲۱۰).

^۳ آخرَجَهُ الْبِشِّيَّيِّ في مَعْجمِ الرَّوَانِدَ جَ (۵/۲۲۵).

ثافره‌تان، پیاویتکی نهنساری گوتی؛ ثدی نه‌گهر نه‌که سه خزمی میزده که‌ی
بو؟ پیغه‌مبهر ﷺ فدرموی؛ خزمی میزد، نه‌وه هدر مردنه)).

بینگومان نه‌و تیکه‌لاویه‌ی نیسلام قه‌ده‌غه‌ی کردوه، نه‌وه تیکه‌لاویه‌ی که
ثافره‌تان تییدا پابهند نین به بنچینه کانی نیسلامی، که فهرمان ده‌کات
به حیجاب پوشین و قه‌ده‌غه‌ی کوبونه‌وه به‌تمنها له‌گمل ثافره‌تی بیگانه ده‌کات.
بدلام گهر ثافره‌ت پابهندبو به ریساکانی نیسلام و حیجابی پوشی، نه‌وا
تیکه‌لاوی گرفت نیه، بدله‌که‌ی نه‌مدش نه‌وه‌یه، که له زیانی گشتی کۆمەل‌ایه‌تی
هاوەلآن دا، زور هاتوه کهوا ثافره‌تانی هاوەلآن له‌گمل هاوەلآن تیکه‌ل بون،
پیغه‌مبهریش ﷺ ثیقراری له‌سەر کردوه.

۴- پابهندبون به حیجاب پوشین و به‌ده‌زنه خستنی جوانی و رازادییی؛
خوای گه‌وره ده‌فدرموی؛ «**وَلَا تَبْرُجْ أَلْجَاهِلَّيَةَ الْأُولَى**»؛ وەك
دەورانی زەمانی نەزانی پیشتو، خشل و پازاوه‌یی خۆتان نیشان مەدەن).
بینگومان کچان که دەچنە دەرەوه و بەسفوری و بەخۆ جوان کردن و شارايش
کردن‌وه بەدیار دەکەون، له گرنگترین هۆیه کانی و روژاندنی جنسی گەنج و لاوانه،
دوای نه‌مەش گرنگترین هۆیه کانی کەوتنه نیتو رەفتاره هەلە کانه‌وه‌یه.
ھەر له‌بەر نه‌وه‌شە نیسلام سوره له‌سەر نه‌وه‌ی ثافره‌ت پیش نه‌وه‌ی بلوغى
ببیت، دەبی حیجابی نیسلامی بپوشی، حیجابه‌کەش بەشیووه‌یه ک دەپوشی،
کەھەمو له‌شى بگرىتەوه جىگه له دەم و چاو و هەردو دەستى، بەبی نه‌وه‌ی خۆى
شارايش بکات.

دەرباره‌ی حیجاب پوشینیش پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فدرموی؛ ((يَا أَسْمَاءُ، إِنَّ
الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ لَمْ تَصْنُلْخْ أَنْ يُرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا، وَأَشَارَ إِلَى
وَجْهِهِ وَكَفِيهِ؛ ئەسما! ثافره‌ت که خوتى بى نويشى بىنى، بۇ دروست نىه ھىچ

شوئنیتکی لهشی بیینری، مهگه رنهمه و ندوه نهیت، پیغه مبهه نامازههی
بز دهه و چاوی و هردو دهستی کرد.)^۱

لهبر ندوه پیویسته دایک و باوک سورین لهسمر راهیتانا نی کچه کهیان که
حیجابی نیسلامی بپوشی، ندوهش به پله پله بی و هیندی هیندی دهیت، بهر لهوهی
لهسمری پیویست (واجب) ببی، همروا لهسمر حیجاب پوشین رابهینری و هانی
بدریت.

هاندانه که ش بهوه دیته دی، کدوا دایک و باوک هر دهه له لای کچه کهیان
باسی ندوه بکمن هر کاتن گدیشتہ تمده نیکی دیاریکراو، پیویسته له سمری
حیجاب بپوشی، و هک چون دایکی و پوره کانی دهیوشن، هانی بدری بهوهی هر
کاتن ثم حیجابة ده پوشی زور پی جوان ده بی.

هدروهها هدر له مندالیمه کچ رابهینری، که جلی کورت لهبر نه کات، که
قاج و شانی بهدر ده خات.

هدروهها له هؤیده کانی هاندانی حیجاب پوشین ندوهیه، که به بونههی حیجاب
پوشینهه، ئاهنگی بز ساز بکری و هاپریکانی و خزمه کانی بانگ بکرین بز
ندوهی به شداری ثم بونههی بکمن و چاوی لی بکمن.

پیویسته قه ناعدت به کچ بهینری، که حیجاب پوشین فهرمانی خواهی، ثم
حیجابهش گورههی بز و پیزی زیاتر ده کات و هر گیز پی ناگری له جوله
تینکه لبون به کزمه لگه.

دوهم: ترساندنی به سزادانی لاپیهه جنسیه کان (الاغرافات
الجنسیه):

لهو هؤیانهی که نیسلام بز پهروه ردھی جنسی فرهوان کردوه، ترساندنه به
سزا و خهشم و تورههی خوا گم قده غه کراوه کانی خوا پیشیل کرا و سنور به زین

^۱ اخراجه آبوداود (۴۱۰۵).

کرا.

شتبیکی به سوده دایک و باوک لمه رد همی مندا آندا سوره‌تی نور بخوبینشه و
مانایان بتو بکمن و ثدو سنور (حدود) آنها یان پی بناسیتنی، که خوا دایناوه بتو
سزادانی ریزیه ران (الشاذین)، ثهوانه‌ی پیچه وانه‌ی شمرعی خوا ده کمن.

سی‌یه‌م: تهرکیزکردن سه رؤلی عیباده‌ت کردن:

ثمو په‌رستشانه‌ی مروف ثه‌جامی ذه‌دات، کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی همیه‌له
چاندنی دلنيابی و دلنه‌وابی له ده‌رونی و له راستکردن‌وه‌ی ره‌فتار و
ره‌وشته کانیدا. خوای گه‌وره ده‌فرمومی: **﴿إِنَّ الْصَّلَاةَ تَنَاهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾** نویزکردن مروف له کاری ناشیرین و
ناره‌وا ده‌پاریزی، یادی خوا هیتا تره.) العنكبوت: ۴۵.

پیغمه‌بریش ﷺ فرمومیه‌تی: ((یا مغشر الشیاب من استطاع منکم البايعة
فلیتزوج، ومن لم يستطع فعلیه بالصوم فلائه له وجاءه: ثمی کوسمه‌لی گه‌نجان،
هدر که‌سیک له ثیوه توانای به‌ریوه‌بردن و ههستان به ثمرکه کان و به‌رسیاریتی
هاوسه‌رگرت‌نه‌ی همیه، با هاو‌سه‌ر بتو خوی په‌یدا بکات، هدر که‌سیکیش نه‌یتوانی
با به‌رژو ببی، چونکه رژو ده‌بیته قده‌لغان، که له خراپه‌ی دور ده‌خاته‌وه.))
سه‌ره‌رای ثه‌وهی ثمو شوینه‌واره‌ی که عیباده‌ت له‌سه‌ر ده‌رون به‌جی‌تی دیلی،
رژو له عیباده‌ت کانی تر زیاتر شوینه‌واری گه‌وره‌ی همیه له پالاوته‌کردنی ده‌رون
و بی‌هیزکردنی غدریزه‌ی جنسی گه‌نجان.

چوارهم: پرکردن‌وه‌ی کاتی به‌تالی هه‌رزه‌کان:

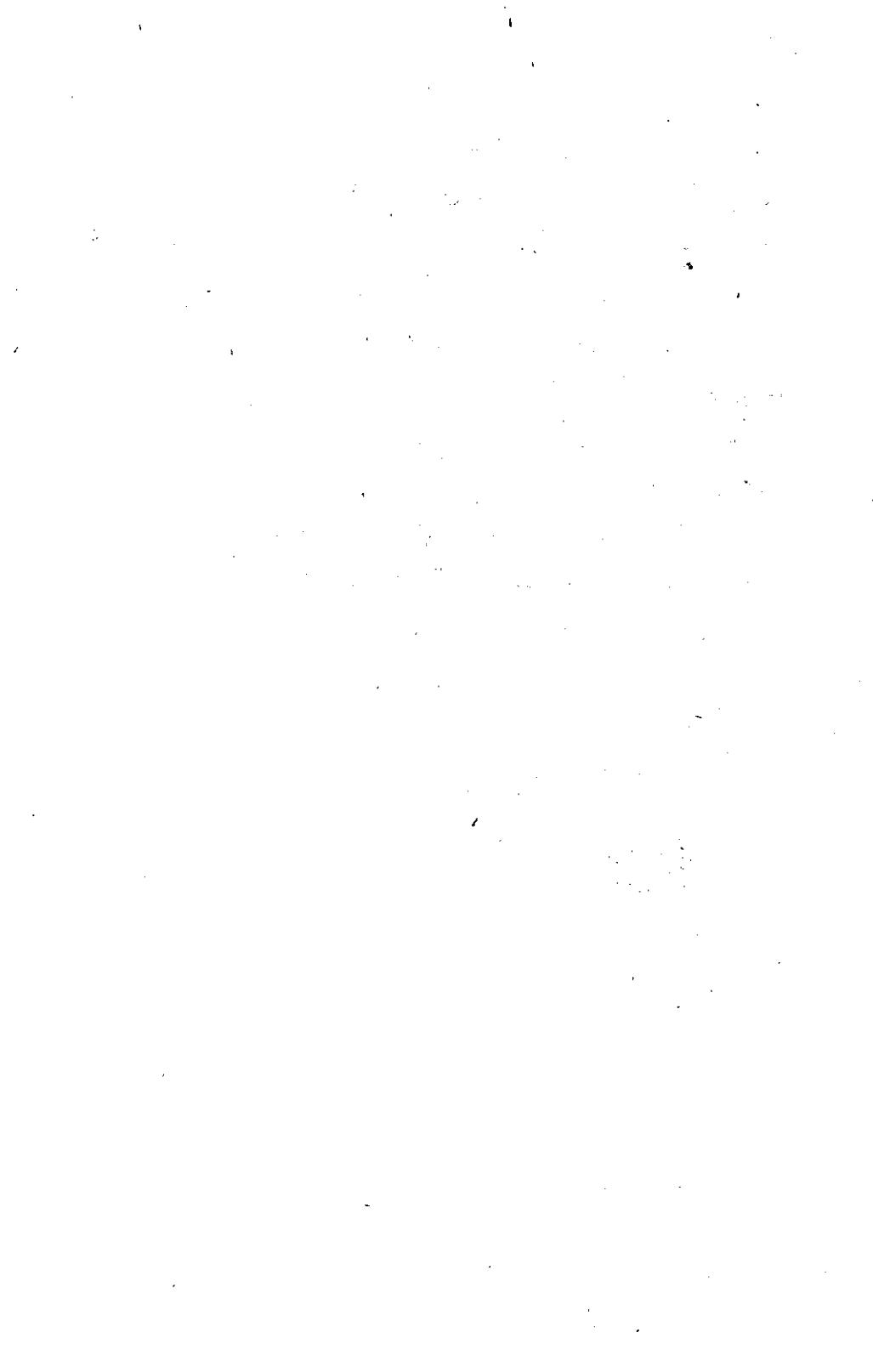
هه‌رزه‌کار که هه‌ست به‌کاتی ده‌کات، شوینه‌واری گه‌وره‌ی ده‌بیت له

^۱ اخرجه البخاری (۱۸۰۶) و مسلم (۱۴۰۰).

لاری بونی و کهوتنه ناو هم‌لهوه، له‌بدر ثدهه پیویسته دایک و باوک کاته کانی
هدرزه کار به کار کردن و ورزش پر بکندوه، شاراوهش نیه ورزش شوینه واری
خوی هدیه به تایپه‌تی له بد تعالیّ کردنی وزهی هدرزه کار.

بدر لوهی بابه‌تی پهروه رده کردنی جنسی مندال کوتایی پسی بیتین، ده‌بئی
وریابین کاتی ههست ده که مین مندال نه‌ریتیکی جنسی ریزیه‌ر (شاد) موماره سه
ده کات، یان دوچاری گرفته کانی جنسی بوه، ده‌گای گفت‌وگز کردن له‌گمل مندال
بکهینه‌وه و توند و تیزی له‌گه‌لیان به‌کار نه‌هیتین، باشترا وایه باوکان نه‌هیلین
منداله کانیان ههست بعوه بکمن، که نه‌وان ناگاداری ره‌فتاره کانیسان، به‌لکه
ده‌بئی له بونه‌یه کدا ثمازه بمو کرده‌وهیان بکری، که نه‌مه گونجاو و لايمق بمه‌وان
نه‌نم کاره ناشیرینه بکهن و بپواش ناکری ثم کرده‌وهیه له‌وانه‌وه دریچیت.
پیشتریش باسمان کرد چون پیغه‌مبدر ^۱ به گفت‌وگز قدناعه‌تی بمو گه‌نجه
هینا زینا نه کات، که هاتبو مؤلمت و هربگری زینا بکات^۱.

^۱ بگذرنوه بابه‌تی (گفت‌وگز و موناقشه) لعم په‌رتو که‌دا.

ده روازه‌ی حدود

پر روازه کار

پیناسه و مهترسی همزه کاری

ناده میزد له میانه ریپه‌وی زیانیدا همراه دایک بونیه و تا مردن، به چند قواناخیکدا تیزده پهپی.

سده‌تا منداله، پاشان کوریزگه‌یه، پاشان همزه کاره، پاشان دهیته گمنج پاشان کامل دهی، پاشان پیر دهی.^۱

ماوهی همزه کاری له گرنگترین و مهترسی ترین نهود ماوانه‌یه، که مرزو
پیتیدا تیزده دهیت، نهود ماوهیه که له یازده سالی‌یه و دریزه ده‌کیشی و همندی
جار هه‌تا بیست و چوار سالی، همراه چند پهروه‌دیاران ده‌رساره‌ی نهم ماوهیه
جیاران، دهی تیبینی نهود بکری، که ماوهی همزه کاری بپی‌تی جیاوازی نهود
کزمه‌لگه و پوشنیریانه همزه کاران تیزیدا ده‌ژین دریزه ده‌کیشی و کورت
دهیتندوه.

به‌لام لم‌ماندوانیدا: زماندوانان دیدیان وايه همزه کاری بمر له بالغ بون
دهست پیشه کات و له تمدنی بالغ بون کوتایی دی.^۲

پهروه‌دیاران به چند پیناسه‌یه کی جیاجیا پیناسه‌ی همزه کاری ده‌کمن،
به‌لام له زور خالدا هاویه‌شن، لمو پیناسانه دوان باس ده‌کهین:

- همزه کاری بربیتی‌یه له پله‌پله‌یی وردہ وردہ پیشگیشتنی جهسته‌یی و
جنسی و عهقلی و هملچون (انفعال).^۳

- همزه کاری کزمه‌له گورانکاریه که به‌سمر کج و کوردا دیت، چ له لايمنی
جهسته‌یی، یان جنسی، یان عهقلی، یان سوزداری، یان کزمه‌لایمتی، کهوا

^۱ قواناغه کانی گهشه‌کردنی ڙن و پیاو، قواناغی زوری هه‌ن، به‌لام من ٻئم شیوه‌یه کورتم کردازندوه، بتو زینه زایاری بگمربوکه پهروتکی (فقه اللغة و سر العربية) لایپزه ۸۰-۸۲.

^۲ القاموس الخطيط ج ۳۴۹/۳ و المصباح المنير ج ۱/۲۴۲.

^۳ ماذا تعرف عن المراقة ، لایپزه (۱۱).

له باری دایه سایکولوژی مندان و همراه کاری ای لهمادهی مندانیمه و بگوازیتیمه و
بـ قـونـاغـی گـهـنـیـتـی و پـیـاـوـهـتـی^۱.

همروهها همراه کاری ای قـونـاغـیـکـ نـیـه سـدـرـیـهـ خـوـ و جـیـاـ بـیـ لـهـ پـاـبـرـدـوـ و دـاهـاتـوـ،
بـلـکـهـ بـهـ پـیـچـهـ وـانـهـ وـهـ، پـهـیـوـهـ نـدـیـ بـدـپـیـشـ و دـوـایـ قـونـاغـهـ کـانـمـوـهـ هـدـیـهـ.

نهـوـ کـهـسـهـیـ هـلـسـنـ وـ کـهـوـتـ لـهـ گـهـلـ هـمـرـزـهـ کـارـ دـهـ کـاتـ، زـوـرـ گـرـنـگـهـ باـشـ نـمـوـهـ
بـزـانـیـ، کـهـ نـمـ قـوـنـاغـهـ چـهـنـدـ مـهـتـرـشـیـ دـارـهـ وـ بـقـوـهـ هـمـرـزـهـ کـارـ چـهـنـدـ گـرـنـگـیـ هـدـیـهـ،
بـهـ رـامـیـهـ بـمـ قـوـنـاغـهـ هـمـرـزـهـ کـارـ چـهـنـدـ هـهـسـتـیـارـهـ.

پـیـوـیـسـتـهـ باـشـ بـزـانـیـ کـهـ گـهـشـهـ کـرـدـنـ وـ پـیـنـگـهـیـشـتـنـیـ جـهـسـتـهـیـ وـ عـهـقـلـیـ
همـرـزـهـ کـارـ، بـهـهـمـانـ خـیـرـایـیـ وـ هـمـانـ ثـاـسـتـ پـیـکـهـوـهـ نـارـقـونـ، بـلـکـهـ پـیـنـگـهـیـشـتـنـیـ
جـهـسـتـهـیـ پـیـشـ گـهـشـهـ وـ پـیـنـگـهـیـشـتـنـیـ عـهـقـلـیـ دـهـ کـهـوـیـتـ.

جاـ لـهـبـمـ نـهـوـ نـیـشـانـهـ وـ دـیـارـدـهـیـ پـیـاـوـهـتـیـ بـهـسـهـرـ هـمـرـزـهـ کـارـهـوـ دـهـبـیـنـرـیـ، وـهـکـ
پـیـنـگـهـیـشـتـنـیـ جـنـسـیـ وـ بـدـدـهـرـکـهـوـتـنـیـ سـمـیـلـ وـ درـیـزـیـ زـیـاتـرـ دـهـبـیـتـ، دـهـنـگـیـ گـپـ وـ
گـهـورـهـ دـهـبـیـتـ، واـ لـهـ دـهـوـرـبـدـرـیـ دـهـ کـاتـ هـدـسـتـ بـکـدنـ، کـهـ بـهـرـاـسـتـیـ بـوـتـهـ پـیـاـوـ وـ
وـهـکـ پـیـاـوـ مـاـمـدـلـهـ وـ رـهـفـتـارـیـ لـهـ گـهـلـلـدـاـ بـکـرـیـ، لـهـ پـاـسـتـیـشـ دـا~ عـهـقـلـ وـ
هـهـلـچـونـهـ کـانـیـ لـهـ نـیـوانـ منـدـالـیـتـیـ وـ پـیـاـوـهـتـیـ دـایـهـ.

بـوـئـهـوـهـ قـراـوـانـتـرـ وـ قـوـلـتـرـ لـهـ رـوـلـسـیـ سـرـوـشـتـیـ هـمـرـزـهـ کـارـیـ وـ چـوـنـیـمـتـیـ
مـاـمـهـلـهـ کـرـدـنـیـ پـهـرـوـهـدـیـارـ لـهـ گـهـلـ هـمـرـزـهـ کـارـدـاـ تـیـبـگـمـینـ، باـ گـوـیـ بـیـسـتـیـ
کـورـتـهـیـهـ کـیـ بـهـسـوـدـیـ قـسـهـیـ بـهـرـیـزـ (عـمـدـ فـضـلـ اللـهـ) بـیـنـ، کـهـ دـهـلـیـ:

(قـوـنـاغـیـ هـمـرـزـهـ کـارـیـ هـمـرـوـهـکـ هـاوـسـهـنـگـیـ دـهـرـیـاـ وـایـهـ، وـهـکـ بـلـیـتـیـ نـمـوـ
مـرـزـقـمـیـ دـیـتـهـ نـاـوـ قـوـنـاغـیـ دـوـهـمـیـ بـزـافـیـ نـادـهـمـیـزـاـدـهـوـهـ، چـاـوـمـرـیـتـیـ بـوـنـیـکـیـ نـوـیـ
دـهـ کـاتـ وـ لـهـ شـمـزـمـونـیـ مـرـزـقـمـیـکـیـ تـرـهـ وـ (إـنـطـلـاقـ) دـهـ کـاتـ، يـانـ چـاـوـمـرـیـتـیـ
دـوـزـیـنـهـوـهـ بـنـکـهـیـکـ دـهـ کـاتـ بـزـ قـوـنـاغـیـکـیـ تـرـ، بـهـلـامـ رـوـلـسـیـ پـهـرـوـهـرـدـهـ پـاـرـاـسـتـیـ
مـرـزـشـهـ لـهـ گـومـ بـوـنـ وـ تـیـاـچـوـنـ، چـونـکـهـ شـیـتـایـهـتـیـ غـهـرـیـزـهـ مـانـایـ بـیـذـارـکـرـدـنـهـوـهـیـ

^۱ خـفـایـاـ المـراـفـقـةـ، لـاـپـرـهـ (۱۵).

بزاشی یاخی بونی ناده میزاده و پیزانینه بدره و ناسوئی نادیسار، رهنگه مرؤف وا
لی بکات هاوسمنگی خوی لهدست برات، چونکه مرؤف پیشتر ئەزمونیتکی
ندبوه، تا بۆ هاوسمنگ بون پشتی پی بینهستی.

جا کاتنی دیراسهی هدمو ئەمانه دەکین، مەسەله‌ی هەرزە کاریی له مرؤفدا
بە حالتیتکی سروشتنی دادهتین، چونکه ندو حالتیده کە ئەم بەدیهیتراوه تینیدا
ئىنتىلاق دەکات، کە کرداری گەشەی جەستەبى تىدا جولەی کردوه، بەریتگەيەك
کە هەر لەسەرتاواه چەند فرسان (ایغا) ئىکى تەماوى بۆ ساز کردوه، پاشان
خستويهتىه ناو كەشىتكى وروزاوى یاخى و هەلگەپراوه، کە له حالتى مل كەچى
و گەردن كەچى بۆ يەكتىكى تر دەگوازرىتەوه بۆ حالتى هەست کردن به بونى و
سەرىيە خۆبى خۆى، بەلام بەبى ئەمەي ھېتلى راست و رون و ھېتمن ھەبى، ئەممە
بۆ دوپات بکاتەوه)^۱.

لە پاستىدا پیشان هەرزە کاریی بەم شىتوھىي وەك ئەمۇ گىرۇگرفت نەبو،
چونکە ئەم ماوه زەمەنیمەي کە هەرزە کار بەسەرى دەبزد تا ئەم قۇناغە تى
بېرپىنى و بچىتە قۇناغى پىاوهتى، ماوهىي كى كورت بو، کە بەر لە بالغ بون
دەست پىيده کات و بە بالغ بون كۆتايى دىت.

دەكىز ئەم دىاردەيە له ژيانى رۆزىانەماندا له گوندە كان سەرنج بىدرى، كەوا
بەزۈرىمى ماوهى هەرزە کارى بەساغ و سەلامتى تىپەر دەبى، هۆى ئەمەش بۆ
دوشى سەرە كى دەگەرتىتەوه:

۱- لەم كۆملەتكىيانەدا گەنج و لاو بەرسىيارىتى هەلدەگىن و بەكەدەوە دىنە
ناو ژيانوھ و هەلس و كەوت له گەل پىاوان دەكەن، ھەر لە زوھە تىكەل بە
كۆملەتكە كەيان دەبن.

۲- ھەروھا زو ژۇ هيئان و زو شوکردن و تىرىبونى پالنمرى جنسى لەم
كۆملەتكانەدا، شويئەوارى گەورەي ھەدیە له جىنگىرييى هەلچونە و يۈدانىيە كان و

^۱ دەنە الشاب ص ۸۰ بەدەستكارىيەوە.

پیتگه یشتنی هم رزه کار^۱.

لە بەر گرنگى و مەترىسى ئەم ماۋىيەتى زيانى مندالان و، بونى حمساسىيەتى لە مامەلە كىرىنى دايىك و باوک و سەرىپەر شتىياران لە گەملەن ھەرزە كاردا، بەباشمان زيانى كەميتىك بە درېزى باسى گرنگىرىن تايىيەتىيە كانى و گرفتە كانى ئەم قۇناخە بىكەمین، تا دايىك و باوک و مندالان لىقى بەھەممەند بىن.

گرفته کانی همزه کار

لهماوی همزه کاریدا، همزه کار و خیزان توشی چمندها گرفتی جهسته بی و
درونى ده بن، گرنگترینیان شه مانم:

یه کم: همزه کار هست به ماندو بون ده کات:

همزه کار سکالای زور هست کردنی به ماندبوں و پیویست بونی به پشوو
حدسانه و ده کات، زور دایک و باوکیش نم سکالایه فراموش ده کمن، یان
بروای پی ناکمنه وای داده نین ثم سکالا کردن پاست نیه و همزه کار خوی
واده نوینی، تاوه کو سوزیان بتوی بجولی و بایه خنی پی بدھن.

بدلام راستی یه که دی پیچموانهی نمه دیه، چونکه همزه کار هم که میک
جهسته بخاته کار، با کاره که ئاسانیش بیت: به خیرایی هست به ماندبوں
ده کات، ثم ماندبوونه شی به هوی ثم گزرانکاریه خیرایانه دیه، که یه سمر ثمر که
فسیولوجیه کانی دادیت، که رونگه خوشیک له (عدد الصمم)^۱ دروست بوبی.
هر وله ها خیرا گشه کردنی همزه کار شوینه واری خوی همیه له زیاد کردنی
ماندبوں و شله زانی ندرکی کوئه ندامه کانی.

به غونه له کاتی له دایک بوندا دلی مندالی ساوا له چرکمیه کدا بیست گرام
خوین فری ده دات، له تمدنی چوارده سالیشدا ده گاته سد و چل و یهک گرام،
بهواتای زیاتر له ۲۰٪ لمو برهی که له مندالیدا دهینارد، بزر زانین دل
قمباره که دی ۳۰٪ گمهوره ده بیت؛ ثم مهش له ناکامی زیاد بونی قمباره هی جهسته و
گوشاری دل، به هزی زیاد بونی هیزی پال پیوه نان و چمندیتی خوین ده بیت^۲.

هر وله ها زور کچ له کاتی خوینی بین نویویدا دوچاری نازار و سمر ئیشه و

^۱ سیکولوچیه الطفولة و المراهقة ص ۱۶۶-۲۴۶.

^۲ خفایا المراهقة ص ۲۸.

گرژی نه عساب و نازاری مه ممک ده بن، جا به هزی نه ووه له شیان خاو ده بیته وه
و زیاتر توشی ماندوبون و بیزاری بی ده بن^۱.

له بدر نه وه پیویسته له سدر دایک و باوک و پهروه دیاران وریا و ناگاداری نهم
لاینه بن، همرزه کاران له سمره وی وزهی خویان شمرکبار نه کمن، چونکه
شمرکبار کردنیان، چند گرفتیکی جهسته بی و ده رونی لی ده که ویته وه.

دوهم: ههستیاری بی و خه مؤکی:

به گشتی همرزه کاران زور ههستیار ده بن و سوز (عاطفة) به سمر
بیرکرد نه وه یاندا زال ده بیت، که توشی زور گرفتی ده رونیان ده کات و به زوری
ده بیته ما یهی خه مؤکی (اکتناب).
عاتیفعی همرزه کار جینگیر و هاو سنه نگ نیه، ده کری به بازدانتیکی هه لچون و
زور گزرانکاری و هسف بکریت^۲.

ههی ههستیار (حساسیه) همرزه کار ده گرفتیه وه بتو ههست کردنی به دوره
په ریزی (عزلة) و قبول نه کردن و پا ورنه گرتیه تی له لایمن خیزان و
کومه لگه وه و دک پیاویتیکی پیتگه یشتو و کامل، بد لکه مامه لدیه کی وای له گه لدا
ده کمن، که هیشتا هم منداله.

هدروهها ههی زور ههستیاره کانی خودی همرزه کار که پیوهی ده نالینی،
به ههی زور بیرکرد نه وه یه تی له خودی خوی، همروا خه لکانی تر چون ته ما بشای
ده کمن، ههروهها زور گرنگی دان به خوی، له بدر نه ووه هم ره فتاریکی خراپی که
له گدل بکری، یان توانای به کم دابنری، نهوا سوکایه تی کردن به که رامه تی و
تانه و ته شهربی داده نی.

هدروهها له ههی کانی ههستیاری و خه مؤکی و خو ویک هینانه وهی، بریتی یه

^۱ خفایا المراهقة ص ۲۶

^۲ خفایا المراهقة ص ۵۰

لهوهی که هدست به ناشیرینی پوخاری دهکات، بدتایه‌تی گمده زیبکه (حب الشیاب)ی له ددم و چاو هاتبی، همروهها له هزیه کان شده‌یه که وا هدست دهکات نهندامه کانی جمسته‌ی ریک و پیک نیه، دیاره شده‌ش شتیکی سیوشیه، چونکه هیشتا همراه له قوزناغی گهشه‌کردن دایه. هدمو ندو شتانه و شتی تریش که باس کران، وا له همزره کار دهکات لمناخه‌وه هدست بکات له کومدلگه دا جی‌ی نایته‌وه، بتویه خزی و تیک دینیته‌وه و ههول ده‌دادات له کومدلگه دوره پدریز بیت، کهواته نمرکی دایک و باوک و پمروه دیاران گرنگه، که ناگادار و هوشیار بن لم مهسلمه‌یه و ههول بدنه همراه شتی دبیته مایه‌ی وروزاندشی هستیاری همزره کار، همروا دبیته مایه‌ی ناکامیتکی خراپی درونی، دوری بخنه‌نهوه.

سی‌یه‌م: خوییستی و خوی به‌دهر خستن:

همزره کار زور به‌خزی دهنازی و ته‌ماشای خیزان و کومدلگه و ته‌نانه‌ت جیهان و ده‌ورویه‌ی دهکات و که بلی‌تی ته‌نها له ته‌وره‌ی ندو دخولینه‌وه، هدمو همزره کارئیکیش و اده‌زانی توانست و وزه‌ی فیکری و ده‌رونی وا ززره‌ی همیه، که شوانه‌ی له ده‌ورویه‌یدان نهیاندوزیته‌وه و نایانه‌وی نهندازه‌ی بکمن، لم‌به‌ر شده‌وه له‌همو بونه‌یه کدا ده‌یدوی خزی بسمه‌لینی و وزه‌ی خزی به‌دهر بختات.
ندو دیاردانه‌ی که له ره‌فتاریدا به‌دهر ده‌که‌وی:

۱- یاخی بون و رهخنه گرتن:

همزره کار بون شده‌ی جه‌خت له که‌سایه‌تی خزی بکات و خزی به‌شیوه‌یه کی سدریه خزی ده‌بخات، حمز دهکات رهخنه‌ی زور بگری له هملس و که‌وت و ره‌فتاری ندو که‌سانه‌ی لمو گهوره‌تبن و له ده‌ورویه‌یدان، جا رهخنه ده‌گری له بی‌وبوچون و هملس و که‌وت و قسه‌کانیان و جل و به‌گیان و شیوازی زیانیان و

بهرنامه‌ی روزانه‌یان، همروه‌ها رهخنه ده‌گری له مامۆستایان و میوانان و بیزه‌ران، جا نهم رهخنانه بقدناعه‌تموه بی، یان نا نهوده خنه ده‌گری، هنهول ده‌دلت ههردم بچیته ناو گفتوگۆز و موناقاشەی تونده‌وه تا بدرگری له بیروپچونه کانی بکات، ههردم بدرپالەتى یاخى و ناپازى بسەم پەوشە خۆی پیشان ده‌دلت، که بەرای نەم رەوشە ھەلەیه.

بینگومان توندیی نەم دیاردەیه لەگەل کات و رۆزگاردا کەم دەبیتەوه، کە تا پاش ماوەیەك دەگاتە حالتى مام ناوهندى، کەواتە پیتویستە لەسەر دايىك و باوکان لەگەل ھەرزە کاران تېيك نەگىرین، بەلكە پیتویستە دەروازە گفتوگۆز لەگەل دا بکەندوه، بەگیانیتىکى لیتوردەبىي موناقاشە کانى وەربگىرین، پیتویستە ئاگادارى نەوهش بن، کە بدرگری کردنى گیانى یاخى بسون و سەرپیچى کردنى ھەرزە کار زیاتر دەبیت لەو کاتەی، کە زۆر ھەست بە زال بون دەکات.^۱

۲- گومان:

دیاردەی گومان لەلای ھەرزە کار دیاردەیه کى سروشتىيە، نەم گومانەش لەناكامى كرانەوەي عەقل و گەشه‌کردنى ھەستە كانيتى، ھەروا بۇ زىنە دوبات كردنوھى خودى خۆى و سەرىھ خۆقىسى خۆيەتى، لەبىر نەوه ھەرزە کار گومان بە ھەمو كەسيتىك دەبات کە لەگەلىدا دەژىيى و دەيدۈلى لىنى دەنەتە گومانى لە خۇشويىتنى دايىك و باوکىشى ھەيە، گومانى لە خۇشويىتنى ھاورىتىكانى ھەيە، گومانى لە راستى و دروستى زۆر لە بیروپا وەرە ئاينىيە كان ھەيە وەك: ھەبون و توانابى خوا، بەھەشت و دۆزەخ، فريشته و شتى تر.

زۆر جار ھەرزە کار كە بناسى نەم جۆرە شتانە لەبەردەم دايىك و باوکى دەکات، روبەرپۇي وەلام دانەوەيە كى زۆز توند دەبیتەوه، رەنگە ليشى بىرى. لە راستىدا پیتویستە دايىك و باوک بزانن، كە نەم گومانە مىرچ نىيە بقدناعەتى دلى

^۱ رەوش: بارودقۇخ

^۲ خفایا المراھقة ص ۵۷-۶۷. ماذا تعرف عن المراھقة، ص ۱۶-۸۵.

هەرزە کار بیت، بەلکە زۆر جار بۆ سەرنج راکیشان و خۆ سەلاندن بیت^۱.

۳- جگەرە کیشان:

دیاردەی جگەرە کیشان لە لای هەرزە کاران دیاردەیە کى زۆر بەریلاوە، پەنگە كەم هەرزە کار ھەبى جگەرە نەكیشابى و بۆ ماوەيە کى كەم لەسەرى پانەھاتبى، پەرورە دیاران شەم دیاردەيە لەلای هەرزە کاران بە جۆريک لەخۇ سەلاندن و ھەست كەردن بەپیاوەتى دادەنیئىن، كەوا هەرزە کار وادەزانى مافبى سروشتى خۆيەتى، ئەو شتانە مومنارەسە بکات، كە پیاوانى تەنەغامى دەدەن، هەر لەبەر ئەوهەشە هەرزە کار جگەرە دەكىشى، هەر چەندە قوتىشى نەداتمۇ و چېشى لى وەرنەگرى.

ئەوهى زۆر گۈنگە ئەوهى دايىك و باوک خۆيان لەم دیاردەيە بىن ئاگا بىكەن و نەھىلىن كۈپە كە ھەست بەوه بکات، كە ئەوان بە جگەرە کیشانى ئەو ئاگادارن، ئاپىن ھەركىز پىتى بىگۇتى، چونكە ئەم جۆزە رەفتارە دەبىتە مايەي بەرەھام بونى رەفتارە خراپە كەدى و گۈئى نەدان بە زانىنە كەدى ئەوان.

بەلکە پىتىيىتە دايىك و باوک ناراستەمۇخۇ، ناراستەي بىكەن و زيانە كانى جگەرە بۆ بەديار بەخەن و پىتى بلىئىن جگەرە کیشان لايدقى ئەو كەسانە نىيە كە خاودەن رەوشتن.

۴- زۆر گۈنگىدان بەپوالەتى خۆى:

هەرزە کار زۆر سورە لەسەر ئەوهى كە لەش و لارى خۆى بە جوانترىن شىپۇر بەديار بخات، بۆ ئەوهى بونى خۆى بىسەلمىتىنى و سەرەنگى خەلتكى بۆ لای خۆى راکىشى، بەتاپەتى جنسى مىيىنە.

بايمەخ دانى ھەرزە کار بەلەش و لارى خۆى، لەسى خالى بىنەپەتى چىپ دەبىتەمۇ:

^۱ ماذا تعرف عن المرأة، ص ٦٠.

۰- گرنگیدانی به جل و بمرگ: نهدمش له لایمنی همه‌بزاردنی پنهنگ و نموده
پنهانه‌ی سدرنج راکیشن، جا بز نهمه زورینه‌ی پاره‌ی بز خمرج دهکات.^۱

۰- گرنگیدانی به قژ: همزده کار زور گرنگی ده دات به مریک خستن و بینی قژی
به پسی مودیلی نوی و گزینی به چهند دها جوزی ببریسن، قژیش به ناویشانی
جوانی دهانی، هدمو نهدم گرنگیدانه‌ش بز سدرنج راکیشانی خدله که بز لای
خزی.^۲

۰- خز بون خوش کردن: بیکومان بون خوشی شوینه و اریکی گهوره‌ی همیه له
سدرنج راکیشانی خدله کانی تر، همراه به مریک شده شه همزده کار زور سور دهی؛ که
هددهم بونی خوشی لی بی.^۳

۵- نوسینه‌وهی یاداشته کان:

نوسینه‌وهی بیره‌وهري و یاداشته کان له نیوه‌ندی همزده کاراندا دیارد هیه کی
به بریلاوه، دیارد ده که چهند مانا یه کی زور له خزی ده گری، لعواه همزده کار ههست
به گرنگی خزی و گرنگی نهدم پوداوانه‌ی له گهله‌لیدا ده بن دهکات و، همول
ده دات خزی و هک که سینکی گرنگ پیشان بدات.

زور جار بیره‌وهري کان له بیریتی ها و پین، کهوا ببابا همزده کار خه مباری خزی
و دان پیانانی خزی بز ده ده خات بز کدم کردنوه‌ی ههست کردن به گوناهه کانی،
همرووا هیوا و ثاوات و پرزو زه کانی بز باس دهکات، کهوا ته بیره‌وهري کان هزیه که
بز پشودان و خز سه‌ملاندن.

له بدر نهوه همزده کار بیره‌وهري کانی خزی زور له لا نازیز و خوش ویسته و
له شوینی و دیشاریتنه، که دهستی که سی نه گاتی و له بدر چاو نه بیت،
له هدمان کاتیشدا له ههندی ناوه‌پرکی نهدم بیره‌وهري دا زور شدم دهکات که
بیخاته رو.

^۱ تربیة الاولاد و الاباء، ص ۲۱۲.

^۲ تربیة الاولاد و الاباء، ص ۲۱۲.

ههست کردن به گوناھیش لمهوه رهگ داده کوتی، له بسمر ثمهوه ههندی جار
هیمما بزئو شتانه داده نه که لمهوه ده ترسنی ناشکرا بیت، ثهم نهینی یهش
دیارد دهیه که له بیره و هریه کانی ههرزه کاران بهر بلاوه.

بابای ههرزه کار ریگه به هیچ کهس، یان هیچ هاوپریه کی شازیز نادات که
متمانهی تهواوی پی ده کات، بیره و هریه کانی بیینی مهگهر دوای تیپه پرونی
قوناغی ههرزه کاری.

یه کیک له ههرزه کاران له سدر بیره و هریه کانی نوسیبیو (دوای مردم ده سوتیتری
و خوله میشه که بسدر گزره کهم دا بلاو بکریتهوه). ثهم کاره شی بز دوبات
کردندهی به نرخی و نهینی ثهوه^۱.

پیویسته دایک و باوک به ریزهوه مامه له له گمل بیره و هریه کانی منداله
heeرزه کاره کانیان بکمن، له بمردم منداله کانیان گالته و قه شهدری بهم دیارد دهیه
نه کمن.

زور گرنگه دایک و باوک مولدت له منداله کانیان و هریگرن بز خویندندهوهی
ثهم بیره و هریانه، چونکه سودی زوری تیدایه بز ناشنابون به سروشتی بیکردندهوه و
گرنگی پیدانسی منداله کانیان، گهر مندالان ریگه یان بدایک و باوک نه دا
بیره و هریه کانیان بیین، پیویسته دایک و باوک ناماوه نه بونی مندالان له مالمهوه
بقوزنهوه، بز غونه که ده چنه قوتا خانه، بز نهوهی مندالان ناگسادرین
بیره و هریه کانیان بخوینندهوه، له کاته دا زور پیویسته نه هیلری منداله کانیان
بزانن، که بیره و هریه کانیان خویندندهوه.

۶- زور وینه گرتن و پیشاندانی وینه خوی:

له ره فتاره سه رنج را کیشاندی ههرزه کار خوی پسی به دیار ده خات و خوی
پی ده سه لمینی، وینه گرتنیه تی له گشت بونه یه کدا، ههروه ها گهوره کردنی وینه

^۱ خفایا المراهقة ص ۵۵-۵۶. ماذا تعرف عن المراهقة، ص ۷۸.

خۆی و هەلواسینى بەشويىنى ديارى مالەکەی، وەك ژورى صالحەن و ژورى تايىمت.

زور گرنگە دايىك و باوك وريابن نەم جۆرە رەفتارەي هەرزە كار بە سوك و كەم نەزانن و روپەريان نەبنەوه، بەلكە لەسەريان پىيوىستە گۈي بەم رەفتارانە نەدەن و بەشىتەيە كى ناپاستەو خۆ رىئىمايى و ئاراستەي هەرزە كار بىكىت بەوهى، كە رېتگاي راست بۆ خۆ بەدەرخستن و خۆ سەماندىن برىتىيە لەوهى مىزەف خۆي بەرەوشى جوان بىرازىتىتەوە و لەبوارى زانست و فيرىبوندا بەدەرىكەوى، يان لە هەر بوارىتىكى بەسود بۆ كۆمەلگە، نەك بەم جۆرە رەفتارە شكلەياتانە.

چوارەم: دودلى و گۇران و شەھزادى:

گۈنگۈزىن گرفتى فيكى و دەرونى كە هەرزە كار پىتوەي دەنالىتىنى؟ زور دودلى و گۇرانە.

يەكىن لە هەرزە كاران دەلى: (هەندى جار هەرزە كار لە ژيان وەرس و بىتازار دەبىي و پقىلى دەبىتەوە و ناواتە خوازى مەردن دەبىي، يان زۆر بەتوندى رەخنه لە خۆي دەگرىي، كاتى واش ھەمەيە دەبىنى حەمز بە ژيان دەكەت و بەختىارە و زور بەخۇزى سەرسام دەبىي).^۱

ھەرزە كار ھەر جارەي بەجۈرىتكى دەروانىتىش كۆمەلگە و ئايىنده، دەبىنى جاريتكى بەرەوروى دەچىي و گەش بىنە، جاريتكى تەنانەمىتىد و داروخاوه، ھۆي نەم رۇانىنەش بۆ ئەوه دەگەرەتەوە، ھەرزە كار وادەبىنى خۆي مەرۋەتىكى جىاكار (متىز) و خاوهنى وزە و توانىتى بىي وىتىدەيە، دەرەپەرە كەي دەبىن لە كۆمەلگە يەكدايدە، كە هيچ بوارىتكى بۆ ئەو تىيىدا نىيە و ئايىنده لەبەردەم دا بە داخراوى دەبىنى و هيچ بوارىتكى لە ناسىئى ژيانىدا نابىنى، لەبەر ئەوه ھەرزە كار بىر دەكەتەوە، دەبىي دواي تەواوكردنى قۇناساغى دوا ناوهندى چىنى بکات؟ لە

^۱ خەپاپا المراھقە ص ۵۲.

زانکودا ج کۆلیزیتک هەلەبژیری؟ نەدی دواى دەرچونى لە زانکۆ چى دەکات؟
نایا باشتە وايە واز لە خویندن بىتنى و ھەمر لەئىستاوه دەست بەكارىرىن
بکات؟ يان نەدی چى بکات؟

ئاش بەم شىتوھى ئەم ھەمو ھەلبژاردىنائى بەردەمى و بەزە حەمت پەسەندىرىنى
يەكىكىان، ھەرزە كار دودل دەکات لەنیتوان ئەم ھەلبژاردىنائدا، ھەر جارەش
ئارەزوى يەكىكىان دەکات، زۇر جاريش ھەمو پىتىگاكانى لەبەردەم دادەخىرت.
لەبەر نەوه پىويىستە دايىك و باواك ھەولى يارمەتىدانى مندال بىدەن بىز
ھەلبژاردى شت و خۇپاڭرى و ھەول بىدەن فيئرى شىۋازى بېرىكىرىنەوەي راست و
دروستى بىكەن و، مەمانە بۇن بەخوا و بەخودى خۆى و، گەپاندىنەوەي
كاروبارەكان بۇ لاي خواي گەورە لەدىلىدا بىروتىن.

گۈنگۈزىن ھۆزىيە كانى شەلەزان و شېرىزەمىي، كە ھەرزە كار تىيىدا دەزى ئەمانەي
خوارەوەن:

۱- گۆپانكارى خىترا لە ھەندى ئەركە فسييزلوجىيە كانى ھەرزە كار، كە ئەمۇش
خەوشىك لە (غدد الصم) دروست دەکات.

۲- جەستە بەشىپەيەك زىياد و گەشە دەکات و بەخىزايىيەك، كە پىتش
گەشەي ژىرى دەكەتوھە، ئەمەش دەبىتە ھۆى ھاودۇرى (تناقض) لە رەفتارى
ھەرزە كار و ھەلس و كەتونى كەسانى تىر لەگەلىدا.

۳- ئەدو وەهم و خەيالىدى كە ھەرزە كار تىيىدا دەزىي، ئەوپىش لە ئاكامى زىيادە
ميسالىيەت و، دوچار بۇن بەچەند جارەي صەدەمااتە، كە ئەوپىش لە ئاكامى
نەگۈنچىنى ميسالىيەت لەگەل واقىع دا.

۴- نەشارەزايى لە روپەربونەوەي ژياندا.

۵- ئەو توندى خەفە (كېت)ەي ھەرزە كار لە ھەندى خىزاندا پىوهى دەنالىيىنى.

^۱ خەوش: عەيىب، خەلل.

پینجهم: زینده خهوی

له قوئانغى هەرزە کارىدا خەيالى هەرزە کار زۆر گەشە دەکات، شوتىنەوارى زۆرى و بەپىتىيە كەش لە نىگار كېشان و پەخشان و ھۆنراوه كانى رەنگ دەداتمۇه، ھەروەها ھەرزە کار رو له جوان گىردىن و رازاندىنەوە خەيال دەکات.^۱

له گۈنگۈزىن دىاردە كانى گەشە كردىن و پىنگىشتنى خەيالى ھەرزە کار بىرىتىيە له: دىاردەي زىنده خهوى، كەوا ھەرزە کار خەيالى دەپۋا و دور دەكەويتىمۇه له جىهانى راستەقىنە و نەو واقىعەدى دەورەي دەدات، پەنا دەباتە بەر خەيال بۆ بەجى ھىننانى ئەم ھىوا و ئاواتانمى، كە وانابىنى له زىانى ئاسايدا جىبەجى بىتت^۲.

زىنده خدويش ھۆزىيە كەي يان ھەولدانە بۆ ھەلاتن لەم و واقىعەى، كە ھەرزە کاز توشى هاتوھ و كۆشىش دەکات لىرى دەرساز بىتت، يان بەھۆزى ھەست كردىنى ھەرزە کارە بەگۈزى ھەست بە (نقص) كردىن لە بىارەي شتىكى دىاريىكراۋ و لە توانتىستە كانى، جا دەيەويى لەپىزى زىنده خەویدا خەيال بکات، كە ھەست بە (نقص) كردىن كە قەرەبۇ بىكتامۇه.

ئۇنەي ھەست بە (نقص) كردىن ئەمەنەي ھەرزە کارى ھەڙار و نەدار و خەيال بکات، كە دەولەمەندە و ھەمو ھۆزىيە كانى خۆشى و رەفاھىيەتى ھەديە، بەھۆزىمۇھ خەللىك پىزى دەگرن و بەھۆزى سامانە كەيەوە مامەلەي پىزىدارانى لەگەلدا دەكەن.

يان ئەم ھەرزە کارە لە خويىندىن سەركەوتۇ نەبۇھ خەيال بکات، كە زىرە كە و سەركەوتوھ و مامۆستا و كەس و كارى، زۆر ستايىشى دەكەن و پىسايدا ھەلددەدەن.

دەكىرى ھەندى جار باباى ھەرزە کار ھاپىتىكانى بەشدارى زىنده خەون بکات،

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۶۲-۶۳

^۲ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۶۳

گمر زینده خونه که لدیه ک بیرون چکمه هاو و یئنه و ده بیچیت له زینه نی
هرزه کاراندا، به نونه کو مله هر زه کاریک هر ده هون به ووه ده بیشن که لمو
واقعه وه هلبیتن که پی رازی نین، جا نهوانه همول ددهن به شیوه کنی هاویه ش
لهم خونه دا بیشن.

پیوسته وریابی بدري که زور خده کردن و سدریه استی نه دان به هر زه کار له
لاین خیزانه وه، گرنگترین هوز کاره کانی زینه خدوه.^۱

هر وها زور خده کردن له لاین خیزانه وه؛ دبیته مایه نامه وی ئا کامی
ترسناکی تر، که گرنگترینیان:

۱- خدموکی (الکآبة): خدموکی که تو شی هر زه کار ده بیت به هزی رازی
نه بونی بدو واقعه دی، کدوا ههست ده کات گمورد کان دایان ناوه بز نهودی ثاره زو
و بهزه وهندی کانیان جی بجه بین، به بی په چا و کردنی ثاره زو و بهزه وهندی
که سانی تر.

۲- یاخی بون و هملویستی توند و هر گرتن دژی ده سه لاتی باو کایه تی و
ده سه لاتی قوتا بخانه و یاسا.^۲

لیره دا گرنگ نه ویه زینه خه وی هر زه کار به وه تمما شا نه کمین، که
دیارد دیه کی نه خوشی و نان اساییه، نه دیارد دیه ش به زوری بیان به کوتایی
هاتنی ماوهی هر زه کاری نامینی، بیان به نه مانی هزی په یدا بونیه وه نامینی،
بدلام گدر دوای ماوهی هر زه کار نه دیارد دیه به رد و ام بو، نه دوا دیارد دیه کی
نه خوشیه.

^۱ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۱۶۶.

^۲ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۱۶۶.

شەشەم: ھەرزەکار و ئايىن:

ھەلۇيىستى ھەرزەکار بەزامبىر بە ئايىن بەجىاوازى نەمۇ ۋېنگەيە جىاوازى دەبىت، كە تىيىدا پىتىگەيشتە و بەجىاوازى پەمپەندىيان لەگەل ئايىن و لەنۇ ماوهىيە كە پىش ھەرزەکارى كەوتە.

گەر ھەرزەکار لە كەش و رەوشىتكى ھۆشىيار و پابەند بە ئايىنەوە پىتىگەيشتىي؛ ئەوا ھەلس و كەوتى لەگەل ئايىن لەماوهى ھەرزەكاريدا زۆر جىاوازى ئايىت، لە بوارەكانى ژيانىشىدا بەنائىن و پەنسىب (مبادىء) كانىنەوە پابەند دەبىت. رەنگە لە ماوهى ھەرزەكاريشدا گەرم و گۈپى و دىندارى زىياتىرىت. ھەلەبت دىندارى ھەرزەکار شوئىنەوارىتى كەورەي ھەمە لە سوک كردىنى گۈفتەكانى ھەرزەكاري و كورت كردىنەوە ماوهى ھەرزەکارى.

بەلام نەو ھەرزەکارەي بەر لە ماوهى ھەرزەكاريدا، كەش و رەوشىتكى ھۆشىيارى ئايىنى بۆ نەپەخساوه، دەبىن ئەو ھەرزەکارە گومانى دەرەق بە ئايىن بۆ دروست دەبىن و سوکايدىتى بە رىتىير و بەها كانى ئايىن دەكات، ھەروەھا ئەم پرسىيارانە خوارەوهى زۆر لە لا دروست دەبىن:

- گەر خوا ھەمو شتىتكى دەزانى و ھەمو شتىتكى بەئەندازە گىرى داناوه، كەواتە بۆچى كار و كۆشش بىكەين؟

- گەر لەو كاتەي خوا مرۆشى بەدىيەننا راۋىتى پىنە كرد، ثەدى بۆچى لييان دەپرسىيەدە و تاقى يان دەكاتەوه؟

- ئەمە و جگە لە پرسىيارى تر، كە گومان لاي ھەرزەکار دەرەق بە ئايىن دروست دەكات.

ھەندى جارىش ھەرزەکار رۆلى بىن بىروايدىك، يان سروشت پەرسىيەك دەبىننى، كە ھىچ بپواى بە رىتىيرەكانى ئايىنەوە نىيە، بەلكە كرد و كۆشش دەكاكا بۆ بەربەرە كانىنەرە ئايىن، زۆر جارىش ئەم رەفتارەي ھەرزەکار لە قەناعەتى

خوییده سدرچاوه نه گرتوه، به لکو تنهها حذ ده کات نهزمون و بدریمده کانی و
یاخی بونی خوی بوز شتیکی هۆگر (مالوف) دهربیری، ههروهها بوز خۆ سەپاندن و
جیاکاریی له خەلکانی تره.

ئهوهی جى تى سدرنجه ئوهىي، كە زۆر جار هەرزە کار بايىخ بە مەسىله
ئايىنېھ کان دەدات، هەولىش دەدات بەشدارى ھەمو نەو گفتۇگۈيانە بکات، كە
پەيوەندى بە کاروبىارە کانى ئايىنەوە ھەمە.

بەھەر حال لە لای ھەرزە کار زۆر جار گومان بەرامبەز بە ئايىن بە كۆتا ھاتنى
ماوهى ھەرزە کارى بەرەو گەرم و گورپىيەكى زۆر وەردەچەرخى.

ھەوتەم: ھاپپىيەتى كردن و ھاپپىيەيان:

ھاپپىيەتى كردن و ھاپپىيەيان بە گرنگىزىن گرفتى ھەرزە کار دادەنرىت، كە لە
ژيانىدا روپەروى دەيتىمۇ، ھەرزە کار لە ژيانىدا ھاپپىيە بشتىكى زۆر گەنگ
دادەنرىت و پەللى گەورەي ھەمە لە كات بەسىرىدىن و چارەسەر كردىنى
گرفته کائىدا.

ھەرزە کار دەيمۇي بوز خۆي ھاپپىيە ھەلبۈزىرى، ھەر ھاپپىيە كىش دايىك و
باوکى بوز ھەلبۈزىن ئەو پەتسى دەكاتەمە و پىتى پازى نابى، بەپىچەوانەي
مندالان، كە ھەرگىز پى لە دايىك و باوک ناگىن ھەندى ھاپپىيەيان بۆ ھەلبۈزىن،
يان ئاماڭەي بۆ بىكەن كە پەيوەندى خوی لە گەلەيان بېچۈتنى^۱.

نا بەم شىۋىيە بابهتى دەست خىستە نساوهەي دايىك و باوک بۆ کاروبىاري
ھاپپىيەيان و پەيوەندى ھەرزە کاران لە گەلەياندا، لە لای ھەرزە کار بابهتىكى زۆر
ھەستىيارە.

بەشىۋىيە كى گشتى ھەرزە کاران بەچاوىتكى پىرۆزە و دەپوانىھ ھاپپىيەتى،
ھاپپىيەكانيشيان لە پىش خوشك و برا و كەس و كاريان زىياتر دادەنلىن، بەھەمو

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۹۷

و همیل مینیک هم بول ده دن په یوه ندی ها و پری یه تی به تین و به هیز بکمن، بابای همزه کار ۹۰٪ کاتی خوی له گمل ها و پری کانی به سمر ده بات و زوری می بیرو چکمه کانی ندوان و وردہ گری، لمبه ر شده ها و پری کاری گمری گموده و مفترسی داری لمبه ر همزه کار همیه.

هر له زوه وه پیویسته دایک و باوک به مر له هانتنی ماوهی همزه کاری، دهست پیشخری بکمن له ها و کاری کردنی مندال بز هملبازاردنی ها و پری بآش، همتا ده گاته قوانغی همزه کاری بده بردہ و امی ها و پری بن، چونکه نم کاره دهیته پاراستنی همزه کار له همله و ناته و اوی له ماوهی همزه کاریدا.

-ها و پری جیا کار (المیز)؛ دیاردہی ها و پری جیا کار له لای زورینه همزه کاران دیاردہی کی بمر چاوه، که وا زوری هی همزه کاران حمز به ناشنایی زوری ها و پری و تیکمل بونی که سانی تر ده کمن، همه موئه مانه ش به مه به استنی ناشنابون به ها و پری جیا کاره، تا له گه لی بگونه و یه ک بیو یو چون، یان یه ک نامانج و ناره زویان همبی.

-ها و پری یه تی کردن له گمل کچان؛ زوری هی همزه کاران به چهند پالتسه ری تکی جیا جیا حمز به ها و پری یه تی کچان ده کمن، که گرنگتیرینیان نه مانه ن:

۱- ناشنابون به جیهانیکی نوی و نادیار.

۲- بمر بره کانی کردنی شته یاساغه کان و هست کردن به یاخی بون.

۳- همولدان بز شده بی بزانی تا چندنی، کج شه ویان ده وی و تا چهندنی شه و سدرنج را کیشده.

۴- تنهها بز لاسایی کردنده و، لاسایی په فتاری ههندی ها و پری بکاتمه. له راستیدا ها و پری یه تی کردنی کج و کور بز یه کتری له روانگه هی نیسلام و ره و شته و یاساغه و ره تکراوه یه، چونکه په یوه ندی هی ناسروشتی و ناکام باش نیه، بپوش ناکری په یوه ندی دلپاکانه له نیوان کج و کوردا همه بیت، به تاییدتی له م قوانغه ته مهنددا، که سوز و غم زیزه کان له لای کج و کوردا به شیوه یه ک

کلپه ده دات و هنه لدله چی، که زه همه ته هیچ کامینکیان بدمه ریدا زال بن و
کونترپولی بکمن.

به همراه حال همر کاتی دایک و باوک هه ستيان کرد به هه بونی په یوه ندی له
نیوان کوره کهيان و کچیک؛ پیویسته له سه ریان یه کسر پویه پوی نه بنده، به لکه
پیویسته گفتوجوی له گه لدا بکمن و ناگاداري بکنه وه له خراپه کاري نه
په یوه ندیه دا و، ناگاداري بکنه وه که په یوه ندی بهستن له گمل کج به شدر عی خوا
و عورفه وه، یاساغه و دهست دریزی کردن به سه ریان خابپوی خدلک.

ناگاداري بکنه وه کدوا چون نه و رازی نابی خوشکی په یوه ندی ببدهستی
له گمل کورپیکدا، که واته نه دیش نابی رازی بی په یوه ندی له گمل کچیک ببدهستی،
که خوشکی یه کینکه.

به شیوه یه کی گشتی له سه ریان پیویسته هه رزه کار ناگادار بکنه وه له
زه روره تی هه بونی هاو سه نگی و مام ناوه ندی له بدهستی په یوه ندی له گمل
هاورپیکانی، همرووا مانای هاورپیه تی و شوئنه واری ترسناکی له ژیانی مرؤث
پون بکنه وه، ناگاداري بکنه وه که پیویسته له سه ری زور ناگاداری له هاورپی
خراب، هاورپی خراب و چاکیش له یه کتري جیا بکاتنه وه!

گهر دایک و باوک توانیان قه ناعمهت به هه رزه کار بیتنن ببنه هاورپی و،
به پیه پری ریز و تهدیه وه مامه لمه لی له گه لدا بکمن و بیورای خویانی به سه ری
فرز نه کمن و کونترپولی نه کمن، ندوا ثم ره فتاره هه رزه کار له زور مه ترسی
ده باریزی و زیده درپی کردن له په یوه ندی هه رزه کار به هاورپیکانی کمم ده کاتنه وه.

هه شته م: خوشه ویستی

شلدزان و نه بونی نه و جینگیری سوزداری و ده رونی یه دی، که هه رزه کار تینیدا
ده زی، وا له هه رزه کار ده کات که هیزی سوزداری له لای زور تو ند بیت،
همروه ها ده یه دی لمه میانه خوشه ویستی دیه جینگیری سوزداری به دهست بیتی.

هر به خیزایی دلیلین: خوشویستی پاسته قینه جوله‌یه کی لهویست بهدهر (لا
ارادی) یه و له مرسوف دا ثاره زویه کی فیطربه، نیسلام خوشویستی یاساغ
نه کردوه، بهلام شدو خوشویستیه یاساغ دهکات، که تنهایی و بهیلهک گهیشتی
ناشر عی تیدا بیت.

گرفتی همرزه کار ثهوهیه، کهوا ده زانی هر نیعجاییک، یان ته ماشا کردنیکی
کچ بز کور بربیتی یه له په بیوهندی خوشویستی. بههۆی بههیزی خهیال کردن و
زوری سوز و عاتیقه لای همرزه کار، خهون و ناواتی زور بنيات دهنی، که
پهندگه شم خهیال و هیوا و ناواتهی همرزه کار له کاتی شکستی شم
په بیوهنده یدا، یان لهو کاتهی لایمنی بدرا مبهر شم نیعجاب و ناره زوهی له گه لدا
ناگوریتهوه؛ ببیته صددمه یه کی درونی گهوره.

بهدهر حال لیرهدا رۆلی دایک و باوک و خیزان لهوه بهدهر ده که هوی، که همول
بدهن هر له بنمه دلدا نه هیتلن شم په بیوهندیه دروست ببیت، شهوهش لمپیتی
شهوهه دیته دی، که هانی کور بدریت ندروانیته شتی حدمام و له گه لکچ
بهنهها له ژوریک کو نه بنهوه و تیکدل نه بن، هدوا حهیقتی خوشویستی بز
رون بکریتهوه، کهوا خوشویستی پاسته قینه بربیتی یه لهوهی، که به هاو سه رگرتون
کوتایی بیت.

پیغه مبهري خوا بکل ده باره هی ده مده ده فرمومی: ((لَمْ تَرَ لِلْمُتَحَايِّنِ مِثْلَ
النَّحَّاجِ: وَانَّابِيَّنِ بُو خُوشویستان هیچ شتیک و هک هاو سه رگرتون، فیباشت و
چاره ساز بیت.))

بهلام جگه له مده، نهوا شهو خوشویستی یه تنهها خدیاله و شه که تی و
ماندو کردنی جهسته و سوز (عاطفة) و نازار دانی درون و به فیزدانی کاته.

^۱ آخرجه ابن ماجة برقم (۴۸۴۷).

نویه‌م: جنس

گرنگترین شت که ماوهی همزه کاری پی جیاکار دهی نهاده، که ثم ماوهی قوئاخی تدقینه‌وهی وزه جنسیه له لای همزه کاردا، مامه‌له کردنی همزه کاریش له گەل نەم وزه (طاقة) نوییه‌دا به گرنگترین گرفته‌کانی همزه کار داده‌نرى.

یه کەم رەفتاری جنسی کە له همزه کار تیبینی دەکری نهاده، کە پیتویستى به زۆر ناشنابون بە مەسەله جنسیه کان ھەمیه و پیداگیری زۆری لە سەر دەکات، نەمەش لە میاندی چەند شتیکەوە بە دەردەکەوی کە گرنگترینیان:

-تە ماشاکردنی گۇفار و كتىبە جنسیه کان.

-تە ماشاکردنی وىندى پوت.

-دەستپەر (العادة السرية).

-گوئیگەتنى همزه کار له قسە و باس و چىزىگى جنسى.

بە بويزانەوە دەلىن: نەم جۈرە رەفتار و كردهوانە زۆر شتیکى سروشىتىن، چونکە نەم کار و ھەستانە له لای همزه کار شتیکى نوییە و دېھەوى بەشىوەيە کى گەورەتر و كردىيى پۇتى ناشنا بىت، تاۋەكۈ شارەزو و پالنەرە کانى راپازى بىکات، جا ورده ورده نەم کارانە لاي همزه کار دەبىتە کارىتى کى ناسەرە کى (ثانوي).

پیتویستە لەسى خالى بىندرەتىدوه همزه کار ئاپاستە و رىتمايى جنسى بىكى:

۱- همزه کار پیتویستە بىنانى کە مەسەله و پەيوەستىيە کانى جنسى، کارىتى سروشىتىيە و ھەمو خەلک ھەيدەتى، كەواتە پیتویست بە شەرم كردنى ناکات.

۲- بەشىوەيە کى پاستە و خۆ ناراستە و خۆ هەمزه کار رىتمايى بىكى، کە مەبەستى هەرە بەرزى پالنەرى جنسى بىتىيە لە مندال بون و بەردهوامى جۈرە کانى خەلک و ناۋەدانكىردنەوە بونەوەر، هەرروەها رىتمايى بىكى کە مندال

که ونهوه شتیکی سروشته و بهشیوه جیاجیا له جیهانی ناژهله و روه کدا
هدیه^۱

۳- گرنگترین شت که مرؤثی پی له ناژهله جیا ده کاتهوه نهوهیه، که پالنهری
جنسی لای مرسو، پیویسته مل کهچی نیراده و عمهقل و شدرع بیت و
پهیوهندی جنسیش پهیوهندیه کی مهترسی دار و پیروزه^۲.

دهیه: که الله رهقی (العناد)

گشت همرزه کاریک بدیاردیه که الله رهقی و بدای خۆکردن جیا ده بیتهوه،
نهوهش دیاردیه کی سروشته و بۆ چهند هویهک ده گریتهوه، گرنگترینیان:
۱- نهو خۆ په سندیه که همرزه کار تییدا ده زی، همروهها زور گنگیدانی
به هه مو نهوانه لییه و ده رده چی و برخابونی بهوهی، که هه مو را و بۆچون و
رهفتاری راست و دروسته و، پیویستی به ریزگرتنی ده کات.
بەھەر حال پیویسته دایک و بایاک لە گەمل هەرزه کار تیک نەگیرین و راو
بۆچونی بە کەم نەگیریت، پیویسته فیئری شیوازی گفتوجۆکردن و موناقشه
ھیمنانه بکەن، نەمەش لە پیتی ریزگرتنی راویۆچونی و موناقشه با بهتیانه
بە بین بریندارکردن و بە سوک سەیرنە کردنیه و دیتە دی.

^۱ ماذا تعرف عن المراقة ص ۱۱۴

^۲ ماذا تعرف عن المراقة ص ۱۱۶، بۆ زیندە زانیاری بگەپیوه باسی په روهرده جنسی نەم کتیبه.

هرزه کار و دهکار په زه کارهای مکانی

له ماوهی هرزه کاریدا هرزه کار له گمل چمندها دهزگلای پهروهه دهی هه لس و کهوت ده کات، هر یه کیک لسو ده زگایانه ش لمریتیانی و تلاراسته هرزه کاردا رذلی خوی هدیه، هر ده زگایه کیش له کاتی مامه لکه کردتی له گمل هرزه کاردا کومه لیک شمرک داوا ده کات، لعیمیر تمهود پیتوسته له سمر سریه رشتیارانی شم ده زگایانه، گرنگترین سیفعت و تاییه تمدنیه کانی هرزه کاری بزانن.

یه کهم: هرزه کار و خیزان:

دیاره خیزان یه کدم ده زگای پهروهه دهیه، که هرزه کار مامه لهی له گملدا ده کات، زذر جاریش هرزه کار له گمل خیزانه کهی تیک ده گیری و یه دهست ده سه لاتی دایک و باوکی و همولدانیان بۆ زال بون به سمر هه لس و کهوت و ره فتاری ده نالینی، ره نگه له ناو خیزانه کهیدا خوی به نامق بزانن. به کورتیش گرنگترین گرفته کانی هرزه کار له گمل خیزانه کهی باس ده کهین که بریتین له:

۱- نه بونی شوینیتکی تاییهت به هرزه کار له مال دا^۱:

هرزه کار حمز ده کات هر ده م که سایه تی خوی بهدره بخات و خوی بسمه لینی و خوی له خیزانه کهی به سربه خوی بزانن، یه کم لسو دیاردی شم سه ریه خوی بونه ثدوهیه، که هرزه کار حمز ده کات شوینیتکی تاییه تی له مال بۆ تدرخان بکریت، گدر خانوکه گهوره بو هه ول ده دات قدناعهت به خیزانه کهی بینی ژوریکسی بۆ تدرخان بکدن، با له سمر بانیش بیت، ئینجا سوره بی بۆ ریک و پیک کردنی و

^۱ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۶، ۲۴، لئم باسدا سودم له سمر دیزی بندنه کان و هر گز تو، بدلام شرح و فراوانکردنی باسه که، نعروه بان له نعمونی خویمه.

دەرگىرىدىنى كەل و پەلى كەسانى تر، كاتىيىكىش كە لە مال نابىن دايىدەخات، ئەگەر بەھۆى تەسکى شويىنە كەوە نەكرا ۋۇرىنگى بۇ تەرخان بىكىت، ھەول دەدات ئەگەر دۆلايتىكى بچوڭ، يان چەكمەجەيەك بىت يان شتىيىكى تر بۆخۇرى تەرخان بىكتا.

ئەمەش لەلای ھەرزەكار بەگرفت دادەنرىت. كەواتە پىتىيىستە دايىك و باوڭ گەر بىكىي ھەول بەدن ئەم ھەزەن ھەرزەكاران جىيەجى بىكەن، ئەگەر چى بەكەمتىرين پلەش بىت ھەروا پىزى ئەم تايىبەتمەندىيە بىگرن.

۲-ھەبونى بەرىيەست لەنیوان ھەرزەكار و دايىك و باوڭى:

زۇرىنەن ھەرزەكاران سكالاىي ھەبونى بەرىيەست دەكەن لەنیوان خۇيان و دايىك و باوکىيان، كەوا پەيوەندىيەكى راست و ئاشكرا و راشكَاوانە نېھ لەنیوانىاندا، ئەمەش دەبىتىھەن ھۆى دوركەوتىمۇھ لەنیوان دايىك و باوڭ و مندالەكان، رەنگە بىتىتە مايىەي پودانى پوبەرپۈونەوە و لىتك داپېران.

لەراستىدا زۇرىبەي باوکان و دايىكان بەرىيەست دادەنلىن لەنیوان خۇيان و مندالەكانىيان، وا دەزانىن ئەم بەرىيەستە ھەبىيەت و پىزىيان بۇ دروست دەكت، ئەمەش زيان بەزۇرىنەن پەيوەندىي مندالان لەگەل باوکانىيان دەگەيەنلى و ئاكامى پەروەردەبىي ھەلەنلى دەكەوتىمۇھ، لەبىر ئەمە پىتىيىستە دايىك و باوڭ دەروازەن كەتوگۇ لەنیوان خۇيان و مندالەكانىيان بىكەنەوە و بەشداريان بىكەن لە مۇناقەشەكانىيان و يارىيەكانىيان، بۇ ئەمە خوشەويسىتى و مەتمانەيان بەدەست بېتىن.

۳-شەرگىرن لەگەل خوشك و براڭانى:

شەر و ناكۆكى نىوان خوشك و برا ھەرزەكارەكان، يان لەنیوان ھەرزەكار و برا و خوشكە گچىكە كانى يان لەگەل گەوران، دياردەيەكە لەبىنەرەتسەوە بۇ دو ھۆى گۈنگ دەگەرتىمۇھ:

-هەرزە کار بەھەمو شیواز و پیگەیدک دەیەوی خۆی بەدیار بەغات، لەمۇ شیوازانەش شەپکەرنە.

-زۆر ھەستیارى ھەرزە کار لەھەر رەفتارىتىك، يان لە وشەيدىك كە لە دەمىيە كىن لە خوشك و براكانى دەردەچىن، نەوا بەدەست درىزى كەرنە سەر ئازادى و كەسايەتى خۆى دەزانى.

لە بەرامبەر شەم رەفتارەدا، پىيوىستە دايىك و باوك تىكەل بە شەپ و ناڭۆكى مندالان نەمە، مەگەر كاتى كە دەگاتە قۇناغى مەترىسىدار، ھەروا مندالان فىر بىرىتىن كە رىزى گەوران بىگىن و گەورانىش سۆز و بىزەپى يان ھەبى بۆز مندالان، ھەروا لە بەرامبەر رەفتارىتىكى ناشىريين و خراپ دا لېبوردە بن.

٤- بۇنى جىاوازى كەرنە لە خىزاندا:

لەو گرفتانى كە لە ھەندى خىزاندا ھەمە، جىاوازى كەرنى دايىك يان باوكە بۆز يەكىن لە مندالە كان، ئەمەش دەيىتە هوئى زۆر گرفتى خىزان. ھەندى جار دايىك و باوك ھىچ جىاوازىدەك لەنیوان مندالە كاندا ناكەن، بەلام ھەستیارىي ھەرزە کار وا بەخەيالى دا دىتىنى، كە لە خىزانە كەيدا جىاوازى كەرنە ھەمە و ئەو لەناو خىزانە كەيدا خوشەويىست نىيە و ناويسىتى. لەبىر ئەو پىيوىستە دايىك و باوك ھەلس و كەوتىيان بەرامبەر ھەرزە کار چىر بىكەن و كەمەنگى پىن بىنەن، بەلام بىن ئەوهى خوشك و براكانى پىتى بىزانى، تاوه كو ھەستىيان نەجولىنى و نەمورۇنى.

٥- دەست ھاوىشتىنە ناوهەي ھەمو كاروبارە كانى ھەرزە کار:

ھەرزە کاران بەگشتى سکالاى زۆر دەست ھاوىشتىنە ناوهەي دايىك و باوك دەكەن لە كاروبارىاندا، هوئى كەشى ئەوهەي كە ھەرزە کار خۆى وا دەبىنى، قۇناغى مندالى كۆتابىي هاتوه و بۇتە پىياو و بىكەس بۆز نىيە دەست بەهاوىتى كاروبارىيەوە، كەچى دايىك و باوك بەتمەواوى پىچەوانەي ئەو دەروانىنە ھەرزە کار،

نهوان همز به چاوی مندالیمهو ده روانه ثدو و پیویسته دهست به او تنه همه مو
کاریکی گچکه و گوره‌ی، دیاره ئەمەش زور زیان به همزه کار ده گدیه‌نی.
لە سەر دایك و باوکانه زور بە كەمى دهست به اونه کاری همزه کار، هەروا
پىنمابى ناراپتە خۆى بىكەن، چونكە همزه کار زور بە پرسىيارى دایك و باوکى
ھەراسان دەبىن وەك:

- بۆچى درەنگ ھاتىيەوە؟

- لە كۈي بۇي؟

- لە گەمل كى بۇي؟

- بۆچى بە تەلە فۆن ھەوالىت پى نە دايىن؟

- بۆچى بە تەنھا بىي دادەنىشى؟

- بۆچى ئەم پانتۇلە لە بەر دە كەي؟

- باشتىر وايە ئەم بۇنە لە خۇت نە دەي.

- بۆ مالى خزمان بۆچى لە گەمل ئىيمە نايەيت؟

نمۇندى ئەم جۆرە پرسىيار و خۆھەلقۇرتاندنه زۆرن، لە بەر ئەم پیویسته دایك
و باوک بىزان، كە هەرزه کار بىم جۆرە خۆھەلقۇرتاندنا نەي خىزان ھەراسان
دەبىن، چونكە ئەم هەرزه کاره مندالە كەي جاران نىيە بە شارەزو و ھەلبۈاردى
نهوان بە جل و بەرگە كەي راپىزى بىن و بە شۇئىنە راپىزى بىت، كە ئەوان دىيارى
دەكەن و ئەو ھارپىيانەي كە دە كرى ھاپىيياتيان بىكەت.
ھەرزه کار وە دەست ناكات خىزان ئەم ھەمو مافانەي بە سەرەوە ھەيە،
خىزانپىش مافى رەخنە گەتنى پەها، يان قددەغە كردىنى بىن پاساوى بۆنە، يان
مافى تانە و تەشەرگەتن لە كەسايەتى ھەرزه کار نىيە، يان بە بەردە وامى
ھەپەشمەلى بىكەت.

ھەرزه کار ھەستىيکى راستگۈيانەي ھەيە، كەوا ھەست دەكەت پیویستى بە
جۇرەتكە لە سەرىيە خۆبىي ھەيە، بە تايىېتىش ئەو شتانەي كە تايىېتىن پىتى وەك:

جل و بسدرگی و قژی و هاورپیکانی و خویندنهوهی پهرتونک یان گوشار، یان
گفتتو گویه کی تله لفونی و هاو وینمی ثهو شتانه^۱.

به کورتی بزو سوک کردنی مل ملانی و کیشمه نیوان دایک و باوک و منداله
هرزه کاره کانیان، پیویسته له سه ریان همول بدهن له پوانگهی همزه کارانهوه
بروانه کیشه و گرفته کانیان، ندک له پوانگهی گهوره و پینگه یشتوان، ثهمهش
یاریده یان دهدات، که له زور گرفت دور بکه ویتموه.

همروهها پیویسته دایک و باوک له گمل همزه کاران زور توند و تیز نه بن و
خه فهیان نه کهن، بدلكه ده بن چا پیوشی له همندی شت بکری، که له وانهوه
دهرده چیت، با همزه کار له ناو خیزانه کهیدا ههست به نرخ و بایه خی خوی
بکات.^۲

پیویسته دایک و باوک بزانن، همزه کار زور کاری له خیزان ده ویت، همروهها
خیزانیش چهند کاریتکی له همزه کار ده ویت، گرنگترین ثهو شتانه همزه کار
له خیزانه کهی ده ویت بریتین له^۳:

۱-ده بی دایک و باوک جی متمانه و پیزی همزه کار بن.

۲-ده بی دایک و باوک پیزی سه متمانه خویان بزو همزه کار ده بیربن.

۳-ده بی دایک و باوک بدلا ینی که مدهوه مافی همزه کار بدهن، تا له سنوری
کاره تایبیه تیه کانی هدلس و کهوت بکات.

۴-به هیچ جوزیک دهست نه هاونه کاره بچوکه کانی.

۵-هدلس و کهوت و قسمی دایک و باوک وله یدک بن و در یه ک نه بن، بزو
ثهوهی بتوانن پاساوی هه لویسته کانی خویان بیتنهوه.

۶-پینگه به همزه کاران بدهن له چوار چیوهی خیزانه کهیدا، بدشیوه یه کی کاتی

^۱ تربية الأولاد و الآباء في الإسلام ص ۲۰۳.

^۲ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۲۲۲.

^۳ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۳۲۸.

گوشه‌گیر بیت.

دوهم: همزه‌کار و قوتاچانه:

لهراستیدا شرپش و یاخی‌بون و بیزاری همزه‌کار، تنهای ناراسته‌ی خیزانه‌که‌ی نیه، به‌لکو له‌هه‌مان کاتدا قوتاچانه‌ش ده‌گریت‌دهوه، چونکه له‌پوانگه‌ی همزه‌کاره‌وه دریزه پی‌دله‌ری ده‌سنه‌لاتی دایک و باوکه و هیمای سنوردانانی نازادیه‌که‌یه‌تی، جا کارنامه و ماموزتایان و سیستمی قوتاچانه و شتی‌تر، همویان چه‌مند شتیکین، که کوت به‌ندی همزه‌کار ده‌کات و ده‌بیته پالنمری ناره‌زایی و بیزاری ده‌برپین و یاخی‌بون.

له‌بهر نه‌وه ده‌بینین همزه‌کار هدل ده‌قوزیت‌دهوه بز ده‌برپینی بیزاری خوی و عدیب و خدوشی قوتاچانه به گچکه و گدوره‌یمه‌وه باسی ده‌کات، ره‌نگه نه‌وه عدیبانه که‌متريش بز له‌وه عدیبانه‌ی له‌مالمه‌وه رو ده‌دهن، به‌لام له‌گمل نه‌وه‌شدا ده‌بیته مایه‌ی هه‌لچونی.

بز ناشنابون به‌وه شتانه‌ی همزه‌کار له قوتاچانه حمزی پس ناکات چه‌مند را پرسی‌يدک نه‌نخام درا، هنه‌ندی ناکامی نه‌وه را پرسیانه‌ش باس ده‌که‌ین:
۱- ماموزتا بیدورپای هده به‌رام به‌قوتابی دروست ده‌کات، جا له‌سهر بنده‌ره‌تی نه‌هم بیروبچونه هه‌لجه‌یدش هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌لدا ده‌کات.
۲- زوری نه‌ركه کانی قوتاچانه و هه‌ست کردنی قوتاچی به قورسی به‌نامه و پرژگرامه کان به‌چه‌مندی و چونیه‌تیه‌وه.

۳- سزادانی به‌کزمدل، یان سزادان له‌بهر شتیک که قوتاچیه که نه‌یکرده‌وه.
۴- به‌پریوه‌بیر و ماموزتایان، کاروباری قوتاچانه ده‌دهن ده‌ست ده‌سته‌یه کی که‌می قوتاچیان.

۵- لیپرسینه‌وهی قوتاچی له‌کاتی تاقی کردنده له‌سهر نه‌وه‌ی، که پیت به پیت نوسیویه‌تی و له‌سهر تیگه‌یشن و تینه‌گه‌یشنی نه‌ینوسیوه.

رنهنگه هوي راسته قينه ياخى بونى قوتاپى، بريتى بى لدو له خويابىي بونههى،
كە هەرزە كار دەيکاتە هۆيەك بۆ پشتگىرى كەدنى خۆى، هەرودە رەنگە
هۆيە كە بريتى بى لە هەست كەدن بەدەيەتىكى شاراوهە نېۋان خۆى و
مامۆستاكەدى، كە گوايە ئەو دەسەلاتىكە و ھەپەشە لە خودى ئەم دەكات و
دەيەوى بەسەريدا زال بىت^۱ :

لە بەرامبەر ئەمەشدا، ھەندى ھەرزە كار لە قوتاپخانەدا زۇر شتىيان بۆ بەجى
دەھىئىزى.

ھەرزە كاران لە قوتاپخانەدا چەندەھا ھاۋىرى بۆ خزىيان دەگرن، كە بەشداريان
دەكمەن لە خەون و بىرورا كانيان، ھەروھا زۆزىنەي ھەرزە كاران سەرسامن
بەھەندى مامۆستاكانيان و دەيانكەنە پىشەنگى خزىيان لە رەفتار و ھەلس و
كەوتىاندا.

ئەم دىاردەيەش لەلائى كچە ھەرزە كارە كان ۋۇنتر بەدى دەكرى، ھەر بۆيەش
زۇر حەز دەكمەن، زۆزىھەي كاتەكانيان لە قوتاپخانە بەسىر بىمن.

سىيەم: كۆمەلگە و ھەرزە كار:

ھەلس و كەوتى راست و دروستى كۆمەلگە لە گەل ھەرزە كار، شوئىنموارىتىكى
گەورەي دەبىت لە سوڭ كەدنى قەيران و زو پىتىگەيشتن و تىتىگەيشتنى ھەرزە كار.
تۈيىزىنە وەكانى ئىستا بىدەريان خستوھ، كە ئەم كۆمەلگانەي ھېسەن و
هاوسەنگن، ھەرزە كارى ھېسەن و ھاوسەنگ و بىردىنى، ھەروھا گرفتى
ھەرزە كارى زۇر كەمترە لە كۆمەلگانەي، كە دەم راوكى و مۇنافەسە و خىزايى
تىدا ھەيدى^۲.

ھەرزە كارىش لە گەل گرفته كانى كۆمەلگەدا زۇر كارلىك دەكات، جا ھەر

^۱ ماذا تعرف عن المراقة من ٩٤-٩٥ بددەستكارىيەمۇه.

^۲ ماذا تعرف عن المراقة من ١٨.

چند له کاروباری ژیاندا شاره‌زایی زیاتر بیت؛ هوشیاری بۆ گرفته کانی کۆمەلگە زیاد دەبیت، وەک خراپی دابەش کردنی سەروھە و سامان و هەزاری و گوشار خستنە سەر هەزاران و بى دەسەلاتان.

پازی نەبونی هەرزە کار بەم واتیعە، دلى نازار دەخوات بە ئازار و مەینەتى خەلک، هەولیش دەدات يارمەتیان بىدات. ئەم جۆرە ھەست کردنە ھانى ھەرزە کاران دەدات، بەشدارى بکەن لە کرد وەھی چاک و دەزگا کۆمەلایتىھ خیزخوازیھ کان، يان تەنانەت بەشدارى بکەن لمپیکخراوه فيدا کارىيە کاندا.

ئەوانەت بەچاودىرى کردنی ئەم جۆرە کاروبارانە ھەلەستن پیویستە ھەول بىدەن ئەم گەرم و گورپەی ھەرزە کاران بقۇزىنەوە و سودى لى وەریگرن و، بىرەو كارى سودبەخش ئاراستى بکەن.

زۆر چاک لە يادمە كاتى تەممۇ شازە سالان بو، چۈن لە گەل ھاپىيەنی ھاو تەممۇ كاتم بەسىر دەبرد لەمانگى رەمىزان، ھەر لە نويىرى عەسرەوە تا كاتى نويىرى مەغريب بەمالاندا دەگەراین بۆ كۆكەنەوە خیز و صەدقە بۆ يەكتىك لە کۆمەلە خیزخوازیھ کان.

ھەندى جار ھەرزە کار لە کۆمەلگە كەنە خۆيدا ھەست بە دورە پەرتىزى دەكات و ھەست بەھەوە دەكات كە کۆمەلگە ئەۋيان ناوى.

لە راستىدا ئەندازە ھەرزە بۇزى بونى ھەرزە کار بە کۆمەلگە و ئاپىتە بونى تىيدا، دەگەرتىھەوە بۆ چەندىيەتى بىزازىبۇنى کۆمەلگە بە ھەرزە کار، دورە پەرتىزى و پەفتارى سلىبى ھەرزە کار لەبىر زۆر ھۆپەيدا دەبن، كەوا كۆمەلگە بە خراپى لە گەل ھەرزە کار ھەلس و كەوت دەكات وەك:

۱- كۆمەلگە گالتە و قەشىرى بەھەست و بىرپا و پەفتارە كانى ھەرزە کار دەكات.

۲- فەرامۆشكىدى كۆمەلگە بۆ ھەرزە کار و بەسۈك سەير كردنی توانا و

وزه کانی و دان پیانه نانی^۱.

به شیوه یه کی گشتی شدرکی هه مو شمو که سانه دید، که مامده له گمل
همزه کار ده کمن ج له خیزان بی، یان له قوتا بخانه بی یان له کو مه لگه؛ چاودیری
و ره چاوی هم رزه کار بکدن و یارمه تی بدنه بز نهودی ثم قوتاغه به سه رکه و تویی
و سه لامه تی ببری، چاودیریه کدش له میانه هی ثم مانه هی خواره وه دیتهدی:

۱- چاندنی متمانه به خنکردن له لای هم رزه کاردا و هاندانی بز و در گرتنسی
ره خنده خدلکانی تر و تاوتویی کردنی هله کانی له گلیاندا.

۲- هم ولدان بز دوزینه وهی توانا و وزه کانی هم رزه کار و ناراسته کردنی بدره و
باشر.

۳- له ناراسته کردن و رینمایی کردنی هم رزه کاردا پله پلمبی و لم سمر خوشی و
ثارامی به کار بھیتری.

۴- له کات و شوئنی خوی و له کاتی پیویست دا، شیوازی توند و نهرم له
مامده کردنی هم رزه کار به کار بھیتری.

۵- هم ول بدری هم رزه کار لم سمر بنه مای راست و دروست به کو مه لگه وه
پمیوه است بکریت.

۶- پیز گرنی هه است کردنی هم رزه کار به پیاوه تی خوی و سمریه خوشی خوی،
هدروا مامده کردنی له میانه هی ثم پوانگه وه.

۷- هم ول بدری کاته کانی هم رزه کار به شتی سود به خش پر بکریت وه و ته نگی
و بیزاری لم سمر لا بدری، که هم رزه کار توشی ده بی، ثم مهش له میانه زانینسی
به هره و ثاره زوه کانی وه دیته دی.

۸- هاندانی بز په رستشه جیا جیا کان، و هک نویڑی به کو مه ل و ئاماده بون له
کوڑی زانستی و خوئندنسی ویرده کان و رزو گرتن، چونکه ثم په رستشانه
شوئنہ واری گموره هی همیه بز پاک خوبی (تھنیب) خودی خوی و چاندنی دل نیابی

^۱ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة، ص ۲۲۲.

و دلنهوابی.

۹- شیمانهی ئوه ده کری کردوه و رهفتاری هه راسانکەر (مزعچ)ی لیوه ده ربچى، ئوهش بەمەبەستى ئاگالى بون و سەرنج راکیشانى خەلکانى تره بۆ لای خۆى.

۱- بەھەندەنە ھەلئەگرتنى ئوه بیزورايانەی ھەرزەكار دەغاتە رو، بەتايىبەتى ئوه بیزورايانەی دەربارەی ئايىن و بەهاکانى رەشت دەردەپى، چونكە بیزوراكانى تەنها گوزارش كردنه لەو بى سەروپەرى و شلەزۈانە دەرونى و فيكىريەي كە تىيىدا دەزىيى، يان گوزارش لە ھەولۇدان بۆ خۆ دەرخستن و دەمەقالى و مۇناقەشە كىدەن دەكتات.

لە كۆتسابىي دا دوبىارە جەخت لە سەر ئوه دەكىنەوه، كە ھەرزەكارىي ماۋەيدىكى زەحمەت و مەترسیدارە لەزىيانى مندالاندا، تىيگەيشتنى دايىك و باوک و پەروەر دىيارانىش لە تايىبەقەندىيەكانى تىم قۇناغە و ئاشنابىي يان بەچۈنەتى مامەلە كىدەن لە گەل ھەرزەكار، شويىنەوارى گەورەي ھەمە لە سۈك كىدەن توندى و مەترسېبىي ئەم قۇناغە.

جا بۆ ئەوهى پەروەردە كە سەركەوت تو بى پىيىستە ھاوکارى و ھېما ھەنگى^۱ لە نیوان خىزان و قوتاغانە و مىزگەوت و ھەمو لاينە پەيوەنددارە كانى پەزىسى پەروەردەيى ھەبىت.

^۱ ھەماھەنگى: تىسىق.

کوتایی

ئیستاش لەم باسەدا گەيشتىنە كوتايى، سوپايسى خوا دەكەمین، كە كار ئاسانى بۆ كردىن تا ئەم كتىبە تەواو بکەمین، لە خواي گەورە داواخوازم گيراي بکات و تەنها لەبىر خاترى ئەو بى، مسولمانانىش لىلى بەھرمەند بن، هەر لەو رۆزەي ئىستامان، تا رۆزى دوايى.

ھيوادارام لە رونكىدەنەوهى گۈنگۈزىن بىنەما و ئامانج و وەسيلە ئىسلامىيە كان سەركەوتوبۇم، كە خوا و پىغەمبەرە كەي دايىاوه بۆ بىياتنانى مەرۆف و پىنگەيىشتىنىكى راست و دروستانە.

جا مادام مەرۆف و كۆمەلگەي مەرۆفايەتى، دورىيى لە بىرنامبە و مەنهجى خوا، هەر لە ياسادانان و فېرگەن و پەروەردەدا، ئەم ئەم كۆمەلگانى بەدەستت مەركەسات و ناخوشى و گرفتى زۆرەوە دەنالىتىنى، كە هەرچەشەي تىاچۇن و فەوتانى لى دەكەت، هېيچ چارەسازىيە كىشى بۆ نادۇززىتەوە، دىارە ئەركى ئىتىمى مسولمان زۆر گەورەيە و ندو ئەمانەتەي لە سەر شامانە قورسە، ئەويش رۇن كردنەوهى حەقىقەتى ئەم ئايىنەيە، ئەويش بە ناساندىنى رېبىر (مبادىء) كانى و ئامانجە كانىسىتى بە چاكارتىن شىۋە و باشتىرين قەناعەت پىتىكەن، تاوه كە مەرۆفايەتى لەو تارىكى و گومراپىيە پەزگار بکەمین، بەرە و پىتى راست و پۇنباكى و رېنگاى سەركەوتىن و سەرفرازى.

ئەم كارەش بە توپىشىنەوە و تىنگەيشتن لە ئىسلام و كارپىيە كەنلى و پەپەرەوە كەنلى دى، هەتا بىيىنە پىشىنگىنگىكى چاك بۆ كەسانى تىر بە گوتار و كەدار خەلتك فېر بکەمین.

دوباره دھیلیتیمھو نکه پرولیسی پەروەردە لە بینیاتسانی نەتموھ؛ روئیتکی زۇز
مەترسیدارى ھەبیت پیتویستیشە گرنگى ئەم پۆلە بزانىن، با بزانىن پەروەردەی
پۆلە کانغان يېرىتىھە دەست دۈۋەمنانان، چەندە مەترسى دارە، چونكە ئەمە
لەناورىدىنى كەمسالىمەتى و تاسنامەيە و دامالىنە لە شارستانى خۆمان و
شاینە كەمان و، تايياكىشە ئىمۇ سپارادە گەورەيە، كە خوا خستويەتىھە
پەردەستمان.

سەرەتا دەبىي ھەر يەكتىك لە ئىئىمە چاودىرىپەفتارى خۆسى و پەروەردەي
پۆلە کانى و ئەندامانى خىزانىتەكى لە سەر پەۋشت و بەها كانى ئىسلام دەست پىنى
بىكمىن، چونكە خىزان ناوکى كۆمەلگەكىيە، كۆمەلگەش لە كۆمەلە خىزانىتكى پىتك
دىتىت، جا گەز خىزانان چاڭ كەردىمۇا كۆمەلگەمان چاڭ كەردوھ.

ھەرەدا پیتویستە ھاوكارى ھەبیت لە نیوان خىزان و قوتا بغانە و ھۆيە كانى
راگىميانىن و دەزگا پەروەردەبىي يەكانى تىرى كۆمەلگە، بۇ دىيارىكىردىنى ئامانج و
پلان دانانى پەروەردەبىي دىراسە كراو و، كاركىدن بىز ھەلسەنگاندىنى ئەو
نەنجامانى، كە لە ھەر ماوەيەكىدا بەدەستى دىنن، ثەۋەش بەپشت بەستن بەنۇي
تىرىن ھۆ و نەزمونە كانى دىتىھ دى.

لە كۆتايىدا لە خوای گەدورە داومانە ئىئىمە و مسوئلمانان بىز نايىنە كەمى خۆى
بىگەپىنەتىمە و كەرەوە كانغان گىرا بکات و لە كەم و كورتىمان خوش بىت، كۆتا
پارانەوەشان سوپاس و ستايىشى خوای پەروەردەگارى جىهانيانە.

ديمشق-ركن الدين

٢٤ ذو الحجة ١٤١٧ - ١ نايار ١٩٩٧ از

ناآورۆك

.....	پیشەگى
۹	دەروازەسى يەكەم: بەرایى دەربىارەى پۇلى خېزان لە پەروەردە كىرىن و پىتاكانى پاراستنى.
۱۱	بەرایى:
۱۴	يەكەم: هاندان و ئارەنۇ دانى ھاوسەرگىتنى:
۱۷	دۇھم: مەلېزىاردىنى ئىن و مىزىد:
۱۹	۱-ئايىن و پەوشىت:
۲۰	۲-بىنەمايى ئابورى:
۲۱	۳-پەچەلەك و پەلە و پايەتى كۈمەلائىتى:
۲۲	۴-جوانى:
۲۴	سىيەم: مەلسۈپەنەندى خېزان بەدەستى پىياوپى:
۲۵	چوارەم: فەرمان بەمىزىد كراوه چاکە لەگەل ھاوسەرەكەي بىكات و بىزى بىگرى:
.....	پىتىجەم: كارى ئىن ئۇرەيە لە مالەوە نۇقىرە بىگرى، مەستى بەچاودىنرى كىرىنى كاروپىارەكانى:
۲۶	شەشم: چاکە كىرىن لەگەل مەندااندا:
۲۷	حەوتەم: چاکە كىرىن لەگەل دايىك و باولك:
۲۸	مەشتەم: سىلەى پەھم (پەيوەندى خزمائىتى):
۲۹	دەروازەسى دۇھم: پىتاسە و بەرپىرسىتى و شوينەوارى پەروەردە:
۳۱	پىتاسەسى پەروەردە و پىتىگەيشتن:
۳۲	بەرپىرسىتى دايىك و باولك لە پەروەردە كىرىنى مەندااندا:
۳۶	شوينەوارى پەروەردە لە دەروننى مەنداال دا:
۳۹	دەروازەسى سىيەم: ئامانجى پەروەردە لە ئىسلام دا:
۴۲	چاندىنى بىرپىاوەرى پاست لە دەروننى مەندااندا:
۴۵	يەكەم: يەكتۇپەرسىتى:
۴۶	دۇھم: خوا بەدىيەنزاوەكانى بىخ خزمەتى ئادەمىزىد رام كىدوه:
۴۸	سىيەم: باور بە قەزا و قەدەر و تەنها پىشت بەستىن بە خوا:
۴۹	چوارەم: خۇشويىستنى پىتەمبەر:
۵۲	پاهىتائى مەنداان بە بەجيھىتائى فەرزەكانى خوا:
۵۶	

۶۲	ریک کردنی رهفتاری متدالان به روشت و نادابی گشتنی
۶۳	نادابی نان خواردن:
۶۴	۱- دهست شوشنن بار له خواردن و دوای خواردن:
۶۴	۲- پیش نان خواردن بگوئی (بسم الله):
۶۴	۳- له بردنه می خو خواردن بخودی:
۶۵	۴- به پالدانه و نه خوات:
۶۵	۵- دهست بهنان خواردن نه کات گهر یه کتک له و گهوره تر ناماده بو:
۶۵	۶- عهیب له و خواردنه نه گری که دیته به بردنه می:
۶۵	۷- پاراستنی خواردن هر چه نده که میش بی:
۶۶	۸- گهده می پرله خواردن نه کات:
۶۶	۹- دهست له خواردن هلتنه گری تا خلکانی تر دهست هلتنه گن:
۶۷	۱۰- گه سیر و پیازی خوارد ختی دور بفات له کند و مه جلیسی گشتنی:
۶۷	نادابی ناو خواردنه وه:
۶۷	۱- ب- یه یک جار ناو نه خواتنه وه:
۶۷	۲- ناو خواردنه وه که به مژین بی:
۶۸	۳- فول جام (پرداخ) که نه کات:
۶۸	نادابی مولهت و هرگز تن بق چونه لای که سیلک:
۶۸	۱- ن- چیته لای که سیلک مه گهار دوای نیزن و هرگز تن:
۶۸	۲- سی- جار نیزن و هریگری، گار نیزنی پس ته درا بگهربته وه:
۶۸	۳- یه که مجار سه لام بکات، نینجا نیزن و هریگری:
۶۹	۴- ناری خزی ناشکرا بکات:
۶۹	۵- له کاتی نیزن و هرگز تندلا له لایه کی ده رکاوه بروهستنی:
۷۰	نادابی سه لام کردن:
۷۰	۱- سه لام کردن له کاتی هاتنه ثوره و چونه ده ره وه:
۷۰	۲- وه لامی سه لامی نه و که سه به جوانتر بداته وه، که سه لامی ل- ده کات:
۷۱	۳- سه لام کردن به پویه کی خهندوه وه:
۷۱	۴- سه لام کردن که تهوقه کی له گهال بی:
۷۱	۵- بچوک سه لام له گهوره بکات، که میش له نقد:
۷۱	۶- سواری سه لام له پیاده بکات و پیاده ش له دانیشت، که میش له نقد:
۷۲	نادابی پژمین:
۷۲	۱- ده نگی نزم بکات و ده من دایپوشی:
۷۲	۲- دوای پژمین سوپاسن خوا بکات:
	پیزگرتنی خلکانی تر:

۷۳	نادابی گفتگو:
۷۳	۱-قسه نه کردن له کرپیک که یه کتیک له گوره تری لئی:
۷۴	۲-به باشی گوئی بگردی ووه چون که به باشی قسه ده کات:
۷۴	۳-له قسه نا شیرین دور بکه و یتنه وه:
۷۶	بنیات نانی که سایه تی سه ریه خو و سه نگین:
۷۶	۱-سه لام کردن پیغمه مبار گلله له مندان:
۷۷	۲-په بیمان و هر گرفتنی پیغمه مبار گلله له مندان:
۷۷	۳-ئاماده بونی مندال له کلپی گه و راندا:
۷۸	۴-سردانی مندال له کاتی نه خوشیدا:
۷۹	۵-پاهینانی مندال له سه رکارکردن و سامان په یه اکردن:
۸۳	راهینانی مندان بق سود و هر گرفتن له کاته کانیان:
۸۶	ناره زوی خویتندنه وه و کاته کانی به تالی:
۸۹	مندال و تله فریقین:
۹۲	مندال و هرزش:
۹۳	مندال و گاشت و گوزار:
۹۵	ده روازی چوارم: شیواز و ثامر ازه کانی په روه رده سه رکه و تو.
۹۷	سوز و به زه بی:
۹۸	۱-له نامیز گرتن و ماج کردن:
۹۹	۲-دهست هینان به سه رکه و گامه کردن له گله لی:
۹۹	۳-به باشی پیشوائی کردنی مندان و به باشی دواندنیان:
۱۰۰	۴-له خو گرفته وه بق مندان:
۱۰۱	۵-دادگه ریس و یه کسانی له نیوان مندان:
۱۰۸	پیشه نگی باش (القوه الحسنہ):
۱۱۰	یاریکردن له گله مندان:
۱۱۹	پدالی باوکان له یاریکردن له گله منداندا:
۱۲۰	مه لیزاردنی هاوپیتی چاک بق مندان:
۱۲۹	نوستنی مندال و وانه کردنی له ده ره و هی مالتا:
۱۳۱	پله پله بی له په روه رده دا:
۱۳۴	نئار استه پاسته و خف:
۱۳۸	هاندان و ترساندن:
۱۳۹	جوراوجوری هاندان:
۱۴۱	جوراوجوری ترساندن:
۱۴۳	لیتدانی مندال و جیبا پای په روه ردیاران:

۱۶۹	ناراسته و خف
۱۷۰	جیباسی یه کم - چیزک:
۱۷۱	چیزکی به دینانی نادم و سوچده فریشتن بقی:
۱۷۲	نیراهم و نیسماعیل (سلام خوابان لبی):
۱۷۳	کچال، به لک، کوتیر:
۱۷۴	جیباسی دوه م - نونه کان:
۱۷۵	و تیز و گفتگو:
۱۷۶	نزکدن بق مندال:
۱۷۷	دروازه پتنه: رذل قوتا خانه و مزگوت له په روهرده کردنا
۱۷۸	پذل قوتا خانه
۱۷۹	۱- پیشه نگی یه کله ماموزتا بیته دی:
۱۸۰	۲- ناراسته و خف و ناراسته و خف:
۱۸۱	۳- ناشنایه تی له کله هاوپی یان:
۱۸۲	۴- له گرنگترین ثه و سودانه ناده میزاد له فیبون و هرده گری، پاکخوبی ره فتاره
۱۸۳	پذل مزگوت له په روهرده کردنا
۱۸۴	۱- زیاتر نزیک بونه و له خوا و هست کردن به چاودیزی خوا:
۱۸۵	۲- پاریزگاری کردن له په رسته کان و به جنیه نانی به شیوه یه کی راست و دروست:
۱۸۶	۳- سود و هرگز تن له کاته کانی به تالی:
۱۸۷	۴- ناشنابن به هاوپی یی چاک:
۱۸۸	بنیانانی که سایه تی کزم لایه تی و نیمانی مندال:
۱۸۹	دروازه ششم: په روهرده جنسی مندالان
۱۹۰	پله پله و ناسانکاری له خسته پوی روشنیه جنسی بق مندالان
۱۹۱	نامانجه کانی په روهرده جنسی
۱۹۲	نه هز و وه سیلانه نیسلام بق پاراستنی تاک له هه لخیسکتنه کانی جنسی گرتنه به ره
۱۹۳	یه کم: پیگریکردن له وروزینه ره جنسی کان:
۱۹۴	۱- چا دانه و اندن:
۱۹۵	۲- جیا کردن وی شوینی خه وتن:
۱۹۶	۳- نه میشتنی تینکه لاری و به ته نه بون له کله نافره تی بیگانه:
۱۹۷	۴- پا به ندبون به حیجاب پوشین و به درنه خستنی جوانی و راز اوهی:
۱۹۸	دوه: ترساندنی به سزادانی لاییه جنسی کان (الانحرافات الجنسی):
۱۹۹	سی یه: ته رکیزکردن سه رذل عیباده ت کردن:
۲۰۰	چواره: پر کردن وی کاتی به تالی هه رزه کار:
۲۰۱	دروازه هوتهم: په روهرده کردنی هه رزه کار

پیشنهاد و مهترسی هر زده کاری	۲۱۷
گرفته کانی هر زده کاری	۲۲۱
یه کام: هر زده کار هست به مانشو بون ده چکات:	۲۲۱
دوهم: هستیاری و خاموشکی:	۲۲۲
سیزدهم: خوشبختی و خوش باده رخستن:	۲۲۲
۱- یاخی بون و رمه خته گرقن:	۲۲۳
۲- گومان:	۲۲۴
۳- جگره کیشان:	۲۲۵
۴- زقد گرنگیدان به رواله تی خوی:	۲۲۵
۵- نوسینه وهی یاداشته کان:	۲۲۶
۶- زقد وینه گرتن و پیشاندانی وینه خوی:	۲۲۷
چوارم: دودلی و کتپان و شله زاوی:	۲۲۸
پنجم: زینده خواری	۲۲۹
ششم: هر زده کار و نایین:	۲۳۰
حوتهم: هاوبنیه تی کردن و هاوبنیان:	۲۳۲
هشتم: خوش ویستی	۲۳۵
نوبیم: جنس	۲۳۷
دهیم: کله ره قی (العناد)	۲۳۸
هر زده کار و دهزگا پهروه رده بیه کان	۲۳۹
یه کام: هر زده کار و خیزان:	۲۳۹
۱- نه بونی شوینیتیکی تاییهت به هر زده کار له مال دا:	۲۴۰
۲- هه بونی به ریه است له نیوان هر زده کار و دایک ویاوه کی:	۲۴۰
۲- شه پکردن له گهال خوشک و برآکانی:	۲۴۰
۴- بونی جیاوازی کردن له خیزاندا:	۲۴۱
۵- دهست هاویشننه ناوه وهی هه مو کارویاره کانی هر زده کار:	۲۴۱
دوهم: هر زده کار و قوتا بخانه:	۲۴۴
سیزدهم: کرم لگه و هر زده کار:	۲۴۵
کوتایی:	۲۴۹
ناوه رقک:	۲۵۱

وهرگیز له چهند دیویکدا

- له سالی ۱۹۶۵ له دایک بوه.
- نهندامی کۆمەلەی خۆشتوسانی عێراق بەغدا- بوه.
- نهندامی کۆمەلەی خۆشتوسانی کوردستانه.
- له سالانی ۱۹۸۰-۱۹۸۱-۱۹۸۲-۱۹۸۳-۱۹۸۷-۱۹۸۸-۱۹۸۹-۱۹۹۱ لە چەندەها پیشانگای شیوه‌کاری به چەند تابلویی کی خۆشتوسی بەشداری کردوه.
- له سالی ۱۹۸۱ پیشانگایه کی تایبەتی هونەری خۆشتوسی کردیتەوه.
- له چەند رۆژنامەیەك چاوبنگکە وتنى سەبارەت به هونەری خۆشتوسی له گەلدا کراوه.
- بەشداری له فیستقائی دووه مەولیزیر بۆ خۆشتوسی و نەخشناسازی کربوھ کە له ۲۰۰۰/۱/۱ سازدراو بەروانەمەی ریزلىتاتنى پىتىراوه.
- بەشداری پیشبریکىنی دەولى پىتىجەمی هونەری خۆشتوسی له توركىيا کردوه کە له شوباتى ۲۰۰۱ سازدرا.
- له سالی ۲۰۰۲ بەشداری پیشبریکىنی خۆشتوسانی مەولیزى کرد، پلەی يەکەمی له خەتى (النسخ) بەدەست هىتنا.
- له پیشبریکىنی دەولى شەشەمی هونەری خۆشتوسی له توركىيا بەشدارى کرد، کە له شوباتى ۲۰۰۴ سازدرا.

ئەم كتىب و نامىلەكانەي له زمانى عەربى وەركىباوهتە سەر زمانى كوردى:

- ١- ئۇن و مىزىدى ئىسلامى بەختەوەر (سەنجار چاپ كراوهتەوه).
 - ٢- سوپاکەي پىتفەمبەرگەلە:
 - ٣- چەند وانىيەك لە پىتفەمبەرى سەركىرە لە شاراوهى نەيتىنىدا.
 - ٤- چۈن بۇنىھۇ بىناغى ئىسلامىميان لە پوخان دەپارىزىن.
 - ٥- ٢٠ نىشانەي موناقىقان (دو جار چاپ كراوهتەوه).
 - ٦- مەرچەكانى حىيجابى نافرەتى مسۇلمان لە قورئان و سوننەتدا (دو جار چاپ كراوهتەوه).
 - ٧- ئايادەرزانى جۆرەكانى شىركىچىن؟
 - ٨- ئايادەرزانى جۆرەكانى كوفر چىن؟
 - ٩- ئايادەرىن ولاء و براءامان بىق كىن؟
 - ١٠- مەندالى مسۇلمان چى دەلتى؟
- ئۇ نامىلەكانەي ئامادەيى كردوه:

- ١- له فىيقە شارەزا بە بەرسىيار و وەلام (دو جار چاپ كراوهتەوه).
- ٢- گولبىزىرەك لە فەتواتى ھاواچىرخ سەبارەت بە ئافرەتان (دو جار چاپ كراوهتەوه).
- ٣- ١٠ ئادابىن كۆمەلايەتى لە قورئان و سوننەتدا.
- ٤- فەرەئىس لە نىيوان فېقىھ ئىسلام و ويستى پىياودا.
- ٥- خىزىزانەكت بە پارە مەزەننە ئاكىرت.
- ٦- كەچ لە نىيوان واقىعى ئىسلام و داب و نەرىتى جاھىلىدا.
- ٧- وينەئى سەرتابلۇر وينەئى فۇرقۇغرافى لە بوانگەي ئىسلامدا.
- ٨- ماھەكانى ئۇن و مىزىد لە ئىسلامدا.

بنه‌مای هه‌ر ب‌ه‌ر نامه و په‌ر وه‌ر ده‌یی په‌روه‌ر ده‌یی بریتییه له‌و
بی‌ر و باوه‌ره‌ی که له میانه‌یه‌وه ده‌ست پی‌نده‌کات و
ده‌رده‌چیت، ئامانجیشی پت‌ه‌وکردن و توکمه‌بونی ده‌بی،
له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بونی په‌روه‌ر ده‌یی ئی‌سلا‌می له ب‌ه‌ر نامه و
په‌روکرامی په‌روه‌ر ده و ئاراسته و رینما‌بی له کومه‌لگه‌دا؛
ده‌ردیکی کوشندیه و سه‌ره‌تای خیرا کوتا هاتنی ئه‌م
ئوممه‌ته‌یه.

له راستیدا نوسه‌ر و تویزه‌ر و په‌روه‌ر دیاره ئی‌سلا‌میه کان
لهم کاره وریابونه‌وه و له روانگه‌ی جو‌را وجور و جیا‌جیادا،
کومه‌لله تویزینه‌وه و جیا‌سی په‌روه‌ر ده‌یی ئی‌سلا‌میان
پیشکه‌ش کرد، جا‌چ به ته‌واومه‌ندی بوییت، یان به
هه‌نده‌کی، که په‌رتوكخانه‌ی ئی‌سلا‌می و په‌رتوكخانه‌ی
په‌روه‌ر ده‌یی ده‌وله‌م‌ند کرد.

منیش حه‌زم کرد لهم بواره‌دا ئه‌سپی خوم تاوده‌م، له‌خوای
گه‌وره‌م داوایه یارمه‌تیم بدات و پاداشتم بداته‌وه.

هه‌ولیش داوه سود له نوسینه‌کانی بی‌ریاره ناموسلمانه کان
وه‌ربگرم، ویرای سود و هرگرتن له سه‌رچاوه ئی‌سلا‌میه کان،
بو بده‌رخستنی ئادگاره‌کانی په‌روه‌ر ده‌یی ئی‌سلا‌می
ره‌سنه به‌چری، ئه‌م کتیبه‌ش ته‌نها به‌شداریه‌کی بچوکه
له بواری په‌روه‌ر ده و پی‌گه‌یاندنسی ئی‌سلا‌میدا.

محمد رفیع الصوف